

- E** pithoma matis ge. neu. v. epithome mes acuta vltima. i. abbreviatio sermonis: dicitur ab epi et thomas v. thomos diuisio: precisio: quasi perfectio sermonis. Vnde Hiero. dicit in epla ad Paulinum ca. vii. Paralipomenon liber instrumenti veteris epithome tantus ac talis est etc. Dicitur autem epithoma abbreviatio veteris testamenti: quod dicitur instrumentum quia instruit in doctrina fidei et morum. et ponitur hic absolute pro abbreviatio: quia breuiter tangit premissa. Ab epithoma autem dicitur epithomatica ca. i. breuiter dices vel dicitur. et epithomoz maris breuiter loquitur. vide in paralipomenon.
- E** pithimum. epi componitur cum thimum quod grece est flos: et dicitur hoc epithimum. i. flos thimi. et est timbre similis. et dicitur sic quia solet superponi a medicis alijs adiutorijs precedentibus. vnde epithimic ca. i. concupiscibile. et epithimum etiam dicitur thuribulum: quod alio nomine dicitur thimi amaterium a suppositioe thimiamathu: quod alio nomine dicitur thuricremulum. vnde dicitur Done thimiama in thuricremulo. et corripit penul. epithimum.
- E** pifensis est quedam figura scematis: de qua dixi supra in quarta parte in ca. de scemate.
- E** pos grece latine latus.
- E** primemeris. meris vel memeris quod est diuisio vel pars componitur cum hepta quod est septem: et dicitur heptimeris quasi diuisio super septimam syllabam. et est quedam species cesure que septima syllaba naturaliter correpta producit. Septima dico respectu trium spodeicorum pedum: ut hinc: Tatalus et seue perijt iniuria mese. et fit in principio quarti pedis siue super septimam syllabam: ut dixi. Et componitur cum post et dicitur hic postseptimeris. Vide in pentimeris. et cor. penul. sed melius scribitur per prima syllaba.
- E** pro onis. i. memoria.
- E** pudoratus ta tu extra pudore positus. Vide in pudoratus
- E** pudorus. ab e pudorus: quod est pudore plenus. et componitur ut epudorus ra ru. i. extra pudore. i. verecundiam impudens.
- E** pule. epulum in singulari numero: et he epule larum in plurali: et sic est ethoclitum genere et declinatione. et dicitur epulum quasi opulum ab opulencia rerum. et dicitur secundum quosdam epulum pro copulati: sicut epule larum pro spirituali. i. pro refectioe scie v. virtutis. vnde Plato in Tbi. Venistis ad epulas besternas. Ab epulum dicitur epulor laris latus sum. i. epulis vti. hinc verba lia. et hinc epulatozium. i. locus epulationis. et cor. penul.
- E** pulo lonis in epulonus est.
- E** pulonus. ab epulor laris dicitur hinc epulonum. i. glutino epulis dedit: quod aliter dicitur hinc epulo lonis. Vnde Aug. de ciui. dei Epulones etiam deos iouis parasitos esse dixerunt. et producit etiam lo.
- E** pulus. i. lux.
- E** ante **Q**
- E** quabilis. ab equo equus dicitur hinc et hinc equabilis et hinc le: et per syncopam hinc et hinc equilis et hinc le. et inde equilater: et hinc equilateralis: et per compositionem inequabilis v. inequilis: inequale: inequilateralis: inequilater inequabilitas: inequabiliter.
- E** quanimis. equus equus equum componitur cum animus: et dicitur hinc et hinc equanimis et hoc me: et equanimus ma mu. i. equi et patientis animi. et hinc equanimitas tatis. i. animi equitas et patientia. et cor. mi.
- E** quarius. ab equus equus hinc equarius rij custos equorum. et hinc equaria rie similiter.
- E** ques. ab equus dicitur hinc et hinc eques equus. i. miles. vnde hinc et hinc equis fa femina equus. et cor. e. sic equus substantiuum. Vnde quedam: Et modo vadit equus qui solet ire pedes.
- E** quester. ab equus dicitur hinc et hinc quester vel equestris et hinc stre Vel poti secundum modernos hinc quester hinc equestris et hinc stre qui vadit in equo. Mach. ij. li. ca. xj. Apparuit precedens eos equester. Equester etiam secundum Pap. sumitur pro illo qui certaminibus medijs interuenit: pro quem vtraque pars equam fidem sectatur: et tunc videtur dici ab equus equa equum.
- E** quide. i. certe: coniunctio approbatiua vel expletiva: hinc et alia
- possit esse. et cor. penul. Vnde in Anroza dicitur: Non equidem scis me saluet precor illi. et est figure simplicis. Vnde dicitur Penul. in. xvj. li. Quidem equidem: coniunctio composita esse estimat ab ego et quidem sicut errat: simplex enim est. Dicitur xxxij. Equidem semel iacob et dauid serui mei etc.
- E** quidiu diu. Equus equa equum siue equitas componitur cum diu et fit hinc equidiu diu idem quod equinoctium quasi equitas dierum cum noctibus. vnde hinc et hinc equidialis et hinc le. i. equinoctialis.
- E** quiferus ri mas. ge. i. ferus equus et siluestris: ab equus et ferus ri. et cor. fe.
- E** quimanus na nu qui equilater vtraque manu ad gladium vel ad aliud tenendum vtitur. et componitur ab equus equa equum et manus: et cor. ma.
- E** quinoctium. equus adiectiuum siue equitas componitur cum noctis: et dicitur hinc equinoctium tij. i. equitas noctium cum diebus. et fit bis in anno. scilicet in festo sancte crucis: et idibus martij. vnde versus: Equi crucis festum dat tempus martis et idus. Hoc est festum crucis quod est decimo octavo kalendas octobris dat equi tempus. i. equinoctium: quia illa die contingit equinoctium autumnale. et idus martis. i. martij: dat equi tempus: hinc est equinoctium: quia tunc est equinoctium vernale. Et est equinoctium maxima diei artificialis et noctis ad equinoctium. Ab equinoctium dicitur hinc et hinc equinoctialis et hinc le: et hinc equinoctialis tam pro parallelo quam pro coluro in quo fit equinoctium. Vide in solstitium.
- E** quintus na nu penul. producit in equus equus est.
- E** quipenso fas saui satum ab equus adiectiuum et penso fas componitur. et est equipensare equie cogitare vel equie iudicare.
- E** quiparo ras componitur ab equus substantiuo et paro ras. et uenit in tribus significatiombus. Nam equiparare. i. imitari. Vnde Virgil. in buco. Nec calamis solum equiparas sicut voce magistrum. Item equiparare. i. equare vel comparare: ut equiparare hinc illi. i. equo: v. comparo quasi ostendo esse equum illi. Item equiparare. i. parare fieri: ut iste in breui tempore doctores suos equiparat. i. par factus est illis.
- E** quipolleo. equus adiectiuum componitur cum polleo les: et dicitur equipolleo les. et cum valeo: et dicitur equaleo les in eodem sensu. i. pacificari: conferri: assimilari. vnde equipollens: equiuolens ge. ois. et inde equipollentia: equiualentia. i. similitudo rerum equalitas.
- E** quiricia cie armentum equorum vel vaccarum. et dicitur ab equus equum.
- E** quistatium tij ge. neu. stabulum ubi equi stant. et componitur ab equus equum et sto stas.
- E** quitania nie dicitur ab equitate aque cuiusdam fluminis: quae fere vndique eam cingit: vel pro contrarium quia oblique eam cingit. vel dicitur ab aequo. vnde equitanicus ca. cum aliquis de terra illa penul. cor.
- E** quitatus in equito tas vide.
- E** quito tas. i. equum facere: ut equito illi. i. rectum facio illi. Et componitur: ut inequito tas: non recte: non equie agere. et deriuatur equito ab equus equus equum. Item equito tas potest esse frequenter equare. et tunc est actiuum: et constructum cum actio in predictis significatiombus. Equito producit. e. cum sit ibi ac diphthongus. Item equito tas potest deriuari ab equus equi: et tunc equare. i. militare. et sic cor. e. vnde hinc equitatus tus. i. actus equandi: vel multitudo equitum. Vnde in Lanti. Equitavi in curribus pro rationis assimilari te.
- E** quiualeo les cor. va: et exponitur in equipolleo.
- E** quiuocus. vox componitur cum equus adiectiuo: et dicitur equocum ca. cum quod vna voce plura significat. Et describitur sic equocum Equiuoca sunt quorum solum nomen est compositum: et secundum illud nomen ratio substantie est diuersa: ut cum animal significet animal verum et animal pictum: nomen est eis compositum solum et ratio substantie vtriusque secundum illud nomen est diuersa. Dicimus enim de leone picto in pariete. Ecce terribile animal. et de animali vero quod est leo idem dicimus equocum hinc nomen animal ad vtriusque. Equiuocatio vero sic describitur: Equiuocatio est eiusdem dictionis diuersa intentio siue significatio. Vel secundum alios equiuocatio est cuius diuersae rerum rationes in eodem nomine simpliciter vniuntur. In hac autem

E ante R

descriptio res sumit cōiter ad rem z modū significādi.
 E quo q̄s qui q̄re equū facere: z dicit ab equo adiectiuo. Et
 cōponit cū ad: z dicit ab equo q̄s. Itē cū cō z dicit ab equo q̄s
 abiecta n. Itē cū ex z dicit ab equo q̄s. Itē cū ob z dicit ab
 equo q̄s. Equo q̄s actiuū ē cū oib⁹ suis cōpositis: z pdu.
 p̄mā. Nā scribit p̄ ae diphthongū: s; eques nomē p̄ e solā
 z cor. p̄mā. Unde versus: Ne sis solus eques: tibi me p̄
 equū precor eques.

E quoz oris ge. neu. i. mare tranquillū. z dicit ab eq̄litate. Un̄
 v̄sus: Lū fremit eē fretū: mare dicas cū sit amarū. Pōtus
 ponte caret: s; ab equo dicit equoz.

E quleus. ab equo eq̄ dicit h̄ equle⁹ lei p̄ quodā tormēto scō
 ad modū eq̄ fm̄ Dug. P̄ap. v̄o dicit ab equo eq̄ h̄ equulus
 velequleus v̄imi. paru⁹ equus: vel gen⁹ tormēti.

E quus. ab equo eq̄ equū deriuat h̄ equus equi. i. caballus: qz
 eque currat. vel dicit ab equo eq̄s: qz olim q̄n̄ eq̄ q̄drigis iū
 gebant eq̄bant pares forma z similes cursu copulabant
 Et inde h̄ eq̄ eque: z eq̄n⁹ na nū penul. pdu. res eq̄ vel ad
 equū ptinēs. z scribit p̄ e solā: z cor. p̄mā. s; equus q̄ quū
 scribit p̄ ae diphthongū: z sic pdu. p̄mā. v̄n̄ v̄sus: Nō est
 dign⁹ equo cui carior est equus equo: Miles pūgit equū
 s; iudex iudicat equū. Et scribit equo eq̄ z equo adiectiuū
 p̄ genitiuū u: z amittit u post q̄ vim l̄re tā vocalis q̄ sonā
 tis. Et scias q̄ noīa equoz z genera sunt diuersa: z diuersi
 sis de causis imposita. Equo nāq̄ est generale nomē oīuz
 equoz: z dicit ab equo ad vt dictū est. Caballus dicit q̄n̄
 canall⁹: qz pede cauat terrā: vel qz pedē h̄z caui: vt dextra
 rius. vel cabo dicit equus castrat⁹ q̄n̄ cauo: z inde caball⁹
 q̄n̄ diminutiū. i. vilis equus. Dextrari⁹ dicit qz p̄ dextrā
 ducit. Palefredus dicit a passu z leni z freno z ducēdo:
 qz leni passu p̄ frenū ducit. z idē dicit gradari⁹ a gradu.
 Et describit sic: Gradari⁹ equus mollis incessus siue succus
 fura incedēs. Itē pōt dici man⁹ qz ad manū nitat z duca
 tur: v̄ qz māsuētudine manū sequit. Ueredus dicit equus
 q̄ vebit redā. Badius dicit equus q̄n̄ vadit a vado dis
 qz forti⁹ vadat inter cetera aīalia. ipse est etiā spadix quē
 frenicū vocant: z dicit spadix a colore palme: quā ficuli
 spadicā vocāt. z est glauc⁹ q̄ q̄n̄ pictos h̄z oculos z quodā
 splēdore p̄fusos. Nā glaucio albū greci dicūt. Et scias q̄
 equi nō coeunt cū matrib⁹: sic nec cameli. Un̄ Aristo. in
 vii. li. de aīalib⁹: Cameli nō cognoscūt matres. q̄dā ciui
 tate opiebat camele caput: vt ei⁹ pullus sup̄ eaz saltaret: q̄
 coopto matris capite sup̄ eā saltauit: q̄ postq̄ de ipsa descē
 debat anteq̄ cōplebat coitus momordit ingenitorē z in
 terfecit eū. Et dicit q̄ rex septētrionis habebat equā pul
 cherrā: z pepit equū pulcherrū: z rex ille voluit extrahere ab
 illo z matre aliquē pullū: z ingeniabat equū saltare sup̄
 matre suā coopiendo faciē matris: z saltauit sup̄ ipsā: z tūc
 discopiebat facies matris z cognouit ipsaz fugit equus
 z eiecit se ab alto z mortu⁹ est. Hec Aristo. De natura et
 equoz loquēs. Itē. xij. li. etymo. sic dicit: Ciuacitas equo
 rū multa. Exultāt enī in campis: odorāt bellū: excitantur
 sono tube ad preliū: voce accensi ad cursū puocant: do
 lent cū victi fuerint: exultāt cū vicerint. Quidā i bello sen
 tiant hostes: adeo vt aduersarios mortu⁹ petāt. aliq̄ etiam
 proprios dños recognoscūt obliti māsuētudinis si mutē
 tur. aliq̄ preter dñm in dorso nullū recipiūt: interfectis v̄
 moriētib⁹ dñis. multi lachrymas fundunt. solū enī equū
 post hostē lachrymari z doloris affectū sentire dicūt. v̄n̄
 etiā in cētaturis equoz z hominū nā p̄mixta ē. Solēt enī
 et equoz vel mesticia vel alacritate enentū futurū dimi
 caturū colligere. vide in musculus.

E quis equa equū. i. rectus: iustus. z differt a iusto: qz ius
 tus ex lege est: q̄n̄ ius custodiens: Equus equa equus ex
 nā: z est scribēdū p̄ ae diphthongū: s; equus pro aīali p̄ e so
 lā. Et cōparat equus quior quissim⁹: v̄n̄ eque qui⁹ sine
 aduer. z h̄ eq̄tas tatis: z equo eq̄s v̄bū actiuū. z pdu. p̄mā
 mā equus adiectiuū: cū scribit p̄ ae diphthongū: s; equus
 equi cor. e. Un̄ quidā: Miles pūgit equū: sed iudex in
 dicit equū.

E rare se. ge. i. pecunia siue moneta. z dicit ab es eris.

E radico cas. i. euellere: destruere: ab e z radico cas cōponit
 v̄nde eradicās pticipiū ge. oīs. Job. xxxj. Oīa eradicās ge
 nimina. z pdu. di.

E ramentū. ab es dicit h̄ eramentū ti instrumentū de ere: sicut
 ferramentū de ferro.

E rariū rij in es exponit.

E rarius. ab era ere dicit h̄ erari⁹ rij. i. monetari⁹: z h̄ eraria. i.
 monetaria. Vel erari⁹ siue eraria dicit quicūq̄ vel quicūq̄
 operat in ere: z dicit ab ere. z erari⁹ ria riū q̄d ad es vel
 ad eram pertinet.

E regiōe. i. ex opposito: sic vna regio opponit alij vt extra eā
 distinguit. z est quedā irregularis vocū cōgeries potius
 q̄s compositio.

E reus. ab es dicit eris erea ereū: z enets enea eneū: z i eodē
 sensu. i. q̄d cōstat ex ere: p̄ ae scribunt.

E rgasteriū dicit ab erge q̄d ē opus z sterion q̄d ē statio. z
 dicit h̄ ergasteriū loc⁹ vbi aliq̄d opus fit: q̄n̄ oparia statio. z
 ergasteriū dicit magisteriū q̄d fit in tali loco. Chryso. p̄ hoc
 ipm̄ ergasteriū hui⁹ artis apparuit.

E rgastulū. ab erge z stolon q̄d ē missio dicit h̄ ergastulū li. i.
 carcer rustic⁹ z loc⁹ dānatoz. i. ad quē rei ligati mittebāt
 z ibi opabant opa sibi iniūcta. Exo. vij. cap. de ergastulo
 egyptioz. Inuenit etiā q̄n̄q̄ p̄ carcere corpis in quo aīa
 i hac vita tenet: q̄n̄ incarcerata. Itē ergastula dicunt vin
 cula z cōpedes: quib⁹ illi q̄ erant in ergastulis ligabant.
 Lucan⁹ in. v. li. Ut primum fortuna redit seruilia soluit.
 Almina: cōfeto senas ergastulo ferro Exacuere. fm̄ Du.
 P̄ap. v̄o sic dicit: Ergastulum carcer v̄ locus vbi dānati
 marmora secant aut aliq̄d opant. Itē ergastuluz durum
 opus aliquod dicit.

E rgata te cōis. ge. i. operator vel vicinus: z dicitur ab erge
 quod est opus.

E rge grece latine dicit opus: z accētūat in fine.

E rica. ab vro dicit h̄ erica ce q̄n̄ vrica: qz ignee sit virtutis.

E ricanus na nū penl. cor. cōponit ab es eris z cano nis. i. q̄
 canit cū ere: idē dicit erisonus.

E ricus vel iricus dicit ab erigo gis. i. aīal spinis suis cooptū
 inde dictuz qz erigit se q̄n̄ spinis claudis: quibus v̄ndiq̄
 p̄tect⁹ est i insidias. Nā statim vt aliq̄d p̄senserit pri⁹ se
 surrigit: z in globū cūuersus se in sua recolligit arma. hui⁹
 prudentia q̄dā est: qz vitē ascēdit z v̄nā exacinat: vt acini
 cadāt sup̄ terrā: tūc sup̄n⁹ volutat se sup̄ illos ita vt acini
 figant in spinis suis: z sic portat escā filijs suis. idē aīal ē
 erinacius z irinacius. Quidā dicunt qz sunt diuersa ani
 malia. dicūt enī qz erinacii sunt animalia de cauernis pe
 trarū aggregatum p̄cedētia vt dicit P̄ap. Fricus figurā
 p̄celli lactentis habet: s; defozis spinosus est. De h̄ reque
 in bechinus in b.

E ridanus. i. padus. vide in padus.

E rigo gis rexi rectū erigere. i. ex imo sursum regere. z cōpo
 nit ab e z rego gis. z cor. ri.

E rinacius in ericius est.

E rinis nis. eris grece latine dicit lis. v̄n̄ h̄ erinis nis vel nidis
 i. furia infernalis: q̄n̄ ad litē z discordiam nata. z pdu. ri.
 Un̄ quidā: Erge notat litē signat erinis idem.

E ripes dis ge. oīs q̄ h̄z pedes ereos. z cōponit ab es z pes.

E ris grece latine dicit lis. z sic accētūat in fine. Itē eris est
 verbū futurū indicatini modi de sum es est: z cor. p̄mā.
 Itē eris est genitiuus hui⁹ noīs es eris: z sic pdu. p̄mā:
 qz scribit p̄ ae diphthongū. v̄n̄ quidam: Verbum fiet eris:
 genitiuus dicit eris.

E risonus na nū penul. cor. q̄d sonat cū ere. z cōponit cū es
 z sono nas. idem z ericanus.

E roeras eraui erare dicit ab es eris: z est erare linire: p̄re
 parare. Et cōponit: vt deero ras. i. auferre: vel valde erare
 Inero ras: obero. i. precio. i. ere cōducere. v̄nde oberat⁹ ra
 tū. i. ere cōductus. Un̄ in vita sancti Martini: Oberatos

babet meos scriptores p quos tibi mee ineptie publican-
tur. Et oberare est vndiqz ere circumdare. Itē cōponif: vt
subero ras. i. latenter precio. s. ere conducere. Et suberare
est sub auro vel argento vel alio metallo vel alia re es po-
nere. vñ aurū dicitur suberatum: quia sub se es habet: quasi
deauratum es. Vñ Persius: Neqz suberato mendosum
terminat auro.

Erodo dis si sum ab e z rodo dis. z ē erodere extra vñ valde
rodere. z pdu.ro.

Erogo as gani gare. i. dare: tribuere: z pprie in elemosynas
z cōponif ab e z rogo gas: z cor.ro.

Erpica ce fe. ge. instrumentū rusticoz ad terēdas glebas: et
trahif a bobus. vñ dicitur erpica quasi arpica ab arpe qd
est rapere. vel quasi arapeta. i. arata petens. prius enī ter-
ra aratur: z postea erpicaf. z hinc erpicarius qui erpicam
facit vñ trahit. Et adiectiue potest declinari erpicari⁹ ria
riū: z erpico cas.

Eraticus ca cū penul. cor. in erro ras est.

Erro ras rare. i. exorbitare: qñ extra rem ire. z hinc vbalia.
z h̄ errat⁹ tus: z h̄ erratū ti ambo p delicto. z h̄ erroz rozis
vnde erroneus nea neū. i. errore plen⁹. Itē ab erro errabū
dus da diū: z erratic⁹ ca cū: z h̄ z bec erratilis z h̄ le oīa in
eodē sensu. Erro cōponif: vt aberro ras lōge a via errare.
deerro ras de alijs errare: vel de vno loco ad aliū errare:
vel deorsum. z inerro ras valde errare. z pererro ras. i. p-
fecte errare: vel p alia loca errare. suberro ras sub⁹ vel pa-
rū errare. Erro z oīa cōposita ab eo sunt neu. Et scias qz ē
duplex erroz. s. cognitiōis z electiōis. z sic errāt oēs q ope-
rant malū etiā ex industria vel certa sciētia.

Erro onis mas. gene. i. quilibet vagus z instabilis: ab erro
ras. Vñ Dozotius in sermonibus: Teqz ipsum vitas fur-
gitius z erro.

Eruca ce. ab erodo dis deriuaf h̄ eruca ce modic⁹ v̄mis frō
diū: qñ eroda. Itē eruca ē qdā herba: z tūc deriuaf ab v̄ro
ris: qñ v̄rica: qz ignee sit virtutis: z in cibo sepe sumpta ve-
neris incēdiū cōmoueat. z pdu. penul. Qui. Nō te min⁹
erucas iubeo vitare solaces.

Eructo tas in ructus est.

Eructuo as in ructus est.

Erudero ras rauri rare. i. purgare: rudera eijcere: z cōponif
ab e z rudero vel ruder ris.

Erudio dis diui ditū ab e z rudio dis. z est erudire instrue-
re: qñ extra rudē vel ruditatē ponere. z cor. ru.

Eruginos nas. ab erugo ginis deriuaf eruginos nas penult.
cor. sic a rubigo rubiginos nas: erugine vel rubigine corū
pere: detastare. Et cōponif: vt erubigino as: derubigino
nas: erugino as: derugino nas. i. rubiginē vel eruginē au-
ferre. z sunt actiua.

Erugo. ab erodo dis dicitur h̄ erugo ginis. i. sanguisuga. Itē
erugo vitiū rodēs ferrū z segetes. z nascif h̄ corruptio ex
minutiss. ma pluuia circa festū scī Joannis. z ponif sepe
pro amore pecunie. z dicitur erugo qñ erodo: qz erodat. vñ
erugo dicitur ab es eris: z fm h̄ proprie est eris. vñ dicitur
erugo qñ eris rubigo: sicut ferrugo ferri rubigo. vñ erugi-
neus nea neū de erugine existēs. z eruginosus sa sum eru-
gine plen⁹. z pdu. ru. Math. vj. Ubi nec erugo nec tinea
demolif. Aurora: In terris vbi sunt erugo tinea fures. qz
autē erugo sit corruptio segetū dī in glo. sup illud Amos
iij. Percussit vos in v̄to v̄rēte: z in arugine multitudinē
hortoz v̄roz zc. Arugo inqt. i. rubigo vñ erugo q apud io-
hel eruca dī: q ita fit cuz nocte ros vel imber sup teneras
spicas cadit inualecente sole vertunt in rubeum colorē:
z canescūt grana adhuc tehera. Aurugo etiā dicitur morb⁹
qui in hoīe nascif ex abūdantia fellis corrupti: qui corū
pit sanguinem z vertit in pallorem: z queqz dulcia vertit
in amaritudinem.

Erumna. Rumē cōponif cū e: z dicitur bec erumna ne mi-
seria: inopia: calamitas: qñ extra rumen. i. cibū. vñ erūno-
sus sa sum. i. miser: paup: inops: sic dicit⁹ qz p inopiā miser
fact⁹ esuriat z fitiat. et erūno nas. i. inopē z miserū facere.

Erunt dicēdū est nō erint futurū de sum es est.

Eruo is rui rutū. i. euertere: ab e z eruo is.

Erusco cas dī qñ eruco cas. i. era in vñū colligere: sic nunc
rarij faciūt. z dicitur ab es eris.

Erutus ta tū penul. cor. i. extra rapt⁹ vel erept⁹: aut euerfus
Sach. iij. T orris erutus de igne.

E

ante

S

Es eris ge. neu. dicitur ab aer: qz sit eiusdē coloris cū aere. vñ
h̄ erariū rij locus vbi pecunia publica reponif. z dī ab es
eris: qz olim pri⁹ ibi es reponēbaf. Es enī pri⁹ olim fuit
in vsu auro z argēto z ferro nōdū inuētis: ex quib⁹ metal-
lis qñuis postea facta fuisset pecunia: nomē tñ erarij penū
fit ab eo metallo: vñ pecunia initiū sumpfit. z qz es v̄ro
te pri⁹ iuentū habebaf in vsu cuiuslibet metalli. inde ē qz
inuenif pro quolibet metallo generaliter. z scribitur per
ae: sed tacetur a.

Esca esce dicitur ab edo es est: z dicitur esca quia eam os co-
piat: z est etymolo. Et inde escolus sa sum. i. escis plenus
pinguis: crassus.

Escale. ab esca dī h̄ escale lis quodlibet vas ad escas deſer-
das vel accipiēdas aptū.

Escaria rie fe. ge. i. mensa escis plena: z dicitur ab esca esce.

Escarius. ab esca dicitur escarius rij quidā piscis dicitur sic
quia solus escam ruminare perhibet. nam alij pisces nō
ruminant.

Eschines z Demosthenes fuerunt duo oratores. Eschines
impugnauit causam theſifontis: z Demosthenes deſen-
dit z preualuit. Inuenitur etiā echinus chini: z corū penul. tam
Eschines qñ Demosthenes. De his facit mēto-
nē Hiero. in epistola ad Paulinū ca. ij. Vñ z eschines cū
rhodi exularet: z legeretur demosthenis illa oratio quā
aduersus eum habuerat mirantibus cunctis atqz laudan-
tibus suspirans ait: Quid si ipsam audissetis bestiam sua
verba resonantem.

Esco. ab esca dī esco cas. i. escā tribuere: vel escis pascere. Et
cōponif: vt adesco cas. i. ad escā vocare: vel valde escare.
Inesco cas. i. esca impinguare: vel decipe escis.

Esculentus ta tū. i. pinguis cōponif ab esca z lentos goro
qd significat plenitudinē. Et cōparaf esculētor tiffim⁹.
vnde esculente tius tiffime aduerbiū: z h̄ esculentia tū.
pinguedo: crassitudo.

Esculentū ti penul. pdu. locus vbi multe crescunt esculē:
dicitur ab esculis.

Esculus li fe. ge. ab esca dī. Est enī qdā arbor cui⁹ fruct⁹ esca
est. z vt dicitur qdā ē sorb⁹ vñ nespit⁹ fm Dug. z fm Pap.
est arbor glādifera. z cor. scu.

Esebon accētnaf in fine: z interpretaf cingulū tristitie: vñ co-
gitatio meroris.

Esquilie ab esca z ales cōponif: vt he esquilie arū qdā vñ
rome vbi erat vstrina publica. Vñ Iuuenalis: Esquilia
dictū q petūt a vimine collē. Qui locus dicitur hebraice car-
nariū. z dicitur ille locus esquilie qñ alitū esce: qz aues ibi
comedebāt hominū cadauera. vñ quidā mons vicin⁹ co-
ctus est esquilinus.

Esquilinus ni in esquilie vide.

Essedum di gen⁹ est vehiculi. Dozotius: Esseda festinant.
z cor. penulti.

Essentia. ab esse infinitiue deriuatur bec essentia tie. i. substā-
tantia vel proprietates essendi. vnde hic z bec essentialis z
h̄ le. vnde essentialiter essentialitas fm Dug. Pap. v̄ro
cit: Essentia substātia: natura: vel eternitas: eo qz semp est
Et differt eēntia ab eē: qz eē est actus eēntie: Essentia aut
dī cui⁹ actus est esse: Subsistētia cui⁹ actus ē subsistere.
Substātia cui⁹ actus est substare. Hoc aut dupliciter dī:
sic in singulis patere pōt. Esse enī est actus alicui⁹ vt qd ē
vt calefacere est actus calefacientis: z est actus alicui⁹ vt
quo est. s. quo denoīaf eē: sic calefacere est actus caloris.
Utrum autē damnari velint non esse dicam in infernis
Uide etiam in vnus.

Estus. ab estus dicitur hec estus estatis: et est calida et sicca. Et scias quod quatuor sunt tempora anni: hyems: ver: estus: autum? Hyems est frigida et humida: et conuenit cum elemento aque: et cum humore flematico. Ver autem humidum et calidum est: et conuenit cum elemento aeris: et cum humore sanguinis. Estus vero est calida et sicca: et conuenit cum elemento ignis: et cum humore cholere. Autum? autem frigidus et siccus: et habet conuenientiam cum elemento terre: et cum humore melancholie. Hyems autem secundum quosdam incipit. ix. kalendas decembris. scilicet in festo Clemetis. Ver incipit octavo kalendas martij. scilicet in festo sancti Petri. Estus incipit octavo kalendas iunij. scilicet in festo Urbani. Autumnus autem initium sumit. ix. kalendas septembris. scilicet in festo sancti Bartholomei: vel secundum alios octavo kalendas septembris. vnde versus: Dat clemens hyemem dat petrus ver cathedratus: Estuat urbanus: autumat bartholomeus. De diuinitate elementorum et humorum corporis dixi in elementum.

Estacula le dimi. parua estus.

Esther ra ru penul. cor. i. ferens estatē vltimū: ex estus vltimū et fero fers componit.

Estiuus. ab estus dicitur estiuus uia uero ad estatē pertinet. unde pluraliter hec estiuua uerborum dicuntur loca in nemoribus ubi in estate bestie sub umbra morantur ut vitent calorem. vnde estiuo nas ad umbrā in estate quiescere. Item ab estus vel estiuus dicitur hic et hec estiualis et hoc le ad estatē vel ad estiuū pertinens.

Estiuosus. i. vorator: epulo: māduc? mādar: ardelio ab edo es est dicitur: et pdu. penul. in gto.

Estrix cis se. femina gulosa. et pdu. stri in gto: et format ab estor: tor in trix.

Estuo as in estus vide.

Estus. ab vro vris dicitur h estus stus stui quasi vstus. i. calor: feruor. vnde estuosus sa sum estu plenus. Et comparat estuosus fortissimus. vnde estuose sius sissime aduer. et estuo as: feruere: bullire: calere. Et componitur: vt exestuo as: et inestuo as. et est neut. cum suis compositis.

Esurio ris format ab esu supino de edo es est addita rio. et est esurire meditari edere: vbi meditatiuum. ille esurit cuius animus est in patinis. et inde hec esuries ei. et cor. u ante r. Et scias quod esurio ris facit preteritum esurui vt p3 Math. xxv. Esurui enim et non dedistis mihi māducare. quod est contra naturā verbi meditatiui. Verba enim meditatiua carēt preteritis. h dicitur quod esurui ponit pro famui siue famē habui. de h m pleni dicitur in tertia parte in tractatu de speciebus verborum in ca. de verbo meditatiuo.

Esus. a passiuo huius ubi edo: quod inuenit in tertia persona: dicitur es sa sum. i. comest? corosus. Et componit: vt premesus coelus: abesus: obesus. et pdu. e.

E ante E

Etatula le penul. cor. est dimi. de etas. i. parua etas. et scribitur pae diphthongum in prima.

Etas. ab etio dicitur hec etas etatis quasi euitas. Etas plerumque dicitur pro vno anno: et pro septē: et pro centū: et pro quouis tempore: sic dicta quasi euitas. scilicet similitudo eui. Nam eui est etas perpetua: cuius nec initium nec finis extremus noscitur. quod greci vocant eonas: quod aliquando apud eos pro seculo: quicquid pro eterno ponitur. vnde apud latinos etas est derivatiuum ab eui vel ab ee propter eius durabilitatem. Et dicitur etas duobus modis: aut mundi: aut hominis. Mundi autem non assignantur etates quantum ad substantiam: quia sic in perpetuum durabit. sed quantum ad statum: sic enim transibit mundus: quia preterijt figura mundi secundum apostolum. Figura inquit non est substantia: et sic mundus antiquatur et senescit. Et secundum hoc distinguuntur mundi etates metaphorice ad similitudinem etatis vnius hominis. Variant enim in homine etates secundum diuersas notabiles varietates in statu ipsius. vnde prima etas hominis dicitur infantia usque ad septem annos. exinde usque ad quattuordecim annos est etas secunda. scilicet puericia necdum ad generandum apta. vnde puer dicitur

a puritate: quia purus est: necdum lanuginem et florem genarum habet. Tertia etas est adolescentia ad gignendum apta et adulta: que prorogat usque ad viginti octo annos. Que tres etates computantur quicquid pro vna. Quarta est iuuentus firmissima omnium aliarum etatum finiens in quinquagesimo anno. Quinta est senioris. i. grauitas: que est declinatio a iuuetute in senectute nondum senectus: sed iam non iuuentus: quia senioris etas est: quam greci presbyterem vocant. Nam senex apud grecos non presbyterem sed geron dicitur: quod etas a quinquagesimo anno incipiens in septuagesimo anno terminatur. Sexta etas est senectus: que nullo annorum termino finit: sed post illas quinque etates quas tunc vite est senectuti deputatur. Senium autem est vltima pars senectutis durans usque in finem: dicta sic quia terminus est sexte etatis secundum Augustinum et Iulianum. Etates autem mundi sic distinguuntur: Nam prima etas mundi fuit ab Adam usque ad Noe: in qua fuit generis humani institutio et lapsus. Secunda a Noe usque ad Abraam: in qua fuit generis humani destructio per diluuium: et renouatio. Tertia ab Abraam usque ad Dauid: in qua fuit circūcisionis et legis institutio. Quarta a Dauid usque ad transmigrationem Babylonis. scilicet iude in babilonia: in qua lex floruit sub regibus et prophetis. Quinta a transmigratione Babylonis usque ad christum in qua fuit populi captiuitas et liberatio. Sexta a christo usque ad finem mundi: in qua est generis humani redemptio. In septima ergo etate et vltima venit christus. vnde et Iohannes dicit Nouissima hora est. Et Paulus in. i. ad Corin. Scriptum est in quos fines seculorum detenerent. Non tamen oportet quod equali numero annorum etas humani generis compleat: sicut nec etas vnius hominis: quia vltima etas hominis quicquid habet tantum quantum omnes prius. Nescitur enim finis vltime etatis hominis siue finis mundi vt dixi in antichristus. Et scias quod a principio mundi usque ad incarnationem christi fluxerunt anni quinque milia ducenti viginti octo: sicut dicit Prosper et Eusebeus cesariensis: et Hieronymus in chronicis suis. Orosius autem presbyter scribens ad Augustinum dicit sic: Sunt ab Adam primo homine usque ad Nūm magnū vt dicunt reges quoniam natus est Abraam anni tria milia centum octoginta quattuor: quia ab omnibus historiographis vel omissi vel ignorati sunt. Anni autem ab Abraam usque ad cesarem augustum. i. usque ad natiuitatem christi: que fuit anno imperij cesaris quadagesimo secundo facta pace cum partibus: iam porte non clausae sunt: et bella toto orbe cessauerunt: colliguntur anni duo milia. xv. et sic colliguntur anni quinque milia centum et nonagintanoue a principio mundi usque ad christum secundum Orosium. Et vt dicitur in Aurora Incipiens ab Adam fuit ad Noe labilis etas. Prima propter annorum milia pene duo. Et vt dicit frater Thomas triplex est perfectio. scilicet nature: gratie: et glorie. Perfectio nature est que fuit in principio seculorum: de qua dicitur in Gen. i. quod die septimo completit deus opus suum. Perfectio vero glorie erit in fine seculorum. et quia perfectio gratie est medium inter vtraque: ideo christus per quem gratia facta est circa medium seculorum venit. Vnde dicitur in Abacuc. iij. In medio annorum notus facies. Quidam autem distinguunt tamen quattuor etates secundum quod aptantur quattuor temporibus anni. Sunt enim quattuor tempora. scilicet ver: estus: autumnus: et hyems. Et sunt quattuor hominis etates. scilicet puericia: que est calida et humida sicut et ver. Secunda etas. scilicet iuuentus: que est calida et sicca sicut autumnus. Quarta est senium quod est frigidum et humidum sicut hyems ex collectione flegmatici humoris quod abundat in senio: et aptatur hyemi frigide et humide. De h etiam vide in estus.

Eternus. euiternus syncopatur et dicitur eternus eterna eternum. Vel dicitur ab etas. scilicet quod caret principio: et caret fine. scilicet quod non habuit principium sue essentie: nec habebit finem qualis est solus deus. vnde eterne aduerbium Et vt dicit Boetius in quinto libro de consolatione: eternitas est interminabilis vite tota simul et perfecta possessio

no. Et nota q̄ eternū est vt dixi quod caret principio ⁊ fine. Perpetuū enim q̄ in tempore incipit esse ⁊ caret fine. Sempiternū est quod cū tempore incipit esse ⁊ cū tēpore desinit esse. Temporale est quod in tempore incipit esse: ⁊ in tempore desinit eē. Solus ergo deus eternus est: angeli ⁊ anime perpetue sunt: mundus ⁊ tempus sempiterna sunt: temporalia sunt homines ⁊ hominū facta. Item ab etern⁹ hic ⁊ hec eternalis ⁊ hoc eternale. vnde eternaliter aduerbiū. vnde hec eternalitas eternalitatis. De coeternitate ⁊ equalitate personarū diuinarū dicā in p̄sona. Item vide in anima.

E testiculo las. i. testiculos auferre: v̄l valde testicularē: v̄bū actiū. ⁊ cōponit̄ ab e ⁊ testiculo las: ⁊ cor. cu.

E ther etheris est superius elementū. s. ignis. ⁊ est nomē gre cū ma. ge. vnde etherius rea reū: ⁊ hec ethra ethre. i. splēdor etheris. Vnde illud in hymno: Quem terra pontus ethra colunt adorant predicant. Quidam tamen legunt ibi ethera: ita q̄ sit nominatiui casus. dicimus enī etherē vel ethera. vñ hec ethera re: sed ethra fm̄ Dug. debet dici. Cōmunis tamen ecclesie vsus dicit ethera. Item ether dicitur superior pars aeris.

E theroclit⁹ ta tū. qd̄ sit nomē etheroclitū dicitur supra in diuersicliniū. ⁊ cor. penul. etheroclitus.

E therogeneus ab etheros vel etheron qd̄ ē diuersum: ⁊ genos qd̄ est natura cōponit̄: vt etherogene⁹ nea neū penl. cor. i. diuersarū naturarū vt patet in boie q̄ est totus etherogeneus. i. diuersarū naturarū. Hoc etiā patet in partibus organici: vt in manu ⁊ in pede: qz man⁹ ⁊ pes cōstat ex reb⁹ diuersarū naturarū: puta ex pelle: ex carne: nervis ossib⁹ ⁊ venis. Sz aliter ē in homogeneis: qz in homogeneis totū ⁊ pars sunt vni⁹ nature: sic frumentū: pip: vinū: argentū: caro: ⁊ ossa: qz q̄libet pars frumētū frumentū ē: ⁊ q̄libet pars pipis vini argenti carnis ⁊ ossis pip vinū argentū caro ⁊ os est. ⁊ cōponit̄ homogeneū ab homos qd̄ est vni⁹: ⁊ genos natura: inde homogene⁹ nea neū penul. cor. i. vni⁹ nature. de h̄ vide in. iij. pte in tractatu de numero nominū in ca. de noib⁹ cōplexiuis.

E thicus. ethis grece latine dicitur mos. vnde ethicus ca cū penul. cor. i. moralis. ⁊ hec ethica ce. i. moralitas: vel sciētia que tractat de moribus. ⁊ ethicus ca cū. i. propriū fm̄ Dugu. Item vt dicit Papias Ethica genus febriū cuius tres sunt species: prima secūda ⁊ tertia: ⁊ habet esse in mēbris. De prima leuiter liberaf aliq̄s: de secūda vix: de tertia raro vel nunq̄.

E tymologia. etymos vel etymon grece latine dicitur et: logos sermo v̄l rō: inde h̄ etymologia gie q̄si veriloquiū: qz etymologifando vocabulū verā ipsi⁹ originē eloq̄mur. Et diffinit sic: Etymologia est expositio vni⁹ vocabuli p̄ aliud vocabulū siue vni⁹ siue plura magis notū vel magis nota in eadez lingua vel diuersis fm̄ rerū proprietatē vel litterarū similitudinē: vt lapis q̄si ledens pedē. piger q̄si pedibus eger. Et inde etymologicus ca cū. i. figuratiuus: vel qd̄ p̄inet ad etymologiā: vel qui etymologifacit. ⁊ etymologifacis. i. sic exponere fm̄ Dug. An etymologia faciat dēnationē dixi in tertia parte q̄si in principio in tractatu de speciebus nominū. Itē nota q̄ etymologia aliter sumit̄ q̄si est vna pars grāmaticē. Sz grāmatica siquidē diuidit̄ in quattuor partes. s. orthographiā: etymologiā: dia syntasticā: ⁊ p̄sodiā. ⁊ tunc etymologia dicit̄ ab etymon quod est verū: ⁊ logos sermo: inde etymologia. i. tractat̄ de veritate omnium partium orationis absolute. ⁊ sic sumpta est tertia pars istius libri.

E thiopeia. Ab ethis quod est mos: ⁊ poio pois. i. fingo fingis: dicitur hec ethiopeia peie id est confirmatio morum in qua hominis personā fingimus pro exprimēdis effectibus etatis: studij: fortitudinis: leticie: sensus: meroris: audacie fm̄ Dugu. Pāp. dicit: Ethiopeia est cū sermonē ex aliena persona inducimur: vt cū fingimus personam mulieris vel vocem.

E thios p̄ ps scribit̄: qd̄ cognosci pōt ad genitiuū q̄ foimat̄

a ntō interposita i. ⁊ cor. penul. tā in ntō q̄ in gtō. Et sicut dicit Dug. ethiopes dicti sunt a cham q̄ vocat⁹ est chus: a quo originē traxerūt. Chus enī hebraica lingua ethiops interpretat̄. ⁊ hinc ethiopia pie fe. ge. quod interpretatur tenebre. vnde ethiopicus ca cum: ⁊ ethiopiū pia piū: ambo gentilia.

E this grece latine dicit̄ mos: ⁊ accētūat in fine.

E thna ne mons sicilie ex igne ⁊ sulphure dictus. inde ⁊ ge benna fm̄ Papiam.

E thnicus ca cū penul. cor. i. gētilis: ⁊ dicit̄ ab ethnos.

E thnos grece latine dicit̄ gens: ⁊ accētūat in fine.

E thra ethre in ether exponit̄.

E thronus na nū qui nullū habet thronū. s. qui nullā regni partem habet. ⁊ componit̄ ab e ⁊ thron⁹ ni q̄si extra thronum. ⁊ corripit thro.

E tiam est coniunctio causalis vel copulativa: vel fm̄ diuersa adiuncta alterius speciei esse potest. ⁊ est secunda littera t in Papia.

E ante E

E u vox respōdentis aduerbiū est.

E us vox vocātis aduerbiū est fm̄ Dug. Et Pāp. dicit: Eū vox respōdētis: Eus vō aduerbiū est vocātis: Eū grece latine dicit̄ bonū. Inuenitur etiā heu aspiratū: ⁊ tūc est interiectio dolentis.

E ua interpretatur vita: siue calamitas: siue ve. Vita quia origo fuit nascendi: Calamitas ⁊ ve quia propter p̄uariationem causa extitit moriendi. A cadendo enī nomen assumpsit calamitas: quasi cadamitas. Vel ideo vita ⁊ calamitas est dicta quia mulier sepe est viro causa salutis: ⁊ sepe calamitatis ⁊ mortij origo: quod est ve. Quare cū fuit facta de costa ade dicam in mulier: in m̄ lra.

E uagino nas in vagina vide.

E uan tis ma. ge. i. bachus: dictus sic a voce sacrificiū proclamantiū eue. vel dicit̄ ab eu qd̄ est bonū. Itē etiam quasi bonus dicit̄.

E uangelium bona annūciatio interpretatur. Brece enī eu bonū: latine angelus nuncius interpretatur fm̄ Papiam. Duguitio autem dicit q̄ angelus dicitur ab agios id est sanctus: inde dicitur hoc euangelium id est annūciatio: quod componitur cum eu quod est bonum u vocali conuersa in consonantem: ⁊ fit euangelium id est bonum nūcium. vnde hic euangelista euangeliste qui euangelium composuit. ⁊ euangeliso euangelisas id euangelium annūciare. vnde patet q̄ euangelium scribitur per simplex u. Et vt dicit Hieronymus in epistola ad Salathas: non debemus putare in verbis scripturarum esse euangelium sed in sensu: non in superficie: sed in medulla: non in sermone folijs: sed in radice rationis. Item in originali super. xiiij. Marcij: In euangelicis inq̄t sermōib⁹ semp lre iūctus est spūs: ⁊ quicqd̄ primo frigere videt̄ aspectu si tetigeris calet. Vnde in theologus. Itē de quattuor euangelistis figuratis per quattuor facies in Ezechieli dicam in Marcus.

E uanidus in vanidus est.

E ubasis vel ebasis sine u fm̄ quosdā: vide i ebasis ⁊ in q̄ta parte in ca. de colo. rbeto.

E ucaris. Eu quod est bonum componitur cum caris quod est gratia: ⁊ dicit̄ h̄ ⁊ hec eucaris hui⁹ eucaridis. i. hō bō gratiosus. ⁊ cor. ca. Ec̄. vj. Et lingua eucaris in bono homine abundabit.

E ucaristia. caris quod est gratia componit̄ cū eu quod est bonum: ⁊ dicitur nominatiuo hec eucaristia genitiuo hui⁹ eucaristie id est bona gratia: vel gratiarum actio. vñ etiā eucaristia dicitur sacm̄ panis ⁊ calicis. s. sacrificij corpis ⁊ sanguinis xpi: q̄si bona grā. Quid est enī meli⁹: qd̄ gratios⁹ corpe et sanguine xpi: Lerte nihil. Vñ eucaristo stas. i. gratulari. Vnde in missa: ⁊ in cōmunio.

E uchius ab eu qd̄ est bonū ⁊ chios filius cōponit̄ vt h̄ eu chius chij. s. bachus. i. bonus filius: quo noie eū iupiter

noianit quā gigantē interfecit. vel potius cōponit vt eu/
chius ab eu r ious quō est filius: r interponit cb.
Eudoria rie se. ge. i. bona gloria: claritas. r cōponit ab eu
quō est bonū r dorō quō est gloria: quā bona gloria.
Eudulia lie se. ge. cōponit ab eu quō est bonū r dulia quō est
seruitus: inde hēdulia lie: quā bonū seruitiū.
Euentus. ab euenio nis dñ hic euentus. i. casus: finis: pñ/
cipiū. vñ Qui. epi. Exitus acta probat: careat successibus
opto. Quisq̄s ab euentu facta notanda putat. De predicti
tribus significationibus dicūt quidā: Euentus dic pñ/
cipiū finē quoq̄ casum.
Euestigio. i. cito r continuo: statim. r cōponit ab e r vestigiū
fm Dug. Sed dic q̄ in veritate nō est h cōpositio: sed ir/
regularis vocū cōgeries. r h ideo: q̄ casus cū sua p̄posi/
tione fungit loco aduerbij: vñ aduerbialis determinatio
nis. vñ pñt casualia cū suis p̄positiōib⁹ ad interrogatōes
aduerbioꝝ mīderi: vt quo vadis: ad vrbē: quā facies hoc?
euestigio. i. cito: vel statim: vel mox.
Eueus filius chanaā: a quo dicti sunt eui. Ipsi sunt r gaba/
omte de ciuitate gabaon: quī supplices venerunt ad iohue:
r acuit penul. eueus.
Eufemia mie. i. bona fortuna ab eu quō est bonū. vñ quedā
virgo dicta est eufemia: quā hñ fortunata.
Eufonia in prosa acuit penul. in coloribus rhetoricis est in
quarta parte.
Eufortunū tunij. i. bonū fortunū ab eu quod est bonū r
fortunū.
Eufrates huius eufratis vel eufrate mas. ge. r h eufrate flus/
tus est mesopotamie de paradiso exiens copiosissimus
gēmis: quō p̄ mediā babiloniā influit. h ab vbertate nomē
accepit. Nam hebraice eufrata fertilitas interpretat. Mes/
opotamiā in quibusdā locis ita irrigat: sicut nilus alexā/
driā: r pdu. penl. Lucan⁹: Tigeris r eufrates vno se fon/
te resoluūt. Itē Aurora: Frugifer eufrates natat h q̄ plu/
rima pfert. De vltima aut syllaba pōt dubitari quō accē/
tuet. Ad hoc dico q̄ eufrates tis r casus ab eo descendē/
tes nō debent in fine accentuari: sed h eufrate tes r casus
ab eo venientes debent accentuari in fine: sicut in penthe/
costes. Eufratem quā scribit p̄ in descendit ab eufrates
tis: r sic nō accentuat in fine. sed quā scribit p̄ in descendit
ab eufrate tes: r tūc acuit in fine: sicut pentbecosten: r sic
de filiis dicas.
Eufraeus tea teū dicitur ab eufrates fluius: sed eufrate⁹
prouo f ab eufrata venit. vide supra in eufrateus. r acuit
tur penultima.
Euge aduerbiū est. pōt etiā quāq̄ esse interiectio. r est euge
aliqui exultatoriū vel exultantis. Matth. xv. Euge serue
bone r f. delis: quā sup pauca fuisti fidelis: supra multa te
constituā: intra in gaudiū dñi tui. euge. i. bene tibi fit fm
Lbyso. vel fm Rabanū: Euge dñ quasi ad bonū genitus
ab eu quō est bonū r genitus. r videt esse compositio: sed
potius est etymo. r sic est exultatoriū: vt dixi vel applau/
sonū. Glo. aut dicit: Gaudens dñs in gaudiū intrare ius/
bet: r sic est cōgaudentis. Item euge aliqui est erisorium.
Psal. Dilatauerūt super me os suū r dixerunt mihi: euge
euge viderunt oculi nostri rē. r sic est euge irrisoriū vt di/
xi: vel exprobratoriū siue exprobrantis. Item euge est ex/
bortatoriū. Propheta: Non dicant in cordibus suis eus/
ge euge anime nostre: ne dicant rē. Item euge aliqui est
adulatoriū. Psal. Serant confestim confusionē suam quā
dicunt mihi euge euge. Inuenit etiam euge aduerbium
positum noialiter pro adulatione vel adulatoria laude.
vnde Persius: Euge tuū r velle: nam velle hic excute tuū
quasi dicat: excute. i. remoue tuū euge. i. tuam adulatio/
nem r tuū velle.
Eugenēs penul. cor. greci dicūt quō nos ingenuos vel nobi/
les. i. boni generis dicimus.
Euidens ab e r videns cōponit vt h r h r h euidēs tis ge.
ois. i. clarus vel aptus: r cōparat. vñ hec euidencia tie. i.
apertio vel claritas. r componit cū in r dñ ineuidens ge.

ois. i. obscurus vñ inapertus: r filiter cōparat. inde ineui/
dencia tie. i. obscuritas: r cor. iii.
Euilat filius chus: a quo getuli. i. mauri. Itē euilat dñ pro/
pziū terre fm Papiam.
Euiro ab e r viroz cōponit vt euirō ras penul. pdu. debili/
tare: eneruare. Item euirō ras potest componi ab e r vir:
r tunc cor. penul. r est euitare. i. castrare: debilitare.
Euitaneus nea neū: in euū exponit.
Euiternus: in euū vide.
Euito ras tauitare. i. valde vitare vel euidenter vitare. vñ h
r h euitabilis r h le. vñ euitatus ta tū. i. valde vitatus vel
euidenter vitatus. Itē euitatus pōt cōponi ab e r vita: r
tunc euitatus. i. vita p̄uatus. vñ dicit Papi. Euitatus
vita p̄uatus. i. perterritus.
Eulogiū gij. ab eu bonū r logiū. r est eulogiū sapientia vel
bona fama: vel testimoniū: vel cant⁹. Item eulogia dicū/
tur laudes electe: r summatim collecti: vt si quis in ima/
gine alicuius laudes scribat eulogia dicunt. Item ab eu
quō est bonū r logos componit vt hec eulogia gie: r sunt
eulogie benedictiones. salutationes: r bone donationes
vñ in decreto. xvi. dis. de eulogijs ad sacra concilia cōsti/
tutis: r hinc eulogicus eulogica eulogici: r eulogius gia/
gium. i. benedictus.
Eumenis dis fem. gene. furia infernalis: quasi in bono de/
ficiens ab eu quod est bonum r mene defectus: r corrip/
pit penul. vnde Hecismus: Eumenides quia deficiunt
bonitate vocantur.
Eunucia cie in eunuchus exponit.
Eunucizo zas in eunuchus est.
Eunucus ci mascu. gene. grecū est. i. spado: r hinc eunucizo/
zas: r eunucio cas. i. eunucū facere: r hec eunucia cie. i. fa/
cies: sed pluraliter eunucie eunuciarū sunt delicie. r vide/
tur esse cōpositū eunuc⁹ ab eu quō ē bonū r nice victoria.
Euo euas. i. infanio. r euare inuenit p̄ euacuare r fugere: r
dñ ab euantis.
Euocatio est quedā figura aliothece: que cōtinet sub syn/
thesi. de qua dixi in quarta parte in ca. de aliothece: vbi
egi de synthesi.
Euphemismos. vide in coloribus rhetoricis.
Eupolis. eupoleos grece latine eupolis facit. i. bona ciuitas
sic r filia fm Papi. r cōponit ab eu quō est bonū r polis
ciuitas. r est se. ge. r cor. po.
Euprepia pie pulcritudo: decor: fm Papi.
Euripus. ripa cōponit cū eu quō est bonū. r dicit hic eurip/
pus pi. i. maris estuatio: vñ locus in mari periculosus. vñ
sic dicit: quasi bona ripa p̄ cōtrariū Boe. Estuantis mor/
re ferē euripi: fm Dug. Papi. vñ dicit: Euripus est redu/
ctio maris vel aquarū: quō fit fm clementū vel decremen/
tū lune: r pdu. ri.
Euroauster stri mas. ge. ventus collateralis ab austro: sic di/
ctus: quā fit inter eurū r austrū: r cōponit ab euro r auster
Inuenit etiā euroaquilo. vide in triphonicus.
Europa fuit filia Agenoris regis libye quam iupiter ab as/
phrica ruptam Cretam aduexit: r ab ea tertiam partem
mundi europam vocauit. vnde europus pia pius: r eu/
ropicus ca cum. Et nota q̄ tres sunt partes mundi. s. eu/
ropa: libya: r asia. de quibus Lucanus in. vi. Europā mi/
seri: libyam: asiāq̄ timere.
Eurus. ab eos eoi dñ h eurus euri: ventus flans ab oriente:
quasi ab eoo ruens. vide in triphonicus.
Eus vocantis aduerbiū est. vide supra in eu.
Eusebia bie. i. pietas. vnde eusebius. i. pius: r est compositio
tum eusebia ab eu quod est bonū r sebes quod est pie/
tas. vnde fm compositionē eusebia. i. bona pietas. hinc
etiam grece ciconia dicit eusebes. i. bone pietatis aus.
Serē enim q̄ sicut alitur a parentib⁹ dum parua est: ita
postmodū senes parētes alat: r cor. bi. fm vsum. vide de
hoc in ciconia.
Eustochium. Tuchia quō interpretat fortuna componitur
cum eu quod est bonū. r componit vt hoc eustochiū. i.

bene fortunata: et est se. ge. qz qualitas vocis essentia; rei non mutat.

Euticiani: quidam heretici dicti ab eutice constantinopolitano abbate: qui xpm post humanam assumptionem negavit existere in duabus naturis: sed sola diuinam asseruit in eo esse naturam: et pdu. a.

Euum ab h infinitiue esse hoc eum dicitur. i. seculum vel tempus: vel spacium: quod quomodo mundo cepit esse. Eum etiam est presentia; riuus status omni; que sunt et fuerunt et futura. i. in cuius presentia sunt omnia preterita et futura tanquam presentia. vñ euternus nanus: et euitaneus nea neu. i. pdu. rabilis.

E ante X

Ex: modo per extra accipitur: vt excludo: exlex: modo priuatiuum est: vt explico: exoro. modo intentiuum vel perfectiuum est: vt exoro: explico: efficio: extendo. Item ex prepositio interdum per valde accipitur: sicut excelsus: interdum per extra: vt exul secundum papam. Cum quibus autem litteris in compositione ponatur ex: et cum quibus edixi supra in prima parte de syllaba: vbi egi de hac littera x. Que autem sit differentia inter de et ex: babes in de.

Exacerbo bas componitur ab ex et acerbo bas: quoniam non est in usu et est exacerbare vias acerbis colligere: exaspere.

Exacero ras. i. ab acere purgare: ab ex et acero componitur et corripit ce.

Exactio nis se. ge. iniusta petitio. et deriuatur ab exigo gis actum tu: u in i et addita o fit exactio.

Exactor. ab exigo gis dicitur h extractor toris. i. iniustus petitor.

Exactus cta ctu. vide in exigo gis.

Exaggero ras rati componitur ab ex et aggero ras: et est exaggero valde aggerare: atollere: maius facere: sicut est illud euangelij: Et tu capharnaum que usque ad celum exaltata es. Non quidem usque ad celum capharnaum exaltata erat: sed eius nimiam superbiam exaggerat.

Exalage continetur sub synthesi. vide in quarta parte in ca. de coloribus rhetoricis.

Exalto ras. i. in altum tollere: ab ex et alto ras.

Examen nis. i. filium medium quo trutina et statera regis et lance equantur. vñ et in lanceis amentum dicitur. vel examen dicitur lingua: que in foramine trutine vertitur huc et illud: secundum quam consideratur equalitas ponderatorum. vñ et examen dicitur iudicium discretio: probatio inquisitio. Examen etiam dicitur apud congregatio: et per translationem hominum. vñ examino nas nauis nare i. probare: equaliter iudicare: vel discutere: et diligenter inquirere: inuestigare.

Examussim aduerbiu componitur ab ex et amussis quod est plumbatum cementario. et inde examussim aduer. i. valde sine dubitatione: et omnino sine dubitatione. Nam prepositio in hac compositione auget. vñ Paulus. Videns ergo seipsam syllabam deficere predictorum ratione: nec aliter posse examussim tractari: nisi posita sit in dictione.

Exancto clas. i. baurio. vide in ancto clas.

Exancozo ras. i. ancora euellere: nauem dissoluere: et componitur ab ex et ancozo ras: et est verbum actiuum. vel potest componi ab ex et ancora ancoze.

Exanguis ab ex et sanguis componitur vt h et h exanguis et h exanguie huius exanguis. i. extra sanguinem vel pallidus: et est triu syllabarum: tam in numero quam in genere.

Exanimis et exanimus dicitur. et componitur ab ex et animus vide in animus.

Exanimo mas in are. i. debilitare: proterrefacere: ab ex et animo mas. vñ exanimatus tantum. i. debilitatus: proterrefactus: comsternatus. Hester. xv. Et pene exanimata est.

Exaplois dicitur ab exa quod est sex et plois quod est plica: quasi sex habens plicas. i. sex columnas: et secundum quosdam dicitur proferri exaplois: quod est triu syllabarum. Di enim est diptongus greca que sonat i: tam apud nos quam apud grecos. Dico. in prologo iohanne: vt per grecorum explois: que et sumptu et labore maximo indigent: editionem nostram habeant: et ponitur exaplois hic per sex exemplaribus vel interpretationibus.

Exaro ras. i. describere: vel valde arare ab ex et arare com-

ponitur: et cor. a.

Exartuo exartuas. i. diuido ab ex et artuo artuas componitur.

Exascio as. i. dolare. ab ex et ascio as.

Exaspero peras perauit ab ex et aspero ras componitur. et est exasperare: exacerbare: vel commouere: vel facere asperum.

Exautozo ras: vñ exautozatus tantum: in autozo ras vide.

Excalesco cis inchoati. i. incipio candere: ab ex et cando des addita co fit excandescio scis.

Exscaturio fas: in scaturio exponitur.

Excauo uas penul. cor. ab ex et cauo uas verbum actiuum. Job xiii. Lapidem excavant aque.

Excedo dis cessum excedere: extrinsece: extra cedere. et excedo. i. excello: vel transcendere: vel supero. et pdu. ce.

Excedra dre. ab idoz vel idros quod est aqua dicitur h idrus: vel hec idra: serpens aquaticus. De idra legitur quod fuit oraco multorum capitum qualis fuit in leerna palude provincie archadie. Hec latine excedra dicitur: quod vno cetero tria capita exorscebant: sed h fabulosum est. Nam constat idram locum fuisse vmentem aquas vastates civitatem vicinam in quo vno meatu clauso multi erupiebant. Quod hercules videns loca illa combussit: et sic aque meatus clausit. vñ et idram dicitur interfecisse. Et scias quod in aliquibus libris scribitur excedra pdu: et tunc est etymo. excedra quasi excelsa idra: in aliquibus per t excetra quasi excelsa tria. et ista littera comoz est: et hz mediam naturaliter pdu. sed cedere autem comapat Hieronymus emulum suum propter detractoris sibilum. vel forte quod quasi auferat vna via detrabendi inuenit detractor aliam viam vel plures. vñ in prologo Esdre dicit Hieronymus: Itaque licet excetra sibilis victoriz: si non incendia iactet. Simon autem fuit quidam perditio cuius insidiam capta fuit troia: et ideo dicitur victor: cui comparat Hieronymus emulum suum detractoris incendia iacentem.

Excelleo les: in excello lis vide.

Excello. cello lis vel cello les componitur cum ex: et dicitur excello les lui: vel excello lis culti vel lui cultum vel cessum.

Excelleo neutrum est et absolutum: et constructum tantum cum ablativo: vt Iste excelle sapia. Excello lis transitivum est: et constructum cum actio et dativo in eodem sensu: vt iste excelle illi. et secundum hoc est actiuum. et iste excelle illi. et est idem sensus: et secundum hoc est neutrum. vñ excellens se. ois: et h excellentia tie.

Excellus. cessus componitur cum ex: et dicitur excelsus sa su. et comparatur vt excelsus fiorissimus. vñ excelsus fuisissimus: et h excelsitudo dinis. i. altitudo: sublimitas.

Excendo dis. i. valde accendo: ab ex et cando des.

Exceptozus ria ritum dicitur ab excipio pis. Exceptoria sunt que excipiuntur vel debent excipi.

Excerpo pis per excerptum. i. extra carpere: eligere: extrahere et componitur ab ex et carpo pis.

Excessus sus: ab excedo dis.

Exetra tre: vide in excedra.

Excidiosus sa su. i. plenus excidio: et dicitur ab excidium dij.

Excidium dij. i. destructio: vel eversio: vel casus. et potest derivari ab excedo dis. i. destruere: vel cedere. et dicitur ab excido dis per cadere. et secundum hoc antepenul. cor. siue ci.

Excido dis si su. i. ex vel valde cedere: vel destruere: vel evertere. et componitur ab ex et cedo dis cecidi. et pdu. ci vbiqz. Item excido dis excidi potest componi ab ex et cado dis: et tunc caret supino: et cor. ci vbiqz. et est excidere extra cadere: vel ex aliquo cadere.

Exciduus dua duum: quod facile cadit: ab excido dis dicitur.

Excieo es cui citum. i. procare: commouere. et componitur ab ex et cieo es cui citum: et cor. penul. istud supinum excitum: et tunc ab eo descendit h frequentatiuum excito tas penul. cor. Item dicitur excio cis cui citum: et tunc excitum tu penul. pdu. quod excieo citum non venit imo citum: et tunc ab eo deriuatur excito tas penul. pdu. vñ patet quod in illo responsorio congrue potest dici Excita dñe potentiam tuam: ita quod penul. de excita sit longa vel breuis.

Excalliare. i. cum vxore esse.

Exciendo ab ex et scindo dis componitur: et abijciuntur x procedere.

Excio cis ab ex et cio cis: vide in excieo es.

Excipio ab ex & capio cōponit̄ excipio pis excep̄ti. & est ex
cipere eligere extrahere ex̄ cape: sup̄ alia capere: recipe: la
tenter cape: inuadere: & p̄tinet ad infidiatores.

Excipulū li. i. venabulū ab excipio pis: q̄ excipiat ap̄rum
venientem.

Excipuus pua puū. i. p̄cipuus: & melior ab excipio pis: q̄
meliora solent excipi & eligi: q̄si ex̄ alia.

Expato tas tati in excieo es exponit̄.

Exclamatio exponit̄ in q̄rta pte in ca. de colorib⁹ rhetori.

Exclusor foris maf. ge. q̄ & exclusarius d̄r. i. ianitor q̄ foras
excludit hoīes. & d̄r ab excludo dis: & pdu. clu.

Excodico ab ex & codex p̄ trunco cōponit̄ excodico cas: &
est excodicare circa codicē. i. truncū aperire terrā & velut
lacū efficere.

Excolens ab excolo d̄r h̄ & h̄ & h̄ excolens tis q̄ excolit vel
purus & delitiose & diligenter parat⁹. & tūc cōparat̄ vt ex
colens tior sim⁹. vñ Joānes cassian⁹ dicit: Excolentes
cibi aīe nō adimūt puritatē si cū moderamine sumant̄.

Excolit⁹ ta tū. i. bñ cult⁹ & diligēt. & d̄r ab excolo l̄: & cor. li.

Excolo las laui. vñ excolans tis oīs ge. i. purgans: vel emit
tens: discutens. Matthei. xxij. Excolantes culicē. i. mi
nima discutientes: camelū aut̄ glutientes. i. de maiorib⁹
p̄ceptis nō curantes. & cōponit̄ excolo las ab ex & colo
las. vide in colo las. Inuenit̄ etiā excolo lis tertie diuga
tionis ab ex & colo lis: vide in colo las. & pdu. co. excolo
q̄ est prime diugatiōis: sed q̄n est tertie cor.

Excōmunicatio onis: vide in excōico.

Excōico cas caui care. i. ex̄ cōione facio: cōione puare: & ē
actiui: & cōponit̄ ab ex & cōico cas. vñ excōicatus ta tū: &
hec excōicatio onis. Et scias q̄ duplex est excōicatio.
Una est minor: q̄ separat̄ tm̄ a participatione sac̄roz: sed
nō a cōione fidelū. & iō tali excōicato licet cōicare: s; nō
licet ei sac̄ra cōferre. Alia est maior excōicatio & h̄ sepat
hoīem a sac̄ris ecclesie & a cōione fidelū: & iō tali excōica
tione excōicato cōicare non licet. Sed q̄ ecclesia excōi
cationē ad medelā non ad iudiciū inducit: excipiunt̄ ab
hac generalitate quedā in quibus cōicare licet. s. in his q̄
p̄tinent ad salutē: q̄ de talibus licite hō cū excōicato loq̄
p̄t̄ & etiā alia verba interserere vt facili⁹ salutis verba ex
familiaritate recipiant̄. Excipiunt̄ aut̄ q̄dā psone ad q̄s
sp̄aliter p̄tinet p̄uisio de excōicatis. s. vxor: seruus: filius:
rusticus & seruiens. Sed hoc intelligendū est de filiis nō
emancipatis: al̄s tenent̄ vitare patrē excōicatus. De alijs
aut̄ intelligit̄ q̄ licet excōicato cōicare: si ante excōicatōs
ei se subdiderūt: nō aut̄ si post. Quidā vō intelligūt econ
uerso. s. q̄ superiores possint licite cōicare inferioribus ex
cōicatis. Alij vō cōtrariū dicūt: sed ad minus in his eis cō
municare debent in quibus sunt eis obligati: q̄ sicut in
feriores obligant̄ ad obsequiū superiorū: ita superiores ad
p̄uidentiā inferiorū. Sunt etiā quidā casus excepti sicut
q̄n ignorat̄ excōicatio: & q̄n aliqui sunt peregrini: & via
tores in terra excōicatoz q̄ licite p̄nt ab eis emere vt etiā
accipe elemosinā: & s̄r si aliq̄s videat excōicatus in neces
sitate: q̄ tunc ex p̄cepto charitatis tenet̄ ei p̄uidere. vñ
versus: Utile: lex: humile: res ignorat: necesse. vt utilitas
referat̄ ad vba salutis: lex ad matrimoniū: humile ad sub
iectionē: cetera patent. In quib⁹ aut̄ vitandus sit excōica
tus: patet in his versibus: Si p̄ delictis anathema q̄s effi
ciat. Os ozare: vale: cōmunio: mensa negat̄.

Excōsul in cōsul est.

Excois. ab ex & cor cōponit̄ h̄ & h̄ & h̄ excois dis. i. inters: fa
tus: insipiens. & d̄r excois dis oīs ge. q̄si ex̄ cor. & in eo
dē sensu cū e: & d̄r excois dis oīs ge. q̄si sine corde. vñ Do
rat⁹ in epi. Sub d̄na meretrice fuisset turpis & excois.

Excrementū est q̄d superexcrescit vt in arboribus q̄d puta
tur: seu q̄d expuimus fm̄ Papi. & dicit̄ ab excresco scis:
vel ab excreo.

Excreo as aui are. i. expuere: & pijcere: & componit̄ ab ex &
screo as: & abijciē s̄ precedente x.

Excretus ta tū penul. pdu. d̄r ab excresco scis.

Ex cubicarum. i. vigilie: custodie: infidie. & deriuatur ab ex
cubo bas.

Ex cubo bas. i. vigilare cā custodie: q̄si extra cubare: q̄d fas
ciunt qui ciuitates vel castella vel castra custodiūt de no
cte: & cōponit̄ ab ex & cubo bas. Potest etiā dici excūbo
bis ab ex & cūbo bis in eodez sensu: & cor. cu excubo bas.
vide in cūbo bis. Excubare etiā fm̄ Papi. dicit̄ p̄e foris
bus inuigilare.

Ex cudo dis di cusū cudere. i. feriendo eijcere. i. extra cude
re. & cōponit̄ ab ex & cudo dis. & pdu. cu.

Ex curso fas verbū frequē. & format̄ ab excursu supino de
excurro ris u mutata in o.

Ex cuso fas saui sare q̄si extra cusionē ponere q̄si nō cedere
vel excutere d̄r q̄si frequenter cudere: vt ille q̄ excusat fit
extra malā famā. & cōponit̄ ab ex & cuso fas q̄d ē frequē.
de cudo dis cusu. Et scias q̄ hō multiplici⁹ & libent̄ se
excusat. vñ dicit Bernardus de gradibus humilitatis:
Multis modis fiunt excusatiōes in peccatis. Aut enim
dicit qui se excusat non feci: aut si feci bñ feci: aut si male
nō multū male: aut si multum male: nō mala intentione
Si aut̄ & de illa sicut adā & eua cōmunicat̄: aliena se nitit̄ ex
cusare p̄suasione. Sed sic p̄cacit̄ etiā aperta nō defende
ret: q̄n occultas & malas cogitationes cordi suo adueniē
tes humili⁹ reuelaret abbati: vide in vbi. Et addit Ber
nardus: Licet enī genera hec excusatiōis eaten⁹ male iud
dicent̄ q̄tentis ore p̄phetico vba malitie appellat̄: multo
tū piculosior est fallax atq; sup̄ba cōfessio q̄ p̄uicax &
obstinata defensio. Nonnulli enī q̄ de aptiorib⁹ argunt̄
scientes q̄ si defenderent nō crederet̄: subtili⁹ inueniunt
argumentū defensionis verba rudentes dolose cōfessio
nis. Est quippe vt scriptū est: Qui nequiter humiliat se: &
interiora eius plena sunt dolo: vultus demittit̄ p̄sternit̄
corpus: aliquas sibi lachrymas extorquent si possunt vo
cem suspirijs: verba gemitibus interrumpunt. Gloriosa res
est humilitas qua ipsa quoq; sup̄bia palliare se appetit
ne vilescat: sed h̄ cito tergiuersatio a prelato deprehendi
tur: si ad hanc sup̄bam culpā nō differat penā. vasa figuli
p̄bat fornax: & tribulatio vere penitentes discernit. Qui
enī veraciter penitet: laborē penitentie nō abhorret: sed
quicq̄d sibi p̄ culpa quā odit iniungit̄: tacita cōscientia
patienter amplectit̄.

Execro: ab ex & sacro cras cōponit̄ execro cras: sed frequē
tius inuenit̄ execroz craris in deponēti. & est execrari ma
ledicere: excōicare: extra sac̄rū facere. & cor. e sine penul.

Ex edra dre. i. cathedra: thronus: sedes: sella: suggestus. vel
ex edra est camera secreta: vel locus thesauri: vel loc⁹ sub
sellioz. i. absida: vel camera: vel locus q̄dā sepatus modū
cū a pretorio vel a palatio. Vel ex edra genus est fenestre
q̄ exterius dilatata: sed interius coartat. Itē inuenit̄ exe
dra p̄ gazophilacio: & etiā p̄ thalamo. & cor. penul.

Ex emplū. ab ex & amplus pla plū d̄r h̄ exemplū q̄d fit ad in
star alterius. vñ h̄ exemplor aris: ad cui⁹ similitudinē fit. vñ
exēplo plas v̄bū actiui. vñ q̄dā: Exēplar gen⁹ est exēplū
q̄d trahis inde. Vel exēplar liber est: exēplū q̄d trahis in
de. Et est exēplū alicui⁹ dicti vel facti p̄teriti p̄positio cū
certi auctoris noīe: vt oēs p̄ sup̄na p̄ria laborare debem⁹:
sicut fecit Ap̄ls q̄ tot verbera passus est. Itē exemplū est
quedā spēs argumētationis: & fm̄ h̄ exemplū est q̄n fit p̄
cessus ab vno particulari ad aliud: vt athenienses pugna
re cōtra thebanos est malū: ergo thebanos pugnare cōtra
focenses est malū.

Ex emptus ta tū d̄r ab eximo mis. & d̄r exemptus subtract⁹
sublat⁹: extractus: q̄si ex aliquo emptus. i. tractus.

Ex eniū. ab exenos q̄d est pegrinū d̄r h̄ exeniū nij: munus
paruū: & quodcūq; munus mittit̄ alicui: q̄d vulgo d̄r &
gallice present. & cōponit̄ h̄ exeniū p̄ eodē fm̄ Hug. Pa.
dicit̄: Exenia premia: dona: munera bñificia. Eccl. xx. Exe
nia & dona excecant oculos iudiciū.

Exensis. sensus cōponit̄ cū ex: & d̄r bic & bec exensis & hoc
se. i. extra sensum.

- E**xterro ras rati rare: q̄si exintrare d̄r. i. q̄ intra sunt extra bere. Enteria enī dicunt̄ intestina q̄ sic dicūt̄ q̄si exintra. z cor. penul. exentro.
- E**xequie. ab exequoz q̄ris d̄r be exequie q̄artū: officiū mortuoz: z obsequia q̄ sūt̄ circa sepulturā. vñ h̄ z h̄ exequialis z h̄ le: ad exequias ptinens: vel res exequiarū.
- E**xequo q̄s q̄ui q̄re: ab ex z equo equas. z scribit̄ p̄ ae diphthongū exaequo.
- E**xequoz. ab ex z sequoz queris cōponit̄ exequoz queris. i. extra alia sequi: aliquid pficere: ad effectū ducere: instar ad aliqd̄ faciendū. vñ executio d̄r effectus: z abijcit̄ s̄ p̄cedente r. z cor. e. exequoz.
- E**xerceo ces cui citū: ab ex z arceo ces. z est verbū actiuū. z est exercere operari: experiri: extra arcere.
- E**xercito ab vltio supino de exerceo ces exercitu: u in o mutato fit exercito tas frequē. vñ exercitatus ta tū. Et nota q̄ exercitus d̄r pprie defatigatus: sed exercitatus artib⁹ assuetus z instructus.
- E**xercitus ab exerceo ces d̄r exercitus tus. i. collectio hoīuz in expeditione. vñ d̄r h̄ exercitiū tij: z adiectiue exercitus ta tū. z d̄r exercitus pprie defatigatus. z scribit̄ p̄ t in penul. exercitiū: sed t̄ h̄z sonū de c.
- E**xermis. ab ex z arma cōponit̄ h̄ z h̄ exermis z h̄ me. i. ex arma: z exermus ma miū idem.
- E**xero. ab ex z sero ris cōponit̄ exero r̄ rui tū. i. foras emittere: vel nudare: manifestare. vñ exerto tas frequen. z exertus ta tū. z cor. penul. exero ris.
- E**xesus. ab exedo dis: q̄d cōponit̄ ab ex z edo dis d̄r exesus sa sum. i. corrosus: extra vel valde esus: cōsūptus: euacuatus. z pdu. penul. exesus.
- E**xhalo las. ab ex z halo las cōponit̄ exhalo las lui re. i. foras emittere: redolere: vel de vita recedere: z est neu. sicut z suū simplex. z pdu. ha.
- E**xhaurio ris: ab ex z haurio. in haurio vide.
- E**xhaustus sta stū. i. cōsumptus: euacuatus: extenuatus: ab ex z haurio ris. z cōponit̄ cū in: z d̄r inexhaustus. i. non exhaustus.
- E**xhebenus ni fe. ge. q̄dā gēma preciosa z candida q̄ atrifices aurū poliūt. z cōponit̄ ab ex z hebenus.
- E**xheredo das. ab ex z heredo das cōponit̄. z pdu. re. vide in heredo das.
- E**xhibeo bes bui bitū cōponit̄ ab ex z habeo. z cor. hi. z ē exhibere ostendere: vel presentare: vel dare.
- E**xhortoz taris ab ex z hortoz cōponit̄. in hortoz vide.
- E**xitial is in exitiū est: z pdu. a.
- E**xitiolū li dimi. parū exitiū.
- E**xitiū. ab exitus d̄r h̄ exitiū tij. i. tormentū: vñ mors: clades calamitas: casus: aduersus: exitus malus. vñ exitiosus sa sū: z h̄ z h̄ exitiabilis z h̄ le: piculosū vel q̄d infert exitiū.
- E**xigo. ago cōponit̄ cū ex z d̄r exigo gis egi actū: q̄d h̄z q̄n q̄ significatiōes. nā exigere. i. expellē. z exigere. i. pficere. z exigere. i. iniuste petere. z exigere q̄nq̄ simpliciter ponit̄ p̄ req̄rere vel petere. z exigere. i. extra vel vltra agere. z exigere. i. diuidere. vñ exact⁹ cta ctū. ij. Macha. vlti. Sicut enī vinū semp bibere: aut semp aquā d̄riū est: alternatim aut vti delectabile: ita legentib⁹ si semp exactus fit sermo nō erit gratus. Exactus. i. pfectus: exq̄situs: delectabilis.
- E**xiguus ab exigo gis q̄d est diuido dis deriuat̄ exiguus gua guū. i. paruus. q̄d enī est exiguū alterius eget suffragio fm̄ Dug. P̄ap. vō dicit̄: Exiguus imbecillus: infirm⁹ multū egens: paruus.
- E**xilio lis liui vel lui exultū exilire. i. extra vel valde salire. vnde exulto tas. z componit̄ exilio ab ex z salio salis. vnde in salio lis.
- E**xilis. ab ex z bilus vel bilū cōponit̄ hic z h̄ exilis z h̄ le. i. tenuis: z macer. vñ exilis q̄si sine ilib⁹. nō enī exilis videt̄ h̄re ilia. vel exilis d̄r ab exeo: qz possit̄ q̄si sup angustū exire. z cōparat̄: vt exilioz lissim⁹. vñ exilit̄ exili⁹ lissime aduer. z h̄ exilitas tatis. i. tenuitas. z pdu. exilis penul. z videt̄ esse aspirandū q̄si cōponit̄ ab bilus: sed alias nō. vñ
- D**ora. in epla: Exilis domus est vbi nō multa supsunt.
- E**ximius. ab ex z imus cōponit̄ eximius mia miū. z d̄r eximius q̄si ex imā posit⁹. i. maxim⁹: pclarus: nobilis sublimis: z h̄z vim suplatiui. vñ cōstruit̄ cū ḡtō plurali: vt Dauid eximi⁹ ppbetarū. vel cōponit̄ ab ex q̄d ē valde z eminens: inde eximi⁹. i. valde eminēs. z h̄ iunctura eq̄pollet suplatiui: z ita significatiōe suplatiui cōtrahit a suis cōponentib⁹. z cōparat̄ p̄ suppletionē q̄ nō habeat vim suplatiui: vt eximius magis eximi⁹ eximissim⁹. vñ h̄ eximietas tat. i. sublimitas: magnitudo: nobilitas: claritas.
- E**ximmutuo as aui are cōponit̄ ab ex z immutuo as. z est eximmutuare: depaupare: pauperē facere.
- E**ximo mis mi emptū eximere. i. auferre: vñ extrahere. z d̄r eximo q̄si ex emo. i. traho. z cōponit̄ ab ex z emo mis. z cor. penul. eximo.
- E**ximprouiso nō est dicitio cōposita: sed q̄dā irregularis vō cū cōgeries fungēs loco vni⁹ dicitiois: sicut dixi in tertia pte vbi determinatū de figura cōposita noīs.
- E**xinano nis niui cōponit̄ ab ex z inano nis. z ē exinaniore adhibilare: depzimere: euacuare: diminuerē. z pdu. a. vñ Ap̄ls ad philip. Exinaniuit semetipsū formā seruī accipiēs. i. ex nīa sua quoddā inane supsit. i. formā seruī. i. nām humanā q̄ est quoddāz inane respectu diuinitatis.
- E**xintegro: in integer vide.
- E**xistimo. ex cōponit̄ cū estimo: z d̄r existimo mas. i. putare. vñ h̄ existimatio. i. putatio: vel illese dignitatis status fama z moribus acquisitus.
- E**xisto stis extiri re: ab ex z sisto stis z est existere pmanere ex stare. vide etiā in sisto.
- E**xitus. ab exeo is d̄r h̄ exit⁹ tus: z s̄ḡt multa. Nā exit⁹. i. finis. vñ Qui. epi. Exit⁹ acta pbat careat successib⁹ opto. qui q̄s ab euētū fata notāda putat. Itē exit⁹. i. mora. Itē exit⁹. i. egressus. vñ p̄pha: In exitu israel de egypto. zc.
- E**xlex gis ge. oīs. i. sine lege: ex legē: ab ex z lex gis cōponit̄ z vt dicit̄ P̄ris. L sequente r̄ inuenit̄ in h̄ noīe exlex: z pdu. le. z desinit in ex nāliter pductā.
- E**xoccupo pas. i. expedire: ab ex z occupo: z cor. cu.
- E**xodiarius in exodiū vide.
- E**xodiū ab ex z oda q̄d est cantus cōponit̄ h̄ exodiū diū. primus cantus. i. initiū cantilene. z hinc h̄ exodiarius r̄ i. p̄centoz q̄ cantū incipit añ alios: z exodiarius r̄ i. ad exodiū vel ad exodiariū ptinens.
- E**xodus odo q̄d est via cōponit̄ cū ex z d̄r h̄ exodus di. i. exitus q̄si itus vel viatio ex. z hinc quidā liber d̄r exod⁹ q̄ cōtinet exitū vel egressū populi israel de egypto. z cor. penul. exodus.
- E**xoleo les leui vñ lni exoletū vñ litū. i. crescere: ab ex z oleo les cōponit̄: in oleo les vide. P̄ap. vō dicit̄: Exoleuit. i. in obliuionē venit: deficit: corruptus est. z cor. o ante l.
- E**xoletus ab exoleo les d̄r exolet⁹ ta tū. i. excretus nutrit⁹: vel adultus. Plaut⁹ in empidico: Domi reliq̄ virginē exoletā. i. grandē. Itē d̄r exoletus ta tū. i. valde fetid⁹: z tūc cōponit̄ ab ex z oletus. i. fetidus: z est nomen.
- E**xomnis. ab ex z somnus cōponit̄ hic z bec exomnis z h̄ ne. i. extra somnū.
- E**xomologesis fe. ge. grece: latine interpretat̄ cōfessio: vel preces siue sit laudis: vt q̄ d̄r Matt̄h. xi. Confiteor tibi pater celi z terre zc. siue sit pctōz. z differt a letanijs q̄ interpretant̄ rogationes: qz exomologesis p̄ sola cōfessioe pctōz agit. letanie aut̄ ppter rogandū deū z impetrādōi aliquo malo misericordiā eius fiunt.
- E**xorabilis. ab exoro d̄r h̄ z h̄ exorabilis z hoc le q̄d facile pōt exorari. i. cōcedere rogata. z hinc exorabiliter aduer. z cōponit̄ vt inexorabilis. i. nō exorabilis. vñ inexorabiliter. z cōparat̄.
- E**xorcismus mi. i. increpatio vel iuratio aduersus diabolum: vt recedat. inde. h̄ z h̄ exorcista ste. i. cōiurator vel increpator. inuocat enī sup cathecuminos: z sup eos q̄ h̄nt sp̄m imundū nomen d̄ni n̄ri iesu xpi adiurans p̄ eum vt egrediat̄ ab eis. z exercizo zas. i. adiurare increpare fm̄

Du. Pap. etiā dicit: Exorcism⁹ grece uiratio vel sermo increpatōis est aduersus diabolu vt discedat: sic est illud Sacha. iij. Increpet in te dñs satban: vide in ordo.

Exorcista ste: in exorcismus est.

Exordiar⁹. ab exordiū dñ exordiar⁹ ria riū. i. ad exordiu⁹ pines. et hinc exordiar⁹ rij q̄ incipit vel exordiū facit.

Exordior diris exorditus sum vel exorsus sum: ab ex et ordior: et est exordiri incipere: vel loqui. vñ exorsus sa sum i. locutus inceptus.

Exordiū. ab exordior diris dñ h exordiū dij. i. inceptio. Itē exordiū dñ prima parsozatiōis in rhetorica. Nā fm Jñ. in. li. etymo. Partes orōnis in rhetorica arte sūt q̄ttuor. f. exordiū: narratio: argumētatio: et cōclusio. Darū p̄ma auditoris animū puocat. scōa res gestas explicat: tertia fide assertorib⁹ facit: q̄rta finē toti⁹ orōnis cōplectit. et vt dicit Pap. Exordiū dñ principiū orōnis qd̄ orator in sua cōfacit in quo reddit auditores beniuolos dociles et attentos. De exordio etiā dixi supra in epistola.

Exordia rie se. ge. i. nascentia: ab exordior iris dñ.

Exors fors cōponit cū ex et dñ h et h exors tis. i. extra sortez et abijcit s̄ precedēte x. Sapiē. ij. Nemo nostrū sit exors luxurie nostre. i. alienus: vel extra sortē.

Exorsus in exordior vide.

Exosso fas laui ab ex et osso fas cōponit. et ē exossare lania: re: discindere: ossa extrahere. et est actiuū. Pōnit etiā pro debilitare: vel infirmare. Quā enī ossa sint corporis robur q̄ ea aufert corpus debilitat.

Exosus sa sū. i. valde vel p̄fecte odiens. et ostruif cū actō: vt exosus bella. i. odiens valde. et cōponit ab ex et osus. vide in osus. et fm Pap. exosus est q̄ aliquē odit. odiosus vō qui odit.

Expando dis di expansū: vñ illud: Expansis i cruce manib⁹ i. extēsis. Inuenit etiā expansis qd̄ sustinēdū est. sed fm Paul. p̄deo pateo patior faciūt supinū passū. et cōponit expando ab ex et pando dis: vide in pando di.

Expapillo ab ex et papilla cōponit expapillo las laui lare. i. exoluere: denudare: et pprie papillas.

Expasus sa sum: vide in expando dis.

Expatulor laris latus lari: verbū deponen. ab ex et spatulor laris qd̄ deriuat a spatula et est expatulari spatulā auferre vel frangere: et cor. tu.

Expecto cras ctari ctare. i. demorari: sustinere: p̄stolari expectat q̄ vētur: ē: spectat q̄ videt vl̄ appropriat fm Pap.

Expectoro ras rari expectozare: ab ex et pectus cōponit. et ē expectozare exoluere firmaculū a pectore remouere.

Expedio. ab ex et pedica cōponit expedio dis diu ditū. et ē expedire liberare explicare exoluere: q̄si extra pedicā ponere. et inde expeditus ta tū. i. exolut⁹: liber: p̄mpt⁹. et cōparat vt expedit⁹ tior tissim⁹. vñ expeditē ti⁹ tissime aduer. et h̄ expeditio onis: sic dicim⁹ aliquē eē in expeditōe vbi hoies liberi et p̄mpti efficiunt. Expedit⁹ cōponit vt impedit⁹ ta tū. Itē expedire. i. uenire vel p̄desse: vl̄ vti les esse: et fm h̄ sepe inuenit impersonale expedit: vt ibi: Expedit vobis vt vnius moriat hō pro populo: ne tota gens pereat. et cor. pe expedio dis.

Expeditus in expedio est.

Expendo dis pensū pendere. i. expensas facere: ab ex et pen do dis. vñ h̄ expensa se.

Expergefacio cis feci factū. i. excitare: vel facere euigilare. et cōponit ab expergiscoz sceris et facio cis: et acui⁹ fa.

Expergiscoz sceris experrect⁹ expergiscoz. i. a somno euigilo et cōponit ab ex et pergo gis: qd̄ cōponit a p et rego gis. vñ dicit P̄ris. x. li. Expgiscoz: q̄a pergo est experrectū factū qd̄. f. cōponit ex p et rego qd̄ facit rectū q̄uis vetustif simi etiā expergitus dicebant.

Experior ab ex et pario cōponit experior riris expertus sūz experiri vñ cōe. i. pbare vel p̄bari: cognoscere tentare: cognosci vel tentari. vñ h̄ experimētū ti: et h̄ expitia tie: et expi⁹ ta tū. q̄ aut̄ expior cōponat a pario p̄z p̄ P̄ris. in. x. dicitē. Sūt etiā alia ex hocipso. i. pario cōposita deponē

tia experior opior: quoz p̄cipia expert⁹ optus a pario ostēdūt esse cōposita: cū p̄cipiū part⁹ ē. et vt vult P̄ris. vt p̄z q̄ experior sit vñ deponēs. sed dic q̄ olim expior fuit deponens: sed nunc est cōe.

Experrectus cta ctū est p̄cipiū de expgiscoz: vt i expgiscoz dixi. Jñ. xxix. Et sicut sōniat esuriens et comedit. quā aut̄ fuerit experrectus vacua est aīa eius.

Expers pars cōponit cū ex et dñ h et h expers tis. i. imūnis sine pte. vñ expertius tia tiū. i. expers fm Hug. Papi. vō dicit: expers. i. extra partē vel patriā: alienus: extraneus: inde expertia. i. extraneitas.

Expes. ex cōponit cū pes et dñ h et h expes: et deficit in obliq̄s. i. extra spem: vel sine spe: desperatus. P̄ris⁹: Do nec deceptus et expes. et est q̄nte declinationis. Et scias q̄ expes nō potuit obliquos h̄re: qz oporteret q̄ ablatiuus suus desineret i e et in i: quā sit oīs ge. qd̄ i q̄nta declinatōe eē nō potuit. Sicut oporteret q̄ ablatiu⁹ desineret i e cor. vt cōtingit in oībus his q̄ sūt oīs ge. vt felice audace. S̄z ablatiuus q̄nte declinatōis nō potest desinere in e cor.

Expicoz caris et expico cas dñ ab ex et spico cas. et pdu. pi. vide in spico cas.

Expilolas: idē est qd̄ depilo: et ex eis dē v̄bis pōt cōponi de quib⁹ depilo. vñ pōt corripere pi et p̄ducere fm diuersas cōpositiones. vide in pilolas.

Expingo gis pegi pactū. i. expellere. et cōponit ab ex et pangogis qd̄ est impello vel iungo.

Expinis spina cōponit cū ex et dñ h et h expinis et h̄ ne. i. extra spinas: vel sine spinis. et pdu. pi.

Expino nas naui nare. i. spinas auferre vel extrahere. et cōponit ab ex et spino nas. et pdu. penul.

Expio. ab ex et pio as cōponit expio as. i. expurgare: ex toto vel p̄fecte piare. vñ h̄ expiamen penul. pdu. et h̄ expiatio i. purgatio: pia actio: mūdatio. et expiabilis expiabile qd̄ expiari potest.

Expioras rari rare. i. mori: extra spm̄ mittere. ab ex et spioras cōponit. et pdu. pi.

Expiscor scaris. i. ex toto a piscib⁹ euacuare: vel acq̄rere. et cōponit ab ex et piscor scaris.

Explet⁹ ta tū. i. finit⁹: ab expleo ples dñ: qd̄ cōponit ab ex et pleo ples. Explet⁹ cōponit cū in et dñ in explet⁹ ta tū. i. nō finit⁹. Itē ab expleo dñ expletiuus na uū.

Explicit. ab explicio cas deriuat explicit et expliciūt verbuz defectiuū. i. terminat et finit⁹: vel finiūf et terminant: nec inuenit de eo plus.

Explicitus. ab explicio cas: vel ab explicit verbo defectiuo deriuat explicitus ta tū. i. extensus: finitus: vel terminat⁹ et cōponit vt inexplicitus ta tū.

Explico cas cui citū. Inuenit etiā plicati catū antiquitus ab ex et plico cas cōponit. et est explicare ordinare digere re distentare: extra plicā ponere: soluere: aperire.

Explo do dis si sū: in plaudo exponit. et pdu. plo.

Explozo ras rari rare. i. exq̄rere: inuestigare. et pdu. plo. et cōponit ab ex et plozo ras. Aurora: Per quos explozet plebis et v̄bis opus.

Explosus sa sum penul. pdu. ab explodo dis sum. vide in plaudo dis.

Expolia: ab expolio as: qd̄ cōponit ab ex et spolio as dñ h̄ expolia lie: preda sic dicta: ab expoliando.

Expompo pas pauu pare. i. vituperare: detestari. et cōponit ab ex et pompo pas.

Expumo mis p̄si p̄sū exp̄mere. i. ex̄ p̄mere: effundē: manifestare: rēsentare. et cōponit ab ex et p̄mo mis. et cor. pri.

Expuro bras cōponit ab ex et p̄bro bras: et cor. pro nālīf et est expurozare diffamare: increpare: cōiutari preteritā culpā opprobriose enarrare.

Expultrix trix: mulier expellēs: et formaf ab expulsor or i rix: et sic deberet dici expultrix: s̄ mutat s in t: sicut vult P̄ris. vt etiā dixi in tertia pte i ca. de v̄bo: q̄si in p̄ncipio.

Expumo mas naui mare. i. valde vel ex̄ spumare: vel spumas auferre: ab ex et spumo.

- E**x puncto: ctois: in pingo gis est.
- E**x puo puis, pui putu puere. i. ex spu. z copo. ab ex z spu.
- E**x quiro ris hui fitu ab ex z quero ris coponif. z pdu. q. z est exquirere inuestigare: extra querere.
- E**x ta sunt medie pecoz partes: intestina: fibre fm Pap. fm aut Dug. dr h extu ti intestinu: ab exeo is vel ab exto tas. Ezechiel. xxi. Interrogauit idola: extra cōsuluit zc. De ex ta dicef etiā in sto.
- E**x tales z ani idē sūt. i. viealui purgādi. vñ in. j. Regū. Lōs purefcebāt pminētis extales eoz: qd dicit ioseph^o factū fuisse ex violēta passiōe dysinterie z vt putrefacta intesti na egererēt. vñ mures ebulliētes de agris comedebāt ex tales eoz. z declinat h extales lis: z pdu. ta.
- E**x tasis sis fe. ge. penul. cor. i. excessus mētis. i. qū hō ponif extra statū sue mētis: sicut in articulo mortis. z coponif ab ex z stasis qd est status. vel fm Pap. extasis excessus mentis dr: q fit pauore mentis vel aliq reuelatiōe. Item extasis est qdā spēs metaplasmi de q dicitū est in quarta parte in ca. de metaplasmo.
- E**x tēplo dicēdū est nō extimplo. Tractū ē enī ab antiquoz cōsuetudine q audire solebāt rīsa in tēplis cōpleto offō dicebat sacerdos clara voce: Extēplo: ac si diceret: exite d tēplo. Quñ h igif statim audito exhibāt ita iolenit vsus vt poneret extēplo aduerbialit p statim vel ofestim. ita diē Alexā. Du. aut in libello de accentu dicit: q extēplo dicē dū ē p e: nō extimplo p i. Pap. etiā dicit: Extēplo: repenti ne. Extēplo: subito. i. ex tēplis amplitudinē. Mgī etiā bñ. dicit q extēplo nō est vera cōpositio: s; poti^o qdā irregu laris vocū cōgeries sicut decetero: defacili. vñ ppositio h nō venit p cōpositionē sed p appositionē: sicut dixi in ter tia pte in ca. de figuris noīs in fine. Ex dictis pz q in. vi. ca. puerbi. vbi dr: Dinc extēplo veniet pditio sua. dz dicit extēplo p e in penl. syllaba: s; vitio scriptoz inueniat ibi extimplo p i scriptū z male.
- E**x tendo dis di tentū vel extensū extendere. i. extra tendere explicare: ab ex z tendo cōponif.
- E**x ter tera terū. i. vltimus vl extraneus. extern^o: z dr ab ex.
- E**x termino nas naui nare. i. terminū auferre: vel exulē facē qñ ex terminū ponere z eicere: z pprie dr de exulibus: z ponif p demoliri. Matth. vi. Extermināt facies suas. i. demolunt: dissoluūt: deuenustāt: dissipant: qñ ex termi nos būane ditiōis abducūt. vñ h z h exterminabilis z h le. z cōponif: vt in exterminabilis z h le. Itē ab extermi no dr h exterminū nij. i. desolatō: ex terminos eiectio: ex ilū. Mors etiā qñq; dr exterminū: qz extra terminos vi te ponit. z cor. mi extermino nas.
- E**x temus. ab extra dr externus na nū. i. alienus. vñ externo nas naui nare. i. alienare.
- E**x terus ra rū: idē est qd externus.
- E**x thesis in extasis est in ca. de metaplasmo in qrtā pte.
- E**x timo. timo qd est mens cōponif cū ex z dr extimo mas i. appreciari: vel putare: qñ ex mente sic hre.
- E**x tinguo guis xi ctū guere. i. mortificare: z ptinet ad ignez z cōponif ab ex z stinguo guis: z abijcī s; pcedente.
- E**x tipex. extū cōponif cū specio cis vel inspicio cis: z dr h z h z h extipex vel extispex cis. i. augur q inspicit exta.
- E**x tippo pas pauī pare. i. emittē: euacuare: ab ex z stippo pas cōponif: z pdu. sti.
- E**x tirpo. ab ex z stirpo pas cōponif extirpo pas. i. a radice subuerrere: a stirpe extrahere: destruere: ex toto vel euidē ter siue castra stirpare.
- E**x tispex in extipex componif.
- E**x tollens. ab extollo lis dr extollens tis ge. oīs: inde extol lenter aduer. z h extollentia tie. i. superbia.
- E**x torris. ab ex z terra cōponif h z h extorris ris. i. exps vl extra terrā positus: exul: z pprie expulsus de terra sua vi. vel pōt cōponi ab ex z torris: inde extorris. i. exul pprie cui interdicebat ignis patrie.
- E**x tra. ex ppositio ē: inde extra aduer. loci. z cōpat vt extra exterior extim^o: vel extremus. i. nouissim^o. vñ h extremi
- tas tatis: z extremo mas. i. extremū facere vel vltimū: vel purgare: auferre extrinsecus: defozis fm Dug.
- E**x traduce sūt due ptes. z ex ppositio z traduce qd ē castus ablatiui de tradux cis. Un qñ an aie sint ex traduce. i. ex altero ducte vel ppagate: vt fit aia vel de aia. z est dicē dū q rō: imo a deo creant: qz de^o aias creādo infundit: z infundēdo creat vide in tradux. Dic pōt qri qñ aia in fundat corpoz: Ad h dico q qdragesimo die aia masculi infundit suo corpi. Aia vō mulierj post ceptionē sui corpis infundit in octuagesima die. In xpo aut aliē fuit. Un scias q ceptio xpi subito facta fuit ita q h qtruoī instanti eodē fuerūt. s. cōuersio sanguinis illi^o malis in carnē z alias ptes corpis xpi: z formatio mēbroz organi corz: z aiatio corpis organici: z assūptio corpoz aiati in vnitare diue psonē. In alijs aut h successiue trigit: ita q maris cōceptus nō pficiē vsq; ad qdragesimū diē: vt diē Aristo. in. ix. li. de aialib^o. Semine aut vsq; ad nonagesi mū: vel fm alios vsq; ad octuagesimū. z inde est fm istol sic in historijs habet sup Leuitj. q mulier paries masculū arcebat ab introitu tēpli qdraginta dieb^o. paries vō fe minā octuaginta. In pariete siqdē feminā duplicabant dies quo ad tēpli ingressiōe: sic z duplicabant quo ad corpis formationē. Nā sic qdraginta dieb^o corz masculi organizat z pficiē: z in ipso die qdragesimo aia instau dit: sic corz femie in octuaginta dieb^o pficiē: z in octo gesimo die aia rōnalis inspirat. s; i cōpletiōe corpis masculi videf Aug^o sup addere sex dies: q sic distinguunt h eū in epi. ad Hiero. Semē pīs sex dieb^o primis qñ lacj h; silitudinē: nouē dieb^o ouertit i sanguinē: deinde duo decim dieb^o solidat: decē octo dieb^o format vsq; ad pte cta mēbroz lineamēta. z hinc iā relinquo tpe vsq; ad tps part^o augef magnitudine. vñ vsus: Sex in lacte dies: ter sunt in sanguie trini. Bis seni carnē: ter seni mēbra figu rant. z h videf esse figuratū in euangelio Joānis: vbi dr in. ij. ca. Quadraginta sex ānis edificatū ē tēplū h. In xpi aut ceptiōe mā quā virgo mīstrauit statiz formā z figu rā corpis humani accepit: z aia in veritate diuine plene est assūpta. S; vide diligēt q Aug^o dicit q numer^o tē pli ouenit corpi xpi. Un nota q sic dicit glosa Aug. Sic tēplū qdraginta sex ānis edificatū ē. sic corz xpi in vtro virginis qdraginta sex dieb^o fuit formatū. S; h intellige lz enī ab instati ceptiōis xpi corz fuerit formatū: z oia mēbra z lineamēta habuerit: tñ corptis ita parū erat q hmōi lineamēta nō apparebāt in ipso vsq; ad qdraginta sex dies: z iō qñtū ad augmētū dr formatū in qdraginta sex dieb^o: z iō qñ sit duplex pfectio. i. existētie z apparen tie pmā pfectionē habuit corz xpi in instati ceptiōis. scōaz aut nō habuit nisi post qdraginta sex dies. z iō bñ dicit Aug^o q numer^o tēpli cōuenit corpi xpi isto mō in telligēdi. Itē scias q iudei loquunt de edificatiōe tēpli sub zozobobel facta qū dicūt: Quadraginta sex annis edi ficatū est tēplū h: nō de illa q facta est sub Salomone. nā illa in viginti annis cōpleta fuit.
- E**x trane^o nea neū qñ extrane^o. i. ex terrā suā posit^o: ab ex dr
- E**x tremisco scis. i. incipio extremere vbu inchoa. z format a scōa psona extremis addica co.
- E**x tremo mas penul. pdu. in extra exponif.
- E**x tremo is ui ere qñ ex tremē ab ex z tremo is: z cor. tre.
- E**x tremus ab extra aduer. dr exterior extimus vel extremus i. preclarus: pcellēs: nouissim^o: fm Pap. vide in extra. tñ extremus magis est in vsu q; extimus. De sacro extreme vnctionis require in vnguo.
- E**x tricabilis in extrico cas est.
- E**x trico cas ab ex z trico cas cōponif extrico cas: z est ex tricare expedire: exoluē: z pdu. tri. vñ Uirg. in. vi. Ene. Sic labor ille dom^o z extricabilis error. Tho. vi. Sum^o eius extricat oē demoniū. Ab extrico deriuat h z h extri cabilis z h le. z cōponif vt inextricabilis. i. insolubilis.
- E**x tringo gis xi ctū ab ex z stringo gis cōponif. z ē extrin gere ex vel valde stringere vel a strictura remouere.

Eminsecus ab extra deriuat extrinsecus ca cū: z est extrinsecus deforis aduer. loci: vel potius adverbialitē positū in uenit: z cor. penul.
Etrudo dis trusi trussū extrudere. i. valde vel extra trudere depellere longe abire: longe facere: z componit ab ex z trudo dis: z pdu. tru.
Etruo is xi cū ab ex z struo is cōponit. z est extruere valde vel extra struere.
Etrum ti: in exta extoz exponit.
Estupeo pes pui verbū neutrū ē z caret supino. z cōponit ab ex z stupeo pes: z est extupere valde stupere vel a stupore cessare: liberare: z cor. stu.
Exuberis vber p māma cōponit cū ex z dī h z h exuberis z h re. z dicunt exuberēs infantes q̄ extracti sunt ab ybere: z pdu. u: sed penul. cor.
Exubero ras ab ex z ybero ras: vide etiā in ybero ras.
Exuco cas: in succus est.
Exudo das dauī ab ex z sudo das cōponit verbū neutrū. z est erudare sudorē emittere vel extra sudorē ire: z pducit penul. exudo das.
Exulis cōis ge. z descēdit ab exulo remota o sicut a vigilo vigil. z a cōsulo cōsul. z est exul extra solū ppriū positus: z binc h exiliū lij q̄si extra solū ppriū positio: exterminiiū z exulari⁹ ria riū q̄ exulat: z cor. penul. exul in gto.
Exularius ria riū: in exul vide.
Exulero ras rati cōponit ab ex z ylcero ras: z exulcerare. i. extra vel deorsū ylcere vel ylcera auferre: z aceruare: meruare: z est actiuū: z cor. ce.
Exulo solū cōponit cū ex z dī exulo las. i. extra solū sue terz re ponit z exterminari: z est neutrū passiuū: z sic oz z strui: ego exulo a rege z n̄ oz dici: Ego exulo illū fm̄ Du. Pāp. etiā dicit: Exulare ē solū soluz habitare: Exulo a te. Que nūc sint verba neutropassiuā z q̄ neutropassiuā: dictuz est supra in tertia pte in tractatu yboz in ca. de genere yboz.
Exulto exulio lis liui vl̄ lui vltū vltū. i. valde vl̄ ex salire. vñ exulto tas. i. frequēt exilire qd̄ pprie fit qū letamur: z iō ponit exultare p letari: h̄ ppe saliedo fm̄ Du. Pāp. vō dicit: Exultare gaudere: gloziari: cōponit ab ex z saltare. Exultatio yboz atq; mēbroz est: leticia vō mētis gaudium.
Exundo. ab ex z vndo das cōponit exundo das. i. valde ab undare: vel exrescere.
Exuo. ab ex z suo is cōponit exuo is exui utū exuē. i. exbē: expoliare. inde exut⁹ ta tū. i. expoliat⁹: extract⁹: expulsus.
Exupo. ab ex z supo as cōpo. exupo as auī. i. valde supare.
Exuro ris exussi ustū cōpo. cū ex z vro ris. z ē exurere valde urere. z pdu. u. vñ exustus ta tū. i. cōbustus de quo nihil superest.
Exuue. ab exuo is he exuue arū. i. spolia: vestes: indumēta q̄ exuunt. Exuue z induue dicunt tunice serpentū: qz induunt z exuunt fm̄ Du. Pāp. vō dicit: Exuue spolia occisoz hostiū: vel tunice serpentū.
Exubias interpretat fortis dñs vel fortitudo dñi.
Exubiel interpretat fortitudo dei vel imperiū dñi.

In latinis dicitio

n̄b⁹ ponim⁹: vt fama fili⁹: in grec vō dicitōib⁹ ph: vt ozphe⁹ p̄beton Dic tñ scire debem⁹ q̄ nō tā fixis labris est p̄nūciāda f quō ph: atq; h̄ solū interest: n̄c dicit P̄ris. in p̄ri mo libro maio.

Faba be dī q̄si faga: a fagin qd̄ est comedere. vñ fabari⁹ ria riū: qd̄ fit de fabis: vel qd̄ p̄ri net ad faba. z h̄ fabari⁹. i. cātor: z dicebant apud gētiles cantores fabarij: qz illo legumine maxie vtebant in cibo z p̄ compositionē h̄ fabafresa se: qz hoies eā frendeant. i. frangant. qū molendo eā cōminuūt vel sūt due ptes. z dī fresus fa sum. i. fractus: a frendeo des.

Fabafresa se: in faba est.

Fabella le dimi. pua fabula. z binc fabello las. i. loqui.

Faber bzi deriuat a facio cis: q̄si facer a faciēdo ferrū q̄si faciēs ferrū. h̄c ē postea h̄ v̄bū traductū ē ad aliaz rez artífices: h̄ cū adiectōe: vt faber lignari⁹: faber carpētari⁹. vñ h̄ fabercul⁹ li di. z h̄ fabzisa se vroz fabri. vñ h̄ fabzilla: z fabercula le di. vñ h̄ fabzica ce loc⁹ fabricandi. Faber cōpo. vt h̄ aurifaber bzi. Itē a faber bzi dī faber bza bzi. i. ingeniosus: caut⁹: pulcer z p̄posit⁹. vñ fabze aduer. qd̄ cōpo. vt fabzefact⁹ cta ctū. i. artificiose z ingeniose factus. z cōpo. faber: vt affaber bza bzi. i. valde faber: z etiā infaber bza bzi. i. nō faber: nō pulcer nec cōpositus.

Fabos grece: latine dī timor siue metus.

Fabzateria. a faber bzi dī h̄ fabzateria rie. i. ornatuz fabroz: vel locus vel dom⁹ vbi fabzice sunt. vel fabzateria rie est ciuitas cāpanie. vñ fabzicatem⁹ nā nū. Noia enī desinētia in teria faciūt possessiū in nns r p̄cedente.

Fabzefactus cta ctū: in faber bzi exponit.

Fabzico. a faber bzi dī fabzico cas. i. instruo: cōpono: munio. z ē neu. cū oib⁹ suis cōpositis. videt tñ poni aliqñ in deponētī gnē. vñ illud p̄pheticū. Fabzicat⁹ ē aurozā z solē. Sz multa v̄ba inueniūt actiua z deponētia in eadē voce. vñ potius dicendū est q̄ fabricatus fm̄ q̄ cōstruit cū actō figt actionē: z descendit a verbo neutro. i. fabzico: sic a ceno nauī cenatus. z cor. bzi.

Fabzilis. a faber bzi dī h̄ z h̄ fabzilis z h̄ le penul. pdu. ad fabzū p̄tinens: vel a fabzo p̄fectū.

Fabula. a for faris dī h̄ fabula le: res q̄ nec vera ē nec veris filis. z fabula ē illa vera: q̄ nihil h̄z veritatis in se. z illa falsa est q̄ aliqd̄ veritatis in se cōtinet admixtū. Sicut enī ē in amore mod⁹ nō habuisse modū: sic ē in fabula veritatis nō habuisse veritatē. z dī fabula a fando: qz in solo factū consistat. Itē fabula qñq; dī historia filr a fando: qz eaz famur. qñq; locutio: vñ fabulosus sa sū: z h̄ z h̄ fabularis z h̄ re. z h̄ fabulo onis: recitator fabularū vel inuentoz. z fabuloz laris. i. fabulas dicere vel falsa.

Face impatiū de facio cis: z nunc vtimur p̄apocopā fac est enī face ablatiuus de fax cis.

Facesso. a facio cis dī facesso si fitū v̄bū desideratiū. i. desidero facere. Itē facessere. i. desinere: cessare: recedē: vt dicat⁹ facesso q̄si facere cesso. vñ P̄udenti⁹ in li. hymnoz: facessite inqt̄ ne nostrā grauet obsequela mortē id ē discedite fm̄ Du. z format p̄teritū a p̄ma p̄sona p̄ntis: o in i mutata: vt facesso si: sed supinū facit facessitū penl. pdu. ad modū q̄rte q̄si descēdēt ab h̄ p̄terito facessui. Quidā dicit capessū facessū. h̄ ego dico q̄ facessū z capessū nō sūt voces significatiue. vñ i tertia pte vide vbi egi de p̄teritū z supinus v̄boz tertie coniugatiōis desinētii i so. z format facesso a facio cis: is mutata in es: z addita so fit facesso.

Facetia tie. i. curialitas: v̄banitas: elegantia: suauitas: z p̄prie in factis: z dī a facet⁹ ti: addita a.

Facetus. a facio dī facetus ta tū. i. curialis: v̄banus: p̄prie de doctrina: z p̄prie in factis. i. q̄ iocos z lusus gestis z factis cōmodat. z cōparat. q̄ aut dī facetus q̄si fauēs cetui etymo. est z pdu. ce.

Faciecula le dimi. parua facies.

Facies cieī dī a facio: qz facit noticiā hoīs: vel qz fit facta a nā. Est enī facies nālis z cert⁹ z imutabilis oris habitus Vult⁹ ḡ artificialis z vari⁹ ē: z fm̄ affectōz animi mō tris mō let⁹. vñ solet dici q̄ facies facta ē vult⁹ vō fit. vñ v̄sus: Lōst̄it facies: sed vult⁹ sepe mutat. vide in vult⁹.

Facillim⁹. a facio cis deriuat h̄ z h̄ facilis z h̄ le: qd̄ cōpat vt facilis lioz lim⁹: z inde aduer. facilitē li⁹ lime. z sūt qñq; suplatina q̄ finiūt in lim⁹. vñ v̄sus: In lim⁹ qñq; dat fag⁹ cetera linque. z scribit facilis p̄ vnū l: sed facillim⁹ p̄ duo qz format a suo positiuo facilis remota is z addita lim⁹ Facilis cōpo. vt difficil. vñ difficiliē: z difficilē aduer. z vide q̄ p̄ facilitē vtimur facile: z p̄ difficiliē vtimur difficile vl̄ difficilē: z p̄ difficultas vtimur difficultas. z vt dicit Pāp. facile. i. sine difficultate: leue. z vt dicit Grecif. dī id facile qd̄ nō ḡuat ad faciēdū. cui nō pond⁹ inest dī esse leue: Oppositū facili graue dico leui quoq; pondus.

Facin^o. a facio cis d^r h^o facin^o facinorosis. z differt a flagitio. Quicqd eni agit idomita cupiditas ad corrupedū animū flagitiū vocat. h^o qd agit vt alteri noceat facin^o d^r. z h^o sūt duo gnā oīuz pctōz: sed flagitia peiora sūt q̄ qū corru perint animū ad facinora p̄siliē. Sunt enī flagitia in di ctis vel cogitatioib^o: sed facinora in factis. vñ z illa dicūt flagitia a flagitando facere qd sibi noceat: vel a flagitādo corruptelā libidinis. Sed h^o dicūt facinora a facti cōmis sioe: qz facit qd alteri nocet. z hinc facinorosus sa sū. z cō parat vt facinorosus sior sim^o. Et nota qz facin^o aliqn̄ ac cipit in bona significatōe. s. p facto qd fere discernit ex adiuncto: vt pulchrū facinus: preclarū facinus.

Facio cis feci factū: z est facere ex piacēti mā aliqd opari: sed creare est ex nihilo aliqd pducere: vt supra in creo as pleni^o dictū ē. Facio cōponit cū ppositiōib^o z aduerbijs z cū infinitiuis z noib^o qd sigillatim oīdem^o: sed accipe ppositiōes large sic Donat^o. Scias g^o qz facio cōponit cū ad z d^r afficio cis. i. tormentare: vel informare: z ptinet p prie ad pprietates intrinsecas. z cōponit cū cō z d^r oficio cis. itē cū de z d^r deficio cis. itē cū ex z d^r efficio cis. item cū in z d^r inficio cis. i. deturpe z ptinet ad pprietates intrinsecas. itē cū in z d^r inficioz aris deponē. i. negare veritātē: qñ nō facere factū. itē cū inter z d^r iterficio cis. i. oc cido. itē cū pre z d^r pficio cis. i. prepono. itē cū p z d^r pficio cis. itē cū p z d^r pficio cis: z ex eisdē cōponit profici scoz sceris pficisci. i. ire. itē cū re z d^r reficio cis. i. restitue re: recreare. itē cū ob z d^r officio cī mutata b in f. i. noceo itē cū sub z d^r sufficio cī b mutata in f. Itē cōponit facio cū aduerbijs z d^r bñfacio cis: malefacio cis: satisfacio cī: forisfacis cis cere forisfactū. i. ostēdo. z cōstruūt oīa ista cū datiuis. Itē facio cōponit cū infinitiuis vboz babētib^o actiuā vocē vel passiuā qd p̄p̄ expositōz: vt calefacio cis. i. facio calere. tepefacio cis. i. facio tepere. terrefacio cis. i. facio terrere. madefacio cī. i. facio madere. Cōponit etiā cū multis alijs infinitiuis: sed oīa talia cōposita cōstruūt cū accusatiuis. Itē cōponit facio cū noib^o z d^r nihilifacio cis: z floccifacio cis. i. puipendē: vilipendere: qñ nihil appreciari vel parū: qz floccus lane fere nulli^o est precij. lucrifacio cis. i. lucrari: acq̄rere. vñ Paul^o: Oīa arbitroz vt stercora vt chzistū lucrifaciā. Itē cōponit vt deifico cas: magnifico cas. i. deū vel magnū facere. itē edifico cas. i. edē facē. domifico cas. i. domū facē. itē sacrifico cas. i. sacrificiū facio. itē versifico caris. i. versus facio. itē gratifico caris. i. gaudere: vel grās agere: vel gratū facere: vt eq̄ pare. itē ludifico aris. i. deludē: qd antiq̄ ludifico cas dicebant. Et scias qz facio in impatiuo deberet facere face: sed ad differentiā isti^o ablatiu face facit fac p apocopaz quā corruptiōz qdā cōposita ab eo retinet: qdā nō. Item aiaduerte qz facio est neutrū sola voce: nā significatione actiuū ē: sed qz vox ei^o deficit in passiuo: h^o sū antiquos inueniat facit z faciat: iō adiudicatū est neu. ge. Nota g^o diligēt has regulas. Facio neutrū est z oīa ab eo cōposita. Cū ppositiōib^o vō put Donat^o accepit ppositiōes si desinat in o actiua sūt pter ista q̄ttuoz: deficio: pficio: sus ficio: z offō: q̄ sē neu. Deficio tñ p reliquo: z deficio p sū ministro z p substituo sūt actiua. Si vō desinat in oz sūt passiuā pter pficiscoz z inficioz q̄ sūt deponē. Itē oīa talia cōposita redeūt ad regularitatē in impatiuis: vt ofice: infice. z oīa in p̄nti mutāt a simplicis in i: vt cōficio: z supinū in e: vt cōfectū: sed p̄teritū sui simplicis retinet imu ratū: vt ofeci ofectū. Itē oīa cōposita a facio z ab aduerbijs vl infinitiuis sūt neutra: z oīa retinet l̄aturā sui simplicis vbiqz: z accētum silr: z sup eadē syllaba: z oīa retinet corruptionē impatiui: vt bñfacio: calefacio: bñfac: calefac: bñfacere: calefacere: bñfactū: calefactū. Itē oīa cōposita a facio z noib^o: nō ex toto facile p̄nt distingui. circa gen^o. sed qdā sūt actiua: vt deifico: magnifico: qdā neutra vt edifico: domifico: nihilifacio: qdā deponētia: vt versifico: gratifico: ludifico: car. Doc tñ regularitē pōt dici qz oīa cōposita a facio z noib^o q̄ ex toto retinet l̄aturā z

accentū sui simplicis: vt sup eadē syllaba sūt neutra: vt nihilifacio: floccifacio: lucrifacio: z filia. De istis z de cōpositis ab infinitiuis sciēdū ē qz z significatiōz z cōstructionē hñt actiuā: sed adiudicata sūt neutro generi eadē rōne q̄ z eoz simplicia. s. qz eoz vox deficit in passiuo: h^o inueniat apud theologos etiā in prima z scda p̄sona. Itē oīa cōposita a facio z noib^o trāseūt ad primā cōiugationē: vt ofico cas: exceptis illis q̄ retinet l̄aturā sui simplicis ex toto vt nihilifacio q̄ sūt tertie cōiugatiōis cū suo simplici sic z oīa alia cōposita a facio. De accētū hui^o vbi facio z ab eo cōpositoz dictū est etiā in scda pte in ca. de impedimētis accentus: vbi agit de impedimento cōsortij.

Facitergiū gij. i. togilla sūne puulū gauisape ad tergendū faciem. z cōponit a facies z tergo gis.

Facito tas penul. cor. vide in facto ctas.

Facticius. a fact^o deriuat facticius cia ciū: z d^r nomē facticiū qd factū est ad similitudinē soni illius rei q̄ noiat vel facticiū nomē est illud qd a pprietate sonoz inuentū est p imitationē: vt turtur: taratantara: tintinabulū.

Factio a facio cis d^r h^o factio onis. i. actus faciendi vl frēd z factio d^r ficta actio. Quē enī aliqs fingit se aliqd facē cōmodi alicui^o z facit vt incōmodet illi factio pprie vñ z factio d^r pditio. vñ factiosus sa sū. i. fictitiosus q̄ fingit se facere vt p̄sit: facit tñ vt noceat. vñ z factiosus d^r pditor. factio z fauciosus a faueo faui fautū aliud figi.

Factiosus sa sum: in factio onis exponit.

Facto ctas. i. frequent facere: z format a factu ultimo supino de facio cis u mutata in o: z ab h^o frequentatiuo factio ctas descendit aliud frequentatiuū. s. factio ctas.

Factus a facio cis d^r h^o factus ctus ctui: z h^o factū cti: vel potius a fio: z est factus actus faciendi: vel passio fiendū factū qd fit. Declinat etiā adiectiue factus cta ctū.

Facula le dimi. partia fax: z inde faculo las penul. cor. i. fingere faces vel facere.

Faculent^o ta tū. i. lucid^o clar^o. z cōponit a fos z letos inde faculent^o. i. plenus luce lucidus z ornatus. z cōparat: vt faculentus tior simus. vñ faculenter tius sine aduer. z h^o faculentia tie: splendor: decusatio.

Facultas a facilis d^r h^o facultas tatis. i. facilitas vel possibilitas. vñ z facultas alicui^o d^r scia illius in q̄ pre ceteris est facilis z potens ad respondendū: z qd q̄rit soluedū. Facultas etiā d^r qlibet scia: qz reddat eū facile z potentē ad p̄dicta faciēda. Itē facultas d^r copia opū.

Facūd^o a for faris d^r facūd^o da dū. i. disert^o q̄ facile fari pōt qd intelligit. z cōpar. vñ h^o faciūdia die: z faciūditas tane: z est faciūdia magnū dei donū dū q̄s cōmode pōt eloq̄ cōmode intelligit. z hinc facundiosus sa sū: z faciūdat^o tū plenus facundia: z faciūdo das. i. facere facundū.

Fage vel fagios grece comedere d^r latine sūm Pap.

Fagin grece: latine d^r comedere sūm Dugu.

Faginus a fagus d^r fagin^o na nū: z fagine^o nea neū in eodē sensu qd est de fago: vel qd ptinet ad fagū. z h^o fagineti locus vbi ambulāt fagi. z cor. penul. faginus.

Fagolidoros grece māducantes maledictū latine. fage on comedere: lidoros maledictū. z acuit vlti. vñ Hiero. in plogo sup Ezech. dicit: Sed vereoz ne illud eis euemat qd grece significantius d^r vt vocent fagolidoros: h^o est māducates senecias: qñ diceret: Vereoz ne ipsis sponte legētib^o z detrahētib^o euemat: qd grece signati^o d^r i detestatione talū q̄ latine: qz apud grecos vbi v̄sitatū est: z maxime detractiōis exp̄siuū: vt vocent fagolidoros. i. maledicta comedētes: incorporātes sibi eadē q̄ prius maledixerūt detrahendo. Quidā vō exponūt sic: Fagin grece comedere lidoros maledictū: inde fagolidoros. i. comedētes maledictū vel maledictionē. Tales sunt detractores q̄ nihil aliud vident h̄re in ore nisi maledictiōes vel detractiōes maledictas: h^o est apud nos: māducates senecias. p̄dicti apud grecos emphatice vocāt fagolodoros alios vel sūm alios senecia grecū ē: z latine d^r belua: imūdiū alial^o Danc physiolog^o dicit aliqn̄ marē aliqn̄ feminā: z qz est

al imūdu ponit h̄ pro imūditia. z est sensus: Mādūcā
 tes senecias. i. qd̄ vñ detrahēdo emittit. al̄ audiēdo de
 gunt. z ita in huiusmodi imūdicijis delectant: sic fameli
 ti in cibo. vñ manducātes senecias. i. detractionū imūdi
 tias: z delectabiliter mādūcātes. i. incorporātes cibi. i. in
 occulto ea de quib̄ in publico maledicūt. vide i senecia.
 Fagus. a fagin qd̄ ē comedere d̄ h̄ fagus gi qd̄ arbor glā
 difera: sic dicta qz ei⁹ fruct⁹ olim hoies comederūt z escā
 habuerūt. vñ sepe pro agro ponit: qz olim patuit hoies sic
 mō ager. z pdu. fa. Un̄ Virgi. Tyture tu patule recubans
 sub tegmine fagi.
 Falala. a falon d̄ h̄ fala le. i. lignea turris. Un̄ Juuenal: Lō
 salit ante falas delphinozūqz colūnas.
 Falanga. falanḡ gis: z h̄ falanga ge lingua macedonū dicit
 tur legio siue caterua. vnde falāgari⁹ ria riū. i. legionari⁹
 (de falanga existēs vel ad falangā ptinēs. z falāgo gas. i.
 falangam facere.
 Falanḡ gis in falanga vide.
 Falarica. a fala d̄ h̄ falarica ce quoddā telū ingēs tomo fa
 cū babēs ferrū cubitale: z rotūditatē de plūbo ad modū
 spere: z i ipsa sūmitate d̄ ignē habē affixū. h̄ telo pugnat
 de turrib̄: qz greci falas vocāt z mittit tozmēto nō ma
 nib̄. z qz h̄ telū tozmēto mittit: inde est qz qñqz ponit p
 tozmēto qd̄ vulgo d̄ petraria v̄ māganū. z hinc falaric⁹
 ca q̄ fert tale telū: v̄ qd̄ ptinet ad falaricā. z cor. fa sic et
 fala. Lucan⁹ in. vj. Hūc aut̄ tortilib̄ vibrata falarica ner
 uo Obuat zc.
 Falcan⁹ ri q̄ falces facit: vel q̄ falces secat. z d̄ a faly cis.
 Falcastrū stri a falce dicit: qz recuruū est ad similitudinē falce
 z d̄ z runco onis a runcādo vepres dicit.
 Falcula le dimi. parua faly.
 Falcidia lex d̄ a falcidio tribunoplebis: q̄ sub Octauiano
 legē fecit: ne qz plus i extraneos legaret qz vt q̄rta ps sup
 d̄ hereditib̄ fm̄. Pāp. Et nota qz si heredes sunt filij: z sūt
 q̄mōz vel pauciores: legitima oīuz ē tertia ps hereditat̄.
 Si vō sunt qñqz v̄ plures legitima oīuz erit medietas he
 reditatis. Si aut̄ sunt extranei siue pauci siue multi q̄rta
 ps hereditat̄ erit legitima. z i quolibz istoz casuū ista legitima
 est: ipsos h̄cēdes vbi ples sunt eq̄lif̄ diuidēda. vñ qd̄a:
 Quatuor aut̄ infra dāt natis iura triētē. Semissē vō dāt
 natis qñqz vel vltra. Arbitriū seq̄ substantia cetera p̄ris.
 Falco. a falco cas d̄ falco tas frequē. i. frequēter falcare
 Et pōt esse nō frequē. z tūc deriuat a faly cis: z est idē qd̄
 falcare vel falcē facere.
 Falco cas cati care. i. curuare vel falce secare. z dicit a faly.
 Falco onis mas. ge. d̄ a falce: qz vngues bz recuruos ad fili
 mūpē falcis: qd̄a auis est.
 Falera re penul. cor. est ornamentū equoz: s̄ ponit qñqz p
 ornatōe aliaz rerū vt vboz. vñ falero ras. i. ornare: vt iste
 vñ vboz faleratis. i. ornatis. Et qz falere nihil p̄sunt eqs:
 s̄ sūt eis cā supbie. reddūt enī eos pulciores z supbos z
 arrogātes qd̄a elatiōe. inde ē qz falera iuenit p̄ supbia et
 mani iactatiōe: z falerare p̄ supbie: inaniter se iactare. z
 cor. fa. Un̄ Quidi⁹: Blauda faleratos elegia cantat amo
 ras. Itē in Auroza d̄: Pluue sunt falere ciceronis picta
 poete. Inuenit etiā fallere infinitiuus de fallo lis: z pdu.
 p̄mā positione. Qui. epi. Fallere credentē nō est opofa
 puellam Gloria zc.
 Falernicus ca cū in falernū est.
 Falernū. falern⁹ ni mons ē in cāpania vbi optimū abūdat
 vini: nō falernū d̄ bonū vinū. z hinc falern⁹ na nū: z faler
 nicus ca cū penul. cor. z p̄ma: qz oīa illa scribunt p̄ vnū l.
 Vide in spuma.
 Fallacia in fallax vide: z in falsifico cas.
 Fallax cis ois ge. i. deceptor: a fallo lis d̄: qz fādo decipiat.
 z comparat fallax cior cissim⁹. vñ fallacit̄ eius siue aduer.
 z h̄ fallacia cie. Et nota qz fallax differt ab eo q̄ mētis: qz
 ois hō fallax id agit vel dicit vñ aliqz fallax: s̄ nō ois hō
 vult fallere q̄ mētis: vt ioculatores q̄ sepe mētūm magis
 studio delectādi qz volūtate fallēdi. vñ z fallacia d̄ apud

dialecticos in argumētatiōe vel voce aliq̄: vt cū qz videt
 aliud fari. i. dicere v̄ significare qz sigt: vñ z hō decipiat.
 Vide in mendax.

Fallo lis fefelli falsū: z d̄ a for faris. Est enī fallē fādo v̄bis
 decipe. z a fallo d̄ falso fas fre. a quo falsito tas aliud fre.
 Fallo cōponit: vt refello lis li lere. z caret supi. Fallo lis
 actiuū ē: z ab eo cōposita siq̄ bz actiua sunt: z mutāt a in e
 z carēt supinis: z nō gemināt p̄teritū.

Falon grece latine lignū d̄: z pōt scribi p̄ ph vel f. z filr di
 cas de veniētib̄ ab eo z de silib̄.

Falsidicus ca cū. i. falsa dices. z cōponit a falso z dico cis: z
 cor. di sic veridic⁹: qz tenet naturā hui⁹ p̄teriti dixi qd̄ na
 turaliter cor. di.

Falsifico. falsus sa sū cōpo. cū facio cis: z d̄ falsifico cas. vñ
 h̄ falsificatio onis: p̄ quo qd̄a abutunt h̄ noie fallacia: s̄
 male: qz fallacia ē deceptio q̄ ē in argumētatiōe: s̄ falsifi
 catio est instātia z argumētationē in q̄ magi appet falsitas
 qz in argumētatiōe: alit nō erit falsificatio. Est enī falsica
 re argumētū inducē ad aliq̄ i quo magi appeat falsitas.
 vñ nec verū argumentū nec falsissimū potest falsificari. z
 cor. si falsifico.

Falito tas est frequē. de falso fas. z est falsito frequēter fal
 sare. z cor. penul.

Falso fas. i. frequē fallē: a fallo fefelli falsū su: u in o fit falso.

Falsus. a fallo lis fefelli falsū d̄ falsus sa sū fm̄ qz ē p̄cipiū
 falsus. i. deceptor: fm̄ qz ē nomē falsus ē q̄ fallit: v̄ q̄ negat
 qd̄ verū ē. vñ h̄ falsus si. z falsus sa sū d̄ qd̄ verū nō ē: qz
 fallat. Et cōpat: vt falsus fioz fissim⁹. vñ false sius fissime
 aduer. z h̄ falsitas tatis. Et differt a mēdacio: qz falsitas ē
 negare qd̄ verū ē: mēdaciū ē fingē qd̄ verū nō ē. Un̄ qd̄a
 Si vā sup̄mas falsus agnosceris eē: Si falsa z fings sic
 mēdax eē videris. Et d̄ falsitas a falsus: qz fādo aliud qz
 sit verū decipiat. Itē falsus differt a ficto: qz falsus ad ora
 tores ptinet: vbi v̄itas ita sepe videt vt q̄ scā sint negent.
 s̄ fictū ad poetas ptinet: vbi q̄ scā nō sunt scā dicunt. falsū
 ḡ ē qd̄ verū nō ē: fictū qd̄ verisile ē. Itē falsus sa sū. i. iniu
 stus: vt falso q̄rit de sua nā humanū genus. i. iniuste: sic z
 verū d̄ iustū. Et hinc denari⁹ d̄ falsus qz nō bz iustitiaz
 suā. deest enī ei v̄ in pōdere: v̄ i forma v̄ in sup̄scriptōe.
 vñ z moneta d̄ qz monet ne q̄ fraus z iniustitia subit. z
 vt dic̄ chrys. falsū dicē hoīuz ē malignoz qz falsa res si bñ
 cōtinuata fuerit: vā z credibil̄ ē. i. appet. Rē at̄ impossibilē
 dicē insensatoz hoīuz z nō malo: qz qd̄ impossibile ē de
 fensione nō indiget: qz impossibilitas rei ipsam destruit.

Falx cis a filice qz hac p̄mū mlites herbā filicē abscindē so
 lebant. z est instrumentū aptū segetibus vineis z pratis.
 vñ vsus: Falce puto vineā: meto sata: tondeo prata. Itē
 Brezil. Falx metit z scindit: fax v̄rit: faux quozqz mādat.

Fama me d̄ a famuloz laris q̄si famula: qz famulat nobis
 dū ad modū famule discurrendo rumores de nobis por
 tat p̄ diuersas terras: etiā nobis ignoratib̄. v̄ d̄ fama a
 fādo: qz fādo puagat: z ē nomē bonarū z malarū rerū: s̄
 sine adiūcto sepi⁹ accipit in bono. Et describit sic fama:
 Fama ē sine certo auctore iūet⁹ rumor: cui malignitas de
 dit initiū: fides at̄ icremētū. z inde famosus sa sū de quo
 fama loquit: siue bñ siue male. vñ qñqz accipit in bono:
 s̄ sepi⁹ in malo. s̄ pro infami. Et cōparat: vt famosus fioz
 sim⁹. Al fama d̄ famo mas qd̄ nō ē in vsu. z pdu. p̄mā
 fama z famo mas. Un̄ qd̄a: Fama volat transiqz modū
 quocūqz ferat. Itē famo cōponit cū dis z dicit diffamo
 mas. Itē cū de: z d̄ defamo mas. Itē cū in: z d̄ infamo
 mas: oīa in eodē sensu. Famo mas actiuū ē cū oib̄ suis
 cōpositis. Dic nota qz fm̄ theologos aliqz pōt alicui fa
 mā tripliciter auferre. Uno mō verū dicēdo z iuste: puta
 cū aliqz crimen alicui⁹ p̄dit ordine debito seruato: z tūc
 nō tenet ad restitutionē fame. Alio mō falsū dicēdo z in
 iuste: z tūc tenet restituere famā z fiteōdo se falsū dixisse.
 Tertio vō mō verū dicēdo s̄ iniuste: puta cū aliqz p̄dit
 crimen alteri⁹ ex ordine debitu: z tūc etiā tenet ad resti
 tutionē fame q̄ntū pōt: sine mendacio tū: v̄pute qz dicat

se male dixisse: vel quod eum iniuste diffamauerit: sine huius tamen quod se verum dixisse dicat. Item ut dixi sine mendacio: quod non debet alteri famam cum mendacio restituere. Uide in preceptum.

Famelicus ca. cu. i. esuriens ieiunans: a fames dicitur: et cor. penult. j. Reg. ij. Et famelici saturati sunt.

Famen. a for faris dicitur hoc famen minis. i. locutio. et cor. penultimam genitium.

Fames mus se. ge. quod antiqum fames famei dixerunt. vnde adhuc ablutus defuit in e. pdu. quasi quante declinationis. et est fames appetit comederit: cotuio faucis quasi fos means. et est etymologia. Unde famelicus ca. cu. et fameteus tea teum in eodem sensu. i. esuriens. fameteus etiam dicitur mortifer. et fameo mes mui. i. esurire: habere famem. vnde famesco scis inchoa. et cor. primam fames: s; fama ea pdu. vnde vsus: Nil magis triste famie: nil clare coparo fame.

Fameteus tea teum in fames est.

Famicus ci locus tabernarum in vrbe que frequenter propter famem pellendam. et dicitur a fames: et est mas. ge. et cor. penult.

Familia. a femur dicitur huius familia lie. et est familia liberum ex liberis legibus suscepta: a femore dicta. Nam familia pro seruis abusive non proprie dicitur. Et componitur cum mater pro filiis: ut pro familias: mater familias: filius familias. et est familias gentis grecus. et incipit familia a pre: et terminatur in tritatio. sed stirps ex longa generis significatioue vocatur ut vult Dug. Et Pap. dicit: Familia familias greco more facit pro familie vnde hec familia lie vel familias.

Familiaris. a familia dicitur huius familiaris et huius re. i. domesticus amicus: de propria familia: assuetus: vsitatus. Inuenitur etiam substantiue positum: ut iste est nimis familiaris. Et comparatur: ut familiarior rissum. vnde familiariter rissime aduer. et huius familiaritas tatis.

Famino nas naui nare. i. loquor: a famen minis dicitur. Et componitur: ut affamino nas penult. cor.

Famo mas pdu. primam. vide in fama me.

Famulamen minis. i. famulat: seruitium vel seruitus. et dicitur a famuloz laris. et pdu. la.

Famularis. a famulo dicitur huius familiaris et huius re. Et comparatur: ut famularis rior rissum. vnde famulariter rissime aduer. et huius familiaritas tatis. i. famuloz seruitium vel seruitus.

Famulitium tij. i. seruitium vel obediencia: a famulus dicitur.

Famulus li dimi. paruus famulus. vnde huius famulula le parua famula filii dimi.

Famuloz laris lat. i. lari. i. obsequium: obedire. s; famulari debiti est: obsequium voluntati: obedire ad vtrumque referunt. Famuloz componitur: ut famuloz laris. i. filii famulari. et est depo. famuloz cu oibus suis compositis. et cor. prima et penult. inde huius famulus li. et sunt famuli proprie que ex propria suorum familia sunt orti. et dicitur famulus quasi vnde de familia: s; seruus ex ditione seruitutis. vnde hec famula le: et famulus la lu adiectiue potest declinari.

Fanaticus. a fanum dicitur fanaticus ca. cu. i. lunaticus: insanus propter fanum violatum: vel quod ad fanum ducebatur ut liberaretur. et fanaticum dicitur quod pertinet ad fanum. et hinc fanaticus ci. i. custos fani. i. sacerdos. et fanatici etiam dicuntur que futura canunt. et cor. ti.

Fandus da dum quod quis debet fari. et dicitur a for faris. Et componitur: ut infandus et nefandus.

Fans tis. i. loquens: ge. ois. et potest esse nomen et participium.

Fantasia sic penult. acuta in fantasia exponitur.

Fantasma. a falsus quod est apparitio dicitur huius fantasma tis: et huius fantasia sic idem quod falsum. s; falsum semper est dubium: fantasma vel fantasia quicquid. Item fantasma est de cognitio spem in aio figurata. S; fantasma est de incognitis. Et hinc tractum est ut fallacia in argumetatur: oibus dicitur fantasma cum apparet aliud que sit. vnde fantastice ca. cu. quod sic apparet: vel quod pertinet ad fantasma vel quod continet in se fantasia. vnde et cellula que est in anteriori parte capitis in qua est vis intelligendi dicitur fantastica: quod ea homo fantastice et imaginatozie comprehensa per intellectum percipit sicut Dug. Pap. vnde dicitur Fantasia imago alicuius corporis visa et cogitando in aio postea figurata: ut puta presens spes quam vidimus. Fantasia poetica est rei inaniate sensus dare: ut Adis

ranis arbores. De huius dixi in quarta parte in ca. de colo. r. betoci.

Santasma vnde est quam nunquam vidimus spes aio figurata: ut puta spes auis quam nunquam vidimus. Santasma visio vana Uide etiam in somnium: et in voluntas.

Fanu. a fonos vel fone quod est sonus dicitur huius fanum ni. i. templum quasi sonum: quod ibi dicitur respoa dabatur in voce humana. Uel dicitur a fanis quibus antiqum templa edificabant. Inuenitur etiam aliqui fanum in bona parte pro ecclesia: et tunc potest dici a fando pro dicitur: quod fanum non est locus confabulationis s; deuote orationis. et pdu. primam fanum.

Farfarris neu. ge. a frango gis dicitur: quoddam genus ammonie generaliter tamen omnia semina frugum farra dicuntur a frangendo: quia olim frangebantur in pila antequam vsus molarum esset. vnde farrea reu de farre existens vel factus. Et ut dicitur P. dicitur. et farris loquor in r. definies geminavit r. ne si faris dicam aliud morstrat. i. for faris vbi.

Farao nomen est honoris apud egyptios sicut cesar apud nos In latinum autem exprimitur: denegans eum vti que deum sive dispartor. populi enim dei fuit afflictor: sicut Pap. Dug. vnde dicitur quod faros ciuitas vel turris. quicquid ponitur pro egypto. vnde inuenitur farus ria riu. i. egyptiacus. et hinc omnes reges egypti dicitur sicut faraones. Potest et pharao pro ph scribi. et sic de osilibus dicitur De decem plagis pharaonis habes etiam in plaga.

Farcimen minis ge. neu. et hoc farcimentum ti a fartio tis vocatur. et pdu. penult. farcimene sicut audimen. et est idem farcimen quod fartum.

Farcino nas nauis a farcio cis dicitur. et est farcinare replere. Et componitur: ut refarcino nas. i. iterum farcinare. et suffarcino nas. i. succingere: quasi sub inferiori sursum vestes attrahere et subtrahere: quod faciunt que sub veste aliquid late ter portat. ut sic suffarcinare quasi sub veste quendam farcinationem faciendo aliquid quod late ter deferre. et cor. penult. farcino.

Farcio cis faris tum: et quicquid inuenitur farcini citum quod probat farcimentum. Item inuenitur farcium situm: s; huius potius tractum est a vulgari quorundam que vnde vbo istius litterature pro tota coniugatione s; farisio situm situm. et est farcire saginare: implere. inde vbalia faritor farrix fartio omis. Fartio componitur: ut fertio tis: defertio tis: infertio tis: infertio tum: defertio tis: refertio tis: suffertio tis. et ab oibus istis descendunt fre. ut fertio tas: defertio tas: infertio fertas: refertio refertas: suffertio tas. Fartio et oia eius composita sunt actiua: et oia facia preteritum in si et sup. in tum: forma enim a preterito si ouersa tum s; quicquid inuenitur preteritum eorum in ciui: et sup. in citum. Item oia ab eo composita mutant a simplicis vbi que in e. Et est farcio

Quarte conitugationis.

Fares interpretatur diuisio: vnde dicitur est phares que diuisio interpretatur quod tunc natus est quasi per linguas terra diuisa est.

Faretra. a fertio quod est mors dicitur huius faretra tre vbi portantur sagitte quasi fereteca. i. mortis repositorium. Quot enim fert sagittas tot fert et mortes. Quidam tamen dicunt quod faretra deriuatur a fero fers: quod mortes. i. sagittas ferat. s; prius dicitur videtur verius. et hinc faretrat. ta tum: armatus et instructus faretra: vel que huius faretra sicut Dug. Pap. vnde dicitur: Faretra est teca sagittarum a ferendo iacula dicta: sicut feretrum a ferendo sum: faretra tecta que ferat tetrum. i. mortem. et cor. penult. naturaliter.

Farina. a farre dicitur huius farina ne: quod ex eo fiat. vnde huius farinula le dimi. et farinaceus cea ceum. i. de farina factus. et farinofusa sum. i. plenus farina.

Farinula le dimi. parua farina. et cor. penult.

Fariseus. a fares quod est diuisio dicitur fariseus sea seu. i. diuisus. et hinc quodam heretici dicti sunt farisei: que diuisi interpretantur: quod traditiones et obseruationes legis que illi deuterofas vocant: iusticia preferunt. vnde et diuisi vocantur a populo quasi per iustitiam dei: vel quod decalogum legis in membranis scribentes et complicantes eas et ligantes in fronte gestabant ut religiosi iudicarent. Et inde farisei. i. diuisi a populo dicti sunt. Et ut dicitur historiis super euangelia: tres erant secte iudeorum a cuius rebus quod vita et opinione distantes: farisei: saducei: et esseni. Farisei cultu austero et victu paucio utebantur: traditiones suas statuentes: quibus traditiones moysi determinabant: pictura

chartarū in frōte gerebāt: 2 i sinistro brachio circūligata quib⁹ decalogus inscript⁹ erat: qz dixerat dñs: Nec habe bis qñi qd appensum 2 in manu tua zc. 2 hec dicebāt phi lateria a philaxe qd ē seruare: 2 thozat qd sonat legē. Isti enim maiores simbzias alijs deferētes spinas eis alligabant quib⁹ puncti in deambulatione memores mādatoꝝ dei fierēt. 2 potest scribi fariseus p ph grecū vel p f latinū Uide in saducei.

Farma vel farmatio lingua syrozū dicit^r vnguentū vel medicamentum.

Farmacenticus ca cū dñ a farmacia. Et scias qz tria sunt genera curationis. Unū est farmacētici a farmacia q̄ ē medicamētoꝝ caratio. Secūdu est dietici a dieta qd est obseruatio legis 2 vite. Tertiu est chirurgici a chirurgia q̄ ē feramentoz incisio.

Farmacia cie est medicamētoꝝ medicina: vel dom⁹ vnguentaria: 2 dñ a farma fm Dug. 2 Pap. Uel dic qz largo mō dñ ois medicina maxime cōposita. s; stricto mō 2 proprie farmacia sumit^r pro medicina laxatiua.

Farmacopola. farmacon cōponit^r cū pole qd ē v̄dere: 2 dñ h 2 h farmacopola le. i. vnguentoz siue medicamētoꝝ v̄ditoz vel v̄ditrix. Uel cōponit^r a farma 2 copos qd ē labor vnde farmacopola le. i. vnguentari⁹ q̄ laborat circa vnguenta. 2 cor. po.

Farmacus. a farma vel farmacio dñ h farmac⁹ ci. i. malefic⁹ 2 h farmaca ce: vel fm grecā declinationē farmace ces. i. mulier malefica. i. maleficia faciēs.

Faros. a fos qd ē lux vel ignis dñ h farū ri: v̄ h faros: 2 vertit^r in latinū 2 dñ h farus turris maxima iuxta alexādrīā in mari dicta sic qz flāmarū indicio lōge videat^r qñi fossos ros vel qñi foros. ozos visio dñ: 2 inde faros qñi foros. i. visio ignis. Uisus ei⁹ luminis ē ad p̄nūciādū nauigātib⁹ rada 2 port⁹ introit⁹ vel portū ibi eē. Hinc etiā quēlibet montē iuxta portū positū 2 quālibet turrim silr iuxta portū positā: sup quē vel supra quā igne accenso posito desigabāt nauigātib⁹ ibi eē portū 2 introitū ad portū faron vocabāt. vñ 2 qdā turris in italia dicta ē faros ppter vtilitātē talē. 2 hinc etiā in porticibus machina ad prelucēdū fabricata faros dicta ē. Itē a faros turri alexādrīe qdā ciuitas in egypto dicta est faros. 2 faros ciuitas vel turris qñq; ponit^r p egypto. vñ iuenit^r fari⁹ ria riū. i. egyptiac⁹. 2 hinc oēs reges egypti dicti sunt faraones.

Farmacū ci puls ex farre facta: vel pinguis cib⁹ generaliter. 2 dicit^r a far farris.

Farrago. a far ris dñ h farrago ginis. i. stramē vel quilibet vilius annonā: vel quilibet mixtura pabuloꝝ. Unū Persi⁹: In tenui farragine mēdax. 2 hinc facta trāslatiōe farrago dñ multitudo scholarium: qñi despectiue: qz ex diuersis 2 varijs gentibus sit collecta. Proprie tñ farrago est herba oz deacea ad huc viridis 2 granis ad maturitatē ad huc non turgescitibus.

Fartū. a farcio cis dñ fartū ti: qd 2 fertū ti iuenit^r. i. repletio etoz v̄l vētris. i. caro dñsa 2 minutata: qz ea itestina farciat^r. i. repleant^r cū aliarū rerū cōmixtiōe. Idē 2 farcimē dñ. Itē fartū est supinū de farcio cis.

Farus ri in faros exponit^r.

Fas. a facio cis dñ h fas: actō h fas: vtō o fas. i. licitū. Et distat a iure: qz fas est lex diuina: ius est lex humana. fas ē p alienū agrū trāfire: nō aut est ius. Et vt dicit^r Prif. in tractatu v̄boꝝ: differētie cā multa solēt vel taceri vel oītra regulā pferri: vt fas genitiuū non habet. Nā siue facis siue farris vel fasis vel fassis dicamus aliud potest significare. Uide etiā in faux.

Fascenia. a fascis dñ h fascenia nie. i. clausibilis vallatio circa castra 2 ciuitates que solet fieri quibusdā fascibus stipularum 2 lignozum.

Fascis in fascis exponit^r.

Fascia. a fascis: dñ h fascia cie q̄ regit^r pect⁹: 2 papille cōpūmuntur: vel q̄ puer inuoluit^r: qz in modū fasciculi corpus ligat. vnde fascio as. i. fascis inuoluere. Et cōponit^r: vt dicit

fascio scias fascijs dissoluere. refascio scias iterū fasciare. vel diffasciare.

Fasciale. a fascia dicit^r hoc fasciale lis. i. fascia. 2 proprie dicitur fasciale latū singulū quo puer circumligat^r in fascijs 2 producit penul.

Fasciculus li dimi. paruus fascis penul. cor.

Fascino nas. a fascis vel fascia dñ h fascin⁹ ni. i. incantatio: qz in quibusdā fasciculis vel fascijs herbarū soleat fieri: 2 h fascinū ni pro eodē. Fascin⁹ etiā dicit^r priapus: qz quibusdā fascijs solebat olim inuolui: cū carēt braciis. Et a fascinus dicit^r fascino nas. i. incātare: qñi adulādo impetere laudando decipe. Unū ad Gala. Quis vos fascinatuit veritati nō obedire: vbi dicit glo. Quis vos fascinatuit: id est decepit veritati nō obedire. Veritas enī se ingerit vobis 2 vos ei non creditis. Et quis vos ira fascinat: p simile h dicit: qñi dicat: vt qd ante oculos est nō videatis: sic magis ludificatiōib⁹ aliter qdā oculis hominū ostēdunt^r q̄ sint: 2 dicunt^r illa fascinatiōes. Dicit^r etiā fascin⁹ siue fasciatio vulgo q̄ nocet infantib⁹. Dicunt^r enī quozidā oculi visu vrentes: 2 h eozū actus fascinatio dñ: 2 pōt fieri vt huic pctō inseruiāt demones. Silr inuidia tanq̄ fascin⁹ vrit. Inuidus enī nō mō sibi nocet cū aliena felicitate tasciscit: s; etiā his quib⁹ aliq̄ bona eē incipiūt. Unū in li. q̄ sapiētie salomonis inscribit^r dicit^r: Fascinatio malignāris obscurat bona Sic factū est vt inuidi tanq̄ fascinātes nocuerint galatbis nup in xpo renatis: vt ijdem galatbe fidei stomacho nauseante: cibū spūs enomuerint. 2 cor. penul. fascino. Unū Virgi. in buc. Nescio q̄s teneros oculi mihi fascinat bedos.

Fasciola le dimi. parua fascia q̄ vulnera ligant^r.

Fascis. a fascio scis dñ h fascis scis. i. onus. 2 pluralit^r hi fascis fasciū. i. insignia honoz: 2 quicq; ipsi honozes dicunt^r fascis qñi a fascib⁹ lignoz: qz graues sunt pōdere dignitatis 2 auctoritatis fm Dug. Pap. etiā dicit^r: Fascis fasciū dignitates cōsulares: fascis colligatio lignoz ad deportādū colligatoꝝ. vnde versus: Pondera sunt fascis: fascis dicuntur honozes.

Fase. i. trāsitus dñi. Nota qz q̄rtadecima die p̄mi mēsis ad vespērā comedebāt iudei agnū pascale: 2 nox illa dicebatur fase. i. trāsit⁹ dñi. sic dicit^r in historis sup Exo. xij. c. qz i ea trāsiuit āgelus p egyptū pcutiēs p̄mogenita ab hoīe vsq; ad pecus: 2 trāsiuit sup tecta hebreoz linita sanguine: 2 aggressus est iter trāseundi israel ab egypto. Itē qz ait dñs: Diē hāc habebitis solēne 2 in monumentū in generationib⁹ vestris cultu sempiterno septē dieb⁹ azima comedetis. Prima dies erit scā 2 venerabilis: silr septima nil opis facietis in eis: exceptis his q̄ ad vescēdū ptinent. Pap. etiā dicit^r: Fase trāsit⁹ vel trāscensus dicit^r: qz eadē nocte dñs p egyptū trāsiuit: 2 cūcta p̄mogenita egyptioꝝ pcutit. Uide in pasca. 2 acuit penul. fase. 2 pōt etiā scribi p ph phase. Dic nota qz in veteri testō erāt decē festa. i. sabbatū: neomenia: fase: pēthecoste: festū clangozis: festū p̄piciatiōis: scenophegia: encenea: iubile⁹: 2 surim. Sabbatū interpretat^r quies: 2 pōt dici festū dñi: qz de⁹ quieuit in eo. De h pleni⁹ dicā in suo loco. Neomenia sonat inuocatio lune. De h req̄re in suo loco. Fase. i. trāsit⁹ dñi. de h dictū ē. Pēthecoste sonat quāq̄gesim⁹: vel pēthecoste ipa quāq̄gena dierū quib⁹ cōpletis vltim⁹ dies dicebat^r festū pēthecostes. fiebat aut in memoriā date legis q̄ in quāq̄gesimo die ab exitu de egypto est data. Eadē etiā solēnitas dicebat^r festū hebdomadarū: qz supputatis septē hebdomadis ab altera die azimoz fiebat. Dicebat^r enī festū p̄miliarū: qz tunc offerebant^r de nouis frugib⁹ duo panes. De h etiā vide in pēthecoste. Festū clangozis vel tubarū erat p̄ma die mēsis septimi: silr cū neomenia: 2 ita duplex solēnitas erat in p̄ma die mēsis septimi. i. festū clangozis vel tubarū: 2 neomenia. Unū illud: Buccinate in neomenia tuba: in quo buccinabat^r cornib⁹ pecozis: qz ea die liberatus erat isaac ne imolaret^r: pecore pro eo substituto. Dicebat^r etiā festū septimanarū vel sabbatū mensū: quia

mensis septim^o fere erat totus solēnis. Festū propiciatio
nis erat decima die mensis septimi. i. septēbris: qz redijt
ea die moyses ad iudeos referēs eis deū placatū sup offē
sa vituli cōstabilis: Eadē die ieiunabāt hoīes z iumēta z
pueri septēnes a vespera vsq; ad vesperā p memoria mor
tuoz. vñ etiā dicebat dies afflictōis. dicebat neciō dies
expiatiōis: qz eo die sanguine vitule ruse expiebat taber
naculū z altare: z fiebat cinis ex ea ad expiationē imūdo
rū: z ipsi expiabant a pctis iph^o anni per emissionē hirci
apompei. Scenopbegia erat qntadecima die septēbris:
qđ sonat fictio tabernaculoz: in q̄ p septē dies habitabāt
sub ymbzaculis in memoria q̄draginta annoz: in quib^o
in deserto sub ymbzaculis fuerunt seu tabernaculis. vñ z
festū tabernaculoz solet dici: z ptelabat septē dieb^o q̄rū
prim^o z vltim^o solēnes erāt. Octauus etiā dies erat solē
nis: nō qz de scenopbegia eēt s; ea die z ueniebāt ad faciē
dā collectā forte in vsus pauperū vel in alios vsus cōes.
vñ z scenopbegia legit^{ur} qñq; eē festū octo dierū. De h^o ē
vide ī scenopbegia de s lra. Encenia sonat noua festa: sic
dedicatiōes ecclesiarū. Vide supra in encenia. Jubileus
erat ann^o remissiōis z gaudij. de quo dicam in suo loco.
Pburim. i. sortiu erat festū p victoria hester: quā habuit
de aman: de quib^o dicit^{ur} Hester. ix. Isti sunt dies quos
nunq; deleuit obliuio zc. vt habet pleni^o Hester. ix.

Faselus li fe. ge. dicit^{ur} a fase qđ interpretat^{ur} trāsit^o. z ē faselus
parua nauis habilis ad trāseūdū buc z illuc. faselus etiaz
dicitur quedā insula grece. vnde h^o faselus li quoddā ge
nus leguminis qđ plurimū abundat in illa insula: vel qz
pmū inde allatū ē. z inde faseolus li dimi. z h^o faselariū rij
berba faseti: vel loc^o vbi abundat. z pdu. penl. faselus. vñ
in doctrinali dī: E sup l lōgā dabim^o pbat ecce faselus. z
scribit^{ur} tñ p vñ l.

Faseolus li dimi. in faselus est.

Fasianus. h^o fasis sis vl^o sidis qđā insula grece. vñ h^o fastian^o
nt qđā auis: qz inde primū asportat^{ur} ē: vel dī fastian^o qđ fasti
gian^o a fagin qđ ē comedere: qz ei^o caro suauis est ad co
medēdū. z pdu. penul. fastian^o.

Fasma. a fasmos dicit^{ur} h^o fasma me: z h^o fasma matis. i. appa
ritio proprie vana z incerta: vt in nocte. z hinc quedā fa
bula menandri dicta est fasma a quadā apparitiōe. vide
etiam in fantasma.

Fasmos grece apparitio interpretat^{ur} latine.

Fastio oms fe. ge. i. ofessio: a fateoz teris fassus sum. Qui. in
epi. Da veniā fasti mihi nō munera tanti.

Fastidio dis diui dire. i. bozere: spnere: stēnere: tēdere. vñ
vbalia. z h^o fastidiū dij. i. supbia vel tediū. vñ fastidiosus
sa sū. i. supb^o: vl^o tediōsus. vñ h^o fastidiosus si. vnde h^o fasti
diositas tis. Fastidio actiuū est cū oib^o suis cōpositis siq;
bz. z deriuat^{ur} fastidio a fast^o stus qđ ē supbia. Quidā tñ
dicūt fastidiū eē pme impositiōis: z inde fastus.

Fastigatus pro fastigiatus in fastigiū vide.

Fastigiū. i. sūmitas: altitudo: honoz. z inde fastigiolū li di
mi. z fastigio as. i. exaltare: sublimare. vñ fastigiatus tus
z fastigiat^{ur} ta tū. i. eleuat^{ur}: z alt^o. z deriuat^{ur} a fast^o qđ ē su
perbia. z iuenit^{ur} p syncopā fastigat^{ur} p fastigiat^{ur}. Et vt dī
in Grecif. sūt fastidia tedia: s; fastigia celsa.

Fastuosus. a fastus stus qđ est superbia dicit^{ur} fastuosus sa
sum. i. superb^o. Et cōparat^{ur}: vt fastuosus fior fissim^o. vnde
fastuose sius fissime aduer. z bec fastuositas tatis. i. super
bia: elegantia: elatio.

Fastus. a fas dī fastus sta stū. z fastus dies dī licit^o in quo
licebat romanis negocia agere: causas exercere: vel aliqd
tale. Nefastus vō dies dī qđ illicit^o: qz illicitū aut qđi ne
fas erat in illo die pdicta agere: qz in illo die male cōrige
rat romanis. z dī nefastus a nephas. fuit siqdē vet^o cōsue
tudo apud romanos: vt q̄scūq; aduersitates siue p̄sperita
tes sustinerēt: eas in fastis annotare facerēt. Illos g^o dies
in quib^o sibi male stigerat celebrabāt: nō cā solēnitatis:
s; timore infortunij: z vocabant^{ur} nefasti. S; illi in quib^o
sibi bñ stigerat vocabant^{ur} fasti: qđi liciti: qz in eis licebat

eis causas agere z huiusmodi. vel qz in eis fabatur ius.
hinc qđā liber Quidij in quo tractat^{ur} de fastis z nefastis
dieb^o a digniori intitulat^{ur} liber fastozū. Dic etiā animal
libri in quib^o scribebant^{ur} scā romanoz toti^o anni: s; a di
gniori pte dicti sunt fasti. Inuenit^{ur} etiā h^o fastus tus q̄re
declinatiōis p annali libro. Vñ Lucan^o in. x. Nec meus
edoxi vince fastib^o ann^o. S; magis pprie p libro annu
li est secūde declinatiōis fastus sti. nā pro supbia est q̄re
declinationis hic fastus stus.

Fatatus ta tū. i. fato destinat^{ur}: z dicit^{ur} a fato tas.

Fateoz teris fassus sum fateri. i. manifestari: qđi teneoz fari
Fateri coactiōis est z necessitatis: fatemur enī coacti. S;
ofitemur z manifestam^o volūtarij: pdu. precio vel aliq;
utilitate sperata ducti. Itē fatemur mala: manifestamus
bona: pdu. q̄sita. s; h^o distinctio qñq; ofūdif: z vtimur
istis v̄bis indifferēter. Fateoz cōponit^{ur} cū cō: z dī ofiteoz
Itē cū dis z dī ofiteoz: Itē cū in z dicit^{ur} infiteoz ambo
p negare. Itē cū pro z dī ofiteoz. Itē cū re z dī ofiteoz.
Fateoz z oīa ab eo cōposita sunt de po. z faciūt sup. in sū.
Itē oīa ab eo cōposita mutāt a sui simplicis in i in v̄boz
in supino z p̄cipio in e. z cor. fa fateoz. Vñ Qui. de fire
titulo: Lōfiteoz siquid pdest delicta fateri.

Fatidicus ca cū. i. fata dices. z cōponit^{ur} a fatū z dico ca. z
cor. di. sicut z maledicus.

Fatigo gas gaui gare. i. fatim agere z abūdāter: a fatim qđ
est abūdāter: z ago gas. s; magis videt^{ur} etymo. q; cōpo
tio. z est actiuū cū oib^o suis cōpositis. z pdu. ti. A fatigo
deriuat^{ur} fatigat^{ur} ta tū. i. itinere lassatus: fessus.

Fatim aduer. i. multū vel abūdāter. Vide in affatim.

Fatisco scis cōponit^{ur} a fatim qđ ē abūdāter z bisco scis. i. ē
fatiscē abūdāter bisce z scindi: vt Itē p̄an^o fatiscit rima
i. scindit. z fatiscere est lassari: marcescē: abūdāter agere
desinere eē deficere. Vñ de scō Martino dicit^{ur}: Artus le
bre fatiscentes. Et nota qz nos dicim^o fatisco scis: s; amō
dicebāt fatiscoz sceris fessus sum: qđ nos nō dicim^o. s; cō
ponitur: vt defitiscoz sceris defessus sum: z hoc vtimur
dixi in defitiscoz.

Fatū. a for faris dī h^o fatū ti. z dicit^{ur} fatū eē qđqd de^o fatū.
vel fatū ē tpalis successio vel euēt^o rerū a deo p̄uīariū. Et
fungūt tria fata: in colo z fuso: z digitis fila ex lana trahē
tibus ppter trinā variationē rerū. Quedā vō desinūt eē
qđā incipiūt eē: qđā p̄seuerāt. vel ppter tria tpa. l. p̄teritū
qđ in fuso iam netū z inuolutū est P̄ns qđ inter digitos
nentis trahit^{ur}: Futurū qđ est in lana q̄ in colo implicatū
z qđ adhuc p digitos nentis ad fustum tanq; p̄ns ad p̄u
ritū trahēdū ē. Et est idē fatū z fortuna. s; in h^o differēt
qz fortuna est in his q̄ sortuitu veniūt nulla palā cā. fatū
vō est appositū singulis z statutū: s; h^o alteri^o ofideratiō
est. Scdm vō Quintilianū de causis fatū dī a facio vel fa
vñ z ait: Quid ē fatū nisi qđ fit z nō h; causas. Doct^o in
in. iiii. li. de sol. dicit^{ur}: Prouidētia est diuina rō in sum
omniū p̄ncipe cōstitutā q̄ cūcta disponit. Fatū ē in v̄boz
rebus mobilib^o dispositio p quā prouidentia suis quoz
nectit ordinibus. A fatū dicit^{ur} fato tas tam. i. destinare:
designare. z hic z bec fatalis z boc le quod fato debet^{ur}.
vnde fataliter aduerbium.

Fatuo as aui. i. fatuū facere. z dicit^{ur} a fatuus. Et cōponit^{ur}:
diffatuo as. i. diuersis modis fatuare: vl^o a fatuitate remu
uere. infatuo as. i. valde fatuare. z est actiuū cum om
bus suis compositis.

Fatus ta tū. i. locut^o. vide etiā in for faris.

Fatuu tua tuū dī a for faris. z dī fatuus qz imperitiā sui
ostēdit fando quicqd latet in aīo: vel respōdendo ad in
terrogata. vel iō fatuus dī a fando: qz nec qđ ipse fat^o ne
qđ alij dicūt intelligit. Et differt fatuus a stulto: qz stult^o
est q̄ p stuporē nō mouet: iniuriā z seuciā pfert: nec v̄
est: nec v̄llo ignominie cōmouet dolore: qz stultus est be
betior corde. Vñ qđā: Ego stultū me estimo: fatuū eē nō
opinor. i. obtusum siquidē sensib^o: nō tñ vt ille. Et cōponi
tur: vt fatuus magis fatuus tuisim^o. vnde fatue magis

fatue tuiissime aduer. z bec fatuitas tatis fm **Dug.** vel fm quosda fatuus dicit q fando ostedit imperitia sua: stultus vo est qui semp p stupore mouet in nimia seuitia in corde nec profert.

Fautio onis in fautor exponit.

Faudicis ca cu penul. cor. est ille qui vera dicit cui cuncti fauent. z videt coponi a faueo ues: vel dico vel dictu: quia eius dictis fauetur.

Fauo ues ui fautu fanere. i. suffragari: auxiliari: assentire: fauore dare: z proprie in malo. **F**auo neutru est cu oib suis copostis. **I**te faueo in pnti cor. hac syl. fa: h in pterito ea pdu. **T**obias: Ut legi faueas tibi: sic amaris amef prim? zc. z deberet supinu facere fatu ui pteriti ouersa i nris addit u ad differetia de fatu ti: sic z caueo caui catu deberet facere: h facit cautu ad differetia huius nois catu cata catum.

Fau est pteritu de faueo ues: z pdu. pma. **I**te faui e gtus bui? nois fauus ui p brusca mellis: z tuc cor. pma. vñ vñus fasha plena faui mihi das ideo tibi faui.

Fauilla. a fos qd e ignis dr h fauilla le. i. scintilla. h scintilla pprie dr accesa: fauilla vo extincta z igne deserta: qz fauilla est extinct: scintille ignis vel cinis. z dr sic qz p igne effecta sit. vñ z dr fauilla qsi fos vulla. vel dicit fauilla qsi fagilla a fagin qd e comedere: qz est cib? ignis: vel pot? relique cibi ignis.

Fauillus li dimi. paru? fauus. **I**de etiã fauulus li dicit.

Fauisoz sozis est piscator q semp rogat z fauet deo vt sibi bene eueniat. z dicit a faueo ues.

Fauis nia uiu. i. lenis z impoderosus. z dr a fauoni? nij: q dicit vetus lenis.

Fauis a fando vl fonos dicti sunt qda dij siluaru fauni: qz voceno signis ostedebat futura in lucis consulti a paganus. **V**i vulgo incubi vel incubones: a romanis vo faunificari dicitur.

Fauoni? a faueo ues dr h fauoni? nij lenis vet? q z sephirus dr. z vocat sic fauoni?: qz ei? fauore flores pduunt z terra germinat. **U**n Qui. **U**sqz sub aduetu spirat? lene fauoni. vñ fauoni? nia niu: z h fauoni? nij lene odiu qd cito trahit z cadit ad modu illi? venti. **F**auonij et olim dicebat spuri q ex pre incerto z mre vidua sunt geniti. z h io qz qda aialia fauonio spu hausto concipe estimat.

Fauor. a faueo ues dr h fauor oris. i. auxiliu: laus: assensus vnde fauorosus fa sum. i. fauore plen?. **I**de z fauori? rianu a fauore: z h z h fauorabilis z h le. **E**t coparat: vt fauorabilis lioz lissim?. vñ fauorabilis lus lissime aduer. z bec fauorabilitas tatis.

Fauitudo dinis in faustus vide.

Fauustus a faueo dicit faustus sta stu. i. felix: cui fortuna fauet. **E**t coparat: vt faustus stioz stissimus. vñ fauste stius sine aduer. z h faustitudo dinis. i. felicitas. **F**auustus coponit: vt infaustus sta stu. i. infelix: cui fortuna no fauet h semp e aduersa: z ei no cotingit nisi male. **A** faustus dr fauste aduer. psperere: feliciter: pie.

Fauor. a faueo ues dr h fauor tozis. i. laudator: osensor in malo. z h fautio onis laus vel osensus in malo: sic amicis tua osensus in bono. **Q**uoniam eni est amicitia inter bonos hoc id est fautio inter malos. vñ fauiofus fa sum i malo co lentis. z scribit p t fautio z fauiofus: no p c.

Fauonius in fauor exponit.

Fautu est supinu de faueo ues.

Fauus ui mel est in certa. l. brusca. z dr a fagin grece qd e comedere latine qsi fagus: qz magj comedit qz bibif. z cor. fauic dicit in faui preterito.

Faux. a fos qd e vox dr faux cis. fauces sunt anguste fistule gutturis qsi foces. i. voces p qs vocalis spūs ab intimo ptoze exiliens sonu vocis emittit. z dicunt sic vel a fundendis vocib?: vel qz p eas famur voces. vel fauces dicit a fos qd est aer: qsi fos capiētes. i. aerē. **U**el fauces dicitur a fagin qd est comedere: z fm h fauces dicunt maxil le quib? comedim?. z ad similitudine fauciū dicunt fauces

loca astricta z angusta: sic est adit? viaru inter altos montes. **S**icut ad similitudine fauciū dicunt fauces ostia flumiu ru z exitus in mari: qz locus ille solet ee strict? z angustus ad modu fauciū: vel qz p locu illu aq z naues exeunt: sic p fauces voces. **E**t a faux componit suffoco cas. **E**t scias qz inuenit faux p u z p x: z fas sine u z p s. i. licitu. z fax sine u z p x: z falx p l z p x: sic p z in h vsu. **F**aux est: falsq licet: refecat falx fax quoqz lucet. **E**xpone: faux est. i. comedit. **L**etera patent.

Faxo. a facio cis dicit faxo xis faxit. i. facere: verbu defectiuu z comicum: z no habet ampli? nisi predictas voces: z faxim. **E**t scias qz faxo xis xit qnq accipiunt in vi futuri: qnq in vi pntis tam subiunctiu qz indicatini. **F**axim est pntis temporis subiunctiu modi: accipitur tñ pro futuro. **F**ax facis fe. ge. i. teda. z dicit a fos qd est ignis: quia faciat igne quasi fos capiēns vel focos faciens. **I**nde facula le dimi. i. parua fax.

Febe. **F**ebes. i. luna dicit a fos qd est lux vel claru. z acuis vltima syllaba. **I**te h febus bi. i. apollo. vel sol a fos dicitur. **U**n dicit **P**ap. **F**ebus z febe sol z luna dicunt a fos i. claritate. **F**ebus. i. clar? ab eo qd est fos. i. lux. **D**ug. vo dicit. **A** fos qd est lux dicitur est sol febus. i. lucidus: z e qsi adiectiuu. vñ febus apollo qsi lucid? da. du. vel feb? grece latine interpretat cois: qz comuniter teperat z frigidos z calidos planetas. vnde febeus bea beum. z pot scribi febus per f vel per ph.

Febzicito tas penl. cor. qd z febzicitor taris inuenit in deponē. genere. i. febre habere. z deriuat a febris.

Febzicula le dimi. parua febris.

Febzio bzis. i. febre habē: dicit a febris. z a febzio febzisco scis inchoatiuu.

Febzis bzis fe. ge. dr a ferueo ues: qz facit homine feruere. vel dicit a frigeo ges qz faciat homines frigere. z desinit actus singulari in em vl in im: vt febre vl febrim. z abltus in e vel in i: vt febre vel febrī. etiã actus pluralis in es vel in is: vt febres vel febris.

Febzua ozū ge. neu. pluralis numeri. i. sacrificia z purgationes q olim solebat fieri pro aiab? defūctoꝝ vñ febzuat? ta tu. i. purgat?. z febzuo as. i. sacrificare vel purgare. z h febzuis bzui. i. pluto. **F**ebzui etiã dicunt manes: qz eis fiebant bmoī purgatiōes. z a febzū? vel febzū? dr h febzuaris rij qda mēsis dicit sic qsi sacrificatoꝝ vl purgatoꝝ siue purgatiu?: qz in illo mēse olim p̄cipue fiebat febzua p aiab? defūctoꝝ ipsi plutoni. vnde febzuari? ria riū.

Febzuaris in febzua est.

Febus bi. maf. ge. in febe est expositu.

Fecialis. a fedus deris dr h z h fecialis qsi fedialis. i. sacerdos p que federa fiebat: vel q bella annūciabat: q potius dicebat secularis. vñ olim feciales dicebant fediales: qz p eos federa fiebat: sicut p seculares bella. **F**ecialis ergo proprie dicebat ille q ligatiōe utebat p federe z pace fm **D**ug. **P**api. etiã dicit: **F**eciales dicunt p quos federa z bella indicebant. i. sacerdotes.

Feciniū nij dr a fex. z dicit fecinia minuti acini z dure cutis: qz plus fecis faciant qz alij acini.

Feco. a fex dr feco cas caui care. i. fecē facere vel fece inficē. **E**t coponit: vt defeco cas. i. purgare: qsi deorsuz a fece ponere. **U**n ppha: **U**ndemie defecate zc. **I**te effeco cas. i. purgare: qsi ex fece ponere: ab ex z feco cas. **F**eco cas pro fecē facere neutru est. pro deturpare est actiuu. **L**oposita vo ab eo oia sunt actiua: z pdu. hac syllaba fe.

Fecula le dimi. parua fex. fecula etiam dicitur yua decocta vel pinguis.

Feculentus ta tu. i. fetidus. z dicit a fece vel fecula. vl coponit a fece z lentos qd est plenu. vñ feculēt? ta tu. i. fece plenus vel fetidus. **E**t coparat. vñ h feculētia tie. i. fetidas.

Fecundus. a fetus dicit fecundus da du. i. fertilis: abūdans: qz fetū dus. i. fetu vñ dans: vel qsi fertū dans. **E**t coparat:

vt fecundus dior diffim⁹. vñ fecunde dius diffime aduer. z
hec fecunditas tatis. Secundus componit: vt infecundus da
dū. i. non fecundus: iterilis. Et a fecundus fecundo das. i.
fecundum facere.

F edeo des. i. fedū esse: a fedo dis dicit.

F edero. a fedus deris dicitur federo ras. i. pacificare: fedus
firmare. z cōfederalo ras. i. coniungere: colligare. vñ vbalia cō
federator z federatrix z federatio.

F edo das dauī dare. i. deturpare. Et cōponit: vt ofedo das
defedo das. i. mundare: vel valde fedare. diffedo das. i. di
uersis modis fedare: vel mundare. Effedo das. i. valde fe
dare: vel extra feditate ponere. refedo das. i. iterū fedare.
Fedō z cōposita ab eo actiua sunt: z pdu. hāc sylla. fe. ij.
Re. xvj. c. dicit: Ut cū audierit israel qd federaueris patrē
tuū roborēs tecū zc. Virgi. in. iij. Enei. Semelam predā
z vestigia feda relinquūt.

F edofus sa sum. i. fedus da dū. Et cōparat: vt fedofus fior
sim⁹. z deriuat a fedus da dū.

F edus deris. i. pactū: vel pax q̄ fit inf dimicātes. z dī a fed⁹
da dū. Sūit vō olim cōsuetudo qd cū aliq̄s vellet inire fe
dus qdā porca sacrificaret in hūc modū: maior ex ista pre
z minor ex alia: siue eēt impator: siue eēt rex: siue ali⁹ p̄
ceps tenebāt illā porcā z ipsam pcutiebāt: z turpiter occi
debāt: q̄si dicerēt: sic occidat ille q̄ a pace resiliert. z inde
dictū est fedus a porca feda z turpiter occisa: cuius mors
optabat ei q̄ a pace resiliert. Vel dī fedus a fide. vel dicitur
tur ab hirco z edo fīra addita: vel poti⁹ posita pro b q̄ ba
bet in h̄ noīe birc⁹. z dī fedus sic qz birc⁹ z bedus cū por
ca imolabant in federe faciēdo. z fedus puenit pacē. s̄ se
deris ptes sūt inducie dicte q̄si dies ocij: vel inducta oia
Et scribit foedus deris p oe diphongon: filr foedero ras.
Inuenit fedus da dū adiectiuū. i. turpis: deformis: sordi
dus. z deriuat a fedo das. Et cōparat: vt fedus dior sim⁹
vñ fede dius sine aduer. z h̄ feditas tis. z scribit p e solā
pdu. tñ p̄mā. vñ vsus: Sordid⁹ est fedus: p pacto dicitō
foedus. Judith. xxij. ca. dī: Fedū est enī apud assyrios si
femina irrideat virum.

F edus da dū in fedus deris exponit.

F el. a follis dī fel fellis: qz sit follicul⁹ gestās humorē q̄ vor
cat bilis. z dicit fel tā folliculus q̄ ille humor: z scribit p
duo l in gto. Nam genitiu⁹ format a ntō addita lis: sicut
z mel mellis. A fel deriuat felleus lea leum. i. de felle exi
stans: vel amarum.

F elena ne qdā bestia valde timida. s. cerua. z p eodē iuenit
hec feles in decli. Qui. in. v. Meta. Seles soroz phebi ni
uea saturnia iacta.

F elicito tas frequentatiuū est de felico cas catū catū catū. z
format ab h̄ supino felicitatu a mutata in i breuē: z u in
o: sicut z ab impero ras imperatu a in i breuē z u in o fit
imperito tas.

F elico. a felix deriuat felico cas catū care. i. felicē facere. A
quo felicito tas frequē. Vide in felix.

F elix cis ge. ois. i. beat⁹: fortunat⁹: diues. z dī felix z q̄ dat
felicitatē: z q̄ accipit: z p qd̄ das felicitas: vt felix tps: felix
locus. Et cōparat: vt felix ciōz cissim⁹. vñ felicit⁹ cius sine
aduer. z h̄ felicitas tis. De felicitate phoz siue zteplatiōe
dicā in vita. Et a felix deriuat felico cas. i. felicē facere. A
quo felicito tas frequē. Felix cōponit: vt infelix. i. nō fe
lix: infortunatus. Et filr cōparat. vñ infelic⁹ cius cissime
aduer. z h̄ infelicitas. z infelico cas. i. infligē: infelicē facē
A quo infelicito tas frequē. z format ab h̄ supino infeli
citu a mutata in i breuē z u in o fit infelicito tas: sic volo
las volatu voluto tas: rogo gas rogatu rogito as: vt supra
ostēdi in. iij. pte in. c. de vbo frequentatiuo. Et scias qd felix
dī q̄si faciellct⁹. z est ety. z pdu. fe. Un Luca. in q̄rto: Fe
lix q̄ potuit mūdi vitare ruinā. quo lateat iā scire loco zc.

F emella le dimi. parua femina.

F emellarius. a femina dicitur femellari⁹ rij. i. mulierari⁹ fe
mineis vel femineo opi dedit⁹: vel femineos h̄is mozs
vel volūtatī femine dedit⁹: z obnoxius: qui alio nomine

dicitur vxorius.

F emen. a femur dī h̄ femē minis: z sunt ille ptes femoz: d
bus in equitādo tergis equoz adberem⁹. vñ z pliatōes
olim sub feminib⁹ amisse equos dicebant. Vel femē
minis est cora femine. Lātī. vj. c. Et iūctura feminū mox
sic monilia. vñ h̄ feminale lis brace feminariū: qz tegāt fo
mina. z hinc femē dī q̄si pinguedo illa q̄ ē in pube mu
lieri. z femur dī q̄ ē in pube viroz. h̄ tñ pprietas sepe cor
rūpit apud autozes vtētes pdictis vocabul̄ indifferēter.
F emina dī a fos qd̄ ē ignis: q̄si ignita: qz vehementi⁹ viro
ardet: z cōcupiscit. vel femina dī a fetiditate q̄si fetida: qz
generat fetū. z hinc h̄ femella le: z feminella le: z feminu
la le oia dimi. z femine⁹ nea neū: z femin⁹ na nū res femi
ne vñ prinēs ad feminā. Itē femina pōt eē plural̄ numen
pro coris mulierū. Vide in femē minis.

F eminale lis pdu. penul. Vide in femē minis.

F eminella le dimi. parua femina.

F eminin⁹ na nū a femina dī. z scribit p i in antepenul. z pe
nul. syllaba: vt Lui⁹ generis: feminini. Un Hei. vj. c. dī:
Et ex cūctj aiantib⁹ vniterse carnis bina induces i archi
masculini sexus z feminini.

F emino nas naui nare dicitur a femina. z est feminare mox
feminariū se habere. z fm h̄ ē neu. z absolutū. vel femino
nas. i. mollē vel femineū facere: debilitare: enertare: cur
rare. Et cōponit: vt effemino nas. i. valde feminare. Fe
mino z ei⁹ cōposita in hac significatiōe sūt actiua: z pdu.
se sicut z femina. Quidi⁹ de arte: Sic ruit ad celebres cul
tissima femina ludos.

F eminula le dimi. parua femina penul. cor.

F emozale lis penul. pdu. z exponit in femur.

F emur ris ge. neu. cor. penul. gti. z sunt femora ab inguine
vsqz ad genua: dicta sic a femina: qz ibi fit distinctio ei⁹ z
viri. vñ femur ē cora viril̄ pprie. vñ h̄ femozale lis brace
viroz: qz femora tegāt. s̄ femē ē cora pprie femine. vñ
femur dī q̄si pinguedo q̄ ē in pube viroz: sic femē pin
guedo q̄ ē in pube mulierū. Nec tñ pprietas apud auto
res sepe corrūpit. Et scias qd femur z gen⁹ z stirps dicit.

F endo nō ē in vsu: s̄ cōponit: vt defedo dis di sum su. in
defenso sas frequē. Itē cōponit: vt indefendo dis si sum. z
inde infenso sas frequē. Itē offendo dis si sum su. in
offenso sas frequē.

F eneroz. a fen⁹ dī feneroz raris: z in eodē sensu iuenit fen
ro ras. i. mutuare vñ mutuari. s. dare ad vsurā vñ accipere
enī dātis z accipiētis. z q̄ dat mutuo z q̄ accipit fenerat.
vñ h̄ fenerator tozis qui dat z q̄ accipit fenus: q̄si fenerator
actor. z feneratori⁹ ria riū. Fenero vel feneroz raris cōpo
nit: vt ofenero ras vñ ofeneroz raris. i. fil fenerari. defeno
ro ras: vel defeneroz raris. i. ditare vel ditari: vel valde fo
nerari: vel desertire vel a fenoz remouere. Refenero ras
vel refeneroz raris. i. iterū fenerari. Et nota qd fenero vñ fe
neroz iuenit ēt p̄ coniungere: vel ligare. Fenero ras cū oib⁹
suis cōpositis ē neu. s̄ feneroz raris ē depo. cū suis cōposi
tis. tñ fenero ras q̄si stat pro coniungere vel ligare: z defeno
ro pro ditare sunt actiua.

F enestra stre dī a fos qd̄ est lux: qz lucē ferat: vel qz p eā vi
deam⁹ foris lucē. vñ z fenestra dī q̄si ferēs nos extra. vel
fenestra cōponit a fos z mīstro: qz ministrat lucē domū.
Et sunt pprie fenestre quib⁹ exterior pars angusta ē: sed
interior diffusa. z hunc fenestrella le dimi. pua fenestra. z
fenestratus ta tum. z fenestro stras. i. fenestras facere: vel
fenestras preparare.

F eniceon grece latine dicitur rubeū. vnde feniceus cea ceū. i.
rubeus. vñ feniceā vestē dicit greci quā nos coccinea vi
cim⁹. vñ puniceus cea ceū. i. rubeus: q̄si feniceus. z h̄ z h̄
fenix cis. i. h̄ rube⁹: qz ḡ illi ex vicinitate solis sunt pun
cei seu fenicei dicti sunt fenices. vñ etiā qz ipsi p̄mi imē
tozes l̄rarū fuerunt: adhuc capitales l̄ras rubeo colore.
minio vel vermilionē scribim⁹: vt colore representem⁹ h̄
los fuisse inuētozes l̄rarū. z ab eis terra quā coluerūt co
cta est fenicia cie. vñ h̄ z h̄ fenix cis gentile. s. quicūqz ei

de terra siue sit rube⁹ siue no. z feniceus cea ceu in eodem
 sensu. Itē a fenicea dī penus na nū subtracta aspiratione
 si pbenicea scribat p ph: vel mutata f in p si scribat pf. Et
 a penus mutata e in u fit punus na nū. unde punice⁹ ca cū
 Et hinc puniceus cea ceu oīa in eodem sensu. Et nota di
 ligēter qd peni puni z punici z puniceī dicunt tā illi q de
 punicea qd chartaginēses z apbzicani. Dido qdā fuit de ty
 ro z sidone ciuitatib⁹ fenicie: fugiēs fratē suū pigmalio
 nē venit in apbzicā cū magna multitudine suozū cū qui
 bus chartaginēsem edificauit. Et hinc chartaginēses dicti
 sunt peni vel puni vel punici vel puniceī z terra chartagi
 ni adiacēs dicta est punica: tñ postea ampliata est appel
 latio: dicta est generaliter apbzica terra punica: z apbzica
 ni dicti sunt punici peni vel puni. vñ z quoddā gen⁹ ma
 lozū dicit malū puniceū: qz de illa regiōe fuit allatū: vñ qz
 ibi plurimū abundat: vel qz granā habeat rubea. Itē a fe
 niceon h fenix cis qdā auis arabie: de q dicit in suo loco.
 vnde feniceus cea ceu qd p̄inet ad finicē vel res feniceis.
 Fenice⁹ cea ceu i trib⁹ significatiōib⁹ iuenit. Nā fenice⁹. i.
 rube⁹: a feniceon. z fenice⁹. i. de fenicia. z fenice⁹ cea ceu
 qd p̄inet ad fenicē anē: sic pleni⁹ dixi in feniceon. z pōt
 scribi p ph vel p f indifferēter.
 Feniciū cū ē herba fullonū q nigrā facit tincturā. vñ Isa. i.
 Si fuerint pctā nostra qsi feniciū.
 Feniculum. a fenū dicit hoc feniculū li penulti. cor. vel hoc
 feniculū: qz tirsus hui⁹ herbe z radices acuit visum. vñ z
 feniculū occit qsi oculoꝝ fenū. Uel dicit sic qz hec herba
 est calida z sicca.
 Fenix cis cōis ge. i. hō rube⁹: a funice⁹ dī. Itē fenix dī a fe
 nicia: z tūc ē gētile. i. hō de fenicia. z in istis duab⁹ signi
 ficatiōib⁹ est cōis ge. vt dixi in feniceon. Itē a feniceon
 qd est rubeū dī h fenix cis mas. ge. penul. pdu. qdā auis
 arabie: de q dicit Ambro. in hexameron: Fenix qdā auis
 in locis arabie phibet degere: atq; ea vsq; ad annos qn
 gētos longēta etate pcedere: q cū sibi finē vite adesse ad
 uerterit facit sibi thecā de thure z mirra z ceteris odozi
 bus: in quā impleto vite sue tpe intrat z morit⁹: de cui⁹ hu
 more camis vermīs exurgit: paulatimq; adolescit: ac p
 cessu statuti tps induit alarū tegmina: atq; in superioris
 auis speciē formāq; repat. Doceat nos igif hec auis vel
 exēplo sui resurrectionē credere: q etiā sine exēplo z sine
 rōnis pceptione ipsa sibi insignia resurrectionis instaurat
 z itaq; aues propter hominē sunt nō hō ppter ates. Sic
 igif exēplo docet nos q auctor z creator oīū scōs suos
 perire in perpetuū non patiat⁹: qz anē vnica perire nō est
 passus: resurgētē sine semine voluit eā ppagari. Itē etiā
 p̄. etymol. dicit: Fenix arabie auis dicta qz colorē fenis
 ceum hz: vel qz sit in toto orbe singularis z vnica. Nā ara
 bes singularē fenicē vocāt. h quingētos z vltra annos vi
 uens dū se videt senuisse collectos aromātū virgul⁹ rogū
 sibi instruit: z ecōuerso ad radiū solis alarū plausū volun
 tariū sibi incendiū facit: sicq; iterū de cinerib⁹ suis resur
 git. z pōt scribi p ph siue p f fenix.
 Fenū m. a fos qd ē ignis qz facile igne accendat⁹: vel eo flā
 ma facile nutriat⁹. z scribit p oe diphthōgū: tñ fm vsūm
 p̄ma vocalis tacef: z nō ex toto scribit.
 Fenus nois ge. neu. i. vsura. s; vsura ē lucrū de capitali ac
 ceptū: fen⁹ vo lucrū de vsura acceptū. vñ vsura ē sine deter
 minato tpe: sic qd accōmodat duodecim denarios p vno
 denario quotquot mētib⁹ acceptoz voluerit. Fen⁹ vo est
 cū tpe determinato: sic qd accōmodat viginti pro triginta
 vsq; ad mensem vñ fen⁹ vocat auidū: qz q sic accōmodat
 semp auet vt illud tps veniat cito. Vñ Lucan⁹: Dine vsu
 ra vorax auide: qd in tpe fen⁹. Indifferēter tñ qnq; vtūc
 aurorea p̄dictis vocabulis. z inde fenereus rea reum.
 Ferare dī a fero fers. z dī fera oīs bestia: qz toto corpe fera
 tur: vel qz vtaf nāli libertate z desiderio suo: z voluntate
 ppria ferat. Fere sunt etiā si nō sentiūt: bestie vo a vastā
 do dicte sunt: qz morsu vel vnguib⁹ sentiūt qsi vastia. Et
 hō p̄ q oīs bestia est fera: z nō ecōuerso. s; h distinctū ē

supra diligēter satis in bestia.
 Feraculus la lū aliqntulū ferax: z dicit a ferax cis.
 Feralis. a feron qd ē mors dicit h z h feralis z h le. i. mor
 talis: lugubris: funebz. z pdu. ra.
 Feratū tri dī a fera re. z sunt ferata tecta siluarū spissa.
 Ferax. a fero fers dī h z h z h ferax cis. i. fecūdis: abūdās.
 Et cōparat: vt ferax cioz cissim⁹: vñ feraciter eius cissime
 aduer. z h feracitas tatis.
 Ferbeo bes in ferueo ues exponit.
 Ferculū. a fero fers dī h ferculū li. i. missoriū. Ferculū ē dī
 mensa sup quā ponunt fercula. Itē ferculū etiā dī vascu
 lū in quo portabat ferculū. Vñ Salomon in Lan. Fercu
 culū fecit Salomon rex de lignis libani fm Hug. Papi.
 vo dicit: Ferculū discus: mēsa edētiū: aut vasculū missor
 riū in quo epule ferunt.
 Fere aduer. i. prope vel iuxta: z dī a fera. Cū enī toto corpe
 fere ferant sunt magne celeritatis: qttuoz quippe pedib⁹
 vtunt⁹: s; celerib⁹ oīa iuxta sunt. z iō fere cōpetēter ponit⁹
 p iuxta vel prope. Itē fere. i. pene ferme. Vide in sanus.
 Ferētari⁹. a fero fers dī h ferētari⁹ rij. i. vexillifer vñ sūdibus
 larius vñ sagittari⁹: qz ferat arcū. Vñ Ambro. sup Egipsu
 pum: Sed vt solet in ferentariōꝝ prelijs plura vulnera qz
 neces inferebant.
 Feretrū. a feron qd ē mors dī h feretrū tri qz ferat mortuū.
 Qz at dicit feretrū qsi ferēs atrū etymo. est. Quidā tñ vo
 lunt deriuari feretrū a fero fers qz ferat mortuos. Alij di
 cūt feretrū dici qz ferat tetrū. i. mortuū: s; poti⁹ est etymo
 logia qz cōpositio.
 Feria. a ferio ris dī h feria rie cessatio ab ope fertili. vñ et
 feria dī festiu⁹ dies in quo cessare debem⁹ ab opib⁹ scri
 uilib⁹ in q sola res diuina debet geri. z dī feria a feriēdis
 victimis. z fm h soli festiui dies dicunt ferie prope in q
 bus sacrificia p̄cipue solēt fieri. s; qz qlibet die debemus
 cessare a vitijs: inde est qz quilibet dies pōt dici feria. Vñ
 feria dicit qsi faria a fando: qz in creatiōe mūdi p singu
 los dies fabat de⁹. In p̄ma enī die dixit de⁹ Fiat lux. In
 secūda die dixit Fiat firmamentū: z sic in alijs. Uel dī a
 fando feria qz in ferijs est nobis tps fandi in diuino vel
 hūano offō. z fm h quilibz dies pōt dici feria. fm ḡ osue
 tudinem xpianoz sic appellādi sunt dies. Dies solis p̄ma
 feria vel dies dñica. z dies lune secūda feria: z dies marti
 tertia feria: z dies mercurij q̄ta feria: z dies ionis q̄ta
 feria: z dies veneris sexta feria: z dies saturni septima fe
 ria. z ē sensus duplex. qz vo dies ab initio habit⁹ ē feriat⁹
 iō dies dñica nūcupat p̄ma feria: qz prim⁹ dies ē a feria
 i. a sabbato qd feriale solet eē. Dies lune dicit secūda fe
 ria: qz secūda ē a feria. i. a sabbato: z sic de ceteris. Vñ dies
 dñic⁹ dicit p̄ma feria: qz est prim⁹ dies septimane q ē fe
 ria: z sic de ceteris. Qualit⁹ dies fm hebreos z gētiles ap
 pellant⁹ dicā in sabbatū.
 Feriat⁹. a feria dicit feriat⁹ ta tū. i. festiu⁹. Prope qdē dies
 feriat⁹ vocant⁹ quib⁹ res diuina fit: z abstine etiā oportet
 hoīez a lib⁹ z opib⁹ feruilib⁹.
 Ferin⁹. a feria dī ferin⁹ na nū possessiuū: z h ferina ne. i. ve
 natio. vñ Virg. Implent veteris bachi pinguisq; ferine.
 Ferio ris caret p̄terito z sup. s; mutuat ea pcutio tis qd est
 eiusdē significatiōis secū: z facit p̄cussi p̄cussū. Et cōponi
 tur ferio: vt referio ris. i. iterū ferire vñ retro ferire. Ferio
 cū oib⁹ suis cōpositis est actiuū: z cor. p̄mā. z ē q̄te cōiū
 gatiōis. Vñ Quidi⁹. Ipsaq; ceruleis charta ferit aquis.
 Doza. Nō semp feriret quodcūq; minabat arcus.
 Ferio as qd poti⁹ ferioz aris dicit. i. cessare ab opib⁹: vñ so
 lenizare. Et ē ferio nea. s; ferioz depo. cū suis cōpositis siq
 bz. z dicit ferio vel ferioz a feria.
 Fermentū ti. i. azima: a ferueo ues dicit: qz exrescat. vñ fer
 mētat⁹ ta tū. vñ qdā panis dī fermētat⁹. i. fermēto corru
 ptus. z fermēto tas. i. fermēto corrupe. z qz parū fermēti
 totā massam paste corrupt: iō qnq; ponit⁹ pro pctō: qz ē
 parū mortale magnā massam virtutū mortificat: qz qui
 in vno offendit factus est omniū reus teste Apostolo.

Fero fers tuli latū v̄bū anormalū cor. primā tā in p̄nti q̄ in p̄terito. et inuenit̄ in q̄ttuor significatiōib⁹. Nā fero. i. cupio. Qui. In noua fert anim⁹ mutatas dicere formas. Fero. i. dico. fero. i. sustineo v̄l patior: vel tolero. et fero. i. porto. q̄s significatiōes iste versus indicat: Fert patif: dicit: fert: cupit atq; gerit. v̄n̄ v̄balia latoz latrix latio. Fero cōponit̄ cū ad et mutata d in f d̄r affero fers attuli allatū. i. ferre ad aliqd. Itē cōponit̄ cū aſi et d̄r antefero antefers antetuli antelatū. Item cū ab et mutata b in u t̄n̄ i p̄nti d̄r aufero aufers abstuli ablatū. i. eripere. v̄n̄ v̄balia ablatoz ablatrix ablatio. Itē cū cō et d̄r ofero ofers otuli collatū. Et scias q̄ mala irrogant̄ s; bona oferunt̄. Itē cū circū: et dicit̄ circūfero fers tuli latū. Itē cū dis: et dicit̄ differo distuli dilatū. Itē cū de et dicit̄ defero fers detuli latū. Itē cū ex et d̄r effero effers extuli elatū. Itē cū in et d̄r infero infers ituli illatū. Itē cū p̄re et dicit̄ p̄fero fers tuli latū. i. anteferre vel p̄ponere. v̄n̄ p̄lat⁹ ta tū. Itē cū pro et dicit̄ p̄fero tuli latū. i. loq; v̄l generare. Itē cū p et d̄r p̄fero tuli latū. i. pati. sustinere: v̄l p̄fecte ferre. Itē cū ob et d̄r offero offers obtuli oblatū. i. v̄ltro p̄bere: vel obuiā recipiēti ferre: et mutat̄ b in f in p̄nti. v̄n̄ hec oblatio onis. Itē cū re: et dicit̄ refero fers tuli latū: q̄d multa significat. Itē cū sub: et mutata b in f in p̄nti: et b in s in p̄terito: et d̄r suffero sustuli sublatū. i. pati vel sursum ferre et eleuare. Itē cū trās et d̄r trāsfero tuli latū ferre. i. v̄ltra ferre: v̄l de vno loco ad aliū ferre. Et nota q̄ fero et oīa sua cōposita faciūt frequētatina a supino: vt lato tas: collato tas: dilato tas. Itē nota q̄ fero accipit p̄teritū mutuo a tollo tuli: vel de tulo quod antiquitus erat in vsu. et similiter accipit supinum mutuo a lato tas: quod modo est frequentatiuū eius: sed accipit illud non integrū. s. latatū: sed syncopatū. s. latum. Cōposita v̄o a fero similiter accipiunt p̄teritū et supinū a compositis eorū. Item nota q̄ fero et omnia ab eo composita sunt actiua: exceptis defero pro honore impendere: et differo pro distare: et refero pro distare vel prodesse: que sunt neutra in istis significatiōib⁹: sed in alijs sunt actiua: et omnia faciunt p̄teritum in tuli: et supinum in latum: et omnia sunt anormala id est nullius coniugationis regularis.

Ferocia cie fe. ge. idē est q̄d ferocitas: et dicit̄ a feroy cis. v̄n̄ Martia. Pitagorici edocuerūt ferociam animi cū tibijs mollire. Et in hymno martyru legūt q̄dā Di pro te furias atq; ferocias calcarūt hominū.

Ferocio cis cuiu cire. i. seuire vel despiciere v̄l fastidiri. et deriuat̄ a feroy cis.

Feron grece latine dicit̄ mors.

Feromia quidā fons vel palus: et dicit̄ a fero fers qz conferrat vtilitatem bibenti. et hec ferocinia nie dicit̄ dea illius aque vel fontis.

Feroy cis in ferus exponit̄.

Ferrarius rij qui in ferro operat̄: vel qui ferrū equi facit. et deriuat̄ a ferrum.

Ferret̄ est p̄teritū imperfectū subiunctiui de ferrer ris. v̄n̄ dicendū est p̄terito imperfecto cū ferer reris vel rere retur: et ita in cōpositis vt auferret: deferret: inferret: offerret: et sic de alijs similibus.

Ferro. a ferro pro metallo fit ferro ras rari: quod similiter potest fieri a ferro equi: et est ferrare ferro aliquid p̄parare: ornare. et componitur cum ad et dicit̄ afferro ferras rari rare. i. iuxta vel valde ferrare. Item cum ab: b mutata in u: et fit auferro ras rari. i. ferrū auferre vel amouere. Item conferro ras. i. simul ferrare. deferro ras. i. valde v̄l deorsum ferrare: vel ferrum remouere et extrahere. Item offerro ras id deferrare. Item inferro ras id est ferrū inmittere: et pprie vsq; ad imū. Item p̄ferro ras. i. ante ferrare. Item referro ras. i. iterum ferrare: vel retro ferrum remouere. i. deferrare. Itēz sufferro ras. i. subtus v̄l post vel parum vel in superficie ferrare. Item transferro ras. i. v̄ltra vsq; ad aliam partem inmittere ferrum. Ferro cum omnibus suis compositis est actiuum: et scribitur p̄

geminū r.

Ferugo. a ferrū dicit̄ hec ferrugo nis. i. ferri rubigo. Et hec ferrugo dicit̄ quidā color similis ferro: et est purpure sub nigre: et fit in hisania. vnde ferrugineus nea neli: de ferrugine existens: et ferruginosus la sum: plenus ferrugine: et potest comparari.

Ferrum. a far ris dicit̄ hoc ferrum ri: qz farra. i. semina frugum terre condant. v̄n̄ ferrens rea reum id est de ferro existens. Item a ferrum dicitur hoc ferramentū menti. i. instrumentū ferreum: et accipitur collectivē: et hoc ferrum ri: pro ferro equi: qz ex puro fiat ferro: et in tali significatiōe ferrum habet pluralitatem. Et scias q̄ purgamenta ferri sunt rubigo et scozia. Item inuenit̄ hic ferrum ri mas. gene. pro proprio nomine viri: qz qualitas vocis et sentiam rei non mutat. Potest etiam declinari hic ferrū ri: et ita de consilijs dicas.

Fertilis. a fero fers d̄r h et h fertilis et h le. i. abūdās: multa ferēs. fertilis ager est. fructuosus v̄o ē q̄cuq; cōpeditō ē et cōparat̄ fertilis lioz lissim⁹. v̄n̄ fertiliter lius sine aduer. et hec fertilitas tatis. et cor. penul. fertilis.

Fertū. a fero fers deriuat̄ h fertū ti. i. oblatio q̄ altari offert et postea a p̄tificib⁹ sacrificat̄. Itē fertū q̄nq; ponit̄ pro fartū vt dixi in fartū.

Ferueo. a formus q̄d ē feruēs dicit̄ feruo uis et ferueo ues: q̄si fermeo. i. bullire scaterere: calefieri: estuari. et ponit̄ sepe pro frequētare: sic ecōtrario frigere p̄ cessare: qz cū locus aliq̄s frequētat̄ calcādo videt̄ calefieri sic etiā frigere cū nō frequētat̄. Qz aut dicit̄ ferueo q̄si fos habeo etymo. ē et h̄nt idē p̄teritū feruo et ferueo. s. feruiui: s; frequēti⁹ p̄ferit̄ p̄ syncopā ferui vt dicit̄ Hug. P̄ul. t̄n̄ dicit̄ qz feruo et feruo h̄nt idē p̄teritū. s. ferui. v̄n̄ h̄ feruo: ozis. Itē a ferueo mutata u in b dicit̄ ferbeo bes bui in eodē sensu. Et quodlibet istoz cōponit̄ et d̄r oferueo ues et oferuo uis: et cōferbeo bes. i. sil feruere. Itē deferueo ues: et deferuo uis: et deferbeo bes. i. valde feruere: v̄l deorsum a feruo ēē v̄l cessare. Itē efferueo ues: efferuo uis: et efferbeo bes p̄ geminū f: qz mutat̄ x in f. Itē inferueo ues inferuo uis et inferbeo bes. i. valde et int⁹ feruere. Et ab oib⁹ istis sunt inchoa. s. feruesco: feruisco: ferbesco et sic de alijs. Feruo et feruo uis: et ferbeo et eoz cōposita omnia sunt neutra: et earent supinis.

Feruidus. a ferueo ues dicit̄ feruid⁹ da dū. i. calidus et iracundus. et cōparat̄ feruidus dioz diffum⁹. v̄n̄ feruide dū diffume aduer. et h̄ feruiditas tatis.

Ferula. a ferio ris dicit̄ h̄ ferula le penul. cor. quoddā gen⁹ herbe: et palmatorū inde factū dicit̄ ferula. Dicit̄ enī conuētus qz ferula est gen⁹ feniculi q̄d crescit in mote gargaño. et inde afferit̄ a p̄grinis in modū retorti baculi q̄d est tā calide nature qz cū auster flat q̄ silr ē calid⁹: fit q̄dā p̄ctus et ofractio inf̄ herbas illas: et inde p̄creat̄ ignis ad magn⁹ qz q̄nq; cōburit̄ tota regio: a q̄ cōbustiōe brā aqua thā ficulos et romanos liberasse legit̄. De h̄ genere herbarū faciunt doctores palmatoria: et leuā manū discipuloz v̄berāt: qz cor hoīs a leua pte est. Lū at̄ circa illud lāguā cōgelat̄ et obstat aīo ne possit verū decernere: calor illap̄ cūstioē excitat⁹ vsq; ad cor p̄ arterias descēdēs calefact sanguinē cōgelatū: et ita ex aīo cecitatē expellit.

Ferulariū rij loc⁹ vbi ferule abūdāt: a ferula dicit̄: et p̄ eodē inuenit̄ hoc feruletū ti.

Feruletū ti vide in ferulariū. et pdu. penul.

Feruo uis in ferueo ues vide.

Feruoziū rij. i. caldarium: a ferueo ues dicit̄.

Ferus. a fero fers dicit̄ h̄ ferus ri. V̄n̄ Psal. Singularis h̄ rus depastus ē eā. et h̄ fera re de q̄ dixi supra in suo loco. Et a fera deriuat̄ ferus rari. i. crudelis: durus: asper: et cōparat̄ ferus rioz rissim⁹. vnde h̄ feritas tatis. i. crudelitas. et h̄ et hec et hoc feroy cis. i. crudelis: imansuet⁹. Et cōparat̄ feroy cioz cissim⁹: vnde ferocit̄ eius cissime aduer. Itē a feroy dicitur hec ferocitas tatis: et hec ferocia ferocit̄ in eodē sensu. Et nota qz feroy est anim⁹: ferus est h̄

Itē ferocitas sepe laudi habet. Est enī ferocitas militū: feror iuuēt? dī. s3 feritas diri animi ē. Feror cōponit: ut h z h z h pferor cis: z cor. se. Luca. in. iiii. Nō sonipes in bella feror nō iret in equoz.

Fescenia a fascin? dī h fescenia nie: mlier q̄ expellit fascina fescenine a fescenia nie dicūt hi fescenini hoz fesceninozū i. carmina q̄ dicit mlier q̄ expellit fascinū. z be fescinine narū. i. carmina q̄ mulier dicit mouendo cunas: vt sopiat puerū: z q̄nq3 fescenine dicunt laudes. vñ habet in quoz dā sermōe q̄ angeli astātes dño nato in p̄sepio canebāt: Gloria in excelsis deo: z in terra pax hoīb3 bone voluntatis. p fesceninis: q̄si loco fesceninarū. i. tales fesceninas dicebāt circa eū: vt q̄si dormiret. s. Gloria in excelsis deo zc. z sic laudabāt eū. Itē inuenit fescenin? na nū: a fescenino oppido. vñ Doza. Fescenina p hūc inuenta licentiā morū: fm Du. Pāp. etiā dicit: Fescenina cātica nuptialia: q̄ in nuptijs cātant. Hiero. in sermone de assūptione beate marie q̄ incipit: Logitis me o paula z eustochiū zc sic dicit: Inter crepundia noui partus z q̄relas nescij ploratus p fesceninis. porro quoz gloria in excelsis deo: z i terra pax hoīb3 bone voluntat3 angelos cantantes audist3 z pdu. penul. fescenine. Itē dicit Pāp. Fescenin? na nū inuptialis a fescenino oppido quodā campane.

Fessus a fundo dis dī fessus sa sū q̄si fissus. i. diuisus a sanitate: nec iā integer salute: z est generale nomē: ad oīa enī referē. Dicimus vō fessus aīo: fessus corpore qd̄ magis ē p̄pū: z fessus rerū ad casū venientū: q̄si inops copiarū: z fm h est nomē. fm vō q̄ est p̄cipiū dī a fatiscor ceris.

Festialis a fest? dī h z h festialis hui? festialis. i. sacerdos vel orator p quē bellū indicit z pax cōponit q̄ z fecialis dī. vide supra in fecialis.

Festino a festū qd̄ est lignū qd̄ dā dī festino nas naui nare accelerare. vident enī tigna ad festū celerare: z iō tractū est inde festinare q̄si ad festū nare. vñ festin? na nū. Festino neutru est z absolutū. Tñ videt cōstrui cū actō. sed vel bēbit ille actūs vim ablti: z designabit cāz: vt festino viay i. p. viā. vel vbiū habebit in se vim alteri? vbi vt festino cū bī festinantē paro vel coquo cibū vel festino te. i. facio te festinare. vñ z q̄nq3 inuenit passiuū eius in tertia p̄sona: vt aīo cupiētī nihil satis festinat. vñ festinat? ta tū p̄cipiū. Festino differt a p̄pero. Propat enī q̄ qd̄ incipit manet transigit. Festinat q̄ multa simul incipit nec pficit: z pdu. penul. festino nas.

Festiuacula le dimi. parua festiuitas.

Festiuus ua nū a fest? dī: z ē festiu? idē qd̄ fest?. vñ p̄ trās latios dī hō festiu?. i. let? cōpt? suauis: vñ festiue aduer. z festiuo uas. i. festare: z h z h festiuus z h le. vñ festiuus h aduer. z h festiuus tal. i. solēntas vñ suauitas dulcedo ornatus leticia. z dī festiuitas q̄si festiditas a festis diebus z est etymo.

Festra a fenestra p syncopā dī h festra tre pua fenestra. vñ Macro. de saturna. Festra qd̄ est minusculū hostiū i sacario.

Festuca ce. i. stips. s. minimū pond? vel puluis vel atbom? vñ festucare vbi iuris. i. abrenunciare.

Festulū li dimi. paruū festū: z cor. penul.

Festū sti ē illud lignū i sūmitate dom? ad qd̄ oīa dirigit tigna z in quo ueniūt. vñ h festū sti p solēntate. Sicut oī ad festū lignū tigna dom? ueniūt sic ad festū. i. ad solēntatē ueniūt. Vel festū dī a feria q̄si feriatū: z hinc festus stas: vt festus dies: z sūt festi dies tñ ocij z religio nis: q̄ in eis sola res diuina fit. Et nota q̄ festi dies dicūtur ex cōsuetudine: sed solēnes q̄ ad hoīes p̄tinēt: vt parētelā: vt q̄ qd̄ defuncti officia expleuerit: dī solēnia p̄stis tisse. Et a festus dī festo stas. i. festū celebrare solēntare: sicut nota q̄ sic dicit Pāp. tractās de otō z abltō scōe declinationis. Festoz noīa diez in a desinētia sp̄ pluralia: gñ qd̄ tā fm forinā scōe q̄ tertie p̄ferūt: om̄ vō z abltū h3 terna: vt h vulcanalia hoz vulcanioz vñ vulcanaliū: hī ab his vulcanalib?. Sūt saturnalia floralia zc. vñ qd̄ dā:

Noīa festoz dicas in iū vel in oz. Et scias q̄ Greg. dicit in homel. de octauis pasce: Ecce solēnia pascalia agim?. sed ita nobis viuēdū est: vt puenire ad cetera festa mereamur. Transiunt cūcta q̄ tpaliē festiua celebrant: citrate q̄ bis solēntatib? interestis: ne ab eterna solēntate sepemini. Quid p̄dest intereste festis hoīz: si deesse cōtingit festis angeloz? Umbra ventura solēntatis ē solēntas p̄ns: i. circo hanc annue agim?: vt ad illā q̄ nō est annua: sed cōtinua pducamur. De festiuitatib? veteris testamenti q̄s iudei celebrant dixi in fase z in encenia.

Fetans tis in fetotas exponit.

Feteo a fedeo des muta d in t. dī feteo tes tui tere. i. esse vel fieri fetidū. q̄ aut dī fetet q̄si fos tenet. i. ignē vñ aerē ety. est. z hinc fetoz tozis. vñ fetid? da dū. i. putrid?: z fetosus sa sū. i. fetidus. Feto cū oībus suis cōpositis siqua h3 neutru est: z pdu. se.

Feto. a fetus ta tū dī fetotas tati tare. i. parere vñ generare z inde fetatus ta tū. i. generatus vel part?: z fetans tis oīs ge. p̄cipiū. i. generans vel pariēs. z h fetans tis. i. pectis cudis. vñ Pāp. Et sustulit eū de gregib? ouū z de p? festantes accepit eū.

Fetulentus. fetos cōponit cū lentos qd̄ est plenū. z dī fetulentus ta tū. i. plenus fetoz: z cōparat. vñ h fetulētia tie i. fetiditas.

Fetura re. i. vetus part?: z deriuat a vet? ta tū: z pdu. penl.

Fetus a foueo ues dī h fetus tus tui. i. ptus fili? mulieris vel pecoris: z pprie adhuc existens in vtero sic dictus: qz adhuc in vtero foueat: h3 p iā parto inueniat. vñ fetus ta tū. i. plen?: z q̄nq3 liberat?: vt ista mulier est fera. i. partu vel filio pleno vel iā liberata. z filr si inueniat feta partu i. liberata vel plena.

Fetutina res. i. fetida z inquinatissima: ac muliebris sordida actio q̄ p mulierē fetū facere pōt fm Pāp.

Feudū di est bñficiū z beniuola actio tribuens gaudiū capienti: capiensq3 tribuēdo in id qd̄ facit. z sua spōte patat vñ feudū ē illud bñficiū qd̄ ex beniuolētia alicui? ita tradit alicui vt pprietate rei q̄ in fetidū dat penes dantē remanēt vsufructu eiusdē rei: ita accipit ētē trāsserat vt ad eū heredes suos masculos z feminas si de eis noīatim dictū fuerit: z sp̄petuū p̄tineat ad h: vt ipse z ei? heredes fūdelit feruiāt dño siue illū fuitiū noīatiz dictū fuit a dño q̄le esse debeat: siue indeterminate sit pmissū. Itē feudū dī a fidelitate vel a fide. Nec enī o3 aliq̄ inuestitura fieri ei q̄ fidelitatē facere recusat.

Fex cis se. ge. dī a figo gis: qz se mergēdo in fundo vasis affigit. vel fm quoldā dī a fedo das.

S ante J

Fiala le penul. cor. vas patulū ad potandū vel ad oleū retinendū. z dī ab bialim qd̄ est vitru. vñ fiala: q̄si biala: qz olim ex vitro fiebat: vel fiala a filo: qd̄ solet fieri. Et vt dicit Pāp. Fiale vasa amplitudine diffusa: corda charitat3 significant.

Fiber. a findo dī dī h fiber bri: quoddā aīal qd̄ qū venatores sequunt se castrat z sibi mētulā fundit. vñ z alio noīe dī castoz: qz ipse se castrat fm quoldā. z hinc fibrinus nanū: z h fibrinū ni: lana illius aīalis. vñ h fibrina ne dicit vestis q̄ tramā de fibri lana h3. vide in castoz.

Fibra bre dī a febus: z est fibra idē qd̄ vena: sed differūt: qz fibra est ipa corda. s. ipe follicul? p quē sanguis discurret vena ipse sanguinis cursus. vel fibre sunt iecoris extremi tates: sic dicte qz apud gentiles in sacrificijs ad febi aras ferebant ab ariolis: vt ibi responsa acciperēt. Fibre etiā dicuntur vene interiores z vene iecoris: vel viscera vel mēbroz iūcture: z inde fibrosus sa sū. i. plenus fibris. vñ in hymno beati Joānis baptiste dicit: Ut queant lazis resonare fibris.

Fibrinus na nū penul. pdu. in fiber vide.

Fibula. fibulim dicit greci: hinc nos fibula le dicim?: q̄ pectus feminarū ornat: vel firmatoziū quo palliū teneb in

Et bec
re sub
e ferru
gine: z
na fru
ro cxi
ti. i. in
errum
nificat
amery
um ri
ois el
c fer?
milita
tio ē. et
aduer.
offer
it pro
eo nos
nif sepe
ū locus
gere cū
tymo. ē
nē? p
feruo
Itē a fer
ensu. s.
uo mis
deseruo
feruoz
beo bes
ruo us
tis sunt
feruo
eura: t
us z tra
ide dū
dā gen
eni cou
te garga
ali qd̄ est
qd̄ dā p̄
nis adā
z brā ag
re bōba
scipuloz
d sāgnū
loz illa p
calefact
z p̄ced

umeris vel cingulū in lūbis. vñ h̄ fibulariū rij: illud qđ
apponit mantello: vel p̄ qđ mittunt fibule: ne dissipent
mantellū.

Fibulo las. i. fibulis ligare a fibula d̄r. z cōponit cū ad z d̄r
affibulo las. i. alligare: z pprie matellū. Itē cū cō z d̄r cō
fibulo las. i. fil fibulare. Itē cū dis z d̄r diffibulo las. Itē
cū de z d̄r defibulo as. i. dissoluere: dissiligare. Itē cū ex z
d̄r effibulo as: x mutata in f. i. exoluere. Itē cū in: z d̄r in
fibulo las. i. illigare: vel fibulas imittere. Itē cū p̄re z d̄r
p̄fibulo las. i. añ vel ab anteriori pte fibulare. Itē cū re z
d̄r refibulo las. i. iterū fibulare vel diffibulare. Itē cū sub
z dicit suffibulo las. i. subligare: z mutat b in f. Fibulo
actiuū est cū oibus suis cōpositis: z pōt p̄tinere ad man
tellū: sicut ad hominē.

Ficarius rij: qđ colligit ficus. Itē ficari⁹ rij d̄r qđā de⁹ filue
stris. i. pan: vel faunus: vel satyrus. vide in pilosus. z d̄r a
ficus fm̄ Du. Diere. l. ca. Dabitabūt dracones cū fatuis
ficarijs. vbi dicit interlinealis glosa. i. cū hoibus siluanis
Alij dicunt qđ ficarij dicunt fauni z satyri qđ inter ficus z
alias arbores morant qđ in Isa. xxxiii. onocentauri z pi
losi appellant.

Ficatū ti. i. iecur siue epar: z d̄r a ficus.

Ficedula le: penul. cor. qđā auis a ficu dicta: qz ficus magl
edat. Nec eadē z ficedulensis d̄r. Quidā tñ dicūt qđ fice
dulenses sunt parui pisces.

Ficedulensis in ficedula vide.

Ficetū ti locus vbi crescūt arbores fici: z d̄r a fico cas: z p̄
du. penulti.

Ficosus. a ficus p̄ morbo deriuat ficosus sa sū: tali infirmi
tate plen⁹. ficosus sa sū ēt pōt dici a fico arboze qñ plen⁹
illis arborib⁹: z a fico fructu: qñ plen⁹ tali fructu. i. ficuū.

Ficticius a fingo gis d̄r fictici⁹ cia ciū: z ficticiosus sa sū. i.
qđ fingit vel qđ fingit. Ficticij vel ficticiosi pprie sunt fal
si amici z simulatorij. i. qđ fingunt facere aliqd ad seruitiū
amici: z faciūt vt ei incōmodū prestēt: vñ z fictio d̄r falsa
z ficta amicitia qñ ficta actio: z ficticij dicūt fice agētes

Fictilis a fingo gis d̄r h̄ z h̄ fictilis z h̄ le: penul. cor. qđ fa
cile pōt fingi: vñ qđ iā fictū est: vñ z vasa terrea fictilia vo
cant qñ ficta z cōposita vt aliquā formā habeant.

Fictim aduer. i. fice.

Fictio onis in ficticius vide.

Fictor a fingo gis d̄r fictor cozis qđ cōponit vñ ornat aliqd
sicut qđ capillos mulierū linit z ptractat: vngit z mitigat:
vñ fictoris ria riū qđ fingit vel qđ fingit.

Ficulnea nee est parua fic⁹: z d̄r a fico arboze: inde h̄ ficul
netū ti locus vbi crescūt ficulnee qđ z h̄ facetū d̄r a fico:
z ficulneus nea neū de ficulnea existens: vel ad ficulneā
p̄tinens qđ z ficus cea ceū: z ficulus na nū d̄r. Ficus
vō pōt deriuari a ficu fructu.

Ficulnus na nū idē qđ ficulneus vide in ficulnea.

Ficus a fecūdis da dū deriuat h̄ fic⁹ ci p̄ arboze: vñ Luce
ca. xiiij. Arboze fici habebat qđā z d̄r a fecūd⁹: qz sit fecū
dior z feracior oib⁹ alijs arborib⁹: qz bis vel ter generat
fructū in anno: z vno maturescēte alter oris. Dinc z cari
ca d̄r fruct⁹ ei⁹ vel massa fructuū eius a copia: vñ h̄ ficus
cus cui p̄ fructu illius arboris: q̄rte declinatōis: z definit
abltūs in ubus vt ficub⁹. Inuenit etiā p̄ qđā infirmitate
s̄l̄r ficus cus q̄rte declinatōis. Sed differūt qz ficus pro
morbo est mas. ge. sed ficus p̄ fructu est se. ge. Lecilian⁹
tñ voluit qđ fic⁹ p̄ morbo esset sc̄de declina. vñ Martia.
coqu⁹: Qū dixi ficus rides qñ barbara v̄ba: Et dici ficos
ceciliane iubes. Dicem⁹ ficus q̄s scimus in arboze nasci.
Dicemus ficos ceciliane tuos. Itē vsus: Arboze de fico
maturas collige fic⁹. Sed tumidos ficos null⁹ mihi mit
tat amicus. Inuenit etiā h̄ ficus ci sc̄de declinatōis pro
fructu. Diere. xxiiij. Et ecce duo calaeti pleni ficis. Item
Marci. xi. Nō enī erat tps ficoz. In Grecis. sic d̄r: Est fi
cus morbus: est ficus fructus z arbor. Dicit h̄ ficus pro
morbo: sed p̄ reliquis h̄c.

Fidecula le dimi. parua fides: z cor. penul.

Fideiubeo a fides z iubeo bes cōponit vt fideiubeo bes
iussi iussū v̄bū actiuū. i. fidē p̄ aliquo dare iurare p̄mit
tere. vñ h̄ fideiussor oris qđ p̄ alio se obligat vel fidē dat
vel p̄mittit. Eccl. xxviii. Fideiussoris ne obliuiscaris. ce
dit enī aiām suā p̄ te: z scribunt p̄ geminū s̄l̄ fideiussū fu
deiussū z fideiussor. Et scias qđ sc̄da z tertia p̄sona p̄tis
de fideiubeo actiūt penl. p̄pter cōfortiū p̄me p̄sone: q̄nis
h̄ syllaba iu sit breuis: vñ dicim⁹ fideiubeo bes bet acti
tes hanc syll. iu.

Fideiussor oris in fideiubeo vide.

Fidelia lie. i. olla dicta a fidelis: qz fidelis sit in seruando.
Per h̄: Respondet viridi nō cocta fidelia limo. Fidelia
etiā pōt esse pluralis numeri. P̄sal. Fidelia oīa mādata
eius: z tunc declinat h̄ z h̄ fidelis z h̄ le.

Fideliola le dimi. parua fidelia siue olla.

Fidelis a fides d̄r h̄ z h̄ fidelis z h̄ le: z d̄r fidelis ab eo qđ
dicit vel p̄mittit bonū: vñ qđā: Est vir in obsequijs fid⁹
sermone fidelis. z cōpat fidelis lior sim⁹. vñ fideliter li⁹
sime aduer. z h̄ fidelitas tatis. z cōponit h̄ z h̄ infidelis
z h̄ le. z cōpat infidelior simus. vñ infidelit̄ lius sine ad
uer. z h̄c infidelitas tatis.

Fides a fio fis d̄r h̄ fides dei. z est fides qđ veracit̄ credim⁹
qđ nequaq̄z videre valem⁹. Nā credere nō possum⁹ qđ
videm⁹. z est fides si aīo fiat qđ dictū est vel p̄missū vel
placitū inter vtrosq̄ qñ inter deū z hoīez. vñ z Augt. di
cit qđ fides d̄r ex h̄ qđ fiūt dicta. Et scias qđ d̄r h̄ fides dia
i. corda: z cor. primā. Itē inuenit h̄ fides dis: p̄ qđā v̄
gine: z cor. etiā primā: z h̄ fides dei cor. primā. Sed fido
dis v̄bū pdu. primā. vñ vsus: Ophea nulla fides tangit
tangere fidis. Itē Virgo fides fidis est: resonet fidis in
citbarando. Jugit am: coz corda fides fidei. Ponit etiā
fides fidei p̄ credulitate z particulo fidei: vñ credulitate
qz fides articulus qz fides. Et nota qđ sic dicit paulus: Si
des est substātia sperandarū rerū: argumētū nō apparētū
z appellat h̄ fides substātia: nō qz substātia sit in genere
substātie: sed qz qñdā pprietatē h̄z substātie. Sicut enī
substātia est fundamētū z basis oīum alioz entitū: ita fi
des ē fundamētū toti⁹ spūalis edificij. z p̄ hūc modū tē
etiā qđ lux est hypostasis coloris: qz in nā lucis oēs colo
res fundant. Dugo aut̄ de sc̄to Victore diffinit fidē p̄
cidens quoddā ei⁹. i. p̄ certitudinē dicēs: qđ fides est cer
titudō quedā animi de absentib⁹ supra opinionē z infir
sciaz cōstituta. vide in opinio z in p̄sona. z h̄ etiā accidet
fidei pōt haberi ex diffinitione apli: ex h̄ qđ fides ē argu
mētū nō apparētū. Argumētū enī importat certitudinē
vñ ponit sciam supra opinionē. Nō apparētū vō impor
tat absentia cognoscibilis: p̄ qđ ponit fides sub scia. Itē
scias qđ aliud est credere deū: aliud credere deo: aliud est
credere in deū: sicut dixi supra in credo dis. Itē volū
te scire qđ fm̄ Richardū de sc̄to victore: Articul⁹ est indi
uisibilis veritas de deo artans nos ad credendū: z est ar
ticul⁹ nomē grecū vt dicūt qđā: z importat indiuisiōnē
vñ mēbra qđ diuidunt in alia mēbra dicūt articuli: z in
istū modū cōclusionēs qđ inq̄runt in aliq̄ scia: vel in aliquo
tractatu dicunt articuli: qz ex eis sic ex q̄busdā p̄ncipijs
indiuisibilib⁹ cōsurgit collectio qđ tractatū p̄ficit: z sic v̄
cuis ea qđ p̄ testes pbata sūt vel pbāda dicunt articuli. Si
des aut̄ nō inq̄rit: s̄z supponit ea qđ fidei sūt ex testimonio
dei ea v̄antis: vñ illud qđ h̄z spālē difficultatē in fide:
cui⁹ suppositū nō depēdet ab aliquo alio supposito p̄
dicit articulus fidei: z iō in diffinitioē p̄dicta Richard⁹
secut⁹ est: z pprietatē noīs dicēs: qđ est indiuisibilis ver
tas: z etiā etymologiā fm̄ qđ sonat in lingua latina dicit
qđ artat nos ad credendū. z dicit articul⁹ artare ad creden
dū nō necessitate coactionis: sed necessitate finis: qz sine
fide articuloz nō pōt esse salus. Articuli aut̄ fidei disti
guunt dupl̄. Uno mō q̄tū ad credibilia: z sic sūt q̄m
decim. Alio mō q̄tū ad ipsos qđ articulos distinxerūt:
sic sunt duodecim articuli fm̄ numerū duodecim aposto
loz. Q̄ aut̄ articulus est veritas de deo: hoc cōtingit de

duplicit: qz aut e de ipso deo trini: aut de deo rone nature
assumpte. Si primomodo h' tringit esse triplicit: qz aut est
de deo rone nature: aut rone psonaru: aut rone effect' p'
pui. Si rone nature sic habem' primu articulu. Credo in
vnu deu: si rone psona aut rone patris: z sic habem' secu
du. f. Patre oipotent: aut rone filij: z sic habemus tertiu
Et in iesu xpm filiu ei'. aut rone spu sancti: z sic habem'
quartu: Credo in spiritus sanctu. Si rone effect': aut ptinet
ad conditione nature: z sic habemus quintu: Creator e ce
li z terre: aut ad donu gre: z sic habem' sextu: Sancta ec
clesia catholica: sanctoru conione: remissionem pctoz. aut ad
pfectione glorie: z sic habemus septimu: Carnis resurre
ctione z vita eterna amen. z ponit opus siue effectus gre
in cosecutione boni: qu' dr: Sancta ecclesia catholica san
ctoru conione. z in remotione mali qu' subdit Remissionem
pctoz. qz iste sunt due ptes iustificationis z boni. f. decli
nare a malo: z facere bonu. Quidam tr' aliter distinguunt
bos tres articulos: qz opus creatoris includit in pmo ar
ticulo: q' ptinet ad vnitatem essentie z vltimu op' diuidit
in duos articulos. f. carnis resurrectione vnu articulu di
centes: z vita eterna aliu. Sed pma distinctio melior vi
det: qz ap'ius expresse ponit vnu articulu de creatione ad
Debreo. xi. Fide credimus aptata esse secula zc. Et iteru
Completio vite eterne z glorie includit coniunctionem
aie z corporis. Articuli aut ptinetes ad nam assumpta sunt
ena septie. Primus ptinet ad ceptionem: q' ceptus est de
spu sancto. Secundus ad natiuitate: Natus ex maria vir
gine. Tertius ad passionem: Passus sub pontio pilato cru
cifixus mortuus z sepultus. Quartus ad descensu ad in
feros: Descendit ad inferna. Quintus ad resurrectione:
Tertia die resurrexit a mortuis. Sextus ad ascensu ad ce
los: Ascendit ad celos: sedet ad dexteram patris oipotentis
Septimus ad aduentu ad iudiciu: Inde venturus est iu
dicare viuos z mortuos. z vide pater no est missus sicut
z alie psona: z io eis ppter effectus missionis plures arti
culi appropriant q' patri. Itz fides de corpore xpi z de
oibus sacris z clauibus z de oibus hmoi includit in arti
culo qui est de effectu gre: q' est: Sancta ecclesia catholi
ca zc. Et io in niceno symbolo additu est: Confiteor vnu
baptisma. Quidam vo dicunt q' reducitur ad articulu de pas
sione: sed primu pbabilius est. Noz aut articuloz tres in
vnu petrus coplex' est. f. articulu de vnitatem essentie: z de
oipotentia patris: z de operatione creationis io qz opus
creationis ppter potentiam qua indicat: pri appropriat: q'
est fons totius diuinitatis. z io copetit sc'o petro q' est ca
put ap'oz: sicut pr' sc'te trinitatis. vñ istu articuloz posuit
sc'us petr'. Credo in deu patre creator e celi z terre. San
ctus iohanes aut posuit aliu articulu de psona filij. Articulu
aut de conceptione z natiuitate coniunxit in vnu Jaco
bus zbedei: vñ posuit hunc articulu: Qui coceptus e de
spu sc'to: natus ex maria virgine. Articulu aut de passione
posuit Andreas. f. Passus sub pontio pilato crucifixus
mortuus z sepultus. Descensu ad inferos posuit sc'us phi
lippus. Resurrectione posuit sc'us Thomas q' primo de
resurrectione xpi dubitauit: deinde p tactu z visu certifi
catus credidit. Ascensionem posuit sc'us Bartholomeus.
Aduentu ad iudiciu sc'us Mattheus. vñ dicit inde ven
turus est iudicare viuos z mortuos. Articulu de spu sc'ti
psona posuit sc'us Jacobus alpei. vñ posuit istu articulu:
Credo in spiritus sanctu. Opus aut gre diuiserunt duo ap'li.
Na Symon posuit effectus gre in cosecutione boni. f. San
cta ecclesia catholica sc'toz conione. Sc'us Judas iacobi
q' ad remotione mali posuit. f. Pctoz remissionem. Effe
ctus aut glorie posuit sc'us Mattheus: vel iteru Thomas
et q'da dicunt. f. Carnis resurrectione: vita eterna. Quidam
aut alie p'dictos articulos attribuunt ap'lis: sed in h' no est
magna vis. Itz scias q' h'ns fide informem dicens sym
bolu no peccat: qz h' dicit in psona ecclesie q' credit no so
lu deo: sed etia credit in deum. Est eni duplex fides. f. infoz
mis z fides formata. Fides formata e fides q' p dilectioz

operat: z h' est virt' theologica z fundametu edificij spi
ritualis: z est a spu sc'to z cu spu sc'to. Fides aut informis
est: fides sine opibus: q' ociosa vel mortua est: sic dicit Jac
cobus. Nec est aut a spu sc'to. sed no cu spu sc'to: vt dicat in
timor. De trib' aut fidei symbolis: req're in symbolu.
Itz ea q' sunt fidei sunt supra intellectu angelicu: vt dicat in
intellectus. Itz no pot bñ viuere sine fide xpi: vt dicat in
vita. Et scias q' fides dr magna q'ttuoz modis. f. cognitio
ne: constantia: articuloz quantitate: z deuotione.
Fidicen cinis mal. ge. q' canit cu fide: siue cu corda: z copo
nit a fidis corda: z cano nis: z cor. penul.
Fidicina ne fe. ge. citbarista q' cu fide cantat. z dr a fidicen
z cor. ci.
Fidicula. a fidis corda dr h' fidicula le di. z fidicula le dr
quoddam gen' tormeti. f. parua cordula vñ ligabant mar
tus martyru. vñ prudenti' in hymnis: Ignes z fidicula
le seuiat: z tuc dr a fides: qz h' genere tormeti rei i eculeo
torquebant: vt fides inueniret. idē etia vngula dr.
Fidifragus ga gu. i. fide frangens: z copnit a fides z fran
go gis: z cor. fra.
Fidis dis fe. ge. i. corda citbare: z dr a fundo dis fm Du. vñ
sz Pap. Fidis. i. corda dicta: qz sibi fide seruet ne alteri'
sonos imitet: z cor. fi. sed fido dis pdu. fi. vt dixi i fides.
Fido dis dit filius su: vbu neutropassiuu. vñ h' z h' z h' fides
tis: ta nome q' pticipiu: z fm q' e nome copaf. vñ fident
tius sine aduer. z h' fidentia tie. Fido coponit cofido dis
filius su. vñ ofides: z copaf. vñ cofidentius sine aduer.
z h' ofidentia tie. z coponit cu dis: z dr diffido dis filius
su. i. no fidere. Fido cu oibus suis copositis e neutru. nec
h' qd est neutropassiuu impedit. qz oē neutropassiuu est
neutru. est eni neutropassiuu neutri spes. Itz fido z oia
ei' coposita pducut hac syllaba fi. Qui. de arte: Diffidet
misere ptin' illa sibi. Inuenit fident pteritu de fundo dis
didisti dit: z tuc cor. fi. vñ vsus: Fido pit fident: dat quoqz
fundo fident. Itz fidis est etia gtus de fidis dis. i. corda: z
gtus de fides dis p virgine q'da. Itz fidis est otus z ab
latiuus pluraris de fidus da du: z pdu. fi. vide etia in fi
des. z h' fido tria pticipia. f. fidens filius z filurus.
Fiducia. a fidus dr h' fiducia cie: z e fiducia in bonis reb'
z in malis: sed sepi' in bonis reb': z inde h' z h' fiducialit
z h' le: z inde fiducialit aduer. z h' fiducialitas tatis. Itz
a fiducia dr fiduriarius ria riū. i. fid'. Itz fiducia est qu
res reliq' sumede pecunie mutue gra vel macipaf vel in
iure credit: z hinc fiduciarius dr possessor vel q' rem ali
que fiducialit accipit. i. in fiducia z tutela.
Fiducio. a fiducia dr fiducio as: verbu actiuu. i. fiducia pre
stare: vñ ad securitate: qd vulgari' solet dici affidare. z co
ponit affiducio as: ad aliquam fiduciam vl securitate dare.
Itz cofiducio as. i. sil fiducia dare. diffiducio as: defidu
cio as: effiducio as: infiducio as. i. impignozare: publica
re: diffidare: Fiducio actiuu est cu oibus suis copositis.
Fidus. a fundo dis di dr fid' da du. i. fidelis: qd z filius dr
sed no est in vsu. z coponit vt bifidus da du: trifidus da
du: qdrifidus da du: z multifidus da du. i. qd est fissu in
duas vel tres vel q'ttuoz vl multas ptes. z cor. oēs tres syl
labas. f. bifidus z trifidus. Itz fidus pot deriuari a fido
dis: z tuc dr fidus q' fident in quo qs fident: z dr fid' ami
cus: fidelis famulus. z coparaf fidus dioz sim'. vñ fide
dius sine aduer. Fidus coponit vt infidus da du. i. non
fidus: z pfidus: z pdu. fi. vñ Lucanus: Infidus primis
ducibus dubiusqz prioru. Itz infidus pot coponi ab in z
fides. z tuc cor. fi. vñ Virgi. in quoda libello: Infida me
celeri facta tulisse mora. Siliter dic de pfidus z de cofili
bus: qd si coponit a fidus pdu. prima vt pfidus. i. valde
fid': sicut ppulcer. i. valde pulcer. Si aut coponaf a fides
cor. fi. vñ q'da: Perfidus e neqz: pfid' corde fidelis. Itz
Non caret ille fide cui mentis gratia fidi. genitiuus de
fidus di est hic.
Figmen a fingo gis dr h' figmen nis. i. figmentu: z hinc h'
figmentu ti. i. copositio inuentio. vñ figmentatus ta tu. i.

fictus. et figmento tas. i. fingere simulare.

Figmentū in figmen vide.

Figo gis xi fixū. i. immittere inferire. fortiter et stabiliter imponere. et cōponit cū ad et dicit affigolgis xi xū. i. figere ad aliqd: et mutat d in f. Item cū con et dicit configo gis xi xū. Item cū crux et dicit crucifigo gis xi xum. i. figere cruci. Itē cū dis et dicit diffigo gis xi xū. i. diuersis modis figere vel a fixura remouere. itē cū de et dicit defigo gis xi xū. i. deorsū vel valde figere: vel a fixura remouere. itē cū ex et dicit effigo gis xi xū. itē cū in et dicit infigo gis. itē cū pre et dicit prefigo gis. i. ante vlt ab anteriori pte figere. itē cū p et dicit pfigo gis. i. pfecte figere. itē cū re et dicit refigo gis. i. iterū figere vel retro vel q̄si a fixura remouere. itē cū sub et dicit suffigo gis. i. ab inferiori pte figere: et mutat b in f. itē cū trans et dicit transfigo gis. i. vltra ab aliā pte figere et pforare. Figo et oia eius cōposita sūt actiua: et faciūt pterteritū in xi: et supinū in xū: et pducūt hanc syllabā fi. Qui. in epi. Sigit iniusso nostra sagitta loco. Itē Aurora: Sige cor in celis vt nō elatio regnet. et facit figo fixū ad distferentiā de fingo gis xi qd̄ facit fictū.

Figulus li. i. ollarius: luti cōpositor: q̄ lutū confingit et redigit in aliquā formā: et dicit a fingo gis: et dicit figulus q̄si fingens lutū vel fictor luti. et cor. penul.

Figulina ne penul. pdu. est fontax in quo coquunt figuli vasa terrea. s. ollas.

Figura re dicit a fingo gis: et ē figura hoīs forma nature. vñ figuratiū na uir: et figuro ras. et hinc vbalia. Figuro cōponit vt cōfiguro ras. i. sil figurate. diffiguro ras. i. diuersis modis figurare vel diffigurare. i. figurā auferre. defiguro ras. i. valde figurare: vel diffigurare: vel figurā auferre. pfiguro ras. i. an figurare: pfigurare. trāfiguro ras. i. trāformare. s. vltra in aliā figurā mutare. Figuro actiū est cū oib̄ suis cōpositis: et pdu. gu. Et scias q̄ figura est in gāmatica ex eodē vel diuerso pueniēs qd̄ dispositio dictiōis. Tres aut sunt figure. s. simplex: cōposita vel decōposita. De h̄ dictū ē supra i tertia pte in ca. de figura uois. Itē de figuris aliothece dictū ē i q̄rta pte. Itē scias figuratiō loq̄ ē: qū vñ dicitur et aliō itelligim̄. vñ i leo

Filatista a filū dicit h̄ et h̄ filatista ste: cōis ge. qui vel que p mercede filat.

Filadelpbia p̄bie ciuitas arabie.

Filantropos genus herbe. De h̄ vide in ph in suo loco.

Filateriū filare qd̄ est seruare cōponit cū thozath: qd̄ ē lex vñ h̄ filatorū rij. s. mēbranula vel breuicell̄ in quo erat scripta lex et seruabatur: quā deferebat an̄ frontē vel pect̄: vt sic viderent religioſi. Sed h̄ nō fiebat nisi cā iactantie et vanitatis: vñ et sepe inuenit p vanitate. Hinc illud euāgelij Mat̄h. xxiii. iuxta p̄ncipiū: Dilatāt filateria sua et magnificant fimbrias. Alij dicūt q̄ cōponit a filū: qz filū pendens a fronte vel pectore agitatur.

Filare grece latine dicit seruare. vñ h̄ filaxa re: vas vbi aliqd̄ recōdit et seruatur. h̄ fuit a p̄ncipio: sed postea filare in vsū vini transferūt: et a filare trahit filaxo ras. i. seruare.

File grece: latine dicit mulier.

Filiatio onis in filialis est.

Filialis a filius vel filia dicit h̄ et h̄ filialis et h̄ le penul. pdu. res filij vel filie vel p̄tines ad filiū vel filiā. vñ filialis aduer. et h̄ filialitas atis: et h̄ filiatio onis in eodē sensu. s. p̄prietas qua quis dicit filius vel filia.

Filiaſter a filius deriuatur h̄ filiaſter stri q̄ filiā h̄ vxorē vel potius p̄tignus. vñ h̄ filiaſtra. i. p̄tigna.

Filiatus ta tū. i. curuat a filū dicit: qz filū cito curuat: et pdu. penulti.

Filica ce. i. curialis: et dicit a file qd̄ est mulier.

Filicariū rij locus vbi filix abundat. et dicit a filix cis.

Filicetū n̄ locus vbi filix abundat a filix dicit: et pdu. ce.

Filice c̄a ceū de filice ex̄ns vlt ad filicē p̄tines. et dicit a filix.

Filiolus li dicit a fili. et ē filiulus p̄ns fili: vel quē de sacro fonte leuam̄. Itē a filia dicit h̄ filiola. i. p̄ua filia vlt ēt quā de sacro fonte extrahimus: et cor. o. de h̄ etiā inferi vide.

Filipensis in philippus est.

Filippis vrb̄ macedonie. fm̄ P̄ap̄.

Filippus pi interpretatur amator equorum: Filos enī grece latine dicit amor. et cōponit cū bypos qd̄ est equus: inde filippus amator equorum: vel philippus interpretatur os lapadis: qz lumē inuētū p̄dicauit nathanaeli: vel interpretatur os lapadis: ppter suā luculētā p̄dicatiōis. Dicit et os manū p̄pter assidua opatiōis. Philippus et dicitur est p̄ alexandri putatiū. vñ et philippi p̄ dicit sūt cāpi thessalici in q̄b̄ regnauit. vñ Luca. Et mutina lentos pranos fecere philippos: et bizanti in q̄b̄ erat scripta illi imago. vñ Doza. Retulit accipros regale: numisma philippos. vñ philippēsis. Ad philippēses scribit paulus: et scribit p̄ vnū l: et cor. fi. et p̄ geminū p: et p̄t scribi in p̄ma syllaba p̄ latinū vel p̄ pb̄ grecū.

Fili dicit q̄si famul⁹ a familia. vñ h̄ filia lie: et definit dicitur abltis in abus: vt filia filiab⁹: ad oriam masculini. et dicitur filij et filie a familia: qz p̄mi existūt in ordine nascētū. Familia enī incipit a p̄re: et terminatur in tritauo: sed stirps ex longinquo generis sanguine vocatur. Quidā t̄ dicit q̄ fili dicit a filio qd̄ ē amor: qz sit amor p̄ris vlt m̄ris vel dicit a filo gnatiōis. Est enī fili filū gnatiōis p̄cedēdi in posteris. sed vbi deest fili fragilis filij generatiōis: nec vltra p̄cedere p̄t. fm̄ vñ Aug. fili dicit: qz sit vt ille. i. vt p̄ sed potius ē ety. q̄ cōpositio et uenit p̄prie filio dei: qz oia ē filis p̄ri. Et nota q̄ q̄dripi⁹ ē ordo filiorum. s. vñ genit⁹: p̄mogenit⁹: medi⁹ nouissim⁹. Primogenit⁹ dicitur quē null⁹: vide in primogenit⁹. Unigenit⁹ dicitur an̄ quē vel post quē null⁹ ē nat⁹: Medi⁹ in̄ oēs. Nouissim⁹ p̄ oēs idē ē et minim⁹ a monade: nouissim⁹ aut non: nā ceteros p̄cedēdo antiq̄ores existūt. Itē q̄ttuor modis dicitur fili. s. nā: vt filij nāles. Imitatiōe vt indei quō dicitur filij abas et alij ipsi fidē imitātes ex gētib⁹. Adoptione et p̄t adoptari q̄libet tā mas. q̄ se. dūmō sit minoris etatē p̄re adoptiuo: ita qz fili nālis ei⁹ cē possit. Doctrina sic ap̄lo appellat eos filios q̄b̄ euāgelij p̄dicauit. Itē dicitur filij berij: qz sic seru⁹ ē i p̄tate dñi sic fili⁹ ē in p̄tate p̄ris: et idē ēt filio sit emācipatio: vt sit liber a p̄re: sic suo manū filio. vel dicitur liberi qz ex libero m̄rimonio sūt orti. Itē filij ex libero et ancilla orti seruilis ditiōis sūt. Semp̄ nascit̄ deteriorē statū parētij sumit. Ali⁹ aut dicitur filio an̄. filiū facere et parere. et cōponit fili⁹: et dicit filiusfamilie vel familias vel familiarū: et sūt filijfamiliarū vel familiarū filij nobilitū: qz olim nō numerabatur nisi familie nobilitū. vel filijfamiliarū dicitur liberi: et est familias gētis grece qū dicitur filiusfamilias. et acuit in fine familias.

Filiusfamilias in filius exponit.

Filius saltus dicit dauid in. ij. Reg. xxi. ca. f. vbi sic dicit: Terra quoqz fuit bellū in iob p̄ philisteos in quo percussit adodatus filius saltus: polimitarius: bethleemites: galiath: gath: theū. vbi dicit mḡ in historijs: Dis q̄ttuor noib⁹ exp̄m̄ dauid. et dicit adodatus: qz ad liberatōis israel dat⁹ ē a dōi regē. Filius saltus: qz d̄ pascuis et saltu assumpt⁹ ē. Polimitari⁹: qz de gnē belesiel polimitarij fuit mas ei⁹: vlt qz multis modis ampliauit cultū dñi. Bethleemites dicit a p̄ra.

Filix. a filū dicit h̄ filix cis qd̄a herba. qz folia ei⁹ q̄si filia sunt vel dicit a fundo: vlt a singularitate foliorum: q̄si fenix. Arabes enī singularē fenicē vocant: et cor. penul. in ḡto filicis. vñ Uirgi. in. ij. Georg. Et filicē curuis inuisā pascit aratra.

Filocalus li. i. amator boni cor. penul. et cōponit a filio qd̄ est amor: et calon bonū: et est cōis ge. sicut et philosophus.

Filocop⁹. filio cōponit cū copos qd̄ ē labor: vel opus qd̄ est visio. et dicit h̄ et h̄ philocop⁹ pi. i. amator iactantie q̄ vult vt labor suus appareat ppter vanā gloriā: et cor. penul. l. ca.

Filogeus. filio cōponit cū ge qd̄ est terra: et dicit h̄ filogeus q̄rtus equus solis q̄si amans terrā. videt enī sol amare terrā: qū post nonā declinat ad eā. tūc enī ad occasum tendit: et pdu. penul.

Filomena. anis lucinia interpretatur canens dulciter: eo qz dulciter cantat: et pdu. penul.

Filon grece latine dicit foliū.

Filos
Filoso
bec
amo
phar
tract
le vel
ta in
et bu
fert
res
lap
fite
midi
incep
apia
ref ex
losop
phia
aliud
Et sc
est pl
seculi
vt dic
q̄ ab
p̄vii
est in
qz ar
magi
genda
indig
Filiu
filtrat
pe in
Filiu
lū of
et po
E maru
Fimbria
vestis.
lis pall
sculeis
ca oei
as: sim
Fimus n
iacit: q
arua: et
vel ster
occulu
ci pdu
Fundo di
et affu
p̄no
di filij.
fundēde
ete funde
do dis d
dere. Itē
parū fin
do et oia
nem: et fr
p̄rito: v
vñ qd̄a:
vñ. Diff
Fines inte
cū scoro
mes frat
sacerdot
Fingo gis
plumare

Filos grece latine dicitur amor: et accentuat in fine.

Filosofus. filos componit cum sophia quod est sapia: et dicitur hanc philosophus philosophus. i. amator sapie. unde hanc philosophia philosophus amor sapie: et hinc philosophicus cum: et philosophorum philosophus. i. studere philosophie: vel docere philosophiam vel tractare eam: vel more philosophi sequi: et potest dici verbum morale vel imitativum: et format ab hanc ablativo philosopho: o mutata in or: vel addita r. Et nota quod philosophus proprie dicitur quod diuina et humanarum rerum scias habet et omnem bene viuendi tramitem tenet. et fert hanc nomen primum esse exortum a pitagora. Nam greci veteres qui ante philosophos vel sophistas. i. sapientes vel doctores sapie semetipsos iactant non noverant: iste interrogat quod profiteretur verendum nomine philosophum. i. amatorem sapie se esse vidit: quod sapientem profiteri arrogantissimum videbat: ita deinceps postea posteris placuit: ut quam talibus de rebus ad sapiam pertinentibus doctrina qui se vel sibi vel alijs videbat excellere non nisi philosophus vocaret. Et nota quod philosophus idem est quod sapiens: et philosophia idem est quod sapientia vel sapia: vel philosophice loqui: cuius interpretatio aliud videat sonare: quod fuit factum a pitagora: ut diximus. Et scias quod philosophie tres sunt species. scilicet physica: logica: ethica. et philosophia meditatio mortis: quod magis conuenit christianis: quod seculi ambitione calcata: similitudine future patrie viuunt. vel ut dicit Aristoteles in libro de regimine regum. Philosophia nihil aliud est quam abstinentia et victoria concupiscibilium. In Job autem capitulum xiiij. dicitur: Ecce timor domini: ipsa est sapia: et recedere a malo est intelligentia. vide in terra et noctua et in filiis. Et scias quod Aristoteles in libro Topica dicit: Aliqua autem meliora nec etiam magis eligenda sunt neque meliora necessario et magis eligenda phari enim melius quam ditari: sed non magis eligendum indiget necessarijs.

Filtrum a filio dicitur hanc filtrum tri: quod ex filis. i. pilis aialium fiat. unde filtratus ta tu. Filtrum etiam dicitur quodam herba venenosa. unde et sepe inuenitur per veneno acutissimo positum.

Filius a filio dicitur vel dicitur filium quod ex pilis aialium fiat a filio dicitur filio las. i. filium a colo per quandam tenuationem deducere et per d. hanc syllabam fi.

Fimbria dicitur hanc vel equus qui portat fimum: et dicitur a fimo.

Fimbria dicitur a fundo dicitur hanc fimbria dicitur. i. extremitas vestis. Superstitiosi enim magistri in fimbrijs quod in quatuor angulis palliorum pendebant acutissimas spinas ligabant: ut earum aculeis purgerent: et ex hac commotione traherent ad officia dei. unde fimbriatus ta tu. i. fimbrijs ornatus: et fimbria ac fimbrijs aptare.

Fimus mihi masculin. ge. dicitur a fio fis: et est fimum stercus: quod pagros iacet: quod vulgo letame dicitur: quod suo nutrimento leta faciat arua: et reddit pingua. et dicitur a fimo: quod fiat mus. i. terra vel stercus. vel dicitur fimum quod fit imus. quoniam enim spargitur in agro occultat sub terra: et est etymo. et cor. prima. sed fimum verbum est per d. unde quodam: Feterit ubique fimum: vitiosum corpe fimum.

Fundo dicitur a fissu. i. scindere. unde verbalia. Fundo componit et affundo dicitur: mutata d in f. i. valde vel iuxta findere. Item affundo dicitur di. i. fil vel cum alio findere. Item diffundo dicitur di. i. diuersis modis vel in diuersas partes findere: vel findendo immittere. Item perfundo dicitur di. i. valde vel profef findere. Item perfundo dicitur di. i. percul findere. Item perfundo dicitur di. i. ante findere. Item refundo dicitur di. i. iterum findere. Item suffundo dicitur di. i. latenter vel subter vel post: vel parum findere. Item transfundo dicitur di. i. ultra funde. Fundo et oia ab eo composita sunt actiua et faciunt pertritu fidi finem: et supra fissu geminato s: et oia cor. hanc syllabam fi in preterito: ut diffidi: perfidi: profidi etc. Sed fido dicitur dit. per d. unde quodam: Fido parit fidi: dat quoque fundo fidi. Virgi. in viij. Diffidit ac multa porrectum extendit harena.

Fimes interpretatur ori pariens: transfixit enim pugione zambri cum scoto medianite: et domini furore placuit ut parceret. fimes frater ophi os mutum interpretatur: quo figuratur veteris sacerdotij et doctorie silentium. et acuius vltima.

Fingo dicitur xi cum fingere. i. ornare: componere: facere: formare palmare: excogitare: et componere quod verum non est. i. simula

re. Item inuenitur fingo dicitur. i. nitidare: extergere. Fingo componit ut difingo dicitur xi cum. i. fil fingere vel dissimulare. Difingo dicitur. i. diuersis modis fingere vel dissimulare. Item defingo dicitur. i. valde fingere vel diffingere. Item effingo dicitur. i. expresse fingere: mutato x in f. Fingo et oia eius composita sunt actiua: et oia faciunt preteritum in xi et supinum in ctu. Item oia abijciunt n in supino quod habet in preterito et in preterito profecto.

Finis dicitur nisi nisi nire. i. terminare: consummare proficere: et dicitur a funis. et componit ut diffinitio dicitur: et transit s in f. i. diuersis modis finire. determinare: ostendere quod sit vel que vel quantum. unde hanc diffinitio dicitur terminus demonstrat quod est esse rei. Item componit diffinitio dicitur nisi valde finire. unde diffinitus ta tu. Actiuus. ij. Hunc diffinitio dicitur filio. Item prefinio dicitur. i. ante finire: proficere: prestatuere: predestinare. Finio et eius composita actiua sunt: et per d. hanc syllabam fi.

Finis a funis dicitur hanc aut hanc finis ge. incerti: quod agri funiculis sunt diuisi. unde propheta: Funes ceciderunt mihi in preclaris. Mensurarum enim linee in terrarum partitione tendunt: ut dimensionis equitas teneat. Et scias quod finis dicitur terminus: consummatio: mors: prima. unde hanc et hanc finalis et hanc le. unde finalis aduer. Finis componit ut affinis dicitur: et per d. fi. Et nota: Est finis consummans: et est finis consumens. unde versus: Finis consumens: et consummatio finis. In eo quod consummat siue proficit habet nam maris: seu habet se ad modum maris. In eo quod consumit habet se ad modum femine: unde conuenienter est incerti ge. i. mascul. vel fe. Item ab hanc dicitur fini addita tas: hanc finitas: penul. nisi cor.

Finitimus masculin. i. propinquus: vicinus: et dicitur a finis.

Finitivus na uul. penul. per d. in finitus vide.

Finitus a finio dicitur finitus ta tu. unde finitivus na uul quod finit vel finit. et componit ut infinitus ta tu. i. non finitus. scilicet cuius mensura non habet finem: et infinitum na uul. i. non finitum. et hinc quodam modo ubi dicitur hanc infinitum ui: et hanc infinitum ui: et hanc infinitum ti: et hanc infinitum ti. vide in tertia parte ubi egredere de verbis impersonalibus.

Fio fis factus sum. i. incipere esse: de non esse transire ad esse. Quod enim fit non est: et quod non est non fit: et est neutropassiuum quod tunc ad vocem neutropassiuum quod tunc ad significatio: et deberet habere tria participia. scilicet fiens factus et facturus: sed fiens non est in usu hac ratione. Nam hanc verbum fio est quasi passiuum huius verbi facio: sed de passiuum caret participio presentis temporis: et ideo fiens non est in usu habet fuerit in antiquorum usu. Item fio deberet habere facturus participium futuri temporis. sed quod esset accidit inter participium huiusmodi: et participium huius verbi facio quod est facturus: ideo fio habet futurus participium futuri temporis: et nunquam facturus. et componit fio cum omnibus eisdem dictionibus cum quibus componit facio: ita ut litteraturam suam non mutet: ut benefacio: et beneficio: malefacto et maleficio: satisfacio et satisficio: calefacio et caleficio: tepescio et tepescio: expgefacio expgeficio: nihilifacio et nihilifio et sunt loco passiuorum ad illa. Item fio componit cum con et transit ad actiuam significationem. et dicitur fio fis fui tu cofire. i. efficere. accipit tamen cofire in actiua significatione. scilicet proficere. Item deficio fis fui fire. i. delinquere vel deesse: defectum pati. Item componit cum sub et dicitur suffio fis iui fitu fire. i. subfumigare vel administrare. Fio est neutrum et composita ab eo quod non mutant litteraturam illi oia sunt neutra et habent accentus super eandem syllabam super quam et simplex iuxta regulam illam: Quoties facio vel fio componit ita ut non mutet litteraturam simplicis super eadem syllabam est accentus in composito super quam est in simplici. Que vero componunt a fio: ita ut mutant litteraturam simplicis etiam accentus mutant: et actiua sunt preter deficio per deficere quod est neutrum. Et nota quod fio fiebat per ducit i pura ubique non habet: cum omnibus suis compositis quoniam signat passionem: nam si r sequitur e breuiat i ante e: ut fieret et fieri. et ut dicit Varro: ideo fio fis per d. fi: quod est passiuum et e facio: unde quod passiuum parificat actiuo: ideo fio per d. prima: ut tpe saltet parificet: ut. scilicet quod amisit in syllabis recupe in temporibus. Facetus: Nunquam spina nocens fiet odora rosa. Et ut dicit Propertius. Fio fis factus sum quarte coniugationis: et per d. penul. in omni syllaba: habet sit vocalis ante vocali: ut fio fiam: inde componit suffio.

Fir maculū li penul. cor. quo aliqd format a firmo as dī.
Fir mamentū ti dī a firmo mas: qz firmū sit: nec casui subia
 cens. Et scias qz celū firmamentū factū est scda die: z fm
 quosdā est de quinta essentia.
Fir mus. a for mon qd est calor dī firmus ma mū qsi cū ca/
 loze. z cōparat firmus mior sim? vñ firme miusime ad
 uer. z firmū etiā dī: z h firmitas tatis: z h firmitudo di/
 nis q aliqd firmamur. z a firm? dī firmo as aui: vñ h fir
 matorū rij quo aliqd firmat. z hoc firmaculū li p eodē.
 Firmo cōponit vt cōfirmo as: affirmo mas: infirmo as
 i. debilitare: falsificare: enervare. Offirmo mas mutato b
 in f. Prover. xxi. Vir impius pcciter offirmat vultū suū
 Firmo as actiū est cū oibus suis cōpositis. Et scias qz
 firmus ex nā dī. valēs vō ex p̄cipuis virib?: vt athleta.
Fiscalis in fiscus exponit.
Fiscella a fiscina dī h fiscella le dimi. parua fiscina: z hic fi/
 scellus li dimi. i. mollis casei appetitor.
Fiscina a findo dis dī h fiscina ne. i. vas vel corbul? ex iun
 cis vel vimine fact?: in quo fit case?: z cor. penul. vñ Uir
 gi. Nunc facilis rubea cōterit fiscina virga.
Fiscinula le dimi. parua fiscina: z cor. penul.
Fiscus sci mas. ge. i. saccus vel bursa regis vbi publicus cen
 sus reponit. Ponit tñ qñqz p quolibet sacco: z inde h z
 z h fiscalis z h le. z h fiscale lis. i. reddit? regalis. Oīa enī
 publica dona dicunt fiscalia. Et nota qz fiscus dī a fico
 arboze ppter vbertatē q est ibi maior qz in alijs saccis sic
 illa arbor est vberior qz alie. Et vt dicit Aug? S auaros:
 Qd nō accipit xps accipit fiscus. A fiscus dī fisco scas ca
 ni scare. i. publicare: ad fiscū reducere: in fisco reponere. z
 cōponit vt fisco scas. i. fil fisco: infisco scas. Fisco acti
 uū est cū oibus suis cōpositis.
Fisculatus a fisis qd est natura dī fiscus ca cū. i. nālis. vñ
 fisculo las. i. diuinare vel p̄nunciare. vñ fisculatus ta tū
 diuinatus vel p̄nunciatus.
Fiscus a fisis qd est nā dī fiscus ca cū. i. nālis z h fisica ce
 p quadā arte q de rerū naturis tractat qñ scia de naturis
 z hinc fiscus ca cū q de arte illa tractat: vl qd ad artē illā
 ptinet: vt fiscus liber: z h fiscus ci: z h fisica ce q vl q tra
 ctat artē illā vel fm artē illā.
Fisiologus fisis grece latine dī nā. z cōponit cū logos qd
 est sermo vel rō: z dī h fisiolog? gi q loquit vl tractat de
 naturis rerū: z cor. lo.
Fisis grece latine natura dī.
Fissilis a findo dis dī h z h fissilis z h le: qd facile findi vl
 frangi pōt: z cor. penul.
Fissus sa sū deriuat a findo dis di fissū. vñ hec fissura re. i.
 scissura: z scribit p̄ geminū si: sed fissus sa sū: a fido dis fi
 sus sa sū fisu scribit p̄ vnū s: p̄ducit tñ p̄zīmā. vñ versus:
 A fido fissū sed findo dat tibi fissū.
Fistula a fos qd est vox z stolon qd est missio cōponit bec
 fistula le instrumentū ad canendū ex canulis cōpactū: z
 dī sic: qz vocē vl aerē emittit: vñ qdā: S fistula dulce canit
 volucrē dū decipit auceps. vñ z fistula dī aqueduct? z
 meatus: qz aquā fundat z emittat: sicut fistula instrumē/
 tū voces. z a fistula dī fistulor laris. i. sibilare vel cū fistu/
 la canere. fistula etiā dī qdā infirmitas. vñ fistulat? ta tū
 z fistulosus sa sū: q fistulā illā patit infirmitatē. vñ vsus:
 S fistula dulce canit est morb? fistula durus. S fistula etiā
 dī aromata siue arbor aromatica. Lantico. iiii. S fistula z
 cinnamomū cū vniuersis lignis libani.
Fisus sa sū: a fido dis: vide in fissus.
Fitius in fiton vide.
Fiton nis mas. ge. fuit qdā serpens creat? a terra quē apollo
 in p̄naso monte interfecit z interpretat fiton cōsulere
 vel dubitatio. z dī a verbo greco. i. fito. qd est qro. Hinc
 fiton dubitatio dī quē apollo interfecit: qz sapia dubita/
 tionē absoluit: z hinc ipse apollo dictus est fiton vel fiti?
 z hinc fitia rior dicti sunt ludi: vel festa facta in honore
 apollinis ppter victoriā quā habuit de fitone. z a fiton
 fitius tia tū: vel fitius tea teū. i. apolline? vel a fitone ser

penite possunt h deriuari. Itē fiton. i. diuinator. vide in
 fitonicus.

Fitonicus a fitone apolline dī fitonic? ca cū: z h fiton omis
 z h fitonissa se. i. diuinator vel incantator plenus fitoni
 co spū z diuinatrix vel incantatrix: fitonico spū plena: qz
 apollo auctor fuit diuinationis: z cor. penulti. fitonicus.
Fitonissa in fitonicus vide.
Fixula. a figo gis dī h fixula le. i. fibula q ad firmandū pal
 lium infigitur.
Fixus. a figo gis xi ctū: vel a figor geris dī fixus xa xū p̄.
 Inuenit etiā fissus sa sū: a findor deris. z scribit p̄ gemi
 nū s. vñ versus: A figor fixus a fingor sit tibi fissus.

Flabellū li. i. muscariū. i. cū quo muscas abigimus: z flagz
 facimus. z dī a flabrum.
Flabrū bri. i. ventus vel flatus venti a flo flas dī.
Flacteo ctes ctui. i. marcere. vñ h flator toris. i. marcor. z h
 z h z h flactens tis p̄cipiū. i. marcens. vñ p̄ trāslationē
 flactentes dicunt q in pctis z in iniqtatib? marcēt z ple
 nerant. z qz qd marcet exiccāt z arefcit: iō ēt qñqz p̄m
 flactē p̄ arē. vñ Isa. xix. Erūt irrigua ei? flactētia. i. arētia
Flactor toris in flacteo est.
Flactus cta ctū. i. maucidus a flacteo ctes.
Flagellū in flagrū vide.
Flagitiū. a flagito tas dī h flagitiū tij. i. dedec?: pctū. z fla
 gitiosus sa sū. i. vitiosus: libidinosus: turpis nō dicend?
 criminofus sic dictus: qz frequēt flagitet z appetat libi
 dinē vl noceat sibi. z cōparat flagitiōsus fior sim? vñ fla
 gitiose sius siue aduer. z h flagitiōsus tatis. Que vlti
 rentia fit inter flagitiū z facinus dictū est in facinus.
Flagito tas tati a flo flas dī. z ē flagitare ex postulare: qz
 re: rogare: petere: cū clamore poscere. vñ z flagito tas dī
 qñ flatū gero vel ago: z ē tymo. Flagito cōponit vt fla
 gito. i. valde flagitare: z ē actiū cū oibus suis cōpositis.
 z exigit duos diuersos actōs post se: z cor. gi. Que at re
 ba regūt duos diuersos actōs dictū est in doceo ces.
Flagro gras in flagrū exponit.
Flagrū. a flo flas dī h flagrū gri: z inde h flagellū li dimi
 sunt flagra vel flagella virgule vel poti? sūme ptes virg
 rū: qz cū flatu z crepitu in corpore sonāt: vel sūme ptes ar
 boz dicunt flagella: qz crebros ventoz flatus sustinent.
 Eadē rōne dicunt z flagra. Itē qz flagrū pcutit z vult
 flagrū qñqz vberatio: qñqz ardoz. vñ flagro gras. i. est
 re: feruere: ardere. Sed fragro. i. redolere p r in vtraqz
 laba. vñ vsus: Fla facit ardozē: sed fra largit odorem.
Flama me dī a flo flas: qz flatu excites. vel dī a fos qd est
 ignis. qz aut dī flama qñ fons late means. etymo. est
 compositio.
Flama sco scis in flamesco exponit.
Flamen. a filū dī h flamen minis. i. sacerdos iouis qñ filu
 men: qz reliqas a collo p̄ fila pendentes portet. vel iō dī
 filo: qz qñqz erat sacerdos in signū sacerdotij deferre
 almucitū: sed ingruente calore quē est caloris nimietate
 posset id deferre ligabat sibi capillos quodā filo: vel fia
 culū lane filo in vertice ligatū deferrebat in signū sacerdotij:
 tij: z tunc est mas. ge. Itē a flo flas pōt deriuari h flamo
 minis. i. flatus z hinc flamineus nea neū adiectiū.
Flameo. a flamo mas dī flameo mes flammī. i. flama cū
 tere: vel calere: vel etiā ardere.
Flameolū li dimi. parū flameū. Prudentius de sicboma
 chia: lameolū strophū diadema monile.
Flamesco scis incho. z format a flameo mes: addita co m
 in hymno: S flamescat igne charitas. Quidā tñ p̄nunciā
 flamescat qd est inchoa. hui? vbi flamo nis: vt sit sen
 S flamescat. i. incipiat flamare. i. incēdere: s; vt dicit Da
 flamescat ibi debet dici inchoa. a flameo mes.
Flameū. a flama dī h flameū mei: vitta siue infula nupti
 tenuis z rubea qua vtebant nubentes ad designandū
 pudoris lesionem: operientes vultū cum ea. vide Lau

in.ij. Lueta dimissos velarūt flamea vultus.
Flameus mei mas. ge. i. preminister sacroz: et dicitur a flamen.
Flamita te. i. sacerdotissa: et dicitur a flamen.
Flamiger ra rū. i. gerens flamā penl. cor. et cōponit a flama
 et gero ris.
Flamineū nei neu. ge. i. sacerdotiū vel officiū flaminis: et dicitur
 a flamen.
Flamo mas. i. incendere a flama dicitur: et cōponit vt infla-
 mo mas. i. incendere inaniam: et est neu. cū oībus suis
 cōpositis: h̄ q̄q̄ inueniatur absolute positū: sed p̄ flamare
 vel resplendere est actiuū.
Flamula le diini. parua flama: et cor. penul.
Flandria drie penul. cor. q̄dā puincia vel comitatus. vñ h̄
 et h̄ fladrēsis: nat̄ vñ nata de illa puincia vñ illo comitatu.
Flapis. a flo flas dicitur h̄ et h̄ flatilis et h̄ le: facilis ad flādū. vñ
 flatilē aduer. et h̄ flatilitas tatis: et cor. penul. flatilis.
Flaues ues ui. i. eē vel fieri flauū. vñ flauesco cis incho. et p̄
 du. fla. vñ Uirg. i. buc. Molle palatū flauescit tps arista.
Flaues. a flauo ues dicitur flauus ua uū. i. albus vel rubeus. h̄
 pprie flauus est q̄ vulgo dicitur blund̄. Flauus etiā dicitur sūt
 anglici teutonici et flandrēses. Itē flaua est arena. Flaua
 est spica q̄ est matura. Flauus cōparat flauior sissim̄.
 vñ flauo uis sine aduer. et h̄ flauedo dinis. et dicitur in Bre-
 uis. Flauus est crinis: sed fuluū metallū. vñ dicitur: Dic apte
 flauū crinē fuluūq̄ metallū.
Flebilis penul. cor. infleo es est.
Flebotoniū fm Jñ. etymo. iiii. ca. xi. ab incisione vocatū ē:
 nā incisio grece toniū dicitur.
Flecto tis xi xū. i. curuare: cessare: mutare. vñ h̄ fluxura re et
 h̄ flexus xui. Slecto cōponit vt cōflecto tis: circūflecto is
 deflecto ctis. i. valde vñ de vno loco ad aliū flectere: vñ de
 oībus flectere. Inflecto ctis. i. valde vel intro vel int̄ flectē.
 Reflexo ctis. i. iterū flectere. flecto actiuū est. et oīa cōpo-
 sita ab eo sunt actiua: et faciūt preteritū in xi et supi. in xū.
Flagon totis mas. ge. fluuius infernalis totus ardens: a
 fos q̄ est ignis: vel flegi q̄ est inflāmans: et tot̄. vñ fle-
 gitoneus tea teū.
Flegi grece latine dicitur inflāmans.
Flegma me fe. ge. et h̄ flegma matis ge. neu. ē vñ de q̄ttuor
 principalib̄ humorib̄ hūani corpis. sic dicitur: q̄ sit frigi-
 dū greci enī frigore p̄blegmonē dicitur. vñ flegmaticus ca-
 ditur quo dicitur flegma: et q̄ dicitur fert et efficit et generat fle-
 gma: et q̄ dicitur p̄tinet ad flegma: et q̄ dicitur p̄cedit et puenit ex fle-
 gmate. et flegmatico fas. i. flegmate abundare: vel flegma
 cedere: multū saluare et sp̄nere. vide in elementū.
Flegmen minis neu. ge. dicitur a fligi q̄ est inflāmans. et est fle-
 gmos tumor sanguinis: sic vbi abundat crura sanguine.
 Itē flegmina sūt q̄ in manib̄ et pedib̄ callosi sulci sūt.
Fleo fles ui tū dicitur a fluo is: q̄ enī flet lachrymis fluit. Fluere
 enī est vbertim lachrymas fundere: q̄si fluere. sed plorare
 est cū voce flere. Plangere est cū lachrymis pect̄ aut fas-
 cē tūdere. Lugere est cū aliq̄ dicitur vñ dicitur miserabilib̄ et ha-
 bitus mutatiōe flere. Merere est cū silentio dolore. vñ et
 merere dicitur q̄si mente carere: et lugē q̄si luce egere. Eta fleo
 fles dicitur h̄ fletus tus tui: et h̄ et h̄ flebilis et h̄ le: et flebilē ad-
 uer. et h̄ flebilitas tatis. Qui. Flebile p̄ncipiū melior for-
 tuna secuta est. Pōt tñ h̄ puerbiū ad futurū p̄ferri: et tūc
 dicitur: Melior fortuna sequet. Fleo cōponit vt defleo es:
 effleo es. i. valde flere. p̄fleo es. i. p̄fecte fleo. reflexo fles. i.
 iterū flere. Fleo et oīa ab eo cōposita faciūt preteritū in cui
 et supinū i etū: et oīa sūt neutra: h̄ inueniatur trāsitiue cōstru-
 ta cū accusatiuis. i. cāz designatib̄. vñ tūc h̄nt illa vba in
 leym vboz transitiuoz. vñ inueniuntur passiuā ab eis.
Fletus. a fleo fles dicitur h̄ fletus tus tui: et fletus ta tū p̄ncipiū
 passiuę significationis. Et cōponit cū in vt infletus. i. nō
 flems: et p̄du. fle.
Flemon est morbus inq̄etus cū rubore et dolore et tensiōe
 et curia: et dicitur a flegi q̄ est inflāmans.
Fleuus ua uū. i. vanus.
Fleuibilis. a flecto ctis dicitur h̄ et h̄ flectibil̄ et h̄ le: q̄ facile fle-

ctis vel flecti pōt. vñ flexibilē aduer. et h̄ flexibilitas tatis
 et p̄ cōpositionē h̄ et h̄ flexibilis et hoc le. i. nō flexibilis. et
 hinc inflexibiliter aduer. et h̄ inflexibilitas tatis.
Flexuosus. a flecto ctis dicitur flexuosus sa sū. i. plen̄ flexu nō
 rectus: vel q̄ nō incedit recta via. et cōparat. vñ de h̄ fle-
 xuositas tatis.
Fligo gas in fligo gas exponit.
Fligo gas xi ctū: et fligo gas i eodē sensu. i. cruciare dissipare:
 destruere: deuastare: h̄ nō est in vsu. et vtrūq̄ cōponit
 vt affligo gas et affligo gas. i. valde fligere. et cōfligo gas: et
 cōfligo gas. i. nō fligere vel pugnare. defligo gas et defligo
 gas: valde vel deorsū fligere vel pugnare. infligo gas et in-
 fligo gas: p̄fligo gas et p̄fligo gas. Fligo actiuū est. et cō-
 posita ab eo q̄ definūt in o: sūt actiua sūt oīa: p̄ter cōfligo
 et defligo sunt neutra p̄ pugnare: et oīa faciūt preteritū in
 xi et supinū in ctū: et p̄ducūt flit. vñ Uindocinensis: Danc
 affligere fauit: huic famulare vetat.
Flo flas aui are atū. i. flatū emittere. vñ h̄ flat̄ tus tui. Flo
 cōponit vt afflo as. i. flare ad aliq̄d vel flatu venerare vel
 interficere vel tangere. cōflo as. i. flare vel fundere aurū et
 aliud metallū ad aliq̄d faciendū. et est verbū fusoz: q̄ fus-
 sores multa insil fundūt de vna forma ad aliā: iō hinc tra-
 cta est metaphora ad illos q̄ res alienas mutuo accipiūt
 et luxuriose cōsumūt. vñ inuenit cōflare p̄ mutare et p̄
 cōsumere: nā q̄ cōsumit et q̄ mutuat: de vna forma q̄si fun-
 dit in aliā. Itē cōponit vt efflo as. i. extra flare vel flādo
 emittere. Itē infllo as. i. intus flare: flatū impellere. Item
 p̄flo as. i. flare p̄fecte vñ valde. itē sufflo as flare. Flo neu-
 trū est: et oīa cōposita ab eo sunt actiua.
Floccifacio ctis. i. parū estimare: cōtēnere: partiipendere. et
 cōponit a floccus et facio: q̄ floccus lane parū valet: et fe-
 re nullius est precij.
Floccipendo dis a flocc̄ et pendo dis cōponit: et idē est q̄d
 floccifacio. vide in floccifacio.
Flocus. a flo flas dicitur h̄ floccus ci pua massa lane vel nitis:
 q̄ leuiter flatu impellat buc et illuc. vñ h̄ floccul̄ dimi.
 et flocco cas verbū soli deo conueniens. tunc enī deus flocc-
 cat q̄ floccando ningit.
Floza fe. ge. est dea florum.
Flozalis a flo flas dicitur h̄ loza re: dea floz. vñ h̄ et h̄ flozalis
 et h̄ le: q̄ dicitur p̄tinet ad flozā. et pluraliter flozalia liū vel floza-
 lioz: festa floze q̄ ab antiq̄s celebrabant. Itē h̄ et h̄ flozal̄
 et h̄ le: q̄ dicitur p̄tinet ad flozes: et tūc deriuat a flos. vñ et floza-
 lia dicunt tpa flozū. Et scias q̄ h̄mōi noīa festoz in a des-
 finentia tñ pluralit̄ declinata faciūt gtr̄ in oz et in ium:
 vt dixi supra in festū.
Flozariū rij: locus vbi flozes crescunt vel vbi imponunt: et
 deriuat a flos floris.
Flozeo res rui dicitur a flozo ras. et est flozere v̄irere: resplēdere
 flozidū esse vñ fieri. Et cōponit vt cōflozeo res. i. sil flozere
 efflozeo res: reflozeo res. i. iterū flozere: resplendere: reu-
 rere. et ab his inchoa. flozesco cis: efflozesco cis: cōflozesco
 scis: reflozesco scis. Flozeo flozes cū oībus suis cōpositis
 est neutru: et facit preteritū in rui et caret sup̄. Inchoatiua
 aut istoz vboz caret p̄teritis et supinis: et sūt neutra sic et
 alia inchoatiua. Itē flozo ras et flozeo res: et flozesco scis
 et eoz cōposita p̄du. hanc syllabā flo. vñ Uindocinensis
 Flozeat illesus primitatis amor et c.
Flozetū ti: locus vbi flozes abundant: et dicitur a flos floris: et p̄
 ducit penul.
Flozo ras rui dicitur a flos. et est flozare flozes creare vel flozi-
 bus spargere: implere. Et componit vt deflozo ras. Et est
 actiuū flozo cū suis cōpositis: et p̄ducūt flo.
Flozulentus ta tū. i. plenus flozibus: et cōponit a flos et len-
 tos q̄ significat plenitudinē.
Flozulentū sūt cāpi et prata: sed flozide sūt arbores et herbe.
Flos ris mas. ge. dicitur a fluo is. et dicitur flos q̄si fluos: et flozes q̄si
 fluozes: q̄ cito fluant. vñ flozens rea reū: de flozibus tot̄
 existēs: vel flozib̄ plenus: vel p̄creandis flozibus aptus:
 et p̄du. primā flozes tam nomen q̄ verbū.

Flosculus li dimi. parvus flos: 2 cor. penul.
Flucticulus li dimi. parvus fluctus. 2 cor. penul.
Fluctuagus ga gū penul. cor. i. vagus vel fluctus: 2 cōponitur a fluctus 2 vagus gi.
Fluctuo. a fluct^o derivat fluctuo as. au are. i. cōmouere: vacillare: fluctib^o inundare. 2 ponit p dubitare. vñ fluctuatus ta tū. i. fluctuās vel qd fluctuauit: 2 h fluctuatio nis.
Fluidus. a fluo is d^r fluidus da dū. i. madid^o vel currēs. 2 cōparat fluidus dior simus. vñ fluide dius sine aduer. 2 bec fluiditas tatis. i. madiditas: decursio.
Fluito tas tati tare. i. dissolui: fatiscere: frequēt luere: vacillare. 2 ponit p dubitare. 2 est frequē. de fluo is: 2 formas a scda psona pntis indicatiui modi. s. fluis abstractas 2 addita to: vt vult Dug. Quidā tñ dicūt pbabiliter qd antiqui dixerūt: fluo is fluxi fluxū vel fluctū: 2 etiā fluitū tu: 2 inde u in o fit fluito tas: 2 ē fluct^o ipse motus aquaz.
Flumen minis ge. neu. a fluctus d^r. 2 est flumen ipsa aq de currens. sed flui^o ipse aque decursus d^r. 2 flumen dicitur flumineus nea neu.
Fluo is xi rū: vel fluctū fluere. i. decurrere. qd faciat supinū fluxū pbat p h pncipiū fluxurus ra rū qd fit ab eo. qd faciat fluctū pbat p h nomē verbale q^rte declinatōis. s. fluctus etus ctui qd fit ab eo. Fluo cōponit: vt affluo is. itē affluo is. i. sil fluere. vñ afflu^o flua fluū. itē circūfluo is: vñ circūfluus flua fluū. itē defluo is. i. deorsū vel cito fluere vel decurrere. Et nota qd defluit qd etate v^l vetustate dis soluit: vt etas hoīs: folia arborū. Fluit qd nāliē decurrit vt humor aque. Fluere aut trib^o modis d^r: humore rerū sanie vitioz: tabe mortuoꝝ. Itē diffluo is. i. diuersis modis vel in diuersas ptes fluere. itē effluo is. i. extra fluere: exercere: ab ex 2 fluo qd cōponit cū p 2 d^r pfluo is. i. pfecte fluere. Debreo. ij. Ne forte pessluamus. Itē influo is. i. in aliq v^l intro fluere. vñ influus a um. Itē interfluo is. i. inter aliq fluere vel introfluere. vñ interfluus a um. itez pfluo is. i. pcul. fluere. vñ pfluus a um. itē pfluo is. i. aū fluere pcurrere. itē pterfluo is. i. iuxta fluere. itez pfluo is. i. pfecte fluere. itē refluo is. i. retro fluere. vñ reflu^o a um. itē supfluo is. i. supabūdare. vñ supfluus a um: 2 supflue aduer. 2 h supfluitas tatis. Fluo 2 ei^o cōposita sūt neu. 2 faciūt pteritū in xi 2 supinū in xū 2 in ctū: sed frequēt^o 2 v^l sitati^o in xū q^r in ctū fm Dug. Alij dicūt qd fluo fm antiquos etiā faciebat fluitū. vñ fluito tas: ab illo antiquo supino fluitu. tñ fm Dug. fluito format a scda psona fluis remota s 2 addita to fit fluito.
Fluoz oris mas. ge. i. decursio vel madiditas: a fluo is d^r.
Flustrū stri. i. aqua vel vnda crispans: 2 d^r a fluo is. pprie flustrā sūt maris mot^o sine tēpestate fluctuantis. vñ qdā: Uastabāt in flustrā. ac si dicēt: In salo 2 i crispantib^o aqs.
Fluuid^o da dū: d^r a fluo is 2 est idē qd fluid^o. vñ Lucan^o: Traxit iners telū fluuidū cōtagia pestis.
Fluuiolus li dimi. paruus fluuius: 2 cor. penul.
Fluui^o uij a fluo is. 2 est fluui^o ipse aq decursus. vñ fluuiosus sa sū: 2 h 2 h fluuiat 2 h le: 2 fluuios as: qd etiā fluuios aris d^r. i. abūdare. vide i riu^o. 2 sūt noīa fluuioz mas. ge. eo qd fortit^o 2 cū impetu ruant. 2 in h quēdā nāz maritatj gerūt. Sed crustinū fuit neu. ge. ppter qlitatē vocis maxime cū significaret rem insexatam.
Fluxus xa rū derivat a fluo is fluxi fluxū: 2 d^r fluxus decurrens: labilis: instabilis. 2 hinc hic fluxus xus xui alii cuius rei decursio.

S

ante

D

Focacius cia ciū. a focus d^r panis focacius in cinere coct^o. Idem 2 subcinericus d^r.
Focaria d^r coqⁿaria a foco. vñ in pmo regū: Siliās quoq; v^las faciet sibi vnguētarias: 2 focarias. Littera iosephi ē Coqⁿstias a coquēdo 2 coquestri^o vel coquestria q v^l q panē vel aliud coquit. Itē vocaria rie d^r cōcubina.
Focaris. a focus d^r h 2 h focaris 2 h focare. vñ focarē pētrā vulgus vocat q ferro p^rcussa scintillā emittit.

Focarius rij: locus in quo fit ignis 2 d^r a focus ci.
Focillo. a focus d^r focillo las laui lare. i. nutrire v^l reficere fouere. 2 cōponit vt refocillo las. i. reficere: itez focillare vñ verbalia. 2 geminat l.
Foculus li dimi. paruus focus. vñ foculo las. i. nutrire vel ignē facere: 2 cor. cu.
Focus ci cōponit a fos qd est ignis 2 colo lis. vel derivat a foueo nes: qz fouet ignē. Ignis etiā est ipsa flāma. 2 qd qd ignē fouet focus vocat siue sit ara siue sit illud in quo ignis fouet: sicut locus in quo fit ignis in domibus. Ponit tñ qnq; p igne.
Fodico cas d^r a fodio dis. 2 est fodicare leui^o: parū: summatim fodere. 2 ponit qnq; p leui^o tangē fm Dū. vñ Dora. Qui fodicet latus 2 cogat trāspendere dextrū 2 ē fodico v^lū apparitiuū. 2 format a fodis scda psona de fodicere mota s 2 addita co. 2 cor. di. De h dixi supra in tertia pte vbi egi de speciebus verboꝝ in cade verbo apparituo.
Fodio dis di fossū a fouea d^r. Fodere enī est fouea facere q^rsi fouere. Fodio cōponit vt fodio is di sū. i. sil fodere itē circūfodio dis: itē diffodio dis. i. diuersis mōis fodere. itē defodio dis. i. valde vel deorsū fodere v^l a fossa extrahere. itē effodio dis. i. extrahere de terra. itē pfodio dis. i. pfecte fodere. itē pfodio dis. i. aū fodere. itē refodio dis. i. iterū fodere: vel retro fodere: q^rsi defodere. itē suffodio dis. i. latente vel parū vel subtus vel post fodere. itē transfodio dis. i. vltra v^lq; ad aliā pte fodere 2 cauare. Fodio fm q simpliciter accipit in sua significatiōe neutri^o est: sed fm q fodio transferit ad cauare vel forare v^l tangere sicut pcutere: 2 tūc fodio 2 oīa eius cōposita actiua sunt: 2 faciunt pteritū in di: 2 supinū in sum geminata s: 2 oīa cōripiūt hanc syllabā fo in pnti: sed in pterito eā pntia 2 est tertia coniugationis.
Foliobalsamū mi ge. neu. i. foliū balsami: v^l liquor manis de certis folijs illi^o: 2 cōpositū est a foliū 2 balsam^o. vñ in Grecis. d^r: Balsamus est arbor: foliū folibalsama reddet 2 fm h dicendū est folibalsamū: ita q nō est o tertia syllaba: sed bal. Sed pōt dici q est ibi syncopa.
Foliolū li dimi. parūū foliū.
Foliū li derivat a foueo nes: qz fouet florē qn prius p^rcepit. vel d^r a fluo is: qz facile fluat. 2 inde foliū d^r quedam herba: qz sine radice vlla innatat huc 2 illuc. 2 dicit q pcedit de fontib^o paradisi: 2 colligit i littozib^o indie: 2 inde efficit p^rciosū vnguentū qd vocat foliatū. Itē folia cuncte libroz ppter similitudinē folioꝝ arborū: vel qz ex folibus. i. ex pellib^o sūt quoz ptes pagine dicunt: qz sibi muticē cōpaginant. i. coniungant. Itē a foliū d^r foliat^o tanū i. habens folia vel abūdās folijs vel curuat^o sic dicit Dū. in file. Foliū cōponit vt trifoliū: qnq; foliū: 2 cor. fo. 2 Pan. Pampinus est foliū vitis: transmusculus bunn.
Foleo les lui. i. inflare: 2 d^r a follis.
Follesco. a folleo les d^r follesco scis. i. esse vel fieri follēstū: vel vanū. vel pōt derivari a follis lis.
Follicia cie vel follētia tie. i. vanitas: supbia: stulticia. 2 d^r a folleo les: vel a follis lis.
Folliculus li dimi. paruus follis.
Follicul^o etiā est theca frumēti in q granū seruat inter b sup spicā vallo instructo munimē p^redit ne auriū mure mozib^o spica suis fructib^o exuat. vel vestigijs p^rerat. 2 vbiq; aliqd ita stinet pōt etiā dici folliculus.
Follis. a foueo nes d^r h follis lis matibzū fabri. 2 d^r folia q^rsi fouis a fouendo: qz foum ignē flando. 2 qz folles inflant q^rsi qdā re inani: inde est q follis d^r stultus: sup^o vanus: inflatus. 2 hinc folleo les. i. inflari.
Fomen minis neu. ge. i. nutrimentū: esca q fouet. 2 d^r a foueo nes: 2 cor. penul. gtī.
Fomentū ti. i. nutrimentū esca q fouet. 2 d^r a fomen minis.
Fomes itis mas. a foueo nes d^r 2 ē idē qd fome v^l fomē s. nutrimentū: esca q fouet. Fomes et dicitur scintille q^rsi liūt ex ferro cadēte sic astule q cadūt ex a ferrib^o quō dicitur Itē fomes d^r radix f3 pap. vñ p^rctū originale d^r fomes

sonus vel sonus go indeclī. dicit qdā potio. 2 cōponit a sonos qd est sonus: 2 ge qd est terra. 2 dicitur sic qz creat vocem: nam terra creat oīa. Qua potione utebant poete cū recitare habebant.

Fonius ca cū in sonos vide.

Fonius grece latine dī son: 2 vertit in latinū 2 dī h fon: i. sonus. Inde fonicus ca cū: consonās: musicus: qui docet sonos. 2 cor. iii.

Fons a fundo dicit h fons tis qñ fundēs aquā: qz aquam ex se effundat. est enī origo nascētis aque.

Fontana ne idem est qd fons.

Fontan: na nū. i. iuxta fontē habitās vel ad fontē ptinēs: dicit a fons.

Fonticulus li dimi. parvus fons.

Fonitius fa sum plen: 2 abundans fontib: 2 dicit a fons: foris fatus sum. i. loq: 2 deficit in pma psona fm vsum for cōponit cū ad 2 dī affor aris. i. alloq. Itē cū cō 2 dī cōfor. i. fil fari. Itē cū ex 2 dī effor faris. i. eloq. Itē cū pre 2 dī pfor faris. i. preloq. Itē cū pro 2 dī pfor faris. For nis cū cōpositū est depo. 2 pdu. fa. 2 oīa volūt habē actiū vocis cū dō rei: vt Itē fat: effat: pfat vbu tibi: pter affa n qd vult trāsire in act: n solū rei aiāte: vt iste affat illū. q pdu. fa p p Prosperū dicentē: Nā fari recte miserū 2 vi vere recte ptaue.

Fozago a foris dī h forago illud filū alteri: coloris qd mulier ponit in capite vel in sine vel in latere tele ad distiūctiōē vel ornatū faciendū.

Foziceps. Ferrū cōponit cū capio 2 dicit h foriceps pis pe forcipū maf. ge. lz antiq posuerūt h nomē in se. ge. vñ Eni nus: Signare oportet frontē calida forcipe. Et ē foriceps saboz numularioz qñ ferriceps: qz ferrū cādēs capiat 2 tenet. vel dicit foriceps qñ formiceps: qz cū eo aliqd for mū capiti: 2 tenem: nā formū est calidū. Itē ferrū cōpo. cū filū 2 dicit h forfex cis q incidit filū qñ ferrū filozū. i. aptatū ad fila incidēda. vel cōponit a foros qd ē ferre: et filū: qñ ferat. i. auferat vel incidat fila. Vel cōponit a for nis 2 capio: qz capiat qd foris ē in veste vel in pāno. 2 fm h proprie est fullonū. Itē cōponit ferrū cū pilo 2 dicit h forper cis q incidit pilus. i. ferrū piloz. i. aptatū ad pilos incidēdos. vel cōponit a foros qd ē ferre qz ferat. i. aufe rat 2 incidat pilos. Ab istis trib: noīb: descēdūt tria dimi. i. h foracula: h forficula: 2 h forpicula. vñ vsus: Forfice fila pilū cape forpice: forcipe ferrū. Itē fex est filozū: ceps ferrū: per quoqz pilozū. Scedit filū: c ferrū: p quoqz capilū. Vel sic: S refecat filū: p pilū: ceps quoqz ferrū.

Fozentus li de: q pzeest forib: vt eas custodiat: 2 dī a foros foris: 2 cor. vii.

Fozentis. a forū vl foris aduer. dī h 2 h 2 h forētis 2 h se. i. i foro vel in foris manēs 2 habitās. Doza. Sic velut inati trāns peteqz forenses zc.

Fozos. a foris vl foras dicit pluraliter he foros riū. i. porte. In singulari tñ iuenit gūs foris: actūs forē: abltūs forē. 2 dicitur foros qz foris pontū 2 foris apiumē 2 voluūt. iuenit etiā foros rē re vbu: 2 tā nomē qz vbu cor. fo.

Fozerfe. ge. in foriceps est.

Fozica. a forio ris dī h forica ce. i. cloāca ad quā publica ciuitatis stercoza cōfluūt 2 piciunt. Nā latrine dicunt a la tēdo. i. cloace puāte q in domib: latēt. Forica etiā dicit fossa extra portā ad quā cōfluūt imūdicie. 2 dicit sic qz foris ē. Si vō ē intra portā dicit latrina. Itē forica dī qd imūdiū foras iacit: 2 tūc cōponit a foras 2 iacio cis.

Fozifacio cis. i. offendere: nocere: qñ facere foris. i. extra ratiōē. 2 cōponit a foris 2 facio abiecta s.

Fozinsecus. a foris dicit forinsec: ca cū. i. extrane: defozis venēs vl existēs. 2 ponit forinsec: qñqz aduer. sic 2 intrinsecus 2 extrinsecus. 2 cor. se.

Fozis: vñ foras: 2 vtrūqz ē aduer. loci. sed differūt: qz foras signat ad locū: vt Lazare veni foras. foris vō in loco figt: vt foris sum. 2 de loco: vt foris venio. Foris cōponit: vt affozis defozis: effozis: pforis: pforis. 2 oīa signāt in loco

vel de loco: sic intro signat ad locū: intus de loco 2 in loco Un vsus: Intro foras ad significat: intus foris in 2 de.

Fozma. a formō qd est calor dī h forma me. i. pulcritudo: pulcra dispositio. ppe enī calor sāguinē mouet: 2 sāguis pulcritudinē. inde formosus sa sum. i. pulcer cui calor sāguinis ex rubore pulcritudinez creat. Et cōparat formosus fior sim: vñ formose sius sine aduer. 2 h formositas tatis. Et a forma per cōpositionē biformis: deformis: defozmis: difformis: informis: yniformis: multiformis: tri formis. a quib: aduer. qlitatis 2 noīa proprietatis in tas biformit tas: cōformit tas: deformit tas zc. 2 dī qñ foris manēs. Vide in multiformis.

Fozmella le dimi. parua forma.

Fozmica ce dī a foros qd est ferre 2 mica: inde formica qñ foromica: qz ferat micas annone. vnde formicin: na nū: 2 formiceus cea ceū: 2 h formicariū rij loc: fornicariū: qd 2 formicetū dicit. Et dicit qdā sapiēs Exēplū prebet nobis formica laboris. Un 2 Basili. dicit in. ix. bomel. Tu hō nō laboraberis in h mūdo vt possis tibi subsidia dētis future reponē: cū videas formicā añ byemis merozē victuz sibi studiose tpe estatis attrahē: q nō iō min: diligēs ē qz nōdū picula expit hiberni quinpoti: oī nisi curaqz pui gili laborat 2 opat: cūctaqz discurredo ptētat: quo suffi ciētia possit sibi met alimēta recōdere: mirabiliqz prudētia pspicit ne spēs q collecte sunt corūpanf. Secat enī dē tib: granū ne incipiēs germinare pastū sibi pberet inuti lē. semē quoqz si fuerit humectatū vapore telluris ficat i sole. nec tñ semp h facit: s; cū serenitatē stabilē fore plens serit. Deniqz nō videbis imbres emitti. de nubib: quoad usqz formica torzēdū sub sole semē exponit. Dec ille.

Fozmicales. a form: pluralitē hi formicales liū. i. forpices fa broz: qz pforma. i. calida de fornace extrahūt.

Fozmicoleon tis maf. ge. facit et gūs formicoleonis: s; tūc poti: ē gūs de formicoleo sine n: qd cōponit a formica 2 leo. S; formicoleon cōponit a formica 2 leo qd ē leo 2 est idē qd myrmico: leon. vide infra in myrmicoleon.

Fozmicula le dimi. parua formica.

Fozmido das deriuat a formon qd ē ignis vl calor. 2 ē for midare trepidare: formidinē habere: qd fit cū formon. i. sāguis ad pcozdia fugiēs acute se strahit: nā timor sāguinē gelat q coactus gignit formidinē: qz vt dicit Boe. i. cō mēto sup cathogozias Arif. Lū hō penitet ex aliquo deli cto: sāguis amic: nature qñ cooptur: delictū tēdit ad ex teriora: 2 ita fit hō rube: Ecōtra cū p aliquo timor hō fu git ad interiora sāguis: 2 ita fit hō pallid: 2 h ē cā qre fit hō rube: cū verecūdat: 2 qre pallid: cūz timet. Formido cōponit: vt formido qñ qdā formidine retrahi. Formis do cū cōpositis ē neu. 2 absolutū: 2 signat passionē intrinsecus natā. Lōstruūt tñ qñqz cū actō trāsitiue vt formido illū. i. timeo. vñ iuenit passiuū in tertia psona 2 picipiū pteriti tps. Stati: in Achil. Magnanimū eatidū: formi datāqz conāti pgeniē. Et scias qz ioannes eps in quodā sermōe sic dicit tractās illud Mar. h. xiiij. Et volēs Dero des illū. i. ioannē occidere timuit populū. facile deniat a iustitia q in causis nō deū s; hoīez formidat. 2 cor. mi.

Fozmido inis se. ge. dī a formido das. Et nota qz formido abiicit oculis vl aīo sine habita rōne: 2 maxie puulis. S; pauoz cū timiditate animi subita est: turbās oculos: qñ tñ soluit rōne vl tpe nō cōstat. Met: ē iterioz mot: animi subit: siue cordis fact: ex aliq tristi recordatiōe. s; timor ē accūs dolor mēt: extrisec: ex aliq occasiōe accūti. itē scias qz formidines dicunt penne sagitte alligate: quib: vena: tozes ceruos capiūt. 2 pdu. mi formido dis.

Fozmidolosus in formidolus est.

Fozmidolus. a formidine dī formidolus la lū qz formidi nē. 2 cor. penf. 2 hinc formidolosus sa sum in eodē sensu i. q patit formidinē. Ponit tñ imprope p eo q infert for midinē. Un Saluf. Nō aliena virt: semp est formidolo sus bis. i. inferēs formidinē. Formidolosus cōparat fior si mus. vñ formidolose si: sine aduer. 2 h formidolositas.

vide
myrmic

- F**ozmidus da dū. i. calidus: penul. cor. a form^o dicif.
- F**ozmo. a forma dī formo mas matui mare. i. instituire: alii cui^o formā facē. Et cōponif: vt ofozmo mas. i. fil formare vel viii^o forme facere vel instituire. Itē defozmo. i. valde formare: vl^o deorsum a forma facere. Itē inozmo mas. i. valde vl^o intus formare: vel formādo intromittē. Itē pfozmo mas. i. pze alijs vel añ formare. Refozmo mas. i. iterū vel denuo formare: z pprie post lapsum a forma. Itē trāf formo mas. i. vltra ī aliā formā mutare. Fozmo actiuū ē cū oib^o suis cōpositis.
- F**ozmon. i. calor vl^o ignis. vñ form^o ma mū dixerūt antiq^o calidus z feruens. z h^o formū. i. calida materia ferri sicut ex trahitur ab igne.
- F**ozmula. A forma dī h^o formula le: z h^o formella le dimi. z ptinēt proprie ista noīa ad illa instrumēta alutarioz qui bus formāt subalares.
- F**ozmus in fozmon est.
- F**oznaculū in foznax exponif.
- F**oznacio. a foznax dī foznacio cis ciui tire. i. foznacē facē: vel in foznace coqre. vñ foznaci^o ta tū. i. ī foznace coctus.
- F**oznax. a fos qd ē ignis dī h^o foznax cis: qñi fos vna: vl^o qñi fos vrgēs. Itē foznax cis dicebat qdā dea apud gētiles. vñ h^o foznacula le dimi. z h^o foznacaliū lij: vl^o foznacale lis. Et dicūt foznacalia festa illi^o dee apud antiquos. Foznacalia etiā dicūt qdā instrumēta ad opus foznac^o aptata.
- F**oznicor. a foznix dī foznicor caris. i. meretricari in foznicē. vñ foznicās tis ge. oīs: z h^o foznicatio qñi fos vel forme i. aīe necatio. Foznicor cōponif: vt ofoznicor caris. z est deponēs cū oib^o suis cōpositis: z cor. hāc syl. ni. vide ī ras ptus. Pōnif etiā foznicari p negociari: qz multotiēs negociatores spūaliē foznicāf: qz ex cupiditate lucrādi fraudē z vsurā cōmittūt: z sic aīa a suo vero spōso iesu xpo sepērat p mortale pctm. z sic sumif. xxij. Jsa. Post: lxx. annos visitabit dñs tyru z reducet eū ad mercedes suas. Et rursum: Erit cū foznicabit cū vniuersis regnis terre. glo. Foznicabit. i. negociabit sicut ante.
- F**oznix. a foznax dī h^o foznix cis arcus lapide^o sic dicit^o qz de coctura foznaxis extruif: vl^o qz curuat^o vl^o arcuat^o sit vt foznax. Et qz meretrices solēt meretricari in huiusmodi foznicib^o: iō etiā foznix dicif lupanar. i. dom^o meretricū. vñ dicif foznix qñi fos necans. i. ignē. i. aīe. vel foznix qñi fozmā necans. i. animā q est forma nostra. z cor. penul. Iuuenalis Leonū pueri qui cūqz in foznicē nati. Itē Brecif. Foznix leonis loc^o est pariter meretricis: Ast arcus muri dī exterior. Itē Est arcus foznix lz foznax saxa perurit.
- F**ozoras rari rare dī a fozis: qz qd fozis est fozaf. z inde h^o fozatio onis: z h^o fozamē minis. Fozoras cōponif: vt af fozoras. i. valde vel iuxta fozare. Lōfozoras. i. fil fozare. Circumfozoras. i. vndiqz z circūquaqz fozare. Defozoras. i. valde fozare: vel deorsum: vel de fozamine extrahere. In fozoras. i. intro vel intra fozare: vel in fozamine imittere. Perfozoras. i. pfecte vsqz ad aliā partē fozare. Prefozoras. i. añ fozare. Refozoras. i. iterū fozare: vl^o de fozamine extrahē: retrahere. Suffozoras. i. latēter vel parū vel post vl^o sub^o fozare. trāf fozoras. i. vltra vsqz ad aliā ptē fozare. Fozoras z ei^o cōposita sunt actiua: z cor. hāc syl. fo. Uñ i au rora: Inguine secreto sepe libido fozat.
- F**ozos grece latine dicif ferre.
- F**ozpex cis in fozceps est expositū.
- F**ozpicula le dimi. parua fozpex.
- F**ozs. a fozos dī fozs: abltō ab h^o forte. i. euēt^o rerū. vñ z sepe inuenif positū aduerbialit^o p aduerbio euēt^o: nec h^o noī mē nisi istas duas voces.
- F**ozsan. a fozs deriuat fozsis fortuitu fozsan z fozsitan z foztassis z foztasse: q dubitatiue pferunt sic z fozs dubitabilis est. Sz h^o distingue: fortuitu ē aduer. euēt^o: lz foztassis z foztasse sunt aduerbia temeritatis: fozsis fozsan z fozsitan sunt aduerbia dubitādi. hāc distinctionē facit Prif. Sed qz oīa ista pferunt dubitatiue: iō Prif. cōnumerat ista inter aduerbia dubitādi.
- F**oztassis fozsita fortuitu foztasse z fozsis in fozsā exponif.
- F**oztefortuna ē aduer. euēt^o. z cōponif a forte z fortuna: z designat pspērū euentū. i. bono omine: bona fortuna.
- F**oztis. fm^o Rabanū h^o z h^o fortis z h^o te dī a fero fers: qz fortiter ferat aduersa z qñqz accidūt. fm^o vō Jfi. fortis dī a ferro qz fit dur^o ad flectēdū: nec molliat. z ē fortis ad pericula: iuict^o ad labores. Qz aut dī fortis qñi fos vl^o formā tenēs etymo. est. Et cōparat fortis tior tiffimus. vñ fortitius tiffime aduer. z h^o fortitudo dinis: vna de qtuor vtutib^o cardinalib^o. z ē fortitudo mētis q aduersa cōmūter tolerat: lz qñqz dicat corpis. Et describit sic: Fozmudo ē piculoz ofiderata susceptio z laboz diuturna ppsio vt sic nō timeam^o. z sic est fortitudo vtra timorē. Foztis cōponif: vt ofortis: tāfortis. i. valde fortis.
- F**oztuit^o. a fozs dī foztuit^o ta tū id qd forte ztingit: vt bona fortune z tpalia. vñ foztuitu aduer. euēt^o: p quo et qñqz inuenif fortuito abltūs positus aduerbialiter.
- F**oztuna. a fozs dī h^o fortuna ne: quā fingūt eē qñdā deum humanas res varijs casib^o z fortuitis alludentē. vñ z ei cecā eē dixerūt: qz sine vllō examine meritoz z ad bonos z ad malos venit non ofiderās cui se applicet. vñ eū cōi solem^o vocare q indiscrete agit. Vel fortuna dicta ē cca qz execat z reddit cecos quib^o adiūgif. Sz h^o dea aut mibil est: aut est tpalis euēt^o rerū a deo puiari. z pprie ofiderat ī bis reb^o q fortuitu eueniūt nulla palā cā: sic supra in fatū dixi. Et lz fortuna se beat ad pspitatē z aduerbitatē: tñ sine adiūcto sepi^o z fere semp accipif in bono. A fortuna deriuat fortune nas nauī. i. secundare: pspērū facere. Dorati^o: Tu quācunqz de^o tibi fortunauerit hozā: Exa sume manu zc. Et cōponif: vt infortunio nas. i. infortunatū facere. z oīa sunt actiua.
- F**ortunatus. a fortuna dī fortunat^o ta tū cui fortuna fauē: z semp est pspēra. Et cōponif: vt infortunatus ta tū. i. cui fortuna semp est aduersa. Et vtrūqz cōparat.
- F**ortuniū nij pspēr euēt^o: z dī a fortuna.
- F**ozulū li dimi. parū fozū.
- F**ozulus. a foz^o p fozamine dī h^o fozulus li penul. cor. i. bsa vl^o scriptozū: qz crebro fit perforatū ad pēnas z coctus imponēda. Vel techa vel cista libroz. Iuuenalis: Dicit^o broz dabit: lz z fozulus mediāqz mineruam.
- F**ozū ri ge. neu. a fozis dī: qz semp sit fozis. i. loc^o vbi res dunt. Foz etiā dicif locus vbi tractant^o cause: z tūc oruat a fando. inde h^o fozulū li dimi. dicif etiā hic fozus. Vide in fozus.
- F**ozumapij: quod apius senator condidit.
- F**ozus ri mal. ge. deriuat a fozoras rari. z equocat foz^o ad multa. Foz^o enī ē loc^o vbi vna calcat: sic dicit^o qz pedecal cantis feriat. Foz^o etiā dī vbi res vēdunt a fando vel a fozis est. Fozus etiā est vbi tractant^o cause: a fando dī: vl^o a Fozonio q prim^o dedit legē grecis. Foz^o ē t tabularū nauis a ferēdo: qz ferat incessum hominū. Fozus etiā dī fozamē illud in nauī p qd rem^o mittif a fozādo. vñ qdē dicūt Latīnāf vēditqz foz signatqz fozmē. Inuenitqz fozos datqz carina fozos.
- F**os grecū est: z ad multa equiuocū: qz fos. i. lux vl^o ignis: z fos. i. vox: z fos. i. aer.
- F**osozus. Fozos qd ē ferre cōponif cū fos qd est lux: z tūc hic fosozus vel fosozos grece. i. lucifer quasi ferens luxē z cozzipit fo.
- F**ozofos. i. visio ignis: in fozis est expositū.
- F**osoz. a fodio dis dī h^o fosoz fozis ille q fodit.
- F**osozū rij. i. ligo cū quo fodif: a fodio dis dicif.
- F**otilis. a foueo ues dī h^o z h^o fotilis z h^o le. i. nutritibilis vel aptus ad fouendū. z cor. penul.
- F**otiniāni qdē beretici a Fotinio gallo grece smirne epō dicti: qui hebionitarū beresim suscitās asserunt cū ista maria p ioseph nuptiali coitu fuisse ceptū. z pdu. penultimā fotiniāni.
- F**otio onis se. ge. i. nutritio: a foueo ues dicif.
- F**otus tus tui mal. ge. z fot^o ta tū. i. nutrit^o: refocillat^o: refc

mus: et dicitur a foueo ues ui tū.

Foueo ues ui tū uere. i. nutrire: calefacere: reficere: vel p cibū vel p calorē: vel p requiē: vel p amplexū: vel p tecturā: vel p defectiōnē: vel alijs reb⁹. vñ ad multa videt eē equociū: s; tū ei⁹ significatiōnē exprimere nō possum⁹ ppzio vulgari vel p aliqō vbiū: s; dicat fouere. i. reficere: focillare: vel p cibū: vel p calorē: vel alia re vt diximus. **F**oueo cōponit: vt foueo ues ui totū. i. sil fouere. Itē refoueo ues ui tū. i. recreare: iterū fouere. **F**oueo et ei⁹ cōposita actiua sunt: et faciūt pteritū in ui et supinū in tū. et cor. hāc syl. fo in pñti: s; in pterito eā pdu. **Uñ** Aurora sup Job: Est etas fragil qñō nisi lacte fouet.

S ante R

Fracticius. a frago gis deriuatur fracticius cia ciū qđ facile frangi potest.

Fractilis in frangibilis est.

Fractillus. a frāgo gis dñ h fractillus li caudav^l fragmē pā m fusi: cauda ornat⁹ pēdens ex inferiori pte. **F**ractil⁹ etiā dñ villus in tapeto vel alia veste villosa.

Fractus. a frāgo gis fract⁹ ta tū: et h fractio onis: et h fractura re: et fractum aduerbium.

Fragidica ce. i. stilus a frango gis.

Fragilis. a frāgo gis dñ h et h fragilis et h le. i. debilis. Et cōparat fragilis lioz lissim⁹. vñ fragili⁹ lius lissime aduer. et bec fragilitas tatis.

Fragmen minis. vñ h fragmētū ti. et dñ fragmē a frāgo gis.

Fragor garis gatus sum qđ nō est in vsū dñ a fragus gi. et a fragor cōponit refragor garis. i. resistere. Itē cōponit: vt suffragor garis. i. auxiliari: et pprie in vbis. s. p cib⁹. **F**ragor cū suis cōpositis est deponē. et pdu. fra.

Fragor gous mas. ge. a frāgo gis dñ. et ē fragor tonitruū vel ali⁹ son⁹: qz queq; sicca et arida facile frāgit. vñ fragosus fa sum plen⁹ fragoze vel asper vel spissus dēsitare rerū fractarum: vt sunt loca in siluis vbi frequēter sunt fragozes fractione ramoꝝ aridoꝝ.

Fragro gras graui. i. redolere dicitur a frāgo gis: quia fracte spēs maiorē odorem emittūt. et scribitur fragro p r in pma syllaba et in secūda. s; aliud ē flagro p l in pma: et p r in secūda. **Uñ** dicit **Pap.** **F**ragra p r ad odorē referē qđ sit fracta specie: flagrat vō p l ad flāmā qđ flatu fit. vñ vsus: **F**la facit ardorē: s; fra largit odorē.

Fragus gi mas. ge. i. curuatio genuū: vel ipm genu: a frāgo gis: qz videt ibi os fractū.

Framea. a ferrū dicitur h framea mee qñ ferrea. s. gladius ex vtraq; pte acut⁹. idē est spata et romphea. s; machera est gladi⁹ lōg⁹ ex vtraq; parte acut⁹. **Uel** fm quosdā framea dñ qñ framea a fremo mis: qz meticulosos fremere faciat **Uñ** ppha: **E**rue a framea de⁹ animā meā. **A**lexāder sic dicit: **J**d qđ dat gladi⁹ frameā signare memēto.

Francigena ne cōis ge. aliq; vel aliq; genit⁹ vel genita a frāco vel in frācia. et cōponit a frāc⁹ et genero ras vel genit⁹.

Francista. a frācus dicitur h frācista. et sunt frāciste insignia que ante consules ferebant vt secures: sic dicte a consuetudine francoꝝ.

Franciso sas. i. more frācoꝝ se habere: vel lingua eoz loq. et dicitur a frāc⁹: et pdu. penul. positione.

Franc⁹ ci fuit qđā dux frācoꝝ. vñ h frācia cie: et inde frācus ta ci. vel frāci dicuntur a feritate moꝝ. vñ dicitur ē frācia cie terra eoz. et hinc frāc⁹ ca cū gētile.

Frangibilis. a frāgo gis dñ h et h frāgibil⁹ et h le: et h et h frangibilis et h le. vñ frāgibili⁹ et fractibili⁹ aduer. et h frāgibilitas tatis: et h fractibilitas tatis.

Frango gis fregi fractū: inde fract⁹ ta tū: et h fractio onis: et h fractura re: et h fragmen minis: et h fragmētū ti. **F**rāgo cōponit cū am qđ est circū: et mutat m in n: et dñ anfrāgo gis fregi fractū. Itē cōfrango gis. i. sil frāgere. Itē defrango. i. valde vel deorsum frāgere. **D**iffrango gis. i. diuersis modis frāgere. **I**nfrango gis. i. intus frāgere vel infrangēdo illidere. **E**ffrango gis. i. valde vel extra frangere. **P**er

fringo gis. i. pfecte frāgere. **R**efringo gis. i. iterū frāgē vel retro. **F**rāgo et eius cōposita sunt actiua. Itē cōposita ab eo mutat a sui simplicis in i in pñti: vt anfrango: ofringo: infrango. **P**reteritū vō et supinū sui simplicis retinet imutata: vt cōfregi cōfractū. Itē simplex et cōposita abijciūt n in preterito et supino.

Frasis. i. locutio vel interpretatio vel sermo fm **Pap.** et dicitur a fraxo verbo greco quod est idem qđ loquor. et inde bec frasis hui⁹ frasis locutio vel modus loquēdi. et h fratres. i. locutor.

Fratellū li. a frāgo gis dicitur h fratellū li. i. stillicidiū stercoꝝ ris vel sterquilini. vñ dicitur frateo tes tui. i. sordere: displicere vel tergere.

Frater tris a fructu dicitur. **Q**z autē dicitur frater qñ fere alter etymo. est. pōpe aut frēs sunt q nati ex eodē pte s; diuersis matrib⁹. vñ et frēs dicuntur qz sunt de eodē fructu. i. semine nati. **S**z germani suūt q sunt ex eadē matre: s; diuersis pñtib⁹ sunt pcreati. vñ germani dicuntur qñ ab eadē genitrice manētes: nō vt aliq; dicitur ex eodem germine q tñ frēs dicuntur. Itē germani dicuntur vterini qz sunt ex diuersis pñtib⁹ et vno vtero editi. **G**ermane etiā intelligūt vt germani: et soroz et frater. **E**t ē soroz ex eodē semine dicta: qz sola cū frīb⁹ in sorte cognatiōis habeat. **S**i vō habeat etiā dē patrē et eandē matrē dicuntur frēs: qz hñt eūdē patrē. et dicuntur germani qz hñt eādē matrē. et dicuntur frēs germani qz hñt eūdē patrē et eādē matrē. et silr intellige de femineo genere. **E**t scias q qttuoz modis frēs dicuntur. s. nā: cognatiōe: gēte et affectu. **N**ā vt **E**sau et **J**acob: **P**etr⁹ et **A**ndreas. **C**ognatiōe q sunt de eadē familia siue parētela: siue cōsanguinitate: vt **A**braam et **L**oth. **Uñ** in li. **H**en. **D**ixit **A**braam ad nepotē suū: **N**ō sit rixa inter me et te: et inē pastozes meos et pastozes tuos: frēs enī sumus. **H**ēte vt oēs iudei inter se frēs dicuntur. **Uñ** **A**plius ad **R**oma. **O**ptabā enī ego ipse anathema eē a xpo p frīb⁹ meis: q sunt cognati mei fm carnē: q sunt israelite. **A**ffectu etiā frēs dicuntur et h duplici⁹. s. cōiter et spāli⁹. **C**ōiter. s. cōi affectu: sic oēs hoies q de eodē pte nati sūt frēs vocāt et pari germanitate ad iuicē coniūgūt. vñ scriptura: **D**icite his q oderūt vos: frēs nri vos est. **S**pāli affectu oēs xpiani frēs vocāt. vñ ps. **E**cce qz bonū et qz iocūdū hitare frēs i vnū. **E**t nō. qz fm iura inuenit fraternitas spūalis q attēdit inter illū q suscipit de sacro fonte et filios et filias carnales pñis sui spūal siue patrini. **D**e pñctoꝝ mñimonio siue aliq; dubitatiōe ita te neas qz oēs filij duoz cōpatrū siue an cōpaternitatē geniti sunt siue postea: pñt legitime mñimonialit⁹ copulari excepta illa psona q mediāte cōpaternitas ē cōtracta. nā illa psoa nūq; pōt copulari alicui filioꝝ pñis sui spūal. **D**e hac materia vide in cōmater: et in cathesis: et in patrin⁹. **I**tem qñ si fili⁹ sacerdotis vel alteri⁹ viri q baptizauit puellaz possit cōtrahere cū ea quā pñ eius baptizauit: **D**ic de iure nouo q nō: imo et si cōtractū fuerit mñimoniū ē sepandū. **E**t pdu. pñmā supnaturaliter. **L**ucan⁹ in pmo: **F**raterno pñmi maduerūt sanguinē muri.

Fraterculus li dimi. paruus frater.

Fraternus na nū res frīs vel ad frēs pñtēs. vñ dicitur h fraternitas tatis: et h et h fraternalis et h le. vñ h fraternalitas tis.

Fratrissa se fe. ge. vxoz frīs: et dicitur a frater.

Fratria trie. i. filia vel vxoz frīs: vel cōgregatio: et dñ a frater.

Fratriuelis penul. pdu. in fratriuus vide.

Fratriuus. a frater dñ h fratriuus trui. i. fili⁹ frīs. vñ dicitur h fratriua true. i. filia vel vxoz frīs. et h et h fratriuelis et h le: qđ pñinet ad fratē vel res frīs. vel fratriuelis. i. fili⁹ frīs vel filia frīs vel fratru. et dicitur fratriuus vel fratriuelis qñ frater alius: et est etymologia. **F**ratriueles etiā dicuntur duoz fratrum filij.

Fraudo das dauī dare. i. decipe: surripe. vñ dicitur h fratus fratrius. **F**raudo cōponit cū de: et mutata au diphthōgo in u lōgā dñ defraudo das. i. valde defraudare. **F**raudo actiuū est: silr cōposita ab eo oia sunt actiua. et mutat au in u: licz qñq; inueniant nō mutare fm **D**ug. fm tñ vsūm cōmu

ne nō mutat au diphthongtis.

- F**raudulentus. a fraus et lentos quod est plenu dicitur fraudulē tus ta tū. i. plen^o fraude. et h^o et h^o et h^o fraudulētis in eodē sensu. Et cōparat. unde fraudulēter tius tissime aduer. et hec fraudulentia tie.
- F**raxinetū ti penul. pdu. locus vbi fraxini crescūt: et dicitur a fraxinus.
- F**raxineus in fraxinus vide.
- F**raxinus. a fragus dicitur hec fraxinus ni penul. cor. quedā arbor qz magis in asperis et montanis locis solet nasci sic et fragus. et hinc p^{er} derivationē fraxin^o sicut a monte montanus vel fraxinus a frango gis: quia facile frāgat. unde fraxineus nea neum.
- F**rea free. i. ptās vel mūdā et a parēte suo relicta dicitur a fremo mis. Hoc mūdū dicitur dominiū.
- F**remebundus da dū similis fremēti: vel qui cito fremit: et dicitur a fremo mis.
- F**remisco scis in fremo mis vide.
- F**remo mis mui mitum inere. i. murmurare: tumultuari: fauorē mentis vsqz ad vocis tumultū excitare. vñ h^o fremoz mozis: et h^o fremit^o tus tui. S^{ed} fremoz est murmur hominū: Fremit^o ferarū. Fremo cōponit: vt ofremo mis. i. sil fremere. Defremo mis. i. valde fremere: vel a fremitu cessare. Infremo mis. i. valde vlt intus fremere. Refremo is i. iterū fremere. Et ab istis inchoa. fremisco scis: cōfremisco: defremisco: infremisco refremisco. Fremo et ei^o cōposita sunt neu. et faciūt pteritū in ui diuisas: et sup. in itū. et oīa cor. hāc syl. fre. Un^{de} qdā: Lū fremit esse fretū: mare dicat cū sit amarū. Itē Iuuenalis li. iiii. sat. ij. Vox dñi fremet instātis virgāqz tenētis.
- F**ren ge. neu. et idecl. qdā exagitatio furorū a cerebro descendens: et dicitur a fredeo des.
- F**rendeo des dui dere. i. dētes comprimere vel cōcurrere: et collidere. unde frendesco scis inchoa. Frendeo cōponit: vt confrēdeo des. i. sil frēdere. Itē frēdeo des. i. a frēdore cessare: vel valde frēdere: vel ab actu frēdēdi desistere. itē infrēdeo des. i. valde vlt intus frēdere. itē refrēdeo des. i. pfecte frēdere. itē refrēdeo des. i. iterū frēdere vel retro vlt a tali actu desistere. Frēdeo et ei^o cōposita oīa sunt actiua et faciūt pteritū in dui: et caret supinis. Inuenit etiā frendo dis tertie coniugatiōis: de quo dicit Prif. in. x. li. Frendo dicitur caret pteritis et supinis. Quidā tñ dicūt ferēdi: quod nondū inueni.
- F**rendo dis in fredeo des vide.
- F**renesis. a fran dicitur h^o frenesis sis ipsa rabies. unde freneticus ca cū qui frenesim habet: qz dentes cōcutiat. Uel frenesis dicitur ab impedimēto mētis: qz greci frenas mētē dicūt. Et vt dicit magister Bene. frenesis inuenit mediā corripere et producere.
- F**reno nas vide in frenū.
- F**renulū li dimi. paruū frenū: et cor. penul.
- F**renū. a frēdeo des dicitur h^o frenū ni. h^o i plurali iuenit in mas. ge. et neu. s. bi freni: et h^o frena. Et dicitur frenū a frēdeo: qz dēti bus eā semp cōcutit et impmit. nā eā h^o semp frēdet. i. impmit dētib^o et cōcutiūt et mordēt. vel dicitur a fremo mis: qz facit equū fremere. Frenū cōponit: vt effrenis et affren^o: infrenis et infren^o. A frenū deriuat freno nas. i. frenū ori imponē. Et cōponit: vt ofreno nas. i. sil frenare. Itē defreno nas. i. frenū remouere: vel valde frenare. itē effreno as i. valde frenare vlt defrenare. itē infreno nas. item refreno nas. Freno et ei^o cōposita sunt actiua: et pdu. hanc syl. fre. vñ in auroza dicitur: Adueniūt lachryme lingua refrenat iter. Itē Quidius de reme. amoris: Prepositis frenis sepe repugnat equus. Et qdā trāslatione a brutis aīalib^o trāffer tur ad homines.
- F**renusculus. a frenū dicitur h^o frenusculus li dimi. penl. cor. et sunt frenusculi vlcera circa rictū oris filia his q^{ue} fiunt in mētis asperitate frenoz.
- F**requens. a fruoz dicitur h^o et h^o et h^o frequēs tis. i. mult^o vel assiduus vel creber: qz sepe fruaf curia. Prope qdē frequens

dicitur q^{ui} assiduus est in curia et sepe fruif ea. vñ et frequēs dicitur q^{ui} fruēs curia sepe: et ē etymo. Frequēs cōparat tior tū simus. vñ frequēter tius tissime aduer. et h^o frequētia tie: et frequēto tas vbi actiū: et cor. fre. Un^{de} i doctrina rictū dicitur: Pādīt et ignarū questio certa frequēs. Et Qui. Ut redit atqz frequēs lōgū fornicia p agmen. Et cōponit: vt in frequēs. i. nō frequēs: rarus: nō assiduus. unde hec infrequentia tie.

- F**requentatiū vbi definit in to vel in xo vel in so vt plenu dicitur in tertia parte vbi egi de speciebus vboz in ca. de vbo frequentatiuo.
- F**requentidicus ca cū q^{ui} frequēter dicit vel frequens est in dicēdo: sicut est incātator. et cōponit a frequēs et dico cas et cor. di sicut maledictus.
- F**resus sa sum. i. fract^o: trit^o: cōcussus. vñ et sabā fresam dicitur cim^o: qz h^o tecā molitā. i. fractā cōcussam et tritā: et dicitur a fredeo des.
- F**retū ti dicitur a ferueo ues qz ferueat: vlt a fremēdo. et est pprie fretū ipse feruoz maris: h^o ponit p mari. Itē fretū ē angustū et q^{ui} fluēs mare: ab vndarū feruore dicitur: vt gaditanū et siculū. Un^{de} Varro ait: Freta dicta q^{ui} fertuda. i. feruentia et motū feruoz hūtia. et nūcupat mare ditertis noīb^o sicut p^{er} in his vñb^o: Lū fremit esse fretū: mare dicas cū sit amarū: Pōtus pōte caret: h^o ab equo dicitur equoz.
- F**retus. a fretū dicitur fret^o ta tū. i. fult^o: titus: impatientis p^{er} hūiū: quia fretū reddit boīez pauidū. Uel pot^{er} deriuat a fruoz eris: eruitio enī nā solet rerū offerre tutelā. Ille enī ē fret^o q^{ui} auxilio alicui^o fruif. nō at fret^o ē picipiū hūnomē et pdu. fre. h^o fretū. ti cor. pmā. vñ vltus: Pascit nauta fretū tu debilis repete fretū. Uel sic: Intrat nauta fretū vltus turbine fretum.
- F**rico cas cui frictū ē vnā rē supaddēdo exaspere cū alia: sicut cū sal qdā vi supadducit carni. Et cōponit: vt cōfrico cas. i. sil fricare. Itē defrico cas. i. valde fricare. Itē pfrico cas. i. pfecte fricare. Itē refrico as. i. itez vlt reuerse fricare et ponit pro resistere vel dīdicere. Frico et ei^o cōposita oīa sunt actiua: et faciūt pteritū in cui: et sup. in ctū: et cor. hanc syl. fri. Un^{de} Virgi. in Georgi. Et pede psubigit terrā fricat arboze costas.
- F**rictum est supinū de frigeo ges: et de frico cas: et etiam de frigo gis fm quosdam.
- F**rigdeo des in frigdo exponit.
- F**rigdo. a frigidoz dozis dicitur frigdo das. i. frigē vel frigidore implere. unde frigdeo des dui. i. frigere. et hinc frigdesco scis inchoatiū. i. frigescere. Frigdo componit vt in frigdo das. et est frigdo actiū cū oīb^o suis cōpositis p^{er} frigidore implere.
- F**rigdoz dozis mas. ge. i. frigus: a frigus dicitur.
- F**rigeo ges qui vel frixi frigere frictū tu. i. algere vel torpe. vñ dicitur frigeo quasi fos egeo. et etymo. et sepe ponit p cessare: sic ecōtrario seruere p frequētare. vñ Terē. in eum. Sine cerere et bacho venus friget. Et hinc h^o frigoz gozis. Frigeo cōponit: vt pfrigeo ges xi vel qui ctū. i. pfecte frigere. Itē refrigeo ges xi vel qui ctū. Un^{de} in Euan. Refriguit charitas multoz. Et ab istis inchoa. frigesco pfrigesco refrigesco is. Frigeo et oīa ei^o cōposita sūt neu. et pdu. hanc syl. fri. Qui. epi. Frigid^o gallicie pect^o amātis erat. Et faciunt pteritū in xi vel in qui fm Bug. Prif. tñ dicit q^{ui} faciit frixi frictū: mutat enī geo in xi. Mg^o autē bñ. respiciēs vltum cōem dicit q^{ui} frigeo ges secūde coniugatiōis facit frigui. vñ in euan. Refriguit charitas multoz. et caret sup. fm vltum. Frigo autē frigis facit frixi ctū fm analogiā: et etiam fixum fm vltum.
- F**rigero ras raui. i. recreare. et dicitur a frigeo es. Et componit cū re et dicitur refrigero ras. et inde h^o refrigeriū rij. et ē actiū frigero cū oīb^o suis cōpositis. et cor. penul.
- F**rigia gie fuit filia Europe: vñ h^o frigia dicta ē qdā puicia Dec et dardania a dardano iouis filio. Huiusmodi regio troia est quā ex suo noīe appellauit tros rex troianoz p^{er} ganimedis. Et sunt due frigie: maior et minor. maior fru

gia finimā h3: minor vō iliā. Et hinc frigi^o gia giū: et h^o et h^o friz frigis: quo noie sepe vocant^r troiani cū volum^o eos appellare timidos. Pro q̄litate etiā negocij antozes vant troianis diuersa noia: si volunt eos appellare timidos appellat^r eos frigis vel frigeos: si generosos dardanidos: si perfidos laomedontiadēs: si fortes troios: si audaces bectozes. Item frigia gie dicit^r quedam vestis que alio nomine dicit^r acupicta.

Frigidariū rij loc^o vbi aliqd ponit^r ne calore corūpaf. z d^r a frigido das.

Frigido das dāni in frigidus est.

Frigidus. a frigeo ges d^r frigid^o da dū. z cōparat^r dioz disū. vñ frigide dius sine aduer. z h^o frigiditas tatis. z frigido das. i. frigidū facere. z pdu. fri. z est actiuū frigido cū oib^o suis cōpositis.

Frigilla le auis q̄ frigore cātat: z d^r a frigeo ges.

Frigio as in frigiū vide.

Frigio onis maf. ge. d^r a frigia. z est frigia q̄dā vestis q̄ fit in frigia: q̄ z acupicta vocat^r. hui^o vestis artifices frigiōes dicunt^r: qz in frigia est reperta: vel qz illi parti sunt in tali veste faciēda.

Frigiū. a frigia d^r h^o frigiū giū. i. frifellū: vñ q̄dā mitra pōtifi calis: qz in frigia meli^o fiat. vñ frigio as. i. frigiū apponē: vñ frigiū ornare. z est actiuū. Itē a frigia d^r h^o frigi^o giū q̄ dā lapis q̄ nascit^r in frigia.

Frigio gis xi xū vñ ctū. i. coq̄re in patella sine aq̄ vel vino cū oleo vel sagimine. Et cōponit^r: vt cōfrigo gis xi xū. Itē cū de d^r defrigo gis. i. valde frigere. Itē cuz p z d^r pfrigo gis. i. pfecte frigere. Itē cū re z d^r refrigo gis. i. iterū frigē frigo z ei^o cōposita sunt actiua: z coz. fri: z faciūt pteritū in p: z sup. in xū. inuenit^r tñ qñqz in ctū: s3 raro fm vsūm. Vide in frigeo.

Frigores orū nūeri pluralis maf. ge. i. febres q̄ faciūt hoies frigere. z deriuat^r a frigeo.

Frigorosus sa sum plen^o frigore: a frigus d^r. Et cōparat^r.

Frigorio. a frigeo ges d^r frigitio tis tuui tire. i. subtili^o agamire vel frigide se ducere buc z illuc ppter frigus: sicut carulio facit qñ h3 frigus.

Frigus gozis neu. ge. in frigeo est.

Fritillū. a frāgo gis d^r h^o fritillū li. i. molinellū in quo piper terit^r: qz grana pipis alia frāgit: z est pforatū ab inferiori: vñ de pip tritū recolligit^r. Ponit^r etiā p quodā vase pforato p qd solent piji taxilli ne fiat ibi fraus. Juue. Paruoqz cadere monet arma fratillo.

Fritio nis pprie ē irūdinū: z vt dicūt oīuz auū: z p̄cipue paruarū. vñ inuenit^r Aues fritiniūt. i. cantāt.

Friuolus la lū penul. coz. i. van^o: inutilis: mēdax: caduc^o: in cert^o: dubi^o: simulat^o: parui p̄cij. vñ friuolū qñ fere valēs obolū. Inuenit^r qñqz scriptū p b fribol^o la lū: s3 antiq̄tas est. pprie aut^r friuola dicunt^r fictilia vasa z inutilia.

Frix frigis cois ge. in frigia vide.

Frixa. a frigo gis d^r h^o frixa re. i. carbonella. s. parū carnis q̄ sup carbones cito solent decoq̄. z h^o frixū xi gen^o cibi diu cū a sono quē facit qñ ardet in oleo vel sagimine.

Frixatura. a frigo is d^r h^o frixatura re: z h^o frixura re i eodē sentū. s. coctura illa: tal^o actio: vñ qd frigit^r. Frixura descēdit a frigo gis: s3 frixatura a frixo as frequē.

Frit est pteritū de frigo gis: z etiā de frigeo ges. Vide in frigeo friges.

Frixiū rij ge. neu. d^r a frigo gis: z ē frixiū patella vñ ferū sup qd coquit^r. Prop̄ha: Lōfixa sunt ossa mea tanq̄ i frixiū. Frixiū cōponit^r vt d^r frixiū. i. patella: sartago quod idem est.

Frixiura re in frixiura exponit^r.

Frondatoz. a frons dis d^r h^o frōdatoz tozis q̄ frondes colligat ad pastū aīaliū: vel q̄ auellit frondes a vitib^o vt citius maturecant: vel q̄ canit fronde: vel auis q̄dā q̄ ex frondis basi dum facit. Vñ Virgili^o: Vñc alta sub rupe canet frondatoz a auras.

Frondatio. a frons dis d^r frōdat^o ta tū: z frōde^o dea deū: z

frondosus sa sum. s3 frōdeū est qd de frōdib^o totū ē. Frōdatū vel frondosum est qd frōdes h3 z eis abūdāt: vt loc^o arboz: sicut gramineū z graminosum.

Frondeo des dui dere. i. frōdes habē: vñ emittēv^l pdere. Et deriuat^r a frōdo das. Et cōponit^r: vt d^r frōdeo des. i. sil^o frōdere. Defrōdeo des. i. frōdes amittēv^l pdere. itē refrōdeo des. i. iterū frondere. z hinc inchoa. frōdesco scis: d^r frōdesco scis: refrōdesco scis: defrōdesco scis.

Frondeus in frondatus exponit^r.

Frondicula le penul. coz. pua frons: z est dimi. de frōs dis.

Frondo das dāni d^r a frons die: z est frōdare frōdatū facē frōdes p̄bere. Et componit^r: vt defrondo das. i. frōdes euellere. z sunt neutra.

Frondosus sa sum in frōdat^o vide: z in frons.

Fronesis sis se. ge. i. prudētia vel sapiētia: z dicit^r a fronos quod est prudens.

Fronitus. a fronos vel frōn^o d^r frōnit^o ta tū. i. prudēs vñ sapiens. Et cōponit^r: vt infrōnit^o ta tū. i. insipiēs: insultus.

Vñ Eccl. xij. Aio irreuerēti z infrōnito ne tradas me. S3 ibi cōiter legit^r infrōnito. z pdu. penul.

Fronos grece latine d^r prudēs vel sapiēs. Et vñ in latinū z d^r frōn^o na nū. Et cōparat^r frōn^o nioz nissim^o. vñ frōnē nius nissime aduerbium.

Frons dis se. ge. d^r a foros: z dicit^r frons qñ forās: qz ferat virgulta: vel vmbzā. vñ dicit^r a fluo is: qz cito fluat. z hinc frōdosus sa sū. i. frōdib^o plen^o. z cōparat^r frōdosus sioz sim^o vñ h^o frōdositas tis abūdātia frōdiū: z ē frons dis arbori s3 frons tis capitis est. z vtrūqz ē se. ge. vñ vsus: Frōdis foliū frōdis frons est in vertice frontis.

Frons tis se. ge. est capit^o: s3 frons dis arboris. vide in frōs dis. Et cōponit^r: vt bifrons effrons tis.

Frontispiciū. a frons tis z specio cis cōponit^r h^o frōtispiciū cij. i. inspectio frōtis. vñ z anterior pars ecclesie frontispiciū dicitur.

Fronus na nū in fronos vide.

Fructifico cas cani care. i. multiplicare. z est actiuū. et cōponit^r a fruct^o z facio. z coz. hāc syl. si fructifico.

Fructuaris ria riū. i. vtilis vel fructu abūdās: vñ ad fructū p̄tinēs: z dicit^r a fructus.

Fructus. a fruoz d^r h^o fruct^o tis tui. vñ fructuosus sa sū. Et cōparat^r fructuosus sioz sissim^o: vñ fructuose sius sissime aduer. z h^o fructuositas tis. z p cōpositionē infructuosus sa sū. z sil^o cōparat^r: vñ h^o infructuositas tatis. Itē fruct^o ta tū est p̄cipiū de fruoz eris. Quid sit fruct^o tricesim^o: sexagesim^o: cetesim^o babes in numerus.

Frugalis. a fruge d^r h^o z h^o frugal^o z h^o le. i. vtil^o: sobri^o: moderatus: otinēs. vñ frugalit^o aduer. z h^o frugalitas tatis. i. vtilitas: parsimonia: modestia: otinētia: tēperātia: parcitas: sobrietas. Est vō frugalitas virt^o inter auariciā z pdigalitātē. z pdu. ga.

Frugeria rie dea frugū: z dicit^r a fruge.

Frugis in frux exponit^r.

Frugi. a fruge dicit^r h^o z h^o z h^o frugi indecli. p oēs casus. i. bon^o: vtilis: valēs: tēperat^o: modestus. Vel dic fm Prif. qz frugi est otis hui^o nois fruges: z figurate z intrāsitine dūgit^r cū oī casu: cū vtroqz numero: cū quolibet genere. Eccl. xxxj. Nō frugi. Idē dicas fm Prif. de nibili: cordi: mancipi: nemancipi.

Frugifer. fruges cōponit^r cū fero fers: z dicit^r frugifer ra rū penl. coz. i. ferēs frugē. i. vtilitatē vel fructū. z h^o frugifera re. i. terra. z h^o frugifer. i. ager. De fruge dicā in frux.

Frumen. a fruoz eris dicit^r h^o frumē minis. i. sūma z eminēs pars gule vñ gutturis. p̄xima pars gurgulioni q̄ cib^o z potus defozat^r: q̄ sapor cibi z pot^o discernit^r: z q̄ fruimur cibis z vescimur. z eadē ructa z rumē. s3 rumē in bestia: ructa vel frumē in hoie. ita vult Dug. s3 in Grecis. dicit^r Butturis est imū rumen frumen quoqz summū.

Frumētū. a fruoz vel frumē dicit^r h^o frumētū ti: qz p̄cipiū est ad fruēdū. vñ frumētosus sa sum plen^o z abūdās frumēto. z frumētoz taris. i. frumentū colligere.

Fruoz eris itū itū: vñ fructū ctu. fructū tu pbat fructur^{ra} rū
Fructū tu pbat fructus tus tui. Fruoz. i. vtoz. differūt tñ
qz fruimur reb^o quib^o vtimur ppillas: s; vtimur illis qui
bus vtimur ppter nos. Est enī re aliq̄ frui ei inherere pro
pter se z eā diligē. fruimur ergo deo: vtimur mūdo z crea
tis in eo. Un̄ Aug. Utēdū ē h̄ mūdo nō fruēdū: vt inuisi
bilia dei p ea q̄ scā sunt intellecta cōspiciant. i. de tpalib^o
eterna capiant. Itē fruimur quodāmō celestib^o virtuti
bus z scia: vtimur mūdānis diuitijs cibis vestib^o z silib^o:
fungimur aut officio. Et nota qz frui aliquo dī tripliciter
Aut sic obiecto: z h̄ mō solo deo fruēdū est: qz ad bonita
tē soli^o dei ordinat bonitas toti^o vniuersi sic bonū totius
exercitus ad bonū ducis: vt dī in. xj. Metaph. Alio mō
sic habitu eliciēte actū fructiōis: z h̄ mō bītudine creata
z charitate fruendū est. Tertio mō fruimur aliquo sic in
strumēto fructiōis: z h̄ mō fruimur potētia: cui^o fructio ē
actus. Fruo: cōponit^o: vt fruoz eris. i. sil frui. itē defruoz
eris. i. valde frui vñ a fructiōe cessare. itē pfruoz eris. i. pfe
cte frui. Fruoz z ei^o cōposita oīa deponētia sunt: z faciūt
supinū in fructū vñ in fructū: s; frequētī in fructū. vñ am
pli^o iueniunt ista picipia in vsu. i. frui^o z fructur^o q̄ ista
s. fruct^o z fructur^o. h̄ enī in vsu deficiūt sic supina a quib^o
descēdūt. a frui gō de frui^o addita o fit h̄ fructio: De q̄
vide supra in dos dotis.

Frustra aduerbiuz q̄litas. i. incassum: sine cā: sine effectu.
vnde frustror straris deponēta. olim tñ fuit cōe. i. fallere:
decipe. vñ frustrat^o dicit laboris fructu euacuat^o: illustus
Et scribit frustra z frustror p r in pma z secūda syllaba. s;
frustra nomen pluralis numeri nō habet r in vltima syll.
sed tñ in pma.

Frustulū li penul. cor. dimi. de frustū. i. parū frustū.

Frustū sti sine r in vltima syllaba dicit a frumē: z est frustū
pticula carnis vñ panis: qz capiat a frumine. vñ frusto as
auti are. i. frustra diuidere vel frustra facere. vñ frustatim. i.
diuisim vel particulatim.

Frutex. a fruoz eris vel a fruge dī h̄ frutex cis. i. dēstas vir
gularū vel paruarū arboz vñ spinarū. D; aut dicit frutex
q̄st frōde terrā tegēs etymo. est. vñ h̄ fructū cti p ct in vl
tima syllaba: locus vbi frutices crescūt. Dief. xj. Et cōbus
sta sunt fructa ei^o. Et scribit frutex p t solā. cor. enī fru.
Un̄ Quidi^o de arte l. iij. Turpe pecus mutilū: turpis sine
gramine campus: Et sine fronde frutex: z sine crine caput
Itē in libro epistolari: Adons fuit apparens frutices in
vertice rari.

Fruticor. a frutex deriuat fruticosus sa sum. i. spinosus: ple
nus fructib^o. z fruticor caris. i. frutices emittere: multi
plicari: abūdare: pullulare: crescē ad modū fructū. z cor.
ti. Jue. S; fruticāte pilo neglecta z squalida crura.

Frux vel fruges gis se. ge. est: s; ntūs deficit in vsu. Et scias
qz segetes dicunt^o iōū seminant^o a sero ris: messes dū collig
unt a mero tis: fruges dū frui^o a fruēdo. i. vescēdo. Itē
fruges liquide sunt: frumēta arida z sicca. z sunt frumēta
oīa q̄ h̄nt aristas: fruges vō reliqua.

S ante U

Fuco cas caui care. i. colorare: fucū supponere: vñ actiū:
z dī a fuci^o fm Hug. z inde fucat^o ta tū. Et vt dīc Papi.
fucata depicta: tincta adulterio ztaminata: ficta nō vera:
diuersi coloris. fucare depingere: mēdacijs subornare. et
pdu. fu. Uide in fucus.

Fucosus sa sum. i. supinct^o fuco: z dicit a fucus.

Fucus. a fagin qd est comedere dī h̄ fuc^o ci maior ape: mi
nor scabrone: q̄st fagus: qz alienos labores edat. nō enim
mellificat: s; aliarū mel comedit. De quo Virgi. Ignauū
fucos pec^o a psepib^o arent. z hinc h̄ fuc^o ci gen^o berbe vñ
fit qdā tinctura q̄ silr dī fuc^o. z p quolibet colore nāli sup
perposito dī fucus: qz alienū mētē colorē. Sap. xij. Rus
bicūdū faciens fuco colorē. Itē fucus ponit qdā silitudi
ne pro deceptione q̄ superponit veritati celande. vñ Boe
tius de dō. Intellego inqt multiplices fucos illi^o pdigij.

Fudi sti dit pteritū de fundo dis: z pdu. fu.

Fugax. a fugio gis dicit bic z h̄ z h̄ fugax cis assiduus: fru
quens in fuga. Et cōparat fugax cioz ciffim^o: vñ fugac
cius sine adner. z h̄ fugacitas tatis.

Fugere penl. pdu. est pteritū pfectū indicatiui modi de fu
gio gis: vt fugio gisti git: z pluralit^o fugim^o gistis gerit
gere. Itē pōt eē modi infinitiui vbi pdicti vt infinitiui
fugē: z cor. penul. z ita de silib^o dicas.

Fugillator in fugillus est.

Fugillus li ferrū quo extrahit ignis de petra. z videt deri
uari a fos qd est ignis z gero ris: q̄st fos gerēs. vñ fugillo
las. i. ignē de petra fugillo extrahere. vñ h̄ fugillator oīa
Et hinc p figurā fugillatores dicunt^o vmbre demonū qui
ignem ferunt.

Fugio gis gi tū cōponit cū ab z mutato b in u dī an fugio
gis. i. lōge fugere. itē circūfugio gis. itē ofugio gis. i. sil fu
gere vel ad aliq̄ fugere cā securitatis z auxiliū bñdi. itē
defugio gis. i. valde vel deorsum vel de vno loco ad aliū
fugere cā habēdi auxiliū. Itē diffugio gis. i. diuersis mo
dis vñ in diuersas partes fugere. itē pfugio gis. i. pte alijs
fugere. itē pfugio gis. i. pcul fugere. itē pfugio gis. i. pte
cte fugere. itē refugio is. i. iterū vel retro fugere vel ad aliū
quā fugere cā euadēdi z habēdi auxiliū. itē subterfugio
gis. i. subt^o fugere: recusare: rennere. Itē trāsfugio gis. i.
vltra aliū fugere. Fugio gis actiū est z bz significatiōe
ōriā sue voci. in actiua enī voce significat passionē: z in
passiua actionē. Idez enī est fugio te quod fugioz a te: idē
est fugioz a te quod fugio te. Itē oīa ei^o cōposita sunt
actiua: iō nullus miret^o si dicim^o fugio eē actiū: nā sic est
pculdubio: qz auctoritas Pāris. z ei^o significatiō z cōstru
ctio id ptestat. Itē fugio z oīa ei^o cōposita faciūt pteritū
in gi z sup. in gitū penul. cor. vt fugi gitū: ofugi gitū. z
ma^o pteritū a pma psona pntis tps indicatiui modi co
ponēdo: vt fugio gi. z sup. a pma psona pteriti addita tē
vt fugio fugi fūgitū. Itē oīa cor. hāc syllabā fu in pnti. vñ
Facetus: Nō facias solus qd fugit oīs hō. sed in pteriti
eam pducit. Un̄ quidam: Dic modo iure fugit: sed ben
cur dic mihi fugit.

Fugitiuus ua tuū dī a fuga ge. Et scias qz fugitiū^o recte no
mo dī nisi q̄ dīm fugit. nā si puulus puer a nutrice aut
scola discesserit fugiū^o nō est.

Fugito tas frequē. potest eē hui^o vbi fugio gis: z h̄nt vñ
fugo gas: vt effugito. i. frequēter fugio: vel frequenter fu
gor. z cor. gi.

Fugo gas gaui gare. i. expellere: in fugā dnertere. Fugo cō
ponitur: vt aufugo gas. i. a se lōge fugare: ex ab z fugo: z
mutat b in u. Itē ofugo gas. i. sil fugare. Itē diffugo ga
i. diuersis modis vñ in diuersas partes fugare. itē defugo
gas. i. de vno loco ad aliū fugare. Itē effugo gas. i. extra
fugare: ab ex z fugo: z mutat x in f. itē pfugo gas. i. pte
fugare. itē pfugo gas. i. pte alijs fugare. itē refugo gas. i.
repellere. Fugo z oīa ei^o cōposita sunt actiua: z cor. hāc
syl. fu: sic fuga ge a quo deriuat. Fuga autē a fugio dicit
Birria: Nil poterit timido tuti^o eē fuga. Victor quippe
fugat victus ab hoste fugit.

Fulcimen minis neu. ge. sustētamentū: firmamētū: auxiliū
z pdu. penul. in ntō: s; in gō eā cor.

Fulcimentū ti z h̄ fulcimē dī: vñ exponit sic fulcimē. z p h̄
pbat qz fulcio facit fulciui. nā noīa in mentū defuētū
vñ vñ venientia solent formari a preterito pfecto in muta
ta in mentū: vt fulciui fulcimentū: nutriui nutrimentū
Uide in fulcio cis.

Fulcio cis ciui cire. i. sustentare: supportare: subletare: sub
munire: firmare: adiunare. z facit pteritū fulsi vel fulciui
vñ sultū vel fulcitū qz fulciui faciat pbat p h̄ nomē fulci
mentū: nā noīa defuētia in mentū veniētia a vñ solent
formari a preterito pfecto in mutata in mentū: vt fulciui
fulcimentū. z inde sult^o ta tū: z fulcit^o ta tū: z h̄ fulcimē
h̄ fulcimentū. Fulcio cōponit^o: vt affulcio cis: effulcio cis
pfulcio cis: pfulcio cis: refulcio cis: suffulcio cis. Fulcio

et ei cōposita sunt actiua: et faciūt p̄teritū in si vel in ciui:
 ut fulciui fulsi. et sup̄. in tū vel in citū: vt fultū vel fulcitū. af
 fulcio cis si vel ciui citū fm̄ Dug. s̄ fm̄ P̄risc. fulcio facit
 p̄teritū in si cio mutata in si: et sup̄. in tū si mutato in tū: vt
 fulcio si tū: suffulcio ci tū. et ita tenēdū est fm̄ modernos:
 haliq̄i inueniat fulciui citū: s̄ poti⁹ antiq̄tas ē. Quidā t̄m
 vt dicit P̄risc. fulxi p̄tulerūt differētie cā: qz. s̄. fulgeo etiā
 facit fulsi. s̄ dic fulgeo et fulcio h̄nt p̄teritū. s̄. fulsi: s̄ in su
 p̄no differūt: qz fulcio facit fultū: s̄ fulgeo fulsū. vñ vsus:
 Fulceo dat fulsi fultū: dat fulgeo fulsi: Fulsum dissimili
 roce sup̄ina gerunt.

Fulcius in fulcio vide.

Fulcrū. a fulcio cis d̄r h̄ fulcrū cri pp̄rie sp̄oda siue pes lecti
 qz fulcit lectū. Inuenit̄ t̄m q̄nqz p̄ lecto: q̄nqz p̄ ornāmē
 to lecti. vñ fulcrat⁹ ta tū fulcrū h̄ns. et fulcro cras. i. fulcra
 lectulo facere: lectū fulcris p̄parare.

Fulgeo ges fulsi: i in um fulsum: et h̄z idē p̄teritū cū fulcio: s̄
 in sup̄no differūt vt dixi in fulcio cis. et est fulgere idem
 q̄ resp̄lēdere. et qz splēdor ferit et p̄cutit oculos intuetiū:
 tō ponit̄ fulgere pro ferire et p̄cutere. Fulgeo cōponit̄: vt
 p̄fulgeo ges. i. p̄re alijs fulgere. refulgeo ges. i. resp̄lēdere.
 suffulgeo ges. i. parū fulgere. Et ab his oib⁹ inchoa. vt ful
 geo: p̄fulgeo: refulgeo. Fulgeo et ei cōposita sūt neu
 tra: et faciunt p̄teritū in si et sup̄inū in sum. Antiqui etiā
 dixerunt fulgo gis.

Fulgetra. a fulgeo vel fulgēs et etra cōponit̄ h̄ fulgetra tre
 fulgens etra: vel q̄n fulgoz etre. Hoc grece dicit̄ casma:
 vulgo aeris p̄ticus. et h̄ pp̄rie etiā dicit̄ splendor ignis.
 Uide in fulmen.

Fulgeniū. i. fulgoz: a fulgeo ges. et pdu. ge.

Fulgidus. a fulgeo ges d̄r fulgidus da dū. i. splendidus. Et
 cōparat̄ fulgid⁹ dior dissim⁹: vnde fulgide dius dissi
 me adier. et h̄ fulgiditas tatis. et fulgido das. i. fulgidū facere
 Fulgid⁹ cōponit̄: vt p̄fulgid⁹: q̄s fulgid⁹ ambo pro valde
 fulgidus. et cor. gi.

Fulgor gozis maf. ge. i. splēdor. et deriuat̄ a fulgeo ges. Uñ
 in euāgelio: Sic lucerna fulgoris illuminabit te. et pdu.
 penul. in grō. Uide etiā in fulmen.

Fulgorus. a fulgor gozis d̄r fulgor⁹ ra rā. i. splēdid⁹. et hinc
 fulgoro ras. i. splendere. et p̄ cōpositionē p̄fulgor⁹ ra rā. i.
 splēdidus. et pducūt go syllabā.

Fulgoratus ta tū in fulguro ras vide.

Fulguro ras. a fulgur d̄r fulguro ras. i. fulgere: vel fulgure
 genere: et fm̄ h̄ est trāsiuū. et hinc fulgurat⁹ ta tū. i. fulgi
 dus et fulgure p̄cussus. Et nota qz fulguro ras et fulmino
 nas fm̄ qz sunt vba excepte actionis neu. sunt: et pp̄rie nō
 h̄nt nisi tertias p̄sonas. et fm̄ h̄ fulminare et fulgurare est
 fulmina vel fulgura emittere. trāslatiue t̄m accepta ad ho
 mines actiua sūt. i. fulgure vel fulmine vel aliquo q̄n ful
 mine aliq̄ ferire. et fm̄ h̄ac significationē cuiusqz attri
 but̄ sunt actiua: et eoz cōposita sūt. Fulgurare pro splē
 dore est neu. et cor. gu. Et inde in psal. vbi d̄r Fulgura co
 ruscationis: dicit glo. Fulgura vel fulgora vel chorisca. i.
 clarifica choruscationes. i. miracula fac crebescere.

Fulgus. a fulgeo ges d̄r h̄ fulg⁹ vel h̄ fulgur ris. vñ fulgu
 ras rea reū. s̄ pp̄rie fulgus qz tangit: fulgur qz incēdit et
 v̄t: fulmē qz fundit. v̄ de in fulmen.

Fulica. a fuligo inis deriuat̄ h̄ fulica ce: vel h̄ fuler cis q̄dā
 anis. vñ fulica d̄r q̄n fuliga: qz caro ei⁹ q̄n leporina sapiat.
 lagos eni grece lep⁹ d̄r latine. vñ et apud grecos logos vo
 cat̄: et est auis stagnētis. i. in stagnis et paludib⁹ morās. h̄
 bynidū in medio aq̄: vel in petris q̄s aq̄ circūdat: mariti
 mog semp̄ delectat̄ p̄fundo: q̄ dū p̄senserit maris cōmo
 tionē fugiēs in vado ludit fm̄ J̄n. et cor. li. Alexāder: Cū
 fulicis pupisqz petūt excelsa volando.

Fuligino nas penul. cor. in fuligo est.

Fuligo. a fum⁹ d̄r h̄ fuligo ginis. i. nigredo illa q̄ depēdet
 de trabib⁹: et fit ab igne. Qz aut̄ d̄r fuligo q̄n fumo ligata
 etymol. est. et inde fuligine⁹ nea neu. i. niger vel de fuligis
 ne existēs: vel ad fuliginē p̄tinēs. J̄tē a fuligine fuliginas

tas ta tū. i. fuligine denigrat⁹: q̄d pōt eē p̄ticipiū. et fuligi
 nosus sa sum plen⁹ fuligine. Et cōparat̄. et fuligino nas. i.
 denigrare: et proprie fuligine. et pdu. fuligo penult. nū: s̄
 penul. gr̄i cor. vñ J̄une. Ille sup̄ciliū madida fuligine tin
 ctū. Obliquo pdu. acu. zc.

Fulina. a fulm⁹ d̄r h̄ fulina ne. i. coq̄na. vnde h̄ fulinari⁹ ris
 i. cocus. et fulinarius ria riū: et fulino nas. i. coq̄nare: in fu
 lina coquere. et pdu. li.

Fullo. a fulgeo ges d̄r h̄ fullo lonis q̄ p̄anos parat et excādi
 dat et eos fulgere facit. inde fullo las laui lare. i. pulcrare:
 decorare: demergere: vel leniter tāgere. Et cōponit̄: vt af
 fullo las. i. iuxta fullare: valde fullare: leniter tangere fm̄
 Dug. Pap. etiā dicit̄: Fullo lauādari⁹ decorator. et pdu.
 penul. genitiui fullo lonis.

Fulmen. a fulgeo ges d̄r h̄ fulmē minis: vnde fulmine⁹ nea
 neu. Et scias qz fm̄ opinionē Dug. q̄n duo vel tres vñ plu
 res v̄ti in aere intercipiūt nubē aliquā eā d̄fringūt et col
 lidūt: et ex illa collisione fiat son⁹ in aere: et p̄creat̄ ignis: et
 son⁹ ille pp̄rie d̄r tonitruū: q̄n ton⁹. i. son⁹ terrenus: qz ter
 reat. Splēdor illi⁹ pp̄rie fulgetra vñ fulgoz: ignis ille siue
 iaculū ex eo factū: vel ictus ipsi⁹ iaculi pp̄rie d̄r fulgur vñ
 fulgus: vel fulmē a fulgēdo: vel fulgus feriēdo vel p̄cutiē
 do. s̄ pp̄rie d̄r fulgur qz incēdit et v̄t: fulg⁹ qz tāgit: ful
 mē qz fundit. Sūt eni tria genera fulminis. vñ q̄d afflat
 et tāgit ita qz nō v̄t. secūdū q̄d v̄t. tertū q̄d fundit. et iō
 cū trib⁹ radijs depingit̄ fulmē hinc: et trifidā flāmā dicit̄
 habē q̄n t̄m p̄dicta noīa d̄fundunt et dicunt̄ eē noīa vñ⁹
 et eiusdē rei. s̄ tonitruū d̄r qz suo sono terreat. fulgetra vñ
 fulgoz vel fulgur qz fulgeat. fulg⁹ qz tāgat: fulgur qz v̄t:
 fulmē qz fundat. Ex p̄dictis p̄z qz an̄ fit son⁹ q̄ ignis: et t̄m
 citi⁹ et ante videm⁹ ignē q̄ audiam⁹ sonū. S̄ q̄rif q̄re h̄
 d̄tingat: Ad h̄ dicēdū est vel vt dicit̄ q̄dā qz h̄ iō d̄tingit
 quia velocior est oculus ad vidēdū q̄ auris ad audiēdū.
 Radi⁹ eni ab oculo exiēs in ictu ipsi⁹ oculi repercutit̄ in re
 remotissima: vñ oculus excitat̄ et visu illā rem statim p̄ci
 pit. s̄ son⁹ nisi p̄mo pueniat ad aurē et eā p̄cutiat: auditu
 nō p̄cipit. qz q̄ son⁹ ille valde remot⁹ sensui ad aurē acces
 dens: et eā repercutiēs tarde auditu p̄cipit: frater eni Alber
 tus dicit qz h̄ iō d̄tingit qz visus est formalior q̄ fit audis
 tus: et iō nobilior est visus q̄ fit audit⁹. s̄l̄r aut̄ obiectū vi
 sus est in aere nō sic in materia t̄m et deferēte siue via: sed
 est in eo sic in spū aliq̄d est p̄spiciū. et fm̄ eē spūale h̄ ē in
 tentionale ipsa forma est visibilis. s̄ nō est ita de obiectis
 alioz sensui. id eni q̄d est in aere fm̄ actionē lucis: h̄ ē vi
 sibile. s̄ id q̄d lux abstrahit et ponit in aere hoc nō est for
 ma rei s̄ intētio forme rei: et iō aer nō est alb⁹ vel niger vñ
 alia forma informat⁹ q̄n in eo est visibile: qz nō est in eo
 nisi fm̄ intentionē forme: et nō fm̄ eē forme q̄d h̄z in mate
 ria: iō motus ei⁹ p̄ aerē est vel subito et nō in tpe. s̄ sonus
 fm̄ suū eē est in aere: et aer est in materia ei⁹: qz verū eē so
 ni nō est nisi in aere: s̄ intētio et nō eē soni recipiat̄ in au
 re: et iō mot⁹ soni p̄ aerē nō ē subito s̄ successiue et in tpe:
 et iō p̄ceptio visus in tonitru est an̄ p̄ceptionē auditus: et
 iō citi⁹ videt̄ fulmē q̄ audiat̄ tonitr⁹: et h̄ fm̄ eē tonitrus
 fit an̄ fulgur: qz tonitr⁹ est in ipsa scissioe vel ruptura nu
 bis. et fulgur ē illuminatio ignis q̄ apparet nube iā scissa
 vel rupta. v̄t eni dirūpit nubē cū impetu et velocitate: et
 inflāmat ignē ex agitatiōe ei⁹ in nube: et tūc micat ignis.
 hui⁹ aut̄ aptū dant exēplū Auicēna et Algazel de muliere
 lauāte p̄anos emin⁹ vltra flumiū latū. percussura eni quā
 dat supra p̄anos videt̄: et nō audit̄ son⁹ quem dedit nisi
 post tps̄ interpositū. p̄terea si aliquātulū remot⁹ cū securi
 p̄cutiat arborē vel aliud licz post p̄cussionē subleuet secu
 rim: t̄m p̄ri⁹ videm⁹ securim eleuatā q̄ audiam⁹ sonū p̄ce
 dentis p̄cussionis. Uide etiā in tonitrus.

Fulmino. a fulmē d̄r fulmino nas penul. cor. et est v̄bū neu.
 et aliq̄n actiū. Uide in fulguro.

Fulsi est p̄teritū de fulcio cis et de fulgeo ges.

Fultus ta tū in fulcio cis vide.

Fulueo ues in fuluus est.

- F**ulvus. a fulgeo fulges dicitur fulvus fulua fuluū id est rubeus aliquantulū: vel cum nigro rubeus. Et comparatur fuluus uioz uiffim^o. vnde fulue uius uiffime aduerbiū: et hec fuluedo dinis: et fulueo ues esse vel fieri fuluū. vñ fuluefco fcis inchoatiuū.
- F**umariū rij est caminus per quem exit fumus: et deriuatur a fumus.
- F**umeo. a fumo mas dicitur fumeo mes mui. i. eē vel fieri fumosum: vel fumū emittere. et hinc fumefco mescis inchoatiuū. et pdu. fu.
- F**umidus. a fumus dicitur fumidus da dū. Et cōparat. vñ h fumiditas tatis: et fumido das. i. fumidū facere: infumare: vñ actiuū. et cor. mi.
- F**umigo. a fum^o dicitur fumigo gas id est infumare. Et cōponit: vt affumigo gas: infumigo gas: p̄fumigo p̄fumigas: refumigo gas: suffumigo gas id est parum vel ab inferiori parte fumigare. Sumigo et eius composita actiua sunt: et cor. mi. Et inde fumigabundus bunda bundū: similis fumiganti.
- F**umo fumas fumaui fumare id est fumo implere: vñ fumū emittere: et deriuatur a fumus. Sumo componit: vt infumo infumas id est intus fumare. Item refumo refumas id est iterum fumare. Item suffumo suffumas id est parum vel subtus fumare: ex sub et fumo mutato b in f. Sumo fumas pro fumo; emittere neutrum est: et composita ab eo fm hanc significationē neu. sunt. filr fumo mas pro fumo implere et ei^o cōposita fm hanc significationē actiua sunt: et pdu. hanc syllabā fu. Physiologus: Deq; pilis ei^o fiat subdomate fumus.
- F**umulus li dimi. paruus fumus.
- F**umus mi dicitur q̄si fos means: et est etymol. et hinc fumosus sa sum plen^o fumo. Et cōparat fumosus fior fiffimus: vnde fumositas tatis.
- F**unalis. a funus dicitur hic et hec funalis et hoc le pertinet ad funem. et hoc funale lis idem quod funis: et funale licinus ad candelam faciendam: vñ et sepe ponitur pro candelā. et dicuntur funalia licini; a funibus inter cerā quos ante vsum papii cera circūdatos habuere maiores. vide etiam in funis.
- F**unambulus li penul. cor. est ille q̄ sup funē ambulat: et cōponitur a funis et ambulo.
- F**unctoriū rij. i. trāfitoriū fm Papiam.
- F**unctus. a fungoz geris dicitur functus; et tū idem quod vñ. hinc functi dicebatur quoddam genus ciuiū: q̄ fungebantur officio et honore aliquo. Item a fungoz dicitur hec functio onis.
- F**unda de dicitur a fūdēdis lapidib^o: qz ex ea lapides fūdant. i. mittant: vñ a fundo dicitur. Itē inuenit h fūda de gen^o pisca torij r̄betis: qz in fundū mittat. idē et iaculū a iacio: et tūc deriuatur funda a fundus di.
- F**undamentū ti dicitur a fundo das: dictū sic quia fit fundus domui: et est etymologia. idem et cementū: quia celo crasso lapide surgat.
- F**undanus ni rusticus qui fundos colit: et dicitur a fundus di: et pducit da.
- F**undibalaris in fundibalū vide.
- F**undibalista in fundibalū est.
- F**undibalū li neu. ge. machina bellica: vñ p̄it dici fundibalaris q̄ talib^o machinis p̄sunt. et videt cōponi a funda et balim qd̄ est iacere vel emittere. Vñ dicitur in. j. li. Mach. ca. vj. Et statuit illic balistas et machinas: et ignis iacula: et tormenta ad lapides iactādos: et spicula: et scorpios ad mittēdas sagittas: et fundibala. Itē fm Dug. a funda et balim cōponit h fundibalaris li: et h fundibalaris rij: et h et h fundibalista ste in eodē sensu. i. cū funda iaciens et emittēs. et cor. hanc syllabam ba.
- F**undibula le penul. cor. i. funda: et deriuatur a funda.
- F**undito. a fundatu vltimo supino de fundo das dauī datū a mutata in i breuē et u in o fit fundito tas frequē. i. frequenter fundare. filr sic format rogito tas a rogatu: sic et fundi
- to tas. i. frequēter fundo: vñ frequē. a fūdo das. Itē p̄t fundito frequē. esse a fundo dis: et format tūc a fundis le cūda p̄sona remota s et addita to. et hinc fundito tas. i. frequēter fundere. Vñ Plaut^o in amphitrione: Lū cruciatu tuo ista verba funditas.
- F**unditor toris qui cum funda iacit: et dicitur a funda funde: et corripit di.
- F**undo das dauī dare datū. i. cū funda iacere: vñ in fundalpidem mittere causa p̄sciendi: et tunc deriuatur a fundade. Itē fundo das dauī dare. i. fundamentū facere: et dicitur tunc a fundus di. tunc enī fundat domus cū eius fundamentū fit qd̄ domui est fundus. vnde hoc fundamentis quod pdu. da.
- F**undo dis fudi fufum: spergere: emittere: fugare. Sūdo cōponit: vt confundo dis. i. cōmiscere: vel confutare: cōmiserere: arguere. Itē circūfundo dis. item diffundo dis. i. diuersis modis fundere: vel extendere: dilatare. itē effundo dis. i. extra fundere vel ex toto fundere. itē infundo dis. i. intro fundere: vel imittere. itē pfundo dis. i. p̄fecte fundere: itē pfundo dis. i. p̄cul fundere: vel disp̄gere: disp̄pare. itē offūdo dis. i. circa fundere vel circūferre. itē refundo dis. i. iterū fundere: retribuere. item suffundo dis. i. parū vel subtus fundere. item transfundo dis. i. vltra fundere. Sūdo et eius cōposita sunt actiua: et faciunt p̄teritū in fudi et supinum in fufum: et abijciunt n in p̄terito et supino. Nam vt dicit Priscianus in. x. li. vbi agit de supinis verborum tertie coniugationis desinentiū in do. Illud scōdū est qd̄ verba n ante do habentia que amittunt n in p̄terito amittunt eandem in supino: et geminant s si fit penultima breuis in p̄terito vt findo dis di fiffum: scido scidi sciffum. fm vñ pducat penult. p̄teriti vñ s h̄it in supino: vt fundo fundis fudi fufum. cōposita vñ simplicium terminationes sequunt.
- F**undula le dimi. parua funda.
- F**udulus. A fundus dicitur fundulus li dimi. paru^o fundus. Itē fundulus dicitur quidā piscis paruus q̄ fundo adberet.
- F**undus. a fundo dis dicitur h fundus di pro fundo aq; et p̄ agro: et pprie pro allodio: qz fundat aq; vel opes sine vitiis. et dicitur fundus tam in ciuitate q̄ extra. vñ fundus dicitur vrbānū edificium et rusticānū fm Dugu. Multi dicunt pro fundo aque dicitur hoc fundū: sed pro agro buda fundus. Vñ dicit Papias Fundi sunt possessiones agrorum campi p̄dia vici: fundum ima pars aque. Item in hoc cismo dicitur: Allodiū fundus: dicas fundū maris imū. Item versus: Fundus fundit opes diffundit funda lapillos: Fundus cum tenui murmure fundit aquas. Et dicit Isidorus Fundus dicitur est quia in eo fundetur et stabiliatur patrimoniū. Mibi autē videt qd̄ fundus pro agro fit masculini generis: sed pro fundo aque dicitur hoc fundū neutri generis. Etā hic fundus potest dici: sed in rege. magis est in vsu.
- F**unebris in funus exponit.
- F**unero ras rari rare. i. sepelire: officiare: vt iste funerat corpus. i. officiat corpus. i. facit exequias funeris: et funeris officia peragit. et deriuatur a funus: et cor. ne. Itē a funus dicitur funerosus sa sum plenus funere: vel luctuosus vel pertinet ad funus.
- F**unesto stas in funus est.
- F**ungoz geris functus sum. i. vti. Et componit: vt defungoz geris. i. deorsum a functione eē. vñ qz q̄ morit deorsus fit a functione vite: id dicitur defungi. i. mori. Itē componit: vt perfungoz geris. i. vti: vel destruere: vel destrui. Unde perfunctus ta tū: et hec perfunctio. Fungoz et eius cōposita sunt deponē. et faciūt supinū in functū. Nam vt dicit Priscia. in goz deponētia mutant ea in ctū et faciūt supinū: vt fungoz functum. Que differentia fit inter fungoz et vroz dixi in fruoz.
- F**ungus. a fos qd̄ est ignis dicitur h fungus gi qz fungi aridi ignē acceptū accipiant et retineant. Et dicit fung^o esca vulgo qz fit fomes ignis et nutrimentū. Vel dicunt fungi a fun

geris fm vocē: a defungor gerj fm significatiōe: qz
ex eo genere quidā sunt: interemptorij. vñ defuncti di
cunt mortui. vñ quidā: Boleti leti cā fuere tui. Inuenit
etiā fungus p veteri panno.

Funiculus li dimi. parvus funis.

Funis. a fos qd̄ ē lux d̄ h̄ funis nis: qz funes añ vsū papy
ri olim in vsū luminis fuerūt circūdati cera: z pdu. fu.

Funus. a funis d̄ h̄ funus neris. i. cadauer: sic dictū a funi
bus accēsis. i. candelis: quos funes añ feretrū: añ papyri
vsū cera circūdatos ferebat. vñ funere⁹ rea reū: z funest⁹
sta stū: z h̄ z h̄ funebz̄is z h̄ bre oīa i eodē sensu. i. luctuo
sus: mortalis. tñ differūt fm p̄petatē: qz funebre ē luctuo
sū. z funereū est qd̄ ex funere stat. vl̄ qd̄ ad funus ptinet
Funestū vō qd̄ funere est inq̄natū. vñ funesto stas. i. fu
nere inq̄nare: z ponit̄ simplr p̄ inq̄nare. Que aut̄ sit dif
ferentia inter funus z cadauer: z qdā alia dixi in cadauer
Et scias qz funebz̄is coz. penul. nālī. vñ Doza in epi. Ira
trices inimicitias z funebre bellū: supple gerūt.

Funiculus li dimi. paruū funus.

Fuō is it fuisi fuerat fuere fuisse fuēdi fuēdo fuendū futū
futu fuens z futur⁹. i. esse: z est mō defectiuū. Tñ enī pre
teritū tps z q̄ formant̄ a p̄terito s̄ mō in vsū. Inuenit̄ tñ
q̄nqz h̄ v̄bū in alijs t̄pib⁹ fm antiquos. z qz suo z sū sunt
eiusdē significatiōis: z sū caret p̄terito. z q̄ p̄teritū hui⁹
v̄bi suo nō habeat p̄ns in vsū: iō sū es est accipit illud pre
teritū mutuo: z ita ex sū es est: z ex h̄ p̄terito fui factū est
q̄n̄ v̄bū. z q̄ sū es est habeat duo p̄cipia. i. ens z fu
tur⁹: ens format̄ a sū es est: futurus a fui sed p̄ mediū: fm
qz fui erat v̄bū integrū fiebat supinū futū tu: hunc addita
tus fit futurus.

Fur a furnus d̄ h̄ z h̄ fur furis ge. cōis: qz noctis v̄rif tpe.
pp̄ie qd̄ ē fur ille q̄ de nocte vadit. z pfodit domos: lat
ro q̄ latet in siluis: z expoliat transeūtes. vñ illud: Fur la
ter in furno: latro se fert obuius vltro. z produ. fu in gto.
Doza. in epi. Et d̄m fallūt: z p̄sunt furibus ergo.

Furabula loz numeri pluralis ge. neu. i. tenebre: qz furant̄
nobis vsū z discretiōē rerū. z d̄ a fur: z coz. penul.

Furca ce cōponit̄ a fur z cilleo les: inde furca: qz ibi fures
cillent̄. i. mouent̄. z h̄z minus pene q̄z crux: qz statim strā
galat z interficit. Itē furca est quoddā instrumētū rusti
coz: z fm h̄ cōponit̄ a frumentū z cilleo: qz cū eo mouet̄
frumentū in area. vel furca cōponit̄ a fero fers z caput. in
de d̄ furca q̄n̄ ferēs caput: qz antiq̄ solebāt deferre capi
ta ocaoz boiūz in ea. Inuenit̄ etiā furca trāslatiue p̄ q̄
dā violētia. vñ Doza. in epi. Nām expellēs furca tñ vsqz
recurrer. A furca d̄ furcatus ta tū: qd̄ cōponit̄ vt bifurca
ta ta tū: trifurcatus ta tū.

Furcatus vide in furca.

Furcella le dimi. parua furca.

Furcelles. fur cōponit̄ cū cilleo: z d̄ be furcelles liū pp̄rie
furce ille v̄bi suspendūt̄ fures z latrones: qz ibi cillent̄.

Furcifer ra rū penul. coz. i. ferēs furcā. z cōponit̄ a furca z
fero. Furcifer etiā dicebat̄ olim: q̄ ob leue delictuz coges
bat̄ a oīs ignominie magis q̄z supplicij cā furca: circa
vñ ferre p̄dicās p̄ctm̄ suū: z mouere ceteros ne qd̄ sile pec
carent. Furcifer etiā dicebat̄ homicida d̄anat⁹ ad furcā
vel q̄ dignus erat furca: qz cōsuetudo erat olim d̄anatos
sua patibula pozrare ad locū suspensiōis: sicut legit̄ xpm̄
Jesu d̄im n̄m fecisse.

Furcillo. a furcelles deriuat̄ furcillo las. i. suspēdere: vel cō
cutere. Et cōponit̄ cū ad: z d̄ affurcillo las. i. iuxta vl̄ val
de vel ad aliqd̄ suspendere vel cōcutere.

Furcula le dimi. parua furca.

Furfur. a farina vel farre d̄ h̄ furfur ris. i. brenno: qz eozuz
purgamētū est. vel d̄ a furoz raris: qz ab eo minutior far
rina subtrabat̄ z fures: z est mas. ge. z hinc h̄ furfur ris: q̄
dā anis q̄ nō pascit̄ nisi furfure. z h̄ eadē d̄ furfurio nis
Itē a furfur d̄ furfureus rea reū. i. de furfure factus. z vi
de fur simplex ē latro: sed fur geminatū. i. furfur: est cib⁹
porci vñ qdā: Fur simplex ē latro geminatū fit cib⁹ apzo

Itē furfur est mas. ge. lz qdā dixerūt q̄ est neu. s̄ quos d̄
Furfura q̄ dixit semp de furfure vixit.

Furia a ferio d̄ h̄ furia rie: qz ferit corda boiūz: z reddit ea
cōmota. vñ h̄ z h̄ furialis z h̄ le. vñ furialiē aduer. z h̄ fur
rialitas tatis: z furiosus sa sū: z furiat⁹ ta tū. sed furiosus
est q̄ ritu furiarū ferf: z ab eo furoz nunqz recedit. furiat⁹
q̄ furit ex cā. Et furiosus cōpat̄ fioz simus. vñ furiose sius
sime aduer. z h̄ furiositas tatis.

Furibund⁹ da dū. i. filis furenti: z d̄ a furio ris.

Furio. a furia d̄ furio ris v̄bū neu. z absolutū primo Reg.
ca. xxi. Introduxist̄ istū vt furiet me p̄nte. z vt vult̄ P̄rif.
prima p̄sona. i. furo vel furio. nō est multū in vsū: z caret
p̄terito z supino: sed mutuat̄ tā p̄teritū q̄z supinū ab insa
nio nis qd̄ est eiusdē significatiōis cū illo: z facit̄ p̄teritū
insaniui z supinū insanitū. Seduli⁹ tñ finxit̄ p̄teritū furi
ui a furio: sed nō seq̄mur eū in h̄. vide in cerno. z hinc hic
furoz rozis. Furo vel furio fm quosdā cōponit̄ vt defu
ro ris vel defurio ris. i. valde furire vl̄ a furoze cessare. dif
furo ris: z diffurio ris. i. diuersis modis furire. p̄furo vel
p̄furio. i. añ furire vel p̄e alijs furire: p̄furo ris: vel p̄furio
ris. i. p̄fecte vl̄ valde furire. Furo cū oibus suis cōpositis
est neu. z coz. fu. q̄ aut̄ d̄ furo q̄n̄ fos vro ety. ē: z coz p̄ri
mā furis verbū: sed furis nomē eā pdu. vñ vsus: Fur in
sane furis: nō ledoz crimine furis.

Furiolus in furia vide.

Furno nas in furnus exponit̄.

Furnulus li dimi. paruus furnus.

Furnus ni mas. ge. d̄ a furfure: qz panis ex eo factus ibi co
quit̄. vel d̄ a fos qd̄ est ignis. vñ furnus q̄n̄ fos vna. vñ
furnari⁹ ria riū ad furnū ptinēs: z h̄ furnarius rij: z h̄ fur
naria rie q̄ vl̄ q̄ custodit furnū z furno as. i. i furnū mittē
vl̄ i furno coq̄re. z cōponit̄ cū de: z d̄ defurno as. i. a fur
no ex̄here. Itē cū in: z d̄ infurno nas. i. in furnū mittere
vel i eo coq̄re. Et ē furno actiuū cū oib⁹ suis cōpositis.

Furo ris vel furio ris d̄ vide in furio ris.

Furo ronis mas. ge. quoddā aīal: z d̄ a furnus. tenebrosos
enī z occultos coniculos effodit z eicit̄ p̄dā quā inuenit.

Furoz raris ratus sū verbū deponē. z d̄ a fur z pdu. fu. sed
furoz nomē eā coz. vñ versus: Est in corde furoz socioz te
gmina furoz. Dinc pōt queri an liceat alicui furari p̄
pter necessitatē: Ad h̄ dico qz lz ea q̄ sūt iuris humani nō
pōt derogari iure nālī vel diuino. fm aut̄ nālē ordinē ex
diuina p̄uidētia institutū res inferiores sūt ordinate ad
h̄: qz ex eis subueniat̄ hoīuz necessitati. z iō p̄ rez diuisio
nes: z appropriationē ex iure b̄uana p̄cedētē nō impedit̄
q̄n̄ hoīuz necessitati sit subueniēdū ex h̄mōi reb⁹: z iō res
q̄s aliquo supabūdant̄ h̄nt ex nālī iure debent̄ pauperū
sustentationi. vnde Ambrosius dicit: z habet̄ in decre.
dis. xlviij. ca. sicut hi. Esurientiū panis est quē tu detines:
z nudozū indumentū est qd̄ tu recludis: miserozū redem
ptio: z absolutio pecunia est quā tu in terra suffodis. Sz
qz multi sunt necessitatē patientes: z non potest ex eadez
re oibus subuenire: cōmittit̄ arbitrio vniuscuiusqz dis
pensatio pp̄riarū rerū vt eis subueniat̄ necessitatē patien
tibus. si tñ adeo sit vrgens z euidens necessitas: vt mani
festū sit instanti necessitati de rebus occurrentibus esse
subueniēdū: puta qum iminet̄ p̄sone periculū: z aliter
subuenire nō pōt: tunc licite pōt aliquis ex rebus alienis
sue necessitati subuenire: siue manifeste siue occulte sub
latis: nec h̄z h̄ pp̄rie rōne furti vel rapine: qz p̄ talē extre
mā necessitatē efficit̄ pp̄riū illud qd̄ q̄s accipit ad sustē
tandū pp̄riā vitā. Silt̄ in casu cōsilis necessitatis etiā po
test aliq̄s occulte rem alienā accipere: vt subueniat̄ primo
sic indigenti: nec credo aliena sic recipiētē teneri ad resti
tutionem si eum contingat ad fortunam pinguiorem de
uenire.

Furtulū li dimi. paruū furtū: penul. coz.

Furtū a fur d̄ h̄ furtū ti. i. aliene rei inuito d̄no cōtractatio
vnde furtim aduerbiū: z furtiuus ua tū: z furtiuosus sa sū
i. plenus furto: qui sepe cōmittit̄ furtū: vel qd̄ pertinet ad

furtū. Surtuosus ē dī q̄ pugnat vbi merces certa paraf.
Furueo ues furu⁹ ua uū. i. niger obscurus fuscus. inde fur
 ueo ues ui uisti. i. nigrere: fuscū vel obscurū esse vel fieri z
 hinc furuesco inchoatiū.
Furtunculus li dimi. paruus fur.
Fusarius a fusus si dī h̄ fusari⁹ rij q̄ facit fusos. z adiectiue
 fusarius ria riū qd̄ ad fusū ptinet.
Fuscina ne ē quoddā instrumētū ferreū z tridēs quoytūf
 gladiatores ad se capiēdū: piscatores ad pisces capiēdos
 coci ad carnes extrahendas de caldario vel de lebeta vel
 de olla: z cor. penul. vñ in Aurora dī: Carbones carnes
 forceps vel fuscina tollit.
Fuscinula le dimi. parua fuscina.
Fusco scas scaui scare. i. obūzare: denigrare: obfuscare. vñ
 h̄ fusator toxis. z hinc fusarius ria riū: qd̄ fuscat vel qd̄
 aptū est ad fuscandū. z fuscus sca scū. i. niger. Fusco cōpo
 nit vt cōfusco scas: infusco scas: obfusco scas. Fusco acri
 uū est cū oībus suis cōpositis.
Fusellus li dimi. paruus fuscus.
Fusilis a fundo dis dī h̄ z h̄ fusilis z h̄ le qd̄ tñ fundit sic
 ductile qd̄ tñ malleo pducit fm̄ Papi. z cor. si.
Fusozū rij neu. ge. vas i quo aliqd̄ ifundit. z dī a fūdo dis
Fustigo a fustis dī fustigo gas v̄bū actiuū. i. verberare q̄si
 fuste agere: ex q̄bus videt̄ esse cōpositū vel sit etymo.
Fustis a figo dī h̄ fustis h̄ fustis. i. pal⁹ vel bacul⁹ ad v̄ber
 radū. z dicit̄ pali fustes q̄si fixi stātes qz fixi i fossis stēt.
Fusus a fundo dis di fusū dī fustus sa sū. i. fugat⁹ vel pstra
 tus: sparsus vñ h̄ fusio onis: z fusim aduer. Itēz a fundo
 dis h̄ fusus si. i. instrumētū filandi: qz p eū fundat qd̄ ne
 tū est. z cōponit̄ fusus si cū dis: z in: z p: z dī diffusus si z
 infusus si: pfusus si: z pdu. fu.
Futlis a futis dī h̄ z h̄ futlis z h̄ le: qd̄ cito z facile occur
 rit: vel decurrere pōt. vñ futlis dī qd̄ nihil pōt retinere:
 quēadmodū nec illud vas qd̄ dī futis. vñ ppe futilia di
 cūf vasa illa fictilia q̄ cassa z rimosa nō tenēt ea q̄ imitūf
 z hinc facta trāslatiōe futlis dī h̄ van⁹: supstū⁹ loquax
 q̄ nihil scit velare: nec audita pōt retinē: nec abscondē. z sic
 fm̄ Du. futl⁹ deriuat̄ a futis p vase. sed qū futl⁹ cor. penl.
 z oīa nomina in ilis desinētia a noīb⁹ deriuata pducāt
 penl. vt a senes senil: a puer pueril. deriuata vō a v̄bis eā
 cor. vt a volo volatil: a lego legibilis: videt̄ mibi qz futl⁹
 deriuat̄ a v̄bo. z h̄ dīc⁹ Pzif. in. iiii. li. vñ dicit qz a futio rj
 deriuat̄ futl⁹: z ab v̄toz vtil: z cor. penul. Hoc ē pz in his
 v̄sibus grecisimi: Futile vas illud qd̄ nulla receptio clauz
 dit: Sic h̄o futlis est diuulgans oē qd̄ audit.
Futio a futis dī futio tis tui tire. i. vana loq̄ vel fundere. z
 cōponit̄ vt effutio tis tui tire. i. valde vana loq̄: vel ex toz
 to fundere: z pdu. fu. vñ Doza. in poetria: Effutire lenes
 indigna tragedia versus.
Futis a fundo dis deriuat̄ h̄ z h̄ futis quoddā vas i tēplo
 vbi reponebat̄ qd̄ de sacrificio restabat. nō enim licebat
 cuiqz manu tāgē vel effūdē. vas aut̄ illud os habebat am
 plū z latū. fundū vō acutissimū: adeo qz instare nō pōset
 vñ statim iclinabat̄: ita qz illud sacrificij qd̄ int⁹ erat effū
 debat̄: qz nō licebat illud reseruari. vñ a fūdēdo futis di
 cebat̄: z hinc h̄ z h̄ futl⁹ z h̄ le fm̄ Du. vñ fm̄ Pzif. a futio
 tis dī futlis le. z h̄ rectius videt̄ qū corripiat penul.
Futo a futis deriuat̄ futo tas tui tare. i. arguere: quincere:
 ofundere: rephēdere. z oponit̄ vt ofuto tas. i. arguere: cō
 uincere: ofundē. Itē refuto tas tui tare. i. renuere: recusa
 re. Et descendit futo a futis: qz q̄ futat v̄bū vel v̄ba fūdū:
 sicut illud fundebat̄ qd̄ in fute. i. in illo vase reponebat̄.
 Futo z eius cōposita sunt actiua: z pdu. fu.
Futuo a futis dī futuo is tui tuitū penul. in sup. pdu. qd̄ ē
 v̄bū satis cōe: p qd̄ iactura hūani generis restaurat. i. cor
 iere. z dī a futis tis. Qui enī talē actū exercet aliqd̄ fūdū.
 z cor. fu fm̄ Dug.
Futurus pōt esse pticipiū de sū es est: z format̄ a futu: addi
 ta rus qd̄ olim fuit supinū de suo suis sui futū tu. vide in
 suo is. Itē pōt esse pticipiū de fio fis: vt dixi in fio fis. Et

si q̄teras: quō dinoscif q̄n ē pticipiū de sū es est: z q̄n de
 fio fis: Ad qd̄ dico qz q̄n futur⁹ exponit̄ p futurū de sū
 es est: tūc ē eius pticipiū: vt sū futur⁹ eps. i. ero eps. Si aut̄
 exponat̄ p futurū de fio fis: est pticipiū de fio fis: vt ego
 sū futurus miles. i. ego siā miles. Dic nota qz gnālis regu
 la est tradita a Pzif. Quecūqz casū regit indicatiuus z q̄
 libet modus eius gerūdiū supinū z pticipiū qd̄ ab eo de
 scēdit. sed Pzif. nō ponit exēplū nisi de obliqz: z iō dubi
 taf de ntō vtrū regat̄ ab infinitiuo: a gerūdio: supino vel
 pticipio. z videt̄ qz sic: qz sic dī h̄: ego sū miles v̄l eps: ita
 h̄ dī: volo esse miles vel eps: venio cā fiendi miles: sū fu
 turus miles: vado factū miles: z hm̄oi. Ad pdicta dico qz
 regula Pzif. intelligit̄ de obliqz tñ: z nō de ntō. vñ ipol
 sibile est qz infinitiu⁹: gerūdiū: supinū: z pticipiū regant̄
 ntñ. vñ qū dī: Tu es futur⁹ eps: futur⁹ ostruit̄ cū eps p
 determinationē s̄ nō p regimē: qz qlis casus pcedit talis
 o3 seq̄: vt sū futurus eps: Misereor hoī futuri epī: parco
 hoī futuro epō: video hoīez futurū epm: gaudeo de hoīe
 futuro epō. Sed de v̄to dubitat̄ an sit dicendū: O hō fru
 ture epē vel eps: Dico qz o3 seq̄ v̄tūs. vñ dicēdū est: O hō
 future epē: nō eps: h̄ qdā s̄riū dicāt. s̄lfr qū dico: volo ēē
 bonus vel miles. Bonus ostruit̄ cū esse p determinationē
 cū volo p regimē: z euocat̄ ab h̄ v̄bo volo mediante h̄
 finitino esse. si ḡ dico: volo bonus: nihil ē: qz h̄ v̄bz volo
 h̄z istā vim mediante infinitiuo quā nō h̄z p se. vñ qū co
 co: volo esse bon⁹: h̄ totū esse bon⁹ ponit̄ loco vni⁹ actu
 satini. de h̄ etiā dixi supra i q̄rta pte vbi egi de alloibea
 fm̄ Pzif. i ca. de euocatōe. Et scias qz futuz trib⁹ mōia p
 nūciat̄: vt dicā i sōniū. vide et̄ i gall⁹: in astrū: z i demon.
Futurū penul. cor. est supinū de futuo tuis.

Apud latinos nul

lius syllabe est terminalis nisi qū loco
 d vel b ponit̄. vt in ad vel sub vel ob
 positiōe: vt agger: aggredior. suggero
 oggano.

Gabaon fuit qdā ciuitas. vñ h̄ z bet
 gabaonita te nomē patriū. z eadē ciu
 tas gabaa dī. z actiū in fine gabaon. vide in eneus.

Gabelus li ppiū nomē cuiusdā viri: pdu. penul. vñ in Au
 roza dī: Angelus implet opus iāqz gabel⁹ adest.

Gabriel hebraice: in nra lingua itēptat̄ fortitudo dei. vñ
 enī potētia diuina vel fortitudo manifestat̄. Gabriel ma
 tif. vñ qū dñs erat nasciturus z triūphaturus de mūdō:
 diabolo: ad Mariā Gabriel missus ē vt illū anūciaret: q̄
 ad bellādas aereas ptātes humilis venire dignat⁹ est. Et
 scias qz iste archangel⁹ Gabriel sūm⁹ inter archangelos
 q̄ apparuit Marie: apparuit ioseph: Zacharie: z pasto
 bus. vñ Origenes tractās illud Matth. ij. Angelus oī
 apparuit in sōnis Ioseph dicit: Qualis angelus: z tridit
 illeipse q̄ ad Mariā destinatus fuerat: Gabriel venit an
 nūciare ei: q̄ ad Zachariā in tēplo locut⁹ est. q̄ z Ioseph
 paulo supius visus est: ipse nūc p sōnū ostēdit se Ioseph
 sctūs angel⁹ Gabriel. Ip̄s enī iniūctū fuerat z cōmēdatū
 gnātionis dñice sacrm. ppterea z digne Gabriel appella
 tus est: q̄ itēptat̄ fortitudo dei. Illi⁹ nāqz incarnationis
 sacrm cōmēdatū habebat: q̄ veniebat ad debellandas a
 reas ptātes. Iste etiā angel⁹ ad illos h̄n vigilantes pasto
 res venit: z dñi gnātionē eisdē nūciauit: angel⁹ inq̄sto
 tit iuxta illos zē. z pdu. penul. gr̄ gabrielis.

Gaddir ris ge. neu. ciuitas est in hispania: z cor. penul. gr̄
 desinit in ir cor. z scribit̄ p geminū d.

Gades dis se. ge. ciuitas est. z gades dis insula ē in fine Di
 spante q̄ dirimit Europā ab ap̄rica: in q̄ Herculis colū
 ne inferūf q̄ de noīe insule gades dicte s̄t. z inde tyr̄ben
 maris faucibus oceani estus imittit̄: z est a stinenti ten
 ra centū viginti passibus diuisa quā tirija rubro mari p
 secti occupantes in lingua sua gadem. i. viā septā vocant
 rūt: qz circū septa sit mari. Et nota qz colūne quecūqz sunt
 posite a viris fortib⁹ i eo loco vltra quē subiugare p̄plo

nō po
 vel qz
 Gaus g
 ibi est
 vto ef
 diti i
 Gala gr
 Galatib
 z dī a
 grot
 galat
 Galatib
 cati: p
 i delio
 Galatia
 ins. in
 go dī
 lactea
 stelle p
 Galban
 cus ve
 galban
 dicit a
 loc. z
 qz gall
 si galb
 multis
 Galea a
 ro z m
 lea. z g
 h̄ galea
 caput g
 Galeo as
 z cōp
 galeo a
 Galeron
 Galerus.
 in codē
 factū. vñ
 pdu.
 z tēper
 ductū a
 Galicca a
 candidi
 tile. bi
 nio call
 Galilea a
 gnat cā
 leas len
 Galier
 oz terra
 dī: Dic
 Galla a ga
 purgant
 quercū
 cal. Bal
 gallariū
 ixtue o
 qd̄ p̄tine
 Gallus li fl
 ni z ebn
 mo vbi c
 tate furo
 q̄si galli
 i archi p
 Gallia in g
 Galliacus
 Galliantu

nō potuerūt generalit̄ dicunt̄ gades a gadibus Herculis
vel q̄ q̄si p̄ sepe z termino posite sunt.

Gaius gai gaio ppriū nomē cuiusdā viri: bisyllabū est: q̄z
ibi est duplex consonas q̄n̄ ponit̄ inter duas vocales: sed ī
vō est monosyllabū. f. gai: z est ibi ī consonas. de h̄ pleni⁹
viri ī tertia pte: vbi egi de formatōe vti scōe declinatōis.

Gala grece: latine d̄r lac.

Galatba te ge. cōis: nomen ppli ad quē scripsit bt̄s paul⁹:
z d̄r a gallus. Itē galatba est nomē gentile. vide in gallo
greco: z cor. penul. galatba. vñ in Aurora d̄r: Inde petit
galatbas: frigiā lustrans regionē.

Galathia thie. puincia galatharū: z d̄r a galatba.

Galaticie. a gala be galaticie arū: leticie: lauticie. f. cibi deli
cati: pprie ex lacte z intestinis facti: vñ galaticiosus sa sū
i. deliciosus.

Galaria xie penl. acuta d̄r a gala q̄d̄ ē lac: z rios q̄d̄ ē circū
lus. inde h̄ galaxias vel galaxia xie. i. lacte⁹ circūl⁹ q̄ vul
go d̄r via sc̄i Jacobi. Et scias q̄ galaxia q̄ idē est q̄d̄ via
lactea sine alba: vel lacteus circūl⁹ nihil aliud ē nisi multe
stelle parue q̄si strigie in loco orbis: in q̄b⁹ diffundit̄ lu
men solis: z iō videt̄ circūl⁹ albescens q̄si fumus.

Galbanū. a galo greco d̄r h̄ galbanū ni gen⁹ pigmēti: vel su
cus vel lac ferule. vñ h̄ galbanū q̄dā color inde fact⁹. z h̄
galbane⁹ nea neū. z h̄ galbanū ni quoddā genus vestinz
victū a galbano colore: q̄ ē sublucid⁹ z subalb⁹ sub pal
lore. z ē neu. ge. vñ Luca. in. ix. Dic ebulū stridet pegrina
q̄ galbana sudant. inuenit̄ tñ in mas. ge. Eccl. xxiij. Qua
si galbanus nō incisus. z vt dicit̄ Pap. Galbanū est spēs
multis apta medicaminibus.

Galea. a galeron d̄r h̄ galea lee. i. cassis: sed cassis est de fer
ro z militū: galea ex corio: z ē peditū. vñ h̄ galear ris. i. ga
lea. z galeatus ta tū q̄ galeā h̄: z cor. penul. Inuenit̄ etiā
h̄ galea lee genus nauigij: z tūc pdu. penl. vñ vsus: Arma
capit galea pelagus pcurro galea.

Galeo as d̄r a galea pro casside: z est galeare galea armare.
z cōponit̄ vt degaleo as. i. galea spoliare z deornare. Et ē
galeo actiū cū oībus suis cōpositis.

Galeron grece: latine d̄r corium.

Galerus. a galeron h̄ galer⁹ ri: z h̄ galerū ri: z h̄ galeriū ri:
in eodē sensu. f. pileū ex corio: z pprie ex pelle cese hostie
factū. vñ galeatus ta tū. i. galerū h̄ns: vel galero ornatus:
z pdu. penul. vñ Statius thebaidos: Obnubiteq; comas
z tēperat astra galero. z in doctrinali: Ex h̄ austerus pro
ducit atq; galerus.

Galicea a gala q̄d̄ est lac d̄r h̄ galicea cee: q̄z gignat hoies
candidiores reliq̄s hispanie pplis. vñ galican⁹ na nū gen
tle. bi galicani greca originē sibi asserūt: vñ z nāli inge
mo callent.

Galilea a gala d̄r h̄ galilea lee regio palestine sic d̄cā: q̄z gi
gnat candidiores hoies q̄s alia regio palestine. z hinc gali
leus lee leū. Halile⁹ interpretat̄ volubilis: vñ sepe inuenit̄:
Halilei sūt. i. volubiles. z ē duplex galilea. f. supior z inferi
or terra optima z ferax. z cor. p̄mā galilea: vñ in Aurora
d̄r: Dic tanta terrā galilea pace beanit.

Galla a gala lac d̄r h̄ galla le istrumētū cerdonū quo coria
purgant̄: z dealbant̄. Galla etiā d̄r q̄dā herba z fructus
quercū. vñ fit q̄si puluis ad aptāda coria: q̄ sūt galla ho
caf. Galla etiā fuit nomē cuiusdā mulieris. z a galla bic
gallarius rij. z gallicari⁹ rij. i. cerdo q̄ nō gallo opaf. z ad
iectue declinat̄ gallarius ria riū: vel gallacarius ria riuz
q̄d̄ p̄inet ad gallā: z scribit̄ p̄ geminū l.

Gallus li flum⁹ ē frigie de quo hoies potātes reddūt insa
ni z ebrii. vñ sacerdotes cibeles dicti sūt galli ab illo flu
mō vbi colit̄ Libele: de quo potātes in sacrificio nimie
tate furoris agitabāt q̄si vini nimietate. vñ dicti sūt galli
q̄si gallinacij: q̄z castrati sūt. z p̄ cōpositionē archigall⁹ li
larchi p̄sbyter: z q̄si princeps galloz: vide in gallus.

Gallia in gallus exponit̄.

Galliacus ca cū. i. gallicus penul. cor. a gallia d̄r.

Gallicantus in galliciniū exponit̄.

Gallicantus na nū penul. cor. in gallus exponit̄.

Galliciniū gallus cōponit̄ cū cano vel cantus: z d̄r h̄ galli
ciniū ni. z h̄ gallicant⁹ tus tui in eodē sensu. f. cant⁹. vñ z
quedā ps noctis d̄r galliciniū vel gallicant⁹ a cantu galli
vide in crepusculū.

Gallina a gallus d̄r h̄ gallina ne tā p̄ vxore galli q̄ p̄ quor
dā signo celesti.

Gallinacius a gallina d̄r gallinaci⁹ cia ciū q̄d̄ ad gallinā pti
net. Gallinaci⁹ ē d̄r gall⁹: q̄z vocē z formā galline expri
mit. Gallinaci⁹ etiā cap⁹ vel capo d̄r q̄si gallina ē. vñ gal
linacios dicim⁹ imbelles z molles sūt vxorarios hoies.
Et scias q̄ gall⁹ gallus gallinaci⁹ d̄r: q̄z q̄si gallina nutrit
pulos: q̄z mulieres solent ei deplumare ventrē: z fricare
cū vrtica: q̄ talit̄ vrticat⁹ libentissime cubat sup pullos: z
nutrit eos sic m̄r: z gracillat sic gallina. Itē gall⁹ gallinas
cius repto cibo dat vocis signū vt gallina.

Gallinella le dimi. parua gallina.

Gallinula le dimi. p̄na gallina.

Gallio onis ppriū nomē viri. de quo habet̄ Actiū. xvij. z
pdu. penul. in obliquis.

Gallogreco ca cū a gallo z grec⁹ cōponit̄. Gallogreci idē
sūt q̄ z galatbe: z hinc h̄ gallogrecia cie: eadē regio q̄ z ga
latbia. Si q̄dē olim galli in auxiliū a rege Bitimie euoca
ti: regnū cū eo pacta victoria diuiserūt: sicq; eisdē grecis
admixti primū gallogreci dicti sūt: z eoz regio gallogre
cia nunc ex antiquo noīe galloz z galatbe dicit̄: z eoz
regio galatbia. z hinc gallogrecus ca cū. z h̄ z h̄ galatba
the. z pdu. penul. gallogrecus.

Gallulus li dimi. paruus gallus.

Gallus li d̄r q̄si castrus vel castratus a castro stras: q̄z inter
aues h̄ sola castrat⁹. z vt dicit̄ Hreg. Ball⁹ qū iā se ad can
tū parat prius alas suas excutit z semetipsū feriēs cantuz
vigilantiorē reddit: q̄z nimirū necesse est vt hi q̄ vba sc̄e
p̄dicatiōis mouēt pri⁹ studio bone actiōis euigilēt: ne ī
semetipsis torpētes op̄e alios excitēt voce p̄us se quā sub
limia facta excutiāt: z tūc ad bñ vitendū alios sollicitos
reddūt: z añq; vba exhortatiōis insonēt: oē q̄d̄ locuturi
sūt opib⁹ clamēt. Itē gala greco d̄r gall⁹ la lū tā p̄ gente
q̄s p̄ hoīe illi⁹ gentis. z dicti sūt galli a candore corporis. f.
eni diuersitatē celi: z facies hoīuz z colores z corporū q̄li
tates z aīoz diuersitatē existūt. z hinc romanos graues:
graios leues: afros versipelles: gallos nā feroces z acioz
res ingenio videm⁹: q̄d̄ nā climatū facit inquā: nō neces
sitate: sed q̄dā inclinatiōe vel dispositiōe: vñ inuenit̄ apud
autores: q̄ p̄dicta gentiū noīa designāt p̄petates p̄dictas
vt iste est afer: q̄si malign⁹: vel vsPELLIS fm Dug. Hiero.
aut sup eplam ad Gala. sic dicit̄: Una queq; puincia suas
pprietates: cretēses sp̄ mēdaces malas bestias. vētres vō
pigros ab Epimenide poeta dictos: Aplis cōprobat vas
nos mauros: z feroces dalmatas: latinos pulsat historic⁹
timidos. Frigas oēs poete lacerāt. Athenis expedicioza
nasci ingenia p̄hi glorianē grecos leues z apud Lesares
sugillat Tulli⁹. Ipsū israel gūi corde: z dura ceruice oēs
scripture arguūt. In hūc modū arbitroz z Aplm galatbi
regionis sue p̄petatē attribuisse: O insensati galatbe inqt
zē. In originali etiā dicit̄ Hiero. sup Isaiā: q̄ oēs histo
rie referūt romanoz z iudeoz gente nihil fuisse auarius.
Ad p̄dictoz declaratiōz nota: q̄ electio aīe multū iclinat̄
ex cōplexiōe corporis. vñ etiā medici iudicāt aliquē eē in
uidū: vñ tristē: vñ lasciuū: vñ aliqd̄ bmoī. Iudicia at̄ h̄ fre
quent̄ vera sūt eo q̄ in plurib⁹ rō passioib⁹ succūbit: z ab
eis deducit̄: q̄uis nō de necessitate: eo q̄ rō imperiū sup
passiones h̄. De h̄ dixi supra in astrū. A gall⁹ deriuat̄ h̄
gallia lie regio eoz. Et s̄ tres gallie. f. comata: togata: bra
cata. Gallia comata ē lōbardia. f. ab alpib⁹ vsq; ad rubico
nē. Gallia togata ē ab alpib⁹ vsq; ad mare britanicū. Gal
lia bricata ē q̄ rbeno adiacet: vt ps burgūdie: lotaringia:
flādr̄ia: colonia: z fra ligonēsiū. z ē q̄dā alie regiōes cū
nē ī gallia bricata: z h̄c gall⁹ la lū gētile. z gallican⁹ na
nū p̄petū gall⁹ q̄ ī gallia nat⁹ ē d̄r. gallic⁹ ex gallia natus

gallican^o q̄ ex gallia aliqd̄ affert. Et scias q̄ galli germani sūt teutonici: sed galli senenos sūt franci. Pap̄. aut̄ sic dicit: Gallie sūt tres: togata. i. lōbardia ad morē romanorū: comata. i. burgūdia: braccata. i. teutonica: a longis braciis vide etiā supra in galli. Nota vsus: Sunt ppli galli: tenebris dant cantica galli. Gall^o auis: pplis: fluii: baschiq; sacerdos. vide in petrus est.

Gamaliel interpretat̄ retributio dei: et acui^o in fine.

Gamma me est lra apud grecos: q̄ apud nos valet g.

Gamo grece nubo d̄r latine. et ide gamos. i. nuptie v̄l vxor: vel mulier. et cōponit̄ monogam^o: vnigam^o: bigam^o: trigam^o: q̄drigam^o: pentagam^o: sexagam^o. s. q̄ v̄l q̄ vni vel duob^o v̄l trib^o v̄l quattuor v̄l quinq; v̄l sex nupsit. ide h̄ monogamia: vnigāia: bigāia: trigāia: pētagāia: sextagāia: p̄p̄etas q̄ q̄s d̄r monogam^o: vnigam^o: et sic d̄ singlis: et cor. ga.

Ganea in ganeū est.

Ganearia a ganea qd̄ ē leccacitas: et d̄r h̄ ganearia rie. i. taberna: qz ibi multa inutilia ganiūt. et h̄ ganeari^o. i. tabernarius. et h̄ ganearia. i. tabernaria.

Ganeo onis mas. ge. i. leccator in ganea et derinat̄ a ganeū.

Ganeū a gano nis d̄r h̄ ganeū nei. s. loc^o in tra defossus ad quē ad ludēdū et scortādū ofluēbāt. Sed vbiq; ē leccacitas ille loc^o pōt d̄ci ganeū: qz ibi multa inutilia ganiūt et hinc h̄ ganea nec leccacitas q̄ in ganea fit. Inuenit̄ qñq; q̄ ganea p̄ putana: sed h̄ fit p̄pter expressiōnē leccacitat̄. A ganea derinat̄ h̄ gane^o nei. i. luxuriosus: leccator.

Ganges gis mas. ge. qd̄ā fluii^o q̄ exiens d̄ paradiso p̄git ad regiones indie. h̄ et p̄yson d̄r. i. caterua: qz decē magnis fluminib^o sibi adiūctis implet̄: et efficit̄ vñ. et d̄r ganges a Sangarus q̄ fuit rex indie.

Ganio nis m̄i nire. i. intēdē vel nutrire: latrare: irridē vulpiū ē. h̄ enī p̄p̄rie agūt vulpes. vna vulpes ganit: alia ogganit. et trāslatiue trāsser̄ ad hoīes leccatores et leccatrices q̄ inutilit̄ multa ganiūt: maxie qū se puocāt ad luxuriam. Ganio cōponit̄ cū ob et b̄ mutata i g d̄r ogganio onis. i. ḡ ganiētē ganire vel garrire. et ponit̄ qñq; p̄ r̄ndere: qñq; p̄ stulte loq̄: qñq; p̄ inculcare. Ganio neu. est cū oibus suis cōpositis. In Grecis. d̄r: Dimmit equ^o: grunit porcus pipat quoq; n̄sus: Srendit aper: vulpesq; et ganit: rudis asellus. sed video q̄ ganio p̄mā cor. h̄ p̄du.

Garamas m̄tis mas. ge. qd̄ā rex fuit Appollinis fili^o: vñ h̄ garama me: quoddā opidū qd̄ ille in aphrica cōdidit ex suo noīe Garamā appellauit. et hinc h̄ et h̄ garamas mantis qd̄ā pplus Aphrice locū illū inhabitās. vñ Luca. Nudi garamantes arant.

Garganus in mons apulie penl. pdu. s. p̄ hoīe cor. vñ vsus Mons est gargan^o: sed garganus incola montis.

Garrorio ris riu. et ē garrire v̄bosari: gaudē: blādire: iocari: p̄pe tñ ē multa v̄ba dicē: sordide loq̄. Ille enī garrit q̄ multa v̄ba dicē: aut q̄ sordide loquit̄. sed ille loq̄ q̄ recte et t̄pate dicē. Garrorio cōponit̄ vt aggarrioris. i. valde vel iuxta garrire: v̄l cū garriete garrire. ogarrorio ris. i. fil garrire. degarrorio ris. i. valde garrire: vel a garritu cessare: p̄garrorio ris. i. p̄re alijs garrire. ogarrorio ris. i. ḡ garrire. regarrorio ris. i. iterū garrire. suggarrorio ris. i. post vel parū vel subt^o garrire. Garrorio et ei^o cōposita neutra sūt et geminat̄ r. et a garrorio h̄ garrorius tus tui penul. s. ri pdu. et a garrorio: io mutato in ulo: d̄r garrulo las verbū dimi.

Garrul^o la lū d̄r q̄si gracul^o. et d̄r p̄p̄rie garrul^o: q̄ vulgo verbosus appellat̄: accedēte leticia: nec volēs: nec valēs tacere. et ē sūptū nomē a graculis auib^o: qz importuna loq̄citate semp̄ strepūt: nec vnq; q̄scūt. vñ h̄ garrulitas tat. i. v̄bositas: vel talis leticia.

Garrulo las in garrorio est.

Gauata. a cauo nas d̄r h̄ gauata te: vas escariū: q̄si cauata: gposita p̄c. et differt a sca: qz h̄ cauata: illa sca: et pdu. ua

Gaudeo des gausus sū v̄bū neutropassiū. Et s̄ qñq; q̄ cōtinē in his v̄sib^o. Quinq; puer nūero neutropassiua tibi do: Gaudeo cū fio soleo fil audeo fido. et facit supinū gausū: deberet tñ facē gausū: sic audeo ausū: qz format̄ su-

pinū a p̄mā p̄sona p̄ntis indicatiui modi: deo murata i sū vt audeo ausū: video visū: ardeo arsū. Gaudeo etiā i postu assūpsit euphonie cā: et sic facit gausū vt dicit̄ P̄ris. vñ etiā i doctrinali d̄r: Gaudeo gausū p̄det: vult regula gausū. et ostruit̄ gaudeo cū abltō sine p̄positiōe: vt gaudeo lo cietate tua: gaudeo bono tuo: h̄ aliqñ inueniat̄ cū p̄positiōe. A gaudeo h̄ et h̄ et h̄ gaudens tis: et gausus la sū: et gausurus ra rū: oīa ei^o p̄ticipia. Itē a gaudeo h̄ gaudiū dij. et ē fm̄ Pap̄. gaudiū leticia animi. exultatio v̄o v̄bz atq; mēbroz. vide de h̄ in letus: et etiā in spes.

Gausape pis neu. ge. i. m̄tile: et iuenit̄ p̄ quodā gnē palli. et qū debēt regl̄ facē abltm̄ i i: frequēs vsus h̄z vt faciat̄ e tñ: et ab isto abltō fit plurale gausapa: nā a gausapi gausapia debēt eē et nō gausapa s̄z Du. P̄ris. ar. i. iij. li. sic d̄r Antiq̄ssimi et h̄ gausapel et h̄ gausapia: et h̄ gausape et plurale neutri h̄ gausapa quāsi a ntō gausapū ptulisse inueniūt. Idē in eodē: Gausape facit abltm̄ i e: Dora. i. ij. ser. Gausape purpureo mēsa p̄terfit et alē. vñ p̄si^o: q̄si i e tñ de finēte supradicti noīs abltō gausapa d̄c̄ pl̄r nō gausapia Itā cblamides regū iā lutea gausapa captis. Seneca cōdidit sequēs: gausapa si sūpsit gausapa sūpta p̄bat. ḡtis i pl̄is fac̄ gausapū: format̄. n. ab h̄ abltō gausape: e mutata i uz sic nuce nucū: fursure fursuz. otūs pl̄is fac̄ gausapū^o

Gaza ze se. ge. ligua plaz dicit̄ diuitie: thesaur^o. vñ h̄ gaza tū ti penul. pdu. i. gazarū repositoziū: qd̄ et p̄ ipa gaza ponit̄: et h̄ gaza ze qd̄ā ciuitas palestine: qz ibi cābises rex p̄sarū thesauros suos posuit: qū bellū egyptijs itulisset. vñ h̄ gazetū ti vinū ide latū. Et scias q̄ gaza pdu. p̄mā postice qz et duplex d̄sonās. vñ vitiosū ē illō: Lōdite gaza polo saccos vacuare gazaz. qū vocalis añ 3 in fine p̄cedētis d̄ctiōis inuenit̄ brenari. vñ Zuuena. Si tibi zelotipererent̄ scrinia meche. sed P̄ris. h̄ nō recipit nec cōmēdat.

Gazetū in gaza exponit̄.

Gazophilaciū. Gaza cōponit̄ cōphilaxe qd̄ ē seruare: et d̄r gazophilaciū lacij archa v̄l loc^o vbi cōis cēs^o reponēbat v̄l vbi i tēplo colligūt ea q̄ i vsus idigētū paupū refici s̄z Du. In historijs aut̄ sup euāgelij d̄r: qz gazophilaciū erat archa desup foramē h̄ns posita ad dexterā ingredietib^o altare in q̄ mittebat̄ pecūia offerētū ad sartatam tēpli instaurāda: et seruabat̄. In ezechiele aut̄ gazophilacia dicunt̄ cellule partē vbi thesauri recōdunt̄.

Gazophilax cis v̄l lagis: vtrūq; enī iuenit̄ mas. ge. ē. et d̄r gazophilaciū. vñ ioseph^o: Nō p̄misit vt q̄si op^o esset a gazophilage petere^o ei s̄dē pōtificē ismaelē et ezechia gazophilacē et d̄r gazophilax q̄ p̄est gazophilatio: v̄l q̄ custodiū vt seruat illud: et cor. gazophilax penul. in ntō: sed in ḡtō pdu. s. gazophilaxis.

Gazula le dimi. pua gaza.

vide in **S**. hydru s ante **E**

Ge grece latine d̄r tra. vñ h̄ geon fluii^o de padiso exiens et vniuersā ethiopiā: cingēs: dicit̄ sic: qz icremēto sue mundatōis terrā egypti irriget. Dic apud egyptios nil^o vocat̄ p̄p̄t limū quē trahit q̄ efficit̄ fecūditatē. vñ et nil^o q̄si m̄lo i. limū trabēs. Nā antea nil^o latine melo dicebat̄. et scribit̄ geon p̄ enō p̄ i fm̄ Du. et Pap̄. et ēt fm̄ Jfi. xiiij. li. cy. vbi agit de fluib^o. vñ p̄z qz Ben. ij. et Eccl. xxiiij. d̄cedū ē geon et n̄ gion. Bion enī ē qd̄ā loc^o i quo iunct^o ē salomō i regē d̄ quo h̄ i. iij. li. Reg. ca. j. Et posuerūt in q̄t salomonē sup mulā regis dauid: et adduxerūt eū in gion sūpsitq; sadoch cornu olei de tabernaculo et vñxit salomonē.

Gedeon iterptat̄ expimētū inq̄tat̄ eoz. frequētib^o enī d̄cumēt̄ i format^o ē q̄si p̄lagio d̄ hostes victoria futura expiret. Ex quo futuro expimēto ety. noīs sūpsit. et declinat̄ h̄ gedeon h̄ gedeonis. et pdu. penl. gti. vñ i Auro. d̄r: An gel^o accedit cū gedeone loquēs. et acui^o vltia i fine i ntō.

Gebēna: vide in gebennon.

Gebēnō. ge cōpo. cū hēnō qd̄ fuit nomē p̄p̄uz ciuitatē d̄ boī et d̄r gebēnō. s. vall qd̄ā in x̄ bur h̄ q̄ fuit filioz hēnō: et ide d̄cā ē gebēnō q̄si tra hēnō v̄l filioz ei^o. et fuit h̄ vall olim

q̄ singlarit̄ nat̄ ē de virgine maria. Nec gnatio figurata fuit. Gen. xv. ubi dicitur: Gnatioe q̄ta reuertēt̄ huc: qz. s. i. xpi gnatione exules ad patriam celestem reuertant̄ p̄ xpi mortē.

Generosus s̄a sū dī a gen̄. et appellat̄ generosus nobilis boni generis: s̄ t̄n rustici gen̄ habeāt: nō t̄n dicūt̄ generosi soli enī nobiles solēt̄ suas describere genealogias: vñ ipi soli dicunt̄ h̄re gen̄ nō rustici: s̄ genus habeāt: vñ et ab origine dicūt̄ q̄si sine origine. et cōpat̄ vt generosus fioz sim̄: vñ generose sius sine aduer. et h̄ generositas tatis. et i. nobilitas: pulcritudo.

Genesar in fine acui: et est stagnū siue lacus in iudea amplissim̄: longitudine centū q̄draginta stadijs extēdit: latitudine q̄draginta diffundit: aurā nō ventis: s̄ p̄ semet ipsū sibi exercēs. vñ et genesar q̄si exercēs sibi aurā dī: q̄ videlicet ex vndis crispantib̄ generat auras. et h̄ accidit vt ferē: qz ex reflexu iordanis generat̄ in h̄ stagno vent̄ vel auro. Lacus etiā p̄dictus dī stagnū genezareth.

Genesis se. ge. i. nā vel gnatio: et dī a gigno nis fm̄. Dug. vñ potī dī fm̄ alios a gen̄ q̄ ē nā. Inuenit̄ etiā h̄ genesis huī genesis vel genesios: q̄dā liber veteris testamēti: sic dicitur: qz exordiū mūdi vel generatio in eo continet̄.

Genesta ste: parua arbor et utilis mulierib̄ p̄pter lanificiū q̄ inde habet̄ fm̄. Du. Vel vt dicit̄. Pap. Genesta gen̄ virgulti amarissimi.

Genet grece: latine dī mulier.

Genetaliac̄. A genesis nā dī genetaliac̄ ca cū. i. mathematicus. Genetaliaci q̄dā magi dicti sūt p̄pter considerationē nālū dierū: qz genesim p̄ duodecim signa celi describunt siderūqz cursu nascentiū mores et actus et euentus p̄dicare conāt̄. i. q̄s quo signo fuerit natus: aut quē effectū habeat vite q̄ nascit̄. Di sūt q̄ vulgo mathematici vocant̄. vñ h̄ genetaliacū ci. i. natiuitas. et cor. penul.

Genetearius in geneteū est.

Geneteū. a gener dī h̄ geneteū tei penul. acuta. s. lupanar vñ textrinu: qz ibi cōuent̄ feminae ad meretriciū vel op̄ lanificij exercēdi conueniūt. dī ḡ geneteū loc̄ vbi mulieres conueniūt ad texendū sic est textrinu vel ad p̄stituendū sic est lupanar. vñ genetearius ria riū: q̄ vtiē vel p̄est geneteo vel textoz in geneteo.

Genialis penul. pdu. in genius vide.

Geniatus ta tū. i. gratus: delectabilis. et dī a genius nij.

Genicularis penul. pdu. in geniculū est.

Geniculor. a genu dī geniculor laris. i. genua inclinare: flexis genib̄ adorare. vñ geniculatim aduer. Inuenit̄ etiā geniculo las. vñ Aug. in quodā sermone dicit: Qualis ē iste magnitudinis supne glie ad cuī p̄anos angeli excubant: reges trepidāt: vel tripudiāt: sidera obsecūdāt: et sectatores sapientie geniculant. et cor. cu.

Geniculū li dimi. paruū genu. vñ h̄ et h̄ genicularis et h̄ re: q̄ p̄tinet ad genu. et h̄ genicularis q̄dā herba q̄ ob repellendā vim scorpionū substernit̄.

Genimen nis neu. ge. i. generatio vel germē. et cor. penul. tā in ntō q̄ in gto. et dī a gigno is: Matt̄. xxij. Genimina viperarū q̄s ondit vobis fugere a ventura ira.

Geniosus. a genius dī geniosus s̄a sū. i. plenus genio. s. genio deo: vel genio. i. ingenio.

Genista. a genus dī h̄ et h̄ genista ste. geniste q̄dā heretici dicti sunt: qz de genere abrae se esse glorian. Nā et in babilonia q̄ venisset p̄pls dei pleriqz relinquētes vxores suas babilonijs mulierib̄ adhaeserūt. q̄dā aut̄ israeliticis coniugijs t̄n p̄tenti vel ex eis geniti dū reuersi essent de babilonia diuiserūt se ab oī p̄plo: et assūperūt sibi h̄ nomē geniste iactancie causa.

Genitale lis ge. neu. genitalia dicūt̄ q̄dā corpis ptes. s. sex virilis et feminei: vel a genio deo: vñ a gignēdo. Nec et pudenda et verēda a verecūdia dicūt̄ vñ et opiunt̄. Dicūt̄ et inhonesta: qz nō h̄nt spēm decoris: sic mēbra q̄ in p̄mptu sūt: idē q̄ ferretrū. vñ h̄ et h̄ genitilis et h̄ le: q̄ spectat vñ p̄tinet ad genitale vel ad geniturā fm̄. Dug. Pap. etiam: Genitalia vñ vir generat aut mulier parit.

Genitiu. a gigno gn̄is dī genitiu na tū: q̄ p̄tinet ad geniturā. s. nāl̄is: vt genitiua forma vel imago. i. in q̄ genit̄ et h̄ genitiu genitui p̄ quodā casu: qz alios casus ex gignat: vel qz p̄ ipsū genus significamus: vt q̄ dī: Dec genus patrii.

Genitor. a gigno is dī h̄ genitor toris. et est genitor nomen nature vel originis: pater dignitatis et honoris vñ sem patres dicimus.

Genitura re. i. gnatio vñ secl̄i posteritas. et dī a gigno gn̄is.

Genitus. a gigno dī genit̄ ta tū: et h̄ genitus ti: p̄ filio: et h̄ genita te p̄ filia. Genitus cōponit̄ vt ingenit̄ ta tū. i. nō genitus: primogenitus ta tū: et vnigenitus ta tū. Primogenitus aī quē nullus est genitus: Unigenit̄ aī quē et post quē nullus est genitus. Et sic dñs noster iesus xps dictus fuit vnigenitus et primogenitus tam fm̄ patre q̄ fm̄ matrē. vide in primogenitus.

Genius nij mas. ge. de. q̄ p̄est nuptijs: vel deus nature. et a gigno is: qz q̄si vim habeat oīz rerū gignēdarū. vel a gignēdis libens. vñ h̄ genialis huī genialis dī lect̄ in nuptijs sternit̄. s. in quo sponsus et sponsa cubāt. Sed cubile ē cubinal lect̄ a cubādo nō a gignēdo dicit̄. Ad geniale fit ascēsus cā gignēdi liberos ad cubile fit deus solū cā cubēdi et h̄ et h̄ genialis et h̄ le. i. nāl̄is vel nptialis vel voluptuosus. et hinc generalit̄ aduer. i. nāl̄is vel nuptialis: vñ voluptuose. vñ Qui. xi. metha. Nos p̄ aduētū festū generalit̄ gerit. Itē a genī h̄ geniū nij. i. geniū. Et scias qz gen̄ et geniū inueniunt̄ in alijs significationib̄. Geniū honor p̄tinet: genī honor public̄ fm̄. Dug. Pap. vñ dicit̄: Geniū honor aut dignitas: viginti dinatio: genialis: gratus: p̄pinquus: affinis.

Genozbadū. a genos dī h̄ genozbadū di: q̄ vulgo dī genou. vñ q̄dā: Murileḡ bñ scit cuī genozbada lamba.

Genos grece latine dī barba vel natura.

Gens. a gigno gn̄is dī h̄ gens tis. Est aut̄ gens ab vno principio orta multitudo vel ab alia natione fm̄ p̄pria collectionē distincta: vt grece: asie: Dicta gens p̄pter gn̄itōis familiarū a gignēdo: sic natio a nascendo. Gens genit̄ nationis vel familie: vt iulie: claudie. genus ad q̄ritate fert̄: vt pomi pecoris. Et scias qz gens inuenit̄ in eodē sensu in quo gentilitas. vñ in actib̄ ap̄loz: Ecce conuertimur ad gentes. et in euāge. In viā gentiū ne abieritis.

Gentilicus ca cū penul. cor. i. de gentib̄ existēs vel ad gentes p̄tinet: et deriuat̄ a gentilis.

Gentilis. a gens dī h̄ et h̄ gentilis et h̄ le. et sūt gentiles p̄ q̄ nec circūcidunt̄: vt iudei nec baptizant̄: vt xpiam. vñ gētilis dicunt̄ qz tales existūt et sūt geniti: sed xpiam ita sūt vt fuerūt geniti: qz sunt baptizati. Silr et iudei manent̄: qz circūcidūt̄: et hinc gētilit̄ aduer. et h̄ gētilitas i. collectio gētiliū vel p̄prietas q̄ aliq̄s dī gentilis: et gētilicus ca cū. Gentiles nati sunt ex iaphet filio noe. Tāc dicit̄ Chryso. sup matt̄. Chriſt̄ duxit p̄plm̄ in tēplm̄ gentes iudeis coniugat: vt impleat q̄d iacob b̄ndicēs filio suū iudā p̄phetauit: Alligās inqt̄ ad vitē pullū suū. Quē est ista vitis: iudea q̄ ex egypto trāslata est et i orietē p̄tata. et sic p̄phetauit noe de filiis suis dicēs. B̄ndict̄ fili mē sem: dilaret deus iaphet et inhabitet in tabernaculis sem: Gen. ca. ix. Sem enī erat p̄ iudeoz: Japhet p̄ gentē q̄ p̄ xpm̄ ingressē sūt in tabernacula iudeoz. vide i iapbe.

Gentos. i. decē. et cōponit̄ cū bis et dicūt̄ viginti q̄si bigenti et cū tris et dicūt̄ triginta et c. filia.

Genu. a gena dī h̄ genu in singulari indecl̄i. sed in plurali genua genuū genib̄. Genua sūt cōmissiōes femoz et conriū: dicta sic: qz in vtero sunt genis opposita: Ibi enī cōbēt sibi: qz infans i vtero caput tenet inclinātū in genū. et hinc est qz hoies dū ad genua se p̄sternūt statim lactoz manē. voluit enī nā eos vterū maternū rememorare vñ q̄si in tenebris cōsidebāt anteq̄ venirēt ad lucē. Et nota qz genua cōsecrata sūt misericordie. Dicūt̄ enī philosophi singulas corpis partes nūminib̄ cōsecratas autē memoz frontē genio vñ venerantes deū tangimus frontēz figo

scē cruci dexterā fidei: genua mīe. vñ h tangūt rogātes.
Genuin⁹. a genus dī genuinus na nū. i. naturalis z hic ge-
 minus in dens; maxillaris. z etiā q̄libet dens potest dici
 genuinus a genio vñ a gigno: qz nāliter gigni habeat. vñ
 Perius: Et genuinū fregit in illis.
Genus generis a gigno is dī fm Du. z Prif. dicti: q̄ gen⁹
 dī a gnādo. Alij dicūt q̄ genus dī a genos qd̄ ē nā. z h
 verū: z recte: z causatiue loquēdo: sic dixi in genero ras.
 sumit multipl^r gen⁹. Dī enī gen⁹ mltitudo aliquoz siue
 collectio ab vno p̄ncipio descendētū. z dī gen⁹ p̄ncipiū
 illi⁹ collectiōis. Et gen⁹ dī p̄dicabile qd̄dā in dialectica:
 tūc gen⁹ sic describit: Gen⁹ ē qd̄ p̄dicat de plurib⁹ dis-
 ferētib⁹ sp̄e in eo qd̄ ē. Itē gen⁹. i. sanguis vel origo: z
 gen⁹. i. maneries. z gen⁹. i. q̄litas substāialis. z gen⁹. i. ac-
 tidēs p̄riū orōnis. Et forte alijs modis dī gen⁹. vide sup̄
 in tertia pte ī ca. de gnē noīūz. mltā enī vtilia iuenies ibi:
 z etiā vbi agit de sc̄da declinatiōe z tertia noīum.
Geographus p̄bi maf. ge. i. terre descriptoz: a geos qd̄ ē tra-
 z graphos qd̄ ē scriptoz. vñ h geoḡphia p̄bie. i. terre des-
 criptio: z geographo p̄bas. i. terrā describere: z cor. gra.
Geomancia cie fe. ge. diuiniatio q̄ fit in terra: a geos terra z
 mācia diuiniatio. Et sūt q̄ttuoz gnā diuiniatiōis s̄z q̄ttuoz
 elemēta: sic dixi ī aeromācia: q̄ ē dīnatio in aere. Et scias
 q̄ demones exp̄sse iuocati aliq̄n futura p̄nūciāt p̄ hoīes
 vnos: sic in arrepticijs p̄z. z h diuiniatio fit p̄ phitones.
 Q̄iqz vō futura p̄nūciāt p̄ aliq̄s figuras vñ signa q̄ ī reb⁹
 māiatis apparēt in aliquo corpe terrestri: puta vngue: vñ
 ferro: aut lapide polito: z vocat̄ geomancia. Si aut̄ in aq̄
 hydromācia. Si aut̄ in aere: aeromācia. Si aut̄ in igne:
 pyromācia. Si aut̄ in viscerib⁹ aialū imolatoꝝ in aris
 demonū vocat̄ aruspiciū. vide in aeromancia.
Geometer vel geometra: terre mensoz: z pdu. penul.
Geometria trie. i. mēsuratio terre. Be enī terra: metron gre-
 ce mensura dī fm Pap̄.
Geonimus de fluiijs paradisi. vide supra in ge.
Georgicus. Dige qd̄ est cultura cōponit̄ cū ge qd̄ est terra
 z dī georgic⁹ ca cū penul. cor. agricultoz: vñ de cultura ter-
 re tractans. vñ liber Virgilij intitulat̄ liber georgicoꝝ. i.
 de cultura terre s̄z Du. Pap̄. vō dicit: Georgia terre opa:
 vñ cultura. Jnde z georgici: carmē de terre cultura factū.
 Georgicus: rusticus: oparius terre: rusticanus.
Gerere aperiens vel apertus interpretat̄.
Gera grece latine interpretat̄ sacū vel sanctū.
Gera pigra. Hera cōponit̄ cū pigra qd̄ est medicina: z dī h
 gerapi gra vel gerapitagra: q̄si sacra vel sc̄ta pigra p̄pter
 a⁹ vtilitatē: est enī optima medicina: z pdu. gi.
Gerara re z geraris in plurali dī. Beñ. xx. Et ē gerara penl.
 cor. puincia vbi bersabee opidū c̄stat fm Pa. In Auroꝝ
 ra dī Saphaciā gerarā quos liber iste notat.
Gerarcha. Hera cōponit̄ cū archos qd̄ est princeps: z dī h
 z h gerarcha che. i. sacer princeps: sic eps. vñ h gerarchia
 dīeius ptās vel sacer p̄ncipat⁹. z sūt tres gerarchie: z
 in q̄libet sunt tres ordines angeloz: vt dixi in angelus. Al
 gerarcha dī gerarchie⁹ ca cū: vt actus gerarchici. i. ad ge-
 rarchiā ptinentes.
Gerarchicus ca cū. i. sacer vel sacrat⁹: z dī a gera.
Gerageus: filius chanaan: a quo gergelei penul. pdu.
Gercon onis fuit rex hispanie tricoꝝpor: qd̄ nihil aliud fuit
 nisi q̄ fuerūt tres fratres tante cōcordie vt in trib⁹ corpi-
 bus q̄si vna aīa esset. vñ qz ille habuit tria regna. p̄fuit enī
 balerice maior: z balerice minor: z ebuso. i. bis trib⁹ in-
 sulas: z iō fict⁹ est esse tricoꝝpor. Ex h vtilit̄ potes notare
 ad intelligētā q̄ in h libro dicūt q̄ si grāmatici vñ poete
 aliq̄ fabulosa vident̄ dicere: nō tñ sine cā h fuerunt: nā vt
 dicit Oni. in epi. Si fuerit errādū cās hz error honestas.
Germania. a gigno is z imania dicta est germania. terra di-
 ces pplis imānib⁹. vñ p̄pter fecūditatē gignēdoꝝ pploz
 imānū dicta ē germania. Et s̄c due germanie. i. supior in
 p̄ta septētrionalē oceanū: inferior. circa rhenū. Ul̄ dī ger-
 mania q̄si gerēs imania: qz pluriū abūdāt ibi corpa ima-

nia boīūz z imanes natiōes seuissimis durate frigorib⁹:
 q̄ mores ex ipso celi rigore traxerūt. Feroces aīo sunt ibi
 boīes z sp̄ indomiti: raptu venatuqz viuētes. hoz pluri-
 me gētes: varie armis: discordes habitu: linguis dissonē
 z origine vocabuloꝝ icerte. vñ german⁹ na nū qd̄dā cesar
 q̄ germaniā deuicit: vel qz eo anno natus est quo p̄ eius
 germaniā deuicit.
Germanicus penul. cor. in germania vide.
Germanus. Benitrix cōponit̄ cū mano as: z dī german⁹ na
 nū. Proprie qd̄dā germani vel germane dicūt q̄ vel q̄ hnt
 eādē matrē: sed diuersos p̄res. i. ab eadē genitrice manā
 tes. z hīc qd̄dā gen⁹ anatū dicūt germane: qz pl⁹ ceteris
 diligāt z nutriāt frēs. Germani et dicūt q̄ hnt eūdē p̄ez
 z eandē m̄fēz: vt dixi in frat. Itē a germania pōt deriuat̄
 ri german⁹ na nū. i. de terra illa existens vel natus.
Germen. a gigno is dī h germē nis. i. surcul⁹ p̄gnās: vel bo-
 trus q̄ exit a ramo vel radice turgescēdo. i. initiū flozis. z
 germē dī semē. vel dī a gero ris. vñ germinē⁹ nea neū: de
 germine exīs vñ ad germēs ptinēs. z germino as auī are
 i. emittere germē vñ pducē: gignere: generare: creare. z cō-
 ponit̄ cū cō z dī cōgermino as. i. sil̄ germinare. vñ h z h cō-
 germinalis z h le. vñ Aug⁹ de ci. dei. Spicas coeuz con-
 germinales rubigo interemit. Itē cū p̄ z dī p̄germino as
 Et est actiū germino cū oīb⁹ suis cōpositis. z cor. mi.
Germineus nea neū penul. cor. in germen est.
Gero ris gessi gestū. i. facere: vel ferre vel admistrare. Hera
 cōponit̄ cū plurib⁹ noīb⁹: vt armiger: scutiger: clauiger z
 filia. Et scias q̄ oīa p̄dicta noīa iueniūt posita substātie
 in quolibet gnē. Et differt gerere a ferre: qz gerim⁹ nra ve-
 lut nālia aliq̄ q̄ a nā in nobis sūt. s̄z ferim⁹ iposita nobis.
 Itē gero cōponit̄ cū p̄positiōib⁹: nā cōponit̄ cū ad z dī
 aggero ris. Itē cū cō z dī cōgero ris. i. cōgregare: accumu-
 lare: sil̄ gerē. Itē cū di z dī digero ris. Itē cū e z dī egero
 ris. i. extra gerere. Itē cū in z dī ingero ris. i. imittere: in-
 ferre. itē cū re z dī regero ris rit. i. iterū gerit: vel destruit
 gestū: vñ reportat. itē cū sub z mutata b in g dī suggero r
 Hero z ei⁹ cōposita oīa sūt actiua: z faciūt p̄teritū in gessi
 z supinū in gestū: z cor. ge. vñ quidā: Designat facio gero
 designat quoqz porto.
Geron. Hera interpretat̄ sacū vel sc̄m. vñ h geron tis z h ge-
 ronta te. i. senex vel sacerdos. vñ geronte⁹ tea teū: z geron-
 ticus ea cū penul. vtrobiqz cor. i. senilis vel sacerdotalis.
Geronta in geron vide.
Geronteomū mij ge. neu. i. hospitale: loc⁹ venerabil in quo
 paupes z p̄pter senectutē solā infirmi hoīes curant̄ z pa-
 scunt̄. Et videt̄ cōpositū a geron z comos qd̄ est villa vñ
 comedo: qz talis locus in locis siluosis z in villis solet eē
 vt ibi gerontes comedāt z reficiant̄.
Gerra. a gero ris dī h gerra re: nuga vel ineptia. z gerra est
 piscis infid⁹ z null⁹ saporis. In plurali vō ad huc aliō
 figt. nā gerre rarū dicunt̄ sepes ferree circa altaria z choꝝ-
 ros. vñ gerratus ta tū gerris circūdat⁹ z septus.
Gerro. a gerra dī h gerro onis. i. nugator: inept⁹: z infid⁹
 stult⁹: indiscretus: infid⁹ ad modū illi⁹ piscis. vñ gargu-
 lus. z tūc dī gerro: q̄si garro a garrio ris. z hinc gerrone⁹
 nea neū: ad gerrones ptinēs. Et cōponit̄ gerro cū cō z dī
 cōgerro onis. i. sil̄ cū alio. vel cōgerrones dicunt̄ q̄ aliena
 ad se cōgregant.
Gerfa: a gero ris dī h gerfa se. i. blatea. vñ gerfo sas. z cōpo-
 nit̄ vt ingerfo sas. i. infuscare faciē vel alia gerfa.
Gerul⁹ la lū dī a gero ris. z est gerul⁹ q̄ gerit. i. baiul⁹: porta-
 toz: somari⁹: iumentū. Gerula: nutrix. z inuenit̄ h nomen
 substantiue positū in quolibet genere: z cor. penul.
Gerūdiū. a gero ris dī h gerend⁹ da dū: z fm antiquos ge-
 rūd⁹ da dū p̄ gerend⁹. vñ gerūdiū⁹ ua uū: z p̄ syncopā ge-
 rūdi⁹ dia dū. Gerūdia vel gerūdiua dicūt qd̄dā noīa q̄ ge-
 rūt oīmodā significatiōē suoꝝ vboꝝ. z insup si veniūt a
 v̄bis actiuis vel cōib⁹: vtrāqz gerūt significatiōē. i. acti-
 uā z passiua fm Du. Alij dicūt cū q̄bus ego q̄ gerūdiū
 descendit a verbo actiuo: passiuo: impersonali: neutro: cōi:

reponēti. Et si descendit a vbo actiuo exponit p verbū actiuū: vt magistrū legendū est virgiliū. i. magister legit virgiliū. Si vō descendit a vbo passiuo d3 exponi p passiuū: vt magistrū honorādū est a discipulis. i. magistrū dignū est honorari a discipulis. De h plenius habes in tertia pte: vbi tractat de speciebus vboꝝ in ca. de gerundio.

Gesa. a gero ris d3 h gesa se genus arinoꝝ qd gallice d3 gis farma: vel cesa se a cedendo. Et sunt gese vl cese galloꝝ: pila romanoꝝ: sarisse macedonū.

Gessemanni interpretat villa pinguisima: et acuis in fine.

Gessen locus egypti in quo habitauit iacob: et acuis in fine.

Gestozū rij: illud in quo aliqd portat: vt ferretū et dicit a gesto stas.

Gesticuloꝝ laris latns sū: et in neu. ge. gesticulo las: idē qd gestio stis: et deriuat a gestus: et cor. cu.

Gestio stis stui tire. i. cupe. et gestire. i. gest^o facere. s. diuersis modis agitare: gaudere: luxuriari: lasciuire: diffuere. s3 gestire ppe maloꝝ ē: gaudē bonoꝝ. et deriuat a gest^o t^o stui. Itē inuenit h gestio omis: et tūc deriuat a gero ris.

Gestito tas. i. frequent gestare. Et ē frequēta. de gesto tas: et cor. sti. format enī de gesto stas statu statu: a mutata in i breuē: et u in o: fit gestito gestitas.

Gestiuicula le dimi. parua gestio: vel res aliqua minuta.

Gesto stas stani. i. frequent gerere: vbu frequē. et format a gestu sup. de gero ris: u i o. Et a gesto d3 h gestamē nis.

Gestozū rij. i. ferculū: et d3 a gero ris.

Gestuosus. a gestus stus d3 gestuosus sa sū. i. flexibilis: et diuersis modis agitabilis. vñ gestuose aduer. i. agilē flexibiliter: et h gestuositas tatis.

Gestus a gero ris d3 gestus sta stū. i. factus portatus: administratus. et h gestus gestui. i. actus vel corpis agitatio. Inuenit et h gestū sti p actu.

Gete. i. gothi: post getuli dicti.

Getulia lie: qdā terra. hinc getul^o la lū nomē gentile: a quo getulicus ca cū. et vt fert getulia piscatores nō h3.

S ante J

Gibberus ra rū qd sarcine minus incūbit sed succūbit. et d3 a gibber: et scribit p duplex p.

Gibbus bi mas. ge. idē qd struma. sed struma est tumor in pectore: gibbus in posteriori. s. in dorso. qd notat Iuuenal. vbi dixit: Strumosū atq3 vtero parit gibboꝝ tumētū. Et hinc gibbosus sa sū: qd h3 gibbū: sic strumosus qd h3 strumā. et cōpat vt gibbos^o fior sim^o. vñ gibbose fit^o sime aduer. et h gibbositas atis. Itē a gibb^o d3 h gibber: hui^o gibberi: qd h3 gibbū: vel potius ipe tumor. s. idē qd gibb^o vñ gibberosus sa sū qd h3 gibberū qd plurib^o tumorib^o one raf. et cōpat fm Du. Quidā tñ faciūt d3 iam inf gibber et gibb^o: vt p3 i h vsu: In dorso gibb^o: in pectore gibber b3.

Gigante^o tea teū a gigas d3: Numeri. iij. ca. De genere giganteo. et pdu. penul. vñ Qui. Itē gigantes iniectā fau cib^o et hnam Transferūt zc.

Gigantimachia chie fe. ge. i. pugna gigantiū aduersus deos: et cōponit a gigas et machia. i. pugna.

Gigas. gigno gnis vel genicus cōponit cū ge qd est terra: et d3 h et h gigas gigantis. et dicunt gigantes qñ gegantes. i. de terra geniti. vel dicunt gigantes qñ gegines. i. terrigenes: qz filij terre fabulose dicunt fuisse. ge enī terra gignef gen^o d3. Et h3 gigas n in abliqs: sed in ntō nō. vide in dia mas. et facit gnis pluralis gigantiū. Format enī ab abltō singulari: emutata in i: et addita um: vt gigante gigantiū: ciuitate ciuitatiū. tñ fm vsū hmoi gti plurales pferunt p syncopā: vt ciuitatū gigantiū.

Gigno a ge qd est terra deriuat gigno gnis genui genituz qz extra oīa gignunt. sed antiq dicebāt geno genis quas lraturā ad huc seruum^o in pterito et in oib^o ab eo formati

Gigno cōponit vt pgigno is nui. Bigno cū oibus suis cōpositis est actiuū.

Gillo vel gello lonis d3 rusticus ineptus: qd aliter bacalis vl bacalaris vel lucalis d3.

Gymnas. a gymnos qd est nud^o d3 gymnas dis: pugna: lucta: cursus: qz solent nudi exerceri in talibus ludis. vñ h gymnasū sij. i. gymnas vel locus in quo fiebat. an enī in loco alieno certates cincti erāt ne nudarent: postea relaxato cingulo: repēte pstrat^o et exanimat^o ē qdā cursoꝝ re ex cōcilij decreto Archonipomenes vt nudi deinceps exercitarēt pmisit. Et ex illo deinceps gymnas et gymnasū dictū est a nuditate: qz iuuenes nudi exercēt ibi: vbi sola tñ verenda coopiebant. Et hinc facta trāslatiōe studiū scholarū et magistroꝝ d3 gymnas. et locus studiū gymnasū. et qñq3 ipsū studiū: qz sicut in palestra corpus sic instudio animus exercet. et hinc accidit vt oīum ppe artū exercitiū vel locus exercitiū gymnasū d3 vt schola et vt dicunt qdā: gymnasū grece exercitiū vocat latine. et hinc gymnasū d3 gnālis locus exercitiū. Nā et balnea et loca scholarū et cursoꝝ et athletarū gymnasia sūt: qz ibi hoies in sue artis studio exerceant.

Gymnastarches chis princeps in gymnasio: et componit a gymnasū et archos qd princeps.

Gymnastolū li dimi. parū gymnasū: vel parū loc^o studiū vel parū studiū: et cor. penul.

Gymnastista ste: cōis ge. i. luctator: vel palestrifator. et deriuat a gymnas gymnadis.

Gymnasū sij in gymnas exponit.

Gymnia nie fe. ge. exercitiū qd fiebat in gymnasio: et d3 a gymnas. et h gymnicia cie idē qd gymnia.

Gymnicia in gymnia vide.

Gymnicus ca cū d3 a gymnas: vt gymnic^o lud^o: et ē gymnicus ludus velocitatis et viriū glia. Lū^o qñq3 sūt generis. salt^o: cursus: iact^o: virt^o: et luctatio. et cor. penul. gymnic^o.

Gymnologizo gis gis gis. i. nude loq^o vl nude rōcinari et cōponit a gymnos qd est nud^o et logos sermo vl ratio.

Gymnos grece latine d3 nudus: et vertit in latinū et d3 gymnos gymna gymniū.

Gymnosophista ste cōis ge. i. doctor vel mag^o in gymnasio et cōponit a gymnos vel gymnasū et sophista. et hic gymnosophiste dicti sūt qdā philosophi: qd nudi p opacas in die solitudines solebāt philosophari adhibētes tñ gentilibus tegmina ad modū iuuenū qd nudi exercebant in campo. vñ būs Hiero. in epi. ad paulinū ca. v. Ut gymnosophistas et famosissimā solis mensā videret.

Gingina ne d3 a gigno nis: qz ibi dentes gignat. gingina enī est caro vbi dentes gignunt. vñ ginginarius rana qd ad ginginā ptinet.

Gion locus est vbi Salomon fuit inunct^o. vide in geon.

Gipsū pfi nen. ge. cognatū est calci: et est nomen grecū. inde gipsus pfea pfeū: de gipso existens vel ad gipsū ptinet. et gipso as. i. gipso linire. vñ gipso as. i. gipso linire. vñ gipso as. i. gipso linire. vñ gipso as. i. gipso linire.

Gyraculū li est illud cū quo pueri ludūt qd in sumitate cane vl baculi voluit: et h ventū cū impetu desert: et cor. cu.

Gyrillus. a gyrus ri d3 h gyrill^o: instrumentū femineū qd alio noie d3 volutoriū: qz vertendo in gyrū inde fila voluunt. Silū enī de colo ducit in fusū: a fusū in alabū vel traductoriū: ab alabro: in gyrillū vel deuolutoriū: a gyrillo in glomicellū: a glomicello in pannū a pannū in telā. Itē gyrill^o est lignū mobile: ex quo finis in puerū cū situla dimittit ad hauriendū aquā et d3 a gyrillus qd in gyrū versat.

Gyro ras rai a gyrus d3. et ē gyrare in gyrū voluere vel circū dare. Et cōponit vt cōgyro ras: regyro ras. et est actiuū cū oibus suis cōpositis: et pdu. gi. vñ physiologus. Nā nō vigilat dū sol se tertio gyrat.

Gyroutagoz. a gyrus et vagoz arie cōponit gyrouagoz arie i. circū circa vagari. vñ gyrouag^o ga gū. i. erroneus: inabilis: circū circa vagans. et cor. ua.

Gyrus ri mas. ge. et h gyrū ri inuenit. s. circuitus curuus.

Git est genus leguminis file cimino in quātitate: sed magis coloris: et in pane dulcorando spargit: vt dicit glo. Itē xvij. Vel vt dicunt medici: git calidū et siccū est in secundo gradu. et est git herba qd inter frumētū orit: et semeni magis